

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อการตกแต่งภายในห้องพัก VIP
ของชุมพร คาบานา จ.ชุมพร
DECORATIVE TEXTILE PRODUCTS FOR VIP ROOMS,
CHUMPHON CABANA ,CHUMPHON

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2539-2540

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน...28677...

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้าการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วัน, เดือน, ปี - 8 ต.ค. 2540
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**DECORATIVE TEXTILE PRODUCTS FOR VIP ROOMS,
CHUMPHON CABANA ,CHUMPHON**

BY

PORRANEE ROONGRUJIMEK

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
BECHELOR OF ARCHITECTURE IN INDUSTRIAL DESIGN
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL DESIGN**

**FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY
LADKRABANG CAMPUS**

1997

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การตกแต่งห้องพักด้วยสีพื้นสีขาวเกือบทั้งห้องและการใช้ผ้าสีขาวเป็นวัสดุผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ทำให้ห้องพักสว่างจนเกินไปและสีขาวไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการพรางแสง

1.3 ห้องพักระดับ VIP ควรได้รับการออกแบบและตกแต่งให้คู่สมราคาน่าประทับใจ การตกแต่งเดิมมีลักษณะที่เรียบง่ายเกินไปและไม่แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

2. ปัญหาด้านวัสดุ

2.1 ผ้าหุ้มเบาะนั่งภายในห้องพักเป็นผ้าขาวซึ่งยากต่อการทำความสะอาด หรือหากทำความสะอาดไม่ดีพอ จะเกิดเป็นคราบไม่ชวนมอง และดูหม่นหมองเมื่อใช้เป็นเวลานาน

2.2 หมอนอิงเดิมใช้ผ้าฝ้ายทอมือทำเป็นปลอกหุ้ม ซึ่งไม่สื่อถึงบรรยากาศทะเลและ Polynesia อีกทั้งสีที่ใช้ยังไม่เหมาะสมนัก

3. ปัญหาด้านประโยชน์ใช้สอย

3.1 เตียงเดี่ยวภายในห้องพัก มีเพียงผ้าปู ผ้าห่ม และหมอน 1 ใบ ซึ่งอาจเป็นที่สะดมของฝุ่นในยามที่ไม่มีแขกมาพัก

แนวทางแก้ปัญหา

1.1 ทำการศึกษาถึงนโยบายของทางรีสอร์ทและศิลปะ Polynesia ตลอดจนนโยบายในทางอนุรักษ์ธรรมชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

1.2 เมื่อศึกษาถึงศิลปะและนโยบายดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะทำการออกแบบโดยเพิ่มสีเส้นและเส้นสายเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ตลอดจนทำการออกแบบภาพตีพิมพ์บนเนื้อผ้าเพียงเพื่อเป็นจุดพักสายตาภายในห้องพัก

1.3 ในการออกแบบนี้จะคำนึงถึงความสอดคล้องกันทั้งในห้องพักและสถานที่โดยรวม ทำให้เกิดเป็น corporate identity ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์คู่สมมีราคา

2.1 ศึกษาถึงลักษณะของเส้นใยและเลือกเส้นใยที่เหมาะสมมาใช้ ตลอดจนศึกษาถึงทฤษฎีสีเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายให้ผ้าหุ้มเบาะมีสีเส้นที่เหมาะสมกับการใช้งาน

2.2 เลือกชนิดของเส้นใยที่นำมาใช้รวมไปถึงสีเส้นที่ใช้ให้สื่อถึงบรรยากาศทะเลและ Polynesia

3.1 ทำการออกแบบลวดลายและลักษณะของผ้าคลุมเตียง ตลอดจนวิธีการเก็บรักษาและการทำความสะอาด

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อการตกแต่งภายในห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานา จ.ชุมพร		
	DECORATIVE TEXTILE PRODUCTS FOR VIP ROOMS, CHUMPHON CABANA ,CHUMPHON		
ชื่อนักศึกษา	น.ส.ภรณี รุ่งรุจีเมฆ	ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม
ปีการศึกษา	2539-2540	รหัสนักศึกษา	3 5 2 0 5 3 1 4

บทคัดย่อ

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นที่นิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ หลายคนใช้เวลาในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆออกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทางภาคใต้เป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีโอกาสได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอยู่เสมอ เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม มีธรรมชาติหลากหลายให้สัมผัส ไม่ว่าจะเป็นภูเขา เกาะแก่งต่างๆ และความงดงามของศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองของทางภาคใต้ เมื่อความนิยมในการท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้น ธุรกิจที่พักแบบต่างๆ จึงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วยเพื่อรองรับความต้องการดังกล่าว ชุมพร คาบานา ก็เป็นหนึ่งในสถานที่พักผ่อนที่นักท่องเที่ยวให้ความนิยมมาใช้บริการกันมาก และเพิ่มจำนวนผู้มาใช้บริการขึ้นเรื่อยๆ ทางรีสอร์ทจึงมีความต้องการที่จะปรับปรุงรูปแบบการตกแต่งอาคารสถานที่และห้องพัก VIP ใหม่ เพื่อเน้นบรรยากาศของศิลปะ Polynesia ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเดินทางมาเยือนอีกในครั้งต่อไป

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อการตกแต่งภายในห้องพักVIPของชุมพร คาบานา จ.ชุมพร นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอทั้งในด้านของรูปแบบและลวดลาย เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของชายทะเลและศิลปะ Polynesia โดยผ่านการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค อันจะก่อให้เกิดประโยชน์และความพอใจสูงสุด โดยได้ศึกษาถึงปัญหาของผลิตภัณฑ์เดิมและทำการสรุป ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาด้านความงาม

1.1 ภายในห้องพักประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์หลายชิ้น โดยแต่ละชิ้นไม่ได้รับการออกแบบให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเท่าที่ควร อีกทั้งไม่ได้คำนึงถึง concept ของการตกแต่งสถานที่ภายนอก ว่าเป็นไปในลักษณะศิลปะ Polynesia

โดยทำการค้นคว้าศึกษาข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลศิลปะ Polynesia
2. ข้อมูลคุณสมบัติของเส้นใย
3. ข้อมูลด้านเทคนิคในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า
4. ข้อมูลผลิตภัณฑ์ในขอบเขตโครงการ ได้แก่ ภาพระดับผนัง ผ้าคลุมเตียง ผ้าม้วน

ผ้าหุ้มเบาะ และปลอกหมอนอิง

เมื่อวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลแล้ว จึงทำการออกแบบและทดลองทำเป็นต้นแบบในขั้นตอนแบบร่างเพื่อตรวจหาข้อบกพร่อง จากนั้นทำการแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว และทำเป็นผลิตภัณฑ์จริง ในขั้นตอนสุดท้ายคือทำการประมวลผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาผู้ทำการวิจัยจะทราบถึงขั้นตอนการทำงานจริงในงานการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เป็นการฝึกหัดให้สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหา ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นประสบการณ์ที่ดี
2. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีการพัฒนารูปแบบและลวดลายให้เข้ากับ concept ของสถานที่เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งรีสอร์ท
3. สามารถใช้งานได้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในศิลปะ Polynesia เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ต้องการจะศึกษาหรือต้องการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป
5. แสดงให้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ตลอดจนสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

สรุปผลการออกแบบ

ในการออกแบบขั้นสุดท้ายจะได้ชุดผลิตภัณฑ์สิ่งทอในห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานา ที่มีรูปแบบ ลวดลาย สีเส้นที่ตรงตาม concept ศิลปะ Polynesia ตลอดจนได้รับความสะดวกสบายทั้งในการใช้งานและการรักษาความสะอาด

บริษัท ชุมพรคานา จำกัด

CHUMPORN CABANA COMPANY (1982) LIMITED.

ที่ตั้ง : 69 หมู่ 8 อำเภอวังวิเศษ ตำบลสระเหล็ก อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โทร. (077) 501990
สำนักงานชุมพร : 69/20 ท่าตะเภา ซอย 1 ถนนท่าตะเภา อ.เมือง จ.ชุมพร โทร./แฟกซ์ (077) 504442
สาขาสโกลง กรุงเทพมหานคร : 21 ถนนทวีทอง พ.ศ. 47 ซอยทวี 6/พระนคร กรุงเทพฯ 10200 โทร. (02) 2211641 แฟกซ์ 2241804

วันที่ 13 มิถุนายน 2539

เรื่อง อนุมัติและสนับสนุนโครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพักไวโอฟี
สำหรับวีลอร์ดที่ชุมพรคานา จำกัด จังหวัดชุมพร

เรียน คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ตามที่นางสาวภรณ์ รุ่งรุจิเมฆ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ได้ขอขออนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "โครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
ภายในห้องพักไวโอฟี สำหรับวีลอร์ดที่ชุมพรคานา จำกัด จังหวัดชุมพร" เพื่อการศึกษาในระดับ
ปริญญาโท ตามหลักสูตรของภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

ทางวีลอร์ดที่ชุมพรคานา จำกัด ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นโครงการที่มีประโยชน์
การศึกษาของนักศึกษา ทางวีลอร์ดจึงยินดีสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางด้านข้อมูล
ต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการออกแบบของโครงการแก่นักศึกษา

(Handwritten signature)

ขอแสดงความนับถือ

(Handwritten signature)

(วาสิส รัชพันธ์)

กรรมการผู้จัดการ

คำนำ

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นที่นิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จุดมุ่งหมายในการเดินทางพักผ่อนต่างกันไป บ้างไปหาความสงบ บ้างไปเพื่อต้องการแสวงหาความแปลกใหม่ให้ชีวิต หลายคนใช้เวลาในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆออกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทางภาคใต้เป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีโอกาสได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอยู่เสมอ เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม มีธรรมชาติหลากหลายให้สัมผัส ไม่ว่าจะเป็นภูเขา เกาะแก่งต่างๆ และความงดงามของศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองของทางภาคใต้

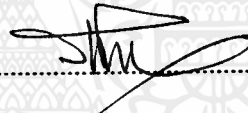
เมื่อความนิยมในการท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้น ธุรกิจที่พักแบบต่างๆจึงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วยเพื่อรองรับความต้องการดังกล่าว ที่พักชั่วคราวของนักท่องเที่ยวอันได้แก่ โรงแรมและรีสอร์ท ต่างพยายามแข่งขันกันต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยปรับปรุงคุณภาพในด้านต่างๆ เช่น ด้านบริการ ด้านความสะดวกสบาย ด้านความสวยงามน่าประทับใจของอาคารสถานที่และห้องพัก เป็นต้น ซึ่งความสวยงามน่าประทับใจเหล่านั้น เป็นสิ่งสำคัญประการแรกในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ดังนั้นการตกแต่งอาคารสถานที่และห้องพักจึงเป็นสิ่งที่เจ้าของกิจการมีอาจจะละเลยได้

ชุมพร คาบانا ก็เป็นหนึ่งในสถานที่พักผ่อนที่นักท่องเที่ยวให้ความนิยมมาใช้บริการกันมาก และเพิ่มจำนวนผู้มาใช้บริการขึ้นเรื่อยๆ ทางรีสอร์ทจึงมีความต้องการที่จะปรับปรุงรูปแบบการตกแต่งอาคารสถานที่และห้องพัก VIP ใหม่ เพื่อเน้นบรรยากาศของศิลปะ Polynesia ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเดินทางมาเยือนอีกในครั้งต่อไป

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรม
ศาสตรบัณฑิต

.....
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....

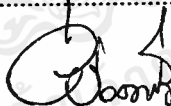
ประธานกรรมการ

.....

กรรมการ

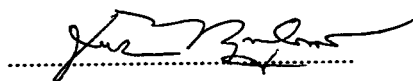
.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(อาจารย์ชัยพร ทุนคุ้มทอง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิติกรรมประกาศ

จากวันเริ่มหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ จนถึงวันที่วิทยานิพนธ์ได้สำเร็จลงได้ด้วยดีนั้น ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดจนความห่วงใยจากบุคคลรอบข้างมากมาย ดังมีรายนามที่ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ขอบคุณ และขอบใจ ดังนี้

- มาม้าและปาป้า ได้ให้การสนับสนุนทั้งในด้านการเงิน แรงกายแรงใจ อาหารการกินและอื่นๆอีกมากมายมหาศาล อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์
- อาจารย์ชัยพร ทุนคุ้มทอง อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้ความรู้ความเข้าใจ ให้ความเวลาในการปรึกษาอย่างเต็มที่ ตลอดจนเอาใจใส่ในทุกรายละเอียด ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลงด้วยดี
- อาจารย์วินัย อุดมทรัพย์ อาจารย์ชูลีพร วัชรานันท์ อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง ได้กรุณาให้คำปรึกษาและแนวความคิด ตลอดจนเทคนิคในการทำงานที่ดี
- คุณวริศรและคุณรัชวัลย์ รักษ์พันธ์ กรรมการผู้จัดการชุมพร คาบานา และภริยา ได้ให้ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์และให้ความสะดวกในการใช้สถานที่เป็นอย่างดี
- วัฒนา รุ่งรุจิเมฆ (เป็อบ) พี่ชายขี้นอันดับ 1 แต่ยอมทำทุกอย่างตามสั่ง เป็นห่วงเป็นใยพอประมาณ และเป็นคนที่ตั้งใจที่สุดเมื่อวิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้
- จิตติมา พิศรากุล (พี่จูน) มือพิมพ์ดีดที่ไม่เคยบ่นให้ได้ยิน และมีแต่คำห่วงใยให้ตลอดเวลา
- สุพัตร สุภณาฤกษ์ (อี) คุณน้ำขี้นอันดับ 2 ยอมทำทุกอย่างตามที่ขอเช่นกัน และตั้งใจที่วิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้ เนื่องจากจะมีเพื่อนเที่ยวรอบโลกแล้ว
- พรรณี รุ่งรุจิเมฆ (โบ้) คุณป้าที่มีฝีมือในการเย็บเย็บเย็บขาด และมีความอดทนเป็นเลิศ
- ทาวร รุ่งรุจิเมฆ (ใหม่) น้องชายที่อยู่ไกล ได้แต่ส่งเสียงมาตามสายว่า “ใหม่เชื่อว่าเราทำได้”
- JURGEN และมณีรัตน์ (พี่แค้น) GRUNEBERGER ได้สละเวลามาช่วยดูงานและช่วยเหลือเป็นอย่างดี
- พรจรัส สกลวิระ (พี่พร) คงจันทร์ ทองคำ (พี่ก้อย) ธนัญญา เจริมเมือง (ก๊วง) ช่วยลุ้นทุกครั้งทีไปส่งงานและได้ลงมือทำด้วยในที่สุด
- สีน กอแก้ว (พี่สิน) คุณแม่บ้านขี้นอันดับ 3 แต่ก็ช่วยทำงานและบริการอาหารในบางครั้ง
- พี่ต้อย มือเย็บจาก BEE HOUSE มีความพยายามสูงในการเย็บผ้าที่มีกลิ่นเหม็นร้าย และเร่งงานได้จนทันส่งในที่สุด
- ลุงอวบ ชุ่มอารมณ์ ลุงใจดีที่ช่วยงานจนศึกคืบอยู่หลายครั้ง
- นเรศ ภัทรอารยกุล (พี่น้อย) พี่พระเอกหน้ามนสายชลร่างน้อย มาจากในเมืองเพื่อช่วยโดยเฉพาะ--ซึ่งใจเหลือเกิน

เอก จิระวัฒนะ แก้วภูศรี (พี่ตัง) เข้ามาช่วยงานน้อยๆตามประสาพี่ที่ดี เพื่อนๆ ที่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุวิมล สงวนไชยไผ่วงศ์ (หงวน) ถึงแม้จะถนัดแค่บริการอาหาร แต่เราก็ซึ่งใจ เพราะถือคติ "กองทัพเดินด้วยท้อง"
- เพ็ญ ลีวเฉลิมวงศ์ (เพ็ญ) รพีพรรณ อารีเลิศรัตน์ (รี) รุจิรา เปี่ยมราศรี(หย) อัญชลี เตชะสุขสันต์ (อ้อ) ชาวTextile ที่ดูแลกันมา ได้แสดงความคิดเห็น ปีนหัวงเป็นไขและให้กำลังในมาโดยตลอด
- สุทธิมาน ดันติคุณานนท์ (แอน) เพื่อนสาวร่วมรุ่นที่มีคุณงามความดีมาตั้งแต่ปี 1 จนถึง THESIS และตลอดไป
- ภัทพา ศิริพรรค (แฉ่) เพื่อนที่เข้าใจเป็นที่สุดและช่วยดูแลเมื่อยามเจ็บไข้
- กฤติมา เอื้ออนันต์ (เน็ด) คิษยา กุฑระศรี(เล็ก) ธนิตา ภวกุล (อ้อ) นวรัตน์ ศิริประเสริฐ (นว) รัชনী ชลจราชิพ (นี) ศศิพร ตั้งทรงธรรม (อิม) ชาวPackage ได้ให้คำปรึกษาในหลายๆเรื่อง ตลอดจนความบันเทิงเต็มรูปแบบ.
- ประยุทธ์ หวังธำรงค์วิทย์ (หมอ) ศิริกัลยา สุขโข (เอ๋) เสาวรส มะลิวัลย์ (กุ๋ย) ชาวเซรามิกส์ แสนดี บ้างช่วยทำงาน บ้างถนัดตามใจ ได้แล้วแต่โอกาสอำนวย
- สันติ วัชรปัญญาวงศ์ (เม้ง) ลูกชายเลมอน คอยเป็นห่วงเป็นไต่ ถามไต่อยู่เสมอ สลับกับการลงไปอยู่ที่ Shopเป็นเพื่อยามค่ำคืน
- นำพล ไชยเสนะ (หน่ง) ลูกผู้ชายใจดี นอกจากจะลงไปอยู่ที่ Shop เป็นเพื่อนยามค่ำคืนแล้ว ยังช่วยตัดไม้ทำลายป่าอีกด้วย
- กิตติย แซ่ตั้ง (โจ) ทนง ฉิมกุล (อั้น) ทรงยศ ผดุงศักดิ์สิน (ป๊อป) นันทชัย สันต์การ (หนูนัน) พิธิฐ รัตนเขตกุล (ศิฐ) ภัคศุภ เวชธรรม(กอล์ฟ) วชิรปาลี มากดี (วิทัก) สุทัศน์ อภิรัตน์แสงสี (ทัศน์) อนิก ระวีชัย (นิค) ชาวบูรหื่อนนอกที่หัวโหย จึงเป็นที่กำจัดอาหารอย่างดี
- อนิวรรณ ฤกษ์หรรษา (พี่ไค้ง) ให้ยืมหนังสือที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง
- ธนศ จุลชาโกศล (น้องนัท) ศราวดี ฉมาภัทธนา (น้องบอล) วีรพันธุ์ สีลาวรวงศ์(บัว) ลินดา อินทรลักษณ์ (กุง) วรวิทย์ วิโรจนพงค์ (บอล) และคนอื่นๆ น้องรหัสและน้องเทคที่สละเวลามาช่วยงานและสร้างความบันเทิงแก่เหงาได้พอประมาณ
- ปรัชญ์ สืบสันติ(ปรัชญ์) มือขวาตอน Final และปองสุข ธนศตระกูล มือPresent Perspective คุณงามความดีที่ได้ทำถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์แล้ว
- ไอ้ด่ สด. มือร่าง Perspective ที่เพียงผ่านมาก็ถูกใช้งานทันที
- ฐานิชการ์ เมาะงาม(แป็ง) บัณฑิต สีคำ(โก้) ผู้ให้กำลังใจท่ามกลางกระแสคัดค้าน ขอบใจยิ่ง
- น้องปี 1 และปีอื่นๆที่แวะเวียนมาช่วยพร้อมกับหาขนมไปด้วยในตัว
- สถาบันแห่งนี้ ที่ได้ให้เพื่อน พี่ น้อง และประสบการณ์ที่ดี
- ตนเอง ที่เอาชนะใจแลกกับทุกสิ่งทุกอย่าง ดัดขาดจากโลกภายนอกชั่วคราว เพื่อให้ได้มาซึ่งวันนี้

ขอขอบคุณอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

จดหมายรับรองโครงการ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

อนุมติผล

รายการภาพประกอบ

รายการตารางประกอบ

บทที่

1. บทนำ	1
ความเป็นไปได้ของโครงการ	2
ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา	3
ขอบเขตโครงการ	5
แนวทางการศึกษาวิจัย	6
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	7
2. การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล	8
2.1 ข้อมูลจังหวัดชุมพรและชุมพร คาบานา	8
สภาพทางภูมิศาสตร์ การคมนาคม สถานที่ที่น่าสนใจในอำเภอต่างๆ	8
ประวัติของรีสอร์ท ลักษณะทำเลที่ตั้ง และการตกแต่ง	14
แผนผังห้องพัก ขนาดสัดส่วนและตำแหน่งของผลิตภัณฑ์	17
: สรุปการตกแต่งภายในห้องพัก	20
2.2 ข้อมูลศิลปะ Polynesia	21
ทำเลที่ตั้งและลักษณะโดยทั่วไปของศิลปะ Polynesia	22
: วิเคราะห์ลักษณะเด่นของศิลปะ Polynesia	37
2.3 ข้อมูลคุณสมบัติของเส้นใย	46
ชนิดและรายละเอียดของเส้นใยต่างๆ	48
: สรุปการเลือกใช้เส้นใย	50

2.4 ข้อมูลด้านเทคนิคในการสร้างลวดลายบนพื้นผ้า	51
การเลือกใช้วิธีการทำให้เกิดลายบนพื้นผ้า	51
กรรมวิธีการทำ BATIK	52
กรรมวิธีการทำ SILK SCREEN	60
2.5 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการใช้งาน	87
การใช้งานของแขกผู้มาพักและการทำความสะอาด	87
2.6 ข้อมูลด้านการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค	88
2.7 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ในขอบเขตของโครงการ	91
2.7.1 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ภาพระดับผนัง	91
: สรุปข้อมูลด้านการตกแต่งภาพระดับผนัง	92
2.7.2 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าม่าน	97
-คุณสมบัติและลักษณะทางกายภาพของผ้าม่าน	97
-ประโยชน์ของผ้าม่าน	97
-ขนาดของหน้าต่างในโครงการ	98
-รูปแบบของผ้าม่านที่เป็นไปได้และนำมาพิจารณา	99
-วิเคราะห์การเลือกใช้ม่าน	105
-การติดตั้งม่าน	105
-สายรวบม่าน	106
: สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าม่านและการใช้งานที่เหมาะสม	108
2.7.3 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมเตียง	109
-ขนาดของเตียงในห้องพัก	109
-รูปแบบผ้าคลุมเตียงทั่วไป	109
-วิเคราะห์การเลือกใช้แบบผ้าคลุมเตียง	117
: สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าคลุมเตียงและการใช้งานที่เหมาะสม	117
2.7.4 ข้อมูลด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ผ้าหุ้มเบาะรองนั่ง	119
-ขนาดของเบาะในห้องพัก	119
-รูปแบบของผ้าหุ้มเบาะรองนั่งโดยทั่วไป	119
-วิเคราะห์วิธีการถอด - ใส่ผ้าหุ้มเบาะ	120
: สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าหุ้มเบาะและการใช้งานที่เหมาะสม	121

2.7.5 ข้อมูลด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์หมอนอิง	122
-ขนาดของหมอนอิงที่ใช้ในห้องพัก	122
-การเลือกใช้วัสดุอ่อนนุ่มภายใน	123
-วิเคราะห์วิธีการถอด - ใส่ปลอกหมอน	124
-การตกแต่งหมอน	128
: สรุปข้อมูลรูปแบบหมอนอิงและการทำงานที่เหมาะสม	128
ตารางสรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในขอบเขตของโครงการ	—129
3. การพัฒนาการออกแบบ	130
3.1 การออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง	130
3.2 วิเคราะห์และสรุปผลการออกแบบ	144
4. การเสนอผลงานการออกแบบ	145
4.1 แผ่นเสนองาน	145
4.2 ภาพแสดงแบบจำลอง (model)	160
5. สรุปผลงานการออกแบบ	162
บทสรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ในอนาคต	162
การประเมินราคา	163
เชิงอรรถ	165
บรรณานุกรม	166
ภาคผนวก	167
ประวัติการศึกษา	183

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แผนที่แสดงการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและโครงข่ายคมนาคมในภาคใต้และพื้นที่ติดต่อก	9
2. แผนที่เทศบาลเมืองชุมพร	13
3. ภาพบรรยากาศภายนอกอาคารของ ชุมพร คาบานา ตกแต่งด้วยประติมากรรมจำลองแบบของศิลปะ Polynesia	15
4. ภาพบรรยากาศภายใน Lobby และห้องอาหาร ซึ่งตกแต่งแบบบรรยากาศทะเลใต้ด้วยศิลปะ Polynesia	16
5. PLAN ห้องพัก VIP	17
6. หมายเลข 7 จาก Plan ภาพภายในห้องพัก VIP จะเห็นได้ว่ายังไม่มีผ้าคลุมเตียง ผ้าม่านทำด้วยผ้าสีขาวและผ้าสีเหลืองซึ่งเย็บเป็นห่วงร้อยกับราวม่านที่ทำจากกิ่งไม้สายรวมม่านทำจากผ้าสีเหลืองเช่นกัน	18
7. หมายเลข 8 จาก Plan มุมพักผ่อนภายในห้องพัก VIP เป็นที่นั่งยาวและมีหมอนอิงขนาดใหญ่ 2 ใบ	19
8. ภาพแสดงการตกแต่งภายในห้องพักแบบ Polynesia ที่เกาะ Hawaii ซึ่งใช้เครื่องสานตกแต่งผนังและเครื่องเรือนต่างๆ เนื้อหัตถ์เป็นภาพประดับผนังขนาดใหญ่	20
9. แสดงที่ตั้งของเกาะและหมู่เกาะที่รวมเรียกว่า Polynesia	21
10. เสาหินก้อนใหญ่หมื่นห้าตั้งอยู่บนที่ลาดชันบนเกาะ Easter	23
11. หินแกะที่ยังหลงเหลืออยู่บนเกาะ Society	23
12. เทพเจ้าแห่งสงครามจากเกาะ Hawaii ทำจากเครื่องสานประดับด้วยขนนก, มุก, หอย และฟันสุนัข, British Museum	24
13. รูปแกะแสดงความก้าวร้าว ทำจาก ไม้, British Museum	25
14. ชายและขวา ไม้แกะของชาวเมารีเป็นเสาที่ระเบียงเรือนประชุม Wellington, Dominion Museum กลาง เสาแกะสลักนูนต่ำ, Auckland Museum	26
15. บน ถ้วยใส่อาหารมีรูปคนแกะสลักเป็นตัวรองรับ ทำจากไม้ หอย และกระดูก, British Museum	27
16. ล่าง ถ้วยแกะสลักแบบนูนต่ำ ทำจาก ไม้, Auckland Museum	27
17. ตัว Tiki ของชาวเมารี, British Museum	28
18. บนซ้าย รูปสลักขนาดเล็กจากเกาะ Marquesas ทำจากหินภูเขาไฟ, Paris, Musee de l'Homme	29

บนขวา รูปแกะคน 2 หัว ทำจากไม้ของชาวเกาะ Tabiti ล่างซ้าย รูปแกะชาย ทำจากไม้, British Museum ล่างขวา รูปแกะหญิงทำจากไม้ของชาวเกาะ Tonga, Auckland Museum	
19. รูปปั้นหญิงที่ภายนอกปิดด้วยผ้า TAPA และสักให้เป็นลวดลาย	30
20. ไม้แกะจากเกาะ Easter ซ้าย รูปหญิงลักษณะตัวจะแบน, British Museum ขวา รูปชายที่เห็นโครงกระดูก Auckland Museum ล่าง รูปแกะสัตว์เลื้อยคลาน London, British Museum	31
21. ซ้าย ตัวอย่าง pattern ของการสักทำจากไม้ Paris, Musee de l'Homme บนขวา ด้ามสิ่งตกไม้ที่ตกแต่งด้ามด้วย "K" pattern จากเกาะ Cook, Rome, Museo pigorini ล่าง หีบสมบัติที่ใส่ของมีค่า ทำจากไม้, Chicago, Natural History Museum	32
22. รูปแกะไม้เป็น staff god จากเกาะ Cook, Auckland Museum	33
23. บน หัวด้ามดาบทำจากไม้ของชาวเกาะ Austral ล่าง ด้ามพายเรือของชาวเกาะ Austral ทำจากไม้, Auckland Museum	34
24. ขื่อประตูของชาวเมารี ทำจากไม้, Auckland Musuem	35
25. แผ่นกระดานประดับผนังที่ประชุมหมู่บ้าน แกะเป็นรูปเกี่ยวกับบรรพบุรุษและ two "children", Auckland Museum	36
26. ภาพแสดงลวดลายของผ้า "TAPA"	37
27. ภาพลวดลายของผ้า "TAPA"	38
28. ภาพแสดงการสักใบหน้าของชาวเกาะ Polynesia	39
29. ภาพงานที่มีลักษณะลอยตัวเลียนแบบมนุษย์แต่มีสัดส่วนที่ผิดเพี้ยนไป	40
30. ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้ในงานแกะสลักและใช้ในชีวิตประจำวัน	41
31.1 ลายแถบ	42
31.2 ลายต่อเนื่องตลอดชิ้นงาน	42
32. ลวดลายในงานสาน	43
33. แสดงกลุ่มสีที่พบในงาน และกลุ่มสีธรรมชาติที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบ	45
34. เทคนิค Batik สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ	58
35. เทคนิค Batik สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ	59
36. แสดงหน้าตัดของไม้ป่าดัดกับการใช้งานที่เหมาะสม	63
37. ลำดับขั้นของการปาดกาว	69
38. การปาดกาวอัดเพื่อเคลือบผิวผ้าสกριν ด้านหน้าของผ้าไหม	70
39. เครื่องพิมพ์แบบลูกกลิ้ง	83
40. เทคนิค Silk screen สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ	85

41. เทคนิค Silk screen สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ	86
42. ขนาดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	88
43. แสดงองศาการมองของมนุษย์ในแนวนอน	89
43.1 แสดงองศาการมองของมนุษย์ในแนวตั้ง	90
44. ภาพแสดงองศาการมองของมนุษย์ และนำมาใช้ในการกำหนดขนาดของภาพ	92
45 ภาพแสดงองศาการมองของมนุษย์ และนำมาใช้ในการกำหนดขนาดของภาพ	93
46. ตัวแวนที่ใช้โดยทั่วไป	94
47 ภาพประดับผนัง ทำจากผ้าไหมย้อมสีแล้วใช้วัสดุยึดใส่ทำให้งานดูน่าสนใจกว่า ภาพ 2 มิติธรรมดา	95
48. ภาพขยายภาพที่ 47	96
49. รูปแบบและขนาดสัดส่วนของหน้าต่างที่ชุมพร คาบานา	98
50. ตัวอย่างม่านที่เปิด - ปิดแนวนอน	99
51. รูปแบบของหัวผ้าม่านที่เปิด- ปิดแนวนอน	100
52. ตัวอย่างม่านที่เปิด - ปิดในแนวตั้ง	101
53. ตัวอย่างผ้าม่านแบบ Roman blind และภาพแสดงหลักการทำงาน	102
54. ตัวอย่างผ้าม่านแบบ Roller blind	103
55. ผ้าม่านแบบ Stagecoach shades	104
56. สายรวบม่านทำจากเชือก	106
56.1 สายรวบม่านทำจากผ้า	106
56.2 สายรวบม่านทำจากวัสดุคงรูป	106
57. วัสดุตกแต่งผ้าม่านที่เลือกนำมาใช้ได้	107
58. ขนาดของหน้าต่างคำนวณขนาดผ้าม่านได้	108
59. ขนาดของเตียงในห้องพัก	109
60. ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบยาวไม่ถึงพื้น	110
60.1 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบยาวถึงพื้น	110
60.2 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบธรรมดาจีบซ้อน (อาจพับจีบหรือไม่ก็ได้ ดังภาพ)	111
60.3 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบผ้าตรงมุม	111
60.4 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบเป็นผ้ารวมในตัว มักคลุมเพียงด้านบนไม่ยาวลง คลุมด้านข้าง	112
61. เดินเส้นตามลายการต่อผ้า	113
61.1 เดินเส้นรอบลวดลายที่อยู่บนผ้า	114
61.2 ภาพแสดงการนำลาย QUILT แบบต่าง ๆ มาเย็บลงบนผ้าคลุมเตียง	115

61.3	เดินเส้นลายทางขนาน	116
61.4	เดินเส้นลายข้าวหลามตัด	116
61.5	เดินเส้นลายตาหมากรุก	116
62.	ขนาดของเตียงคำนวณขนาดของผ้าคลุมเตียงได้	118
63.	ขนาดของเบาะในห้องพัก	119
64.	ขนาดของเบาะในห้องพักคำนวณขนาดของผ้าหุ้มเบาะได้	121
65.	ขนาดของหมอนอิงในห้องพัก	122
66.	การถอด-ใส่หมอนแบบต่าง ๆ โดยใช้ซิป และการผูก ซึ่งใช้เป็นการตกแต่ง ไปในตัวด้วย	125
67.	การถอด-ใส่หมอนแบบต่าง โดยใช้กระดุม ซึ่งใช้เป็นการตกแต่งไปในตัวด้วย	126
68.	รูปแบบและลวดลายของหมอนในห้องตลาดที่มีการตกแต่งโดยใช้ การปัก การทำขอบ การทำระบาย และการทำเป็นปีก	127
69.	บรรยากาศที่ ชุมพร คาบานา	130
70.	PLAN ห้องพัก VIP	130
71.	แสดงปัญหาและแนวทางแก้	131
72.	แสดงขอบเขตและผลิตภัณฑ์ในโครงการ	131
73.	แสดง CONCEPT ของงาน	132
74.	ลายบางส่วนของ Polynesia ที่นำมาใช้ในการออกแบบได้	132
75.	การเลือกกลุ่มสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ	133
76.	วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้งาน	133
77.	การกำหนดขนาดของภาพประดับผนัง	134
78.	การออกแบบภาพประดับผนัง	134
79.	การเลือกชนิดเส้นใยและเทคนิคในการสร้างลวดลาย	135
80.	การเลือกใช้รูปแบบผ้าคลุมเตียงและผ้าม่าน	135
81.	การเลือกใช้วัสดุอ่อนนุ่มภายใน วิธีการถอด-ใส่ผ้าหุ้มเบาะและหมอน	136
82.	การออกแบบลายผ้า	136
83.	การออกแบบลายผ้า	137
84.	การออกแบบลายผ้า	137
85.	การพัฒนาแบบของลายผ้า	138
86.	การพัฒนาแบบของลายผ้า	138
87.	การสรูปแบบลายผ้า	139
88.	การนำลายผ้าไปใช้	139

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

89. การพัฒนาและสรุปการนำลายผ้าไปใช้	140
90. รูปด้านของภาพระดับผนัง ผ้าหุ้มเบาะ และหมอนอิง	140
91. รูปด้านของผ้าคลุมเตียง	141
92. รูปด้านของผ้าม่าน	141
93. สรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในโครงการ	142
94. ทักษะภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว	142
95. ทักษะภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว	143
96. บรรยากาศที่ ชุมพร คาบานา	145
97. PLAN ห้องพัก VIP	145
98. แสดง CONCEPT ของงาน	146
99. ลายบางส่วนของ Polynesia ที่นำมาใช้ในการออกแบบได้	146
100. ลีเส้นของชาว Polynesia	147
101. การขยายสีที่สามารถเลือกนำมาใช้ได้	147
102. สรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในโครงการ	148
103. การออกแบบภาพระดับผนัง	148
104. การพัฒนาและสรุปแบบภาพระดับผนัง	149
105. การออกแบบลายผ้า	149
106. การออกแบบลายผ้า	150
107. การพัฒนาแบบของลายผ้า	150
108. การพัฒนาแบบของลายผ้า	151
109. การพัฒนาแบบของลายผ้า	151
110. การพัฒนาแบบของลายผ้า	152
111. การพัฒนาแบบของลายผ้า	152
112. การพัฒนาแบบของลายผ้า	153
113. การสรุปแบบลายผ้า	153
114. การนำลายผ้าไปใช้	154
115. การพัฒนาและสรุปการนำลายผ้าไปใช้	154
116. รูปด้านของผ้าคลุมเตียง	155
117. รูปด้านของผ้าม่าน	155
118. รูปด้านของภาพระดับผนัง ผ้าหุ้มเบาะและปลอกหมอนอิง	156
119. Pattern ของภาพระดับผนัง	156
120. Pattern ของผ้าคลุมเตียงเดี่ยว	157

121. Pattern ของผ้าคลุมเตียงคู่	157
122. Pattern ของผ้าห่มเบาะและหมอนอิง	158
123. ทศนียภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว	158
124. ทศนียภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว	159
125. ภาพแบบจำลองเมื่อนำมาใช้ในห้องพัก	160
126. ภาพแบบจำลองเมื่อนำมาใช้ในห้องพัก	161
127. แบบจำลองภาพประดับผนัง	161

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. เปรียบเทียบคุณสมบัติของเส้นใยชนิดต่างๆที่สามารถใช้ในการออกแบบ	48
2. เปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสียของเส้นใยต่าง ๆที่สามารถใช้ในการออกแบบ	49
3. เปรียบเทียบเทคนิคต่างๆในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า	51
4. เปรียบเทียบคุณสมบัติและการใช้งานของผ้าสกรีน Nylon และผ้าสกรีน Polyester	61
5. แสดงเปรียบเทียบการใช้น้ำหนักเบอร์ของผ้าสกรีนกับชนิดของงาน	62
6 การเลือกใช้ยางปาดให้เหมาะสมกับงาน	63
7. แสดง Function การใช้งานของແຂກທີ່ມາພັກກັບການทำความสะดวก	87
8. ขนาดสัดส่วนของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	88
9. วิเคราะห์การเลือกใช้หม่าน	105
10. วิเคราะห์การเลือกใช้แบบผ้าคลุมเตียง	117
11. วิเคราะห์วิธีการถอด-ใส่ผ้าห่มเบา	120
12. ตารางเปรียบเทียบวัสดุอ่อนนุ่มภายใน	123
13. วิเคราะห์วิธีการถอด-ใส่ปลอกหมอน	124
14. ตารางสรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในขอบเขตของโครงการ	129

บทที่ 1

บทนำ

ชุมพร เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีความงามตามธรรมชาติไม่แพ้จังหวัดอื่นๆ ซึ่งในสายตาของนักท่องเที่ยวอาจจะยังไม่คุ้นชื่อกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนี้นัก เนื่องจากในอดีตสถานภาพของจังหวัดเป็นเพียงทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดที่อยู่ถัดลงไป หากแต่ปัจจุบันทางจังหวัดได้พยายามที่จะส่งเสริมและรณรงค์ด้านการท่องเที่ยวโดยจัดให้มีงานเปิดโลกทะเลเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมาก เช่น หาดทรายรี - แหล่งปะการังตามเกาะต่างๆ น้ำตก ถ้ำ และหาดทุ่งวัวแล่น อันเป็นที่ตั้งของ ชุมพร คาบานาตลอดจนสถานที่สำคัญ คือศาลเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พระบิดาของทหารเรือไทย ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะและยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้ศรัทธา

ชุมพร คาบานา เป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศที่ได้ก่อตั้งดำเนินกิจการมากกว่าทศวรรษ นอกจากความสวยงามตามธรรมชาติแล้ว ทางรีสอร์ทยังได้ทำการตกแต่งสถานที่ให้สวยงามเข้ากับบรรยากาศทะเลได้ด้วยศิลปะ Polynesia การตกแต่งภายนอกนั้น สามารถทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจได้กล่าวมาแล้ว และการตกแต่งภายในห้องพักโดยเฉพาะห้องพัก VIP สมควรที่จะได้รับการตกแต่งให้พิเศษสวยงามกว่าห้องพักธรรมดา ตลอดจนมีสิ่งอำนวยความสะดวกใช้สอย ซึ่งทางรีสอร์ทมีนโยบายที่จะปรับปรุงคงเหตุผลข้างต้น จึงได้เกิดโครงการที่จะทำการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพัก VIP ให้สวยงามภายใต้ concept เดียวกัน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและเป็นเอกลักษณ์แก่สถานที่

จากคำกล่าวข้างต้น จึงเกิดโครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานา ขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

โครงการนี้ได้รับความช่วยเหลือในด้านข้อมูลของทางรีสอร์ทจาก คุณวริสร รัศมีพันธ์ กรรมการผู้จัดการ ชุมพร คาบานา จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ความเป็นไปได้ของโครงการ

ด้านนโยบาย

ทางชุมพร คาบานา มีนโยบายที่จะปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพัก VIP ให้มีความสวยงามตามแบบศิลปะ Polynesia ดังนั้นโครงการนี้จึงสอดคล้องกับนโยบายของทางรีสอร์ทและได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี

ด้านเศรษฐกิจ

นอกจากชาวไทยแล้ว ยังมีชาวต่างชาติอีกไม่น้อยที่นิยมเดินทางมาพักผ่อนที่ชุมพร การตกแต่งสถานที่ให้สวยงามน่าประทับใจ ย่อมจะเป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวไปในตัว สามารถนำเงินตราต่างประเทศมาหมุนเวียนใช้ภายในประเทศ อีกทั้งเป็นการสร้างงานและเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

โครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานานี้ นอกจากผ้าที่เป็นวัสดุหลักแล้ว วัสดุเสริมยังเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติ สามารถย่อยสลายได้โดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นผลดีกับสังคมโดยรวม

ด้านการออกแบบ

เป็นการออกแบบปรับปรุงลวดลายให้มีความสวยงามตามแบบศิลปะ Polynesia รวมไปถึงปรับปรุงรูปแบบให้สามารถผลิตได้ในระบบกึ่งอุตสาหกรรม

สรุป

โครงการนี้มีความเป็นไปได้ในทุกด้าน

ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

ปัญหา	แนวทางแก้ปัญหา
<p>1.ด้านความงาม</p> <p>1.1 ภายในห้องพักประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์หลายชิ้น โดยแต่ละชิ้นไม่ได้รับการออกแบบให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเท่าที่ควร อีกทั้งไม่ได้คำนึงถึง concept ของการตกแต่งสถานที่ภายนอก ว่าเป็นไปในลักษณะศิลปะ Polynesia ซึ่งศิลปะดังกล่าวหากนำมาใช้ให้ถูกต้องก็จะเกิดเป็นลักษณะเฉพาะที่น่าประทับใจ</p> <p>1.2 การตกแต่งห้องพักด้วยสีพื้นสีขาวเกือบทั้งห้องและการใช้ผ้าสีขาวเป็นวัสดุผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ทำให้ห้องพักสว่างจนเกินไปและสีขาวไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการพรางแสง เนื่องจากสีขาวสะท้อนแสงได้มากจึงอาจรบกวนสายตาได้ นอกจากนี้ภายในห้องพักยังไม่มีจุดพักสายตาหรือจุดเด่นใดๆเลย</p> <p>1.3 ห้องพักระดับ VIP ควรได้รับการออกแบบและตกแต่งให้ดูสมราคาที่น่าประทับใจ การตกแต่งเดิมมีลักษณะที่เรียบง่ายเกินไปและไม่แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</p>	<p>1.1 ทำการศึกษาถึงนโยบายของทางรีสอร์ทและศิลปะ Polynesia ตลอดจนนโยบายในทางอนุรักษ์ธรรมชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อก่อให้เกิดความน่าประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและเป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติ</p> <p>1.2 เมื่อศึกษาถึงศิลปะและนโยบายดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะทำการออกแบบโดยเพิ่มสีเส้นและเส้นสายเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ตลอดจนทำการออกแบบภาพติดผนังเหนือหัวเตียงเพื่อเป็นจุดพักสายตาภายในห้องพัก</p> <p>1.3 ในการออกแบบนี้จะคำนึงถึงความสอดคล้องกันทั้งในห้องพักและสถานที่โดยรวมทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ร่วม (corporate identity) ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์คู่ดีมีราคา</p>
<p>2.ด้านวัสดุ</p> <p>2.1 ผ้าหุ้มเบาะนั่งภายในห้องพักเป็นผ้าขาวซึ่งยากต่อการทำความสะอาด หรือหากทำความสะอาดไม่ดีพอ จะเกิดเป็นคราบไม่สวยงาม และดูหม่นหมองเมื่อใช้เป็นเวลานาน</p>	<p>2.1 ศึกษาถึงลักษณะของเส้นใยและเลือกเส้นใยที่เหมาะสมมาใช้ ตลอดจนศึกษาถึงทฤษฎีสีเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายให้ผ้าหุ้มเบาะมีสีเส้นที่เหมาะกับการใช้งาน</p>

<p>2.2 หมอนอิงเดิมใช้ผ้าฝ้ายทอมือทำเป็น ปลอกหุ้ม ซึ่งไม่สื่อถึงบรรยากาศทะเลและ Polynesia อีกทั้งสีที่ใช้ยังไม่เหมาะสมนัก</p>	<p>2.2 เลือกชนิดของเส้นใยที่นำมาใช้รวมไปถึงสี สันทันที่ใช้ให้สื่อถึงบรรยากาศทะเลและ Polynesia</p>
<p>3. ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>- 3.1 เตียงเดี่ยวภายในห้องพัก มีเพียงผ้าปู ผ้าห่ม และหมอน 1 ใบ ซึ่งอาจเป็นที่สะดม ของฝุ่นในยามที่ไม่มีแขกมาพัก</p>	<p>3.1 ทำการออกแบบบวดลายและลักษณะ ของผ้าคลุมเตียง ตลอดจนวิธีการเก็บรักษาและ การทำความสะอาด</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตโครงการ

โครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานา ได้ทำการออกแบบภายใต้ concept อนุรักษ์ธรรมชาติผสมผสานกับบรรยากาศทะเลได้ในศิลปะ Polynesia โดยมีรายการผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบดังต่อไปนี้

1. ผ้าคลุมเตียงเดี่ยวและเตียงคู่

ออกแบบลวดลายของผ้าพร้อมวิเคราะห์รูปแบบของผ้าคลุมเตียงและการใช้งาน

2. ผ้าปูที่นอน

ออกแบบลวดลายของผ้าและวิเคราะห์รูปแบบผ้าปูที่นอนที่เหมาะสม

3. ภาพประดับผนังเหนือหัวเตียงเดี่ยวและเตียงคู่

ออกแบบลวดลายของภาพโดยใช้เรื่องราวเกี่ยวกับ Polynesia และเหมาะสมกับการพักผ่อน โดยตัดทอนรายละเอียดของลวดลายลง

4. ผ้าห่มเบาะนั่ง

ออกแบบลวดลายบนผ้าและวิเคราะห์การใช้งานที่เหมาะสม

5. ปลอกหมอนอิง

ออกแบบลวดลายบนผ้าและวิเคราะห์วิธีการใส่ใส่หมอน

โดยทำการออกแบบรูปแบบและลวดลายตาม concept ข้างต้น ในส่วนของโครงสร้างหรือวัสดุอื่นที่นำมาประกอบจะทำการออกแบบโดยยึด concept ข้างต้นเช่นกัน

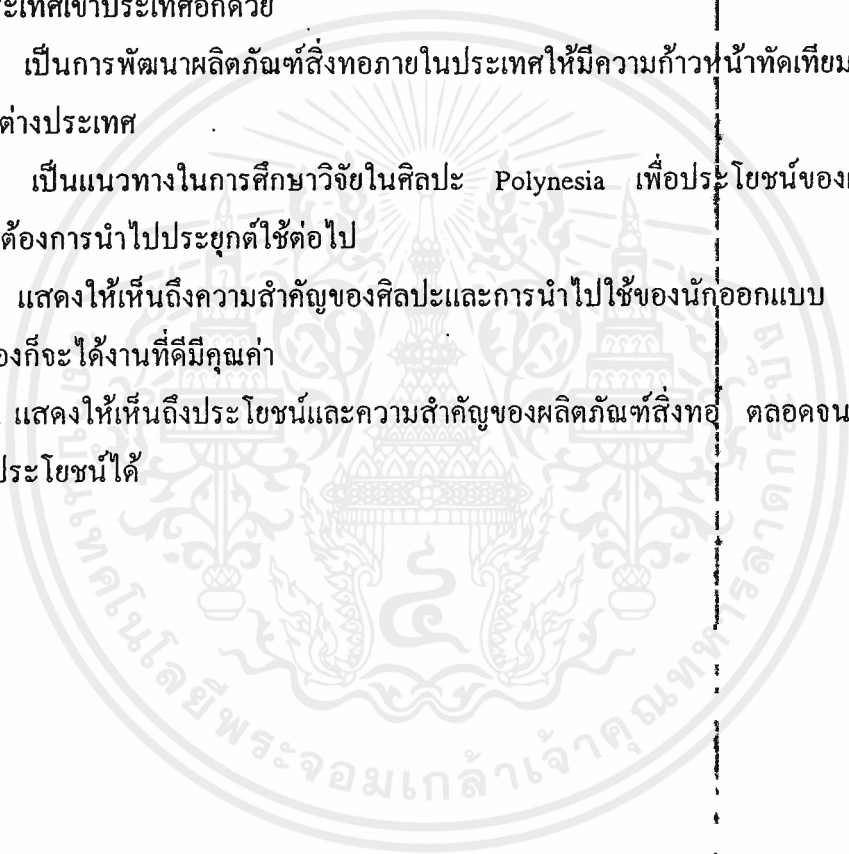
ลักษณะและวิธีการเกิดลายจะใช้เทคนิคผสม BATIK , SILK SCREEN

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาถึงประวัติความเป็นมา ข้อมูล และนโยบายของชุมชน คาบามา
2. ศึกษาศิลปะ Polynesia และนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำ BATIK , SILK SCREEN และเทคนิคในการตกแต่งผ้า
ต่างๆ ตลอดจนวิธีการผลิต เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. ศึกษาทฤษฎีการออกแบบและทฤษฎีสี
5. ศึกษาคุณสมบัติวัสดุและเส้นใย เพื่อนำมาใช้งานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
6. ศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ข้างเคียง
7. ศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค ตลอดจนขนาดสัดส่วนร่างกายของชาวไทยและชาวต่าง
ชาติ
8. ศึกษาขนาดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก VIP
9. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเพื่อทำการออกแบบ โดยสามารถผลิตได้ในระบบ
กึ่งอุตสาหกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาผู้ทำการวิจัยจะทราบถึงขั้นตอนการทำงานจริงในงานการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เป็นการศึกษาให้สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหา ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นประสบการณ์ที่ดี
2. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีการพัฒนารูปแบบและลวดลายให้เข้ากับ concept ของสถานที่เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งรีสอร์ท
3. สามารถใช้งาน ได้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค
4. ช่วยประชาสัมพันธ์ให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศ เงินตราไม่รั่วไหลและยังนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศอีกด้วย
5. เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในประเทศให้มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับผลิตภัณฑ์สิ่งทอของต่างประเทศ
6. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในศิลปะ Polynesia เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ต้องการจะศึกษาหรือต้องการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป
7. แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศิลปะและการนำไปใช้ของนักออกแบบ หากนำไปใช้อย่างถูกต้องก็จะได้งานที่ดีมีคุณค่า
8. แสดงให้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ตลอดจนสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลจังหวัดชุมพรและชุมพร คาบานา

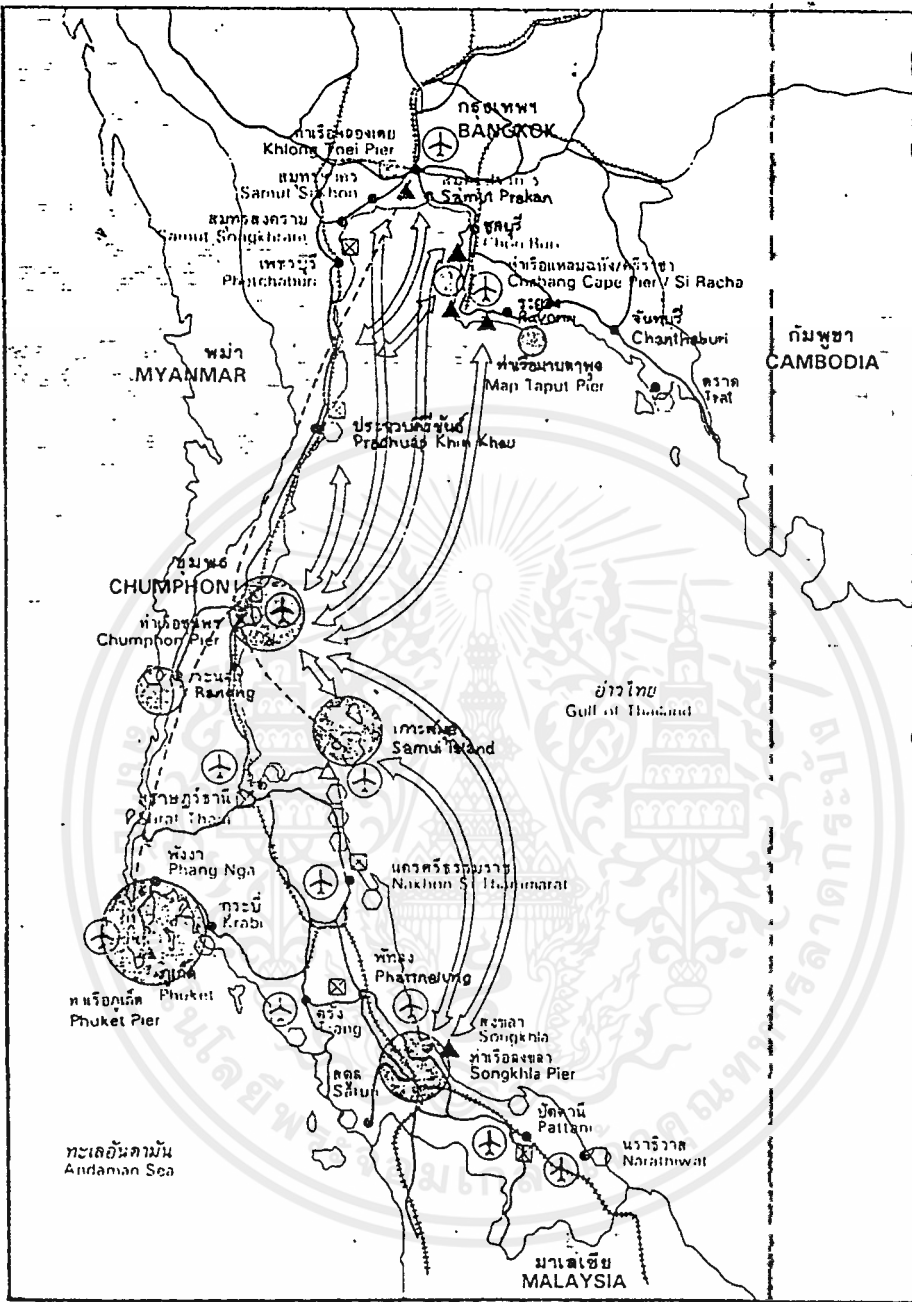
จังหวัดชุมพร มีชื่อปรากฏตั้งแต่ปี พ.ศ.1098 โดยมีฐานะเป็นเมืองสิบสองนักษัตรของนครศรีธรรมราช ใช้รูปแพะเป็นตราเมือง และเป็นเมืองหน้าด่านฝ่ายเหนือเพราะอยู่ตอนบนของภาคใต้ ใน พ.ศ.1997 รัชสมัยแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ปรากฏในกฎหมายตราสามดวงว่า เมืองชุมพรเป็นเมืองตรี อาณาจักรฝ่ายใต้ของกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าให้จัดตั้งเป็นมณฑลชุมพร ต่อมามีการยุบการปกครองระบอบมณฑลเป็นจังหวัด ชุมพรจึงมีฐานะเป็นจังหวัดนับแต่นั้น

คำว่า “ชุมพร” มีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะมาจากคำว่า “ชุนนุผล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่าน การเดินทัพไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ ล้วนเข้ามาตั้งค่ายชุนนุผลกันที่นี่ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ชุนนุผล” ต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการในการเดินทางไปทำศึกสงครามของแม่ทัพนายกองตั้งแต่สมัยโบราณมาเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทำพิธีส่งทัพโดยการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ขอให้ได้รับชัยชนะในการต่อสู้เป็นการบำรุงขวัญทหาร ในสถานที่ชุนนุผลเพื่อรับพรเช่นนี้ ตรงกับความหมาย “ชุนนุผล” หรือประชุมพร แต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่า น่าจะได้มาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่น ได้แก่มะเดื่อชุมพร ซึ่งต้นมะเดื่อชุมพรก็เป็นสัญลักษณ์ส่วนหนึ่งของตราประจำจังหวัดชุมพร

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย บนแหลมมลายูบริเวณคอคอดกระ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข4(ถนนเพชรเกษม) ระยะทางประมาณ 463 กิโลเมตร และทางรถไฟสายใต้ประมาณ 485 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ทิศใต้	- จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	- อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	- สหภาพพม่า

- ทางหลวงแผ่นดิน Highway
- ทางรถไฟ Railroad
- จังหวัด Province
- ✈ สนามบิน Airport
- △ ท่าเรือพาณิชย์ ทิมแนจะก่อสร้าง Commercial Pier Area To Be Constructed
- ท่าเรือประมง Fishing Pier
- แหล่งท่องเที่ยว Tourism Attraction
- ▲ ท่าเรือพาณิชย์ Transport Junction or
- ↔ เส้นทางเชื่อมโยงทางทะเล (ไฮโดรฟอยล์) Sea Junction (Hydrofoil)
- เส้นทางเชื่อมโยงทางอากาศ Air Junction
- ⊠ ขุมทางรถไฟ Rail Junction
- เส้นทางเชื่อมโยงทางถนน Road Junction

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและโครงข่ายคมนาคมในภาคใต้และพื้นที่ติดต่อกับมาเลเซีย

ที่มา : หนังสือสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม จากกรุงเทพฯไปชุมพร

ทางรถยนต์

จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางพุทธมณฑล นครปฐม เพชรบุรี หรือเส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (หมายเลข 35) แล้วแยกที่อำเภอปากท่อ เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษมผ่านจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ จนถึงสี่แยกปฐมพร จากนั้นแยกซ้ายเข้าตัวเมืองชุมพรตามทางหลวงหมายเลข 4001 อีกประมาณ 8 กิโลเมตร

ทางรถโดยสารประจำทาง

มีรถโดยสารธรรมดาของบริษัทขนส่ง จำกัด ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ไปชุมพรทุกวัน โดยมีบริษัทดังนี้

1. บริษัท โชคอนันต์ทัวร์
2. บริษัท สุวรรณทีทัวร์

ทางรถไฟ

จากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ มีรถเร็วและรถด่วนไปจังหวัดชุมพรทุกวัน จากสถานีรถไฟธนบุรี มีขบวนรถดีเซลรางไปจังหวัดชุมพรทุกวัน

การคมนาคม จากภายในจังหวัด และจากชุมพรไปจังหวัดใกล้เคียง

รถโดยสารประจำทางสายชุมพร-สวี-หลังสวน รถจอดหน้าตลาดชุมพร
รถแท็กซี่ รถจอดที่คิวแท็กซี่ หลังตลาดสดเก่า

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอเมือง

หาดทรายรี เป็นหาดทรายที่ยาวและมีทรายสีขาวสะอาดตา บริเวณใกล้ ๆ แนวชายหาดเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์สถานของพลเรือเอกพระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรืออันทันสมัยให้กับประเทศไทย และเป็นที่เกิดการปลุกการะของชาวชุมพร และจังหวัดใกล้เคียง

เกาะมะพร้าว ห่างจากหาดทรายรี ประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นเกาะขนาดเล็ก มีหาดทรายสีขาวนวล บนเกาะมีสภาพภูมิทัศน์สวยงามและมีแนวปะการังอยู่ในสภาพสมบูรณ์และสวยงาม

เกาะลวะ เป็นเกาะขนาดเล็กอยู่ใกล้ ๆ กับเกาะมะพร้าว โดยนั่งเรือจากเกาะมะพร้าวไปเกาะลวะ ด้านตะวันตกของเกาะมีแนวปะการังสวยงาม

เกาะทะลุ เป็นเกาะหินปูนขนาดเล็ก ตัวเกาะมีลักษณะเป็นโหลหิน ไม่มีหาดทรายหรือที่ราบ ลักษณะเด่นที่สุดของเกาะทะลุ คือ ตอนกลางของเกาะจะมีช่องทะลุไปอีกด้านหนึ่งได้ ซึ่งเกิดจากการกัดเซาะของคลื่นที่ใช้เวลานับแสน ๆ ปี

อ่าวทุ่งมะขาม มีลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลม 2 วงวางเรียงกัน โดยที่ตรงกลางเป็นแหลมหิน ซึ่งประกอบไปด้วยก้อนหินใหญ่น้อยวางอยู่อย่างแปลกตา

อ่าวทุ่งมะขามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่จัดว่ามีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมือง

หาดทรายดำ เป็นหาดขนาดใหญ่ที่มีความยาวทอดขนานไปกับแนวถนนที่หนาแน่นด้วยต้นมะพร้าวตลอดเส้นทาง

เกาะมัตรา เป็นเกาะขนาดใหญ่มีหาดทรายสีขาวนวล มีแนวหินอยู่ประปราย และยังมีปูชนิดหนึ่ง คือ ปูไก่ ซึ่งชอบปีนต้นไม้และส่งเสียงร้องได้เหมือนลูกไก่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

หาดผาแดง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลกตา คือ เป็นหน้าผาหินแดงสูงประมาณ 10 เมตรสามารถนั่งชมทะเลเกาะแก่ง และหาดทรายได้อย่างทั่วถึง และหาดทรายด้านล่างประกอบด้วยหินชนิดต่าง ๆ ที่สวยงาม

หาดคอสน เป็นหาดทรายผสมดินเลนที่มีหอยทะเลชุกชุม ปากน้ำชุมพร เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชุมพร เพราะเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด จากปากอ่าวของปากน้ำออกสู่ทะเลจะมีเกาะที่น่าสนใจ คือ เกาะเสม็ด

เกาะทองหลาง เกาะลังกาจิว เกาะแรด เกาะกะโหลก

อ่าวพังกาญจน์ บริเวณอ่าวกว้างขวางเต็มไปด้วยทิวมะพร้าวยังคงมีความงดงามตามธรรมชาติ ปลายอ่าวมีเนินเขา อ่าวพังกาญจน์เป็นแหล่งหอย ปู ปลาชุกชุม

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอปะทิว

หาดทุ่งวัวแล่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของอำเภอนี้ ตั้งอยู่ที่ตำบลสะพลี ห่างจากตัวจังหวัดชุมพรไปตามถนนราดยางสายชุมพร-หาดทุ่งวัวแล่น ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร อยู่ทางตอนใต้สุดของอำเภอปะทิว เป็นชายหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด ลักษณะหาดค่อย ๆ ลาดเอียงลงทีละน้อย จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดแห่งหนึ่ง ทางด้านใต้ของหาดบริเวณเชิงเขา “โพธิ์แปะ” มีแนวหาดหินใต้น้ำ เป็นแหล่งดำน้ำตื้นที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดชุมพร เพราะมีสาหร่าย ฟองน้ำ ดอกไม้ทะเล และปลานานาชนิด บริเวณหาดทุ่งวัวแล่น มีร้านอาหารและสถานที่พักตากอากาศอยู่หลายแห่งไว้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวที่นิยมการดำน้ำชมความงามของโลกใต้ทะเล บริเวณเกาะแก่งหน้าหาดทุ่งวัวแล่นก็สามารถเช่าเรือและอุปกรณ์ดำน้ำได้ที่ รีสอร์ทบริเวณชายหาด จากหาดทุ่งวัวแล่น นักท่องเที่ยวสามารถที่จะเช่าเรือไปชมเกาะต่าง ๆ ได้ เช่น

เกาะจระเข้ เป็นเกาะขนาดเล็ก ด้านตะวันตกของเกาะมีหาดหินรอบ ๆ เกาะมีปะการัง และดอกไม้ทะเลสวยงามมาก เกาะแห่งนี้เป็นที่น่าเที่ยวสำหรับผู้ชื่นชอบทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหมาะสำหรับการดำน้ำ

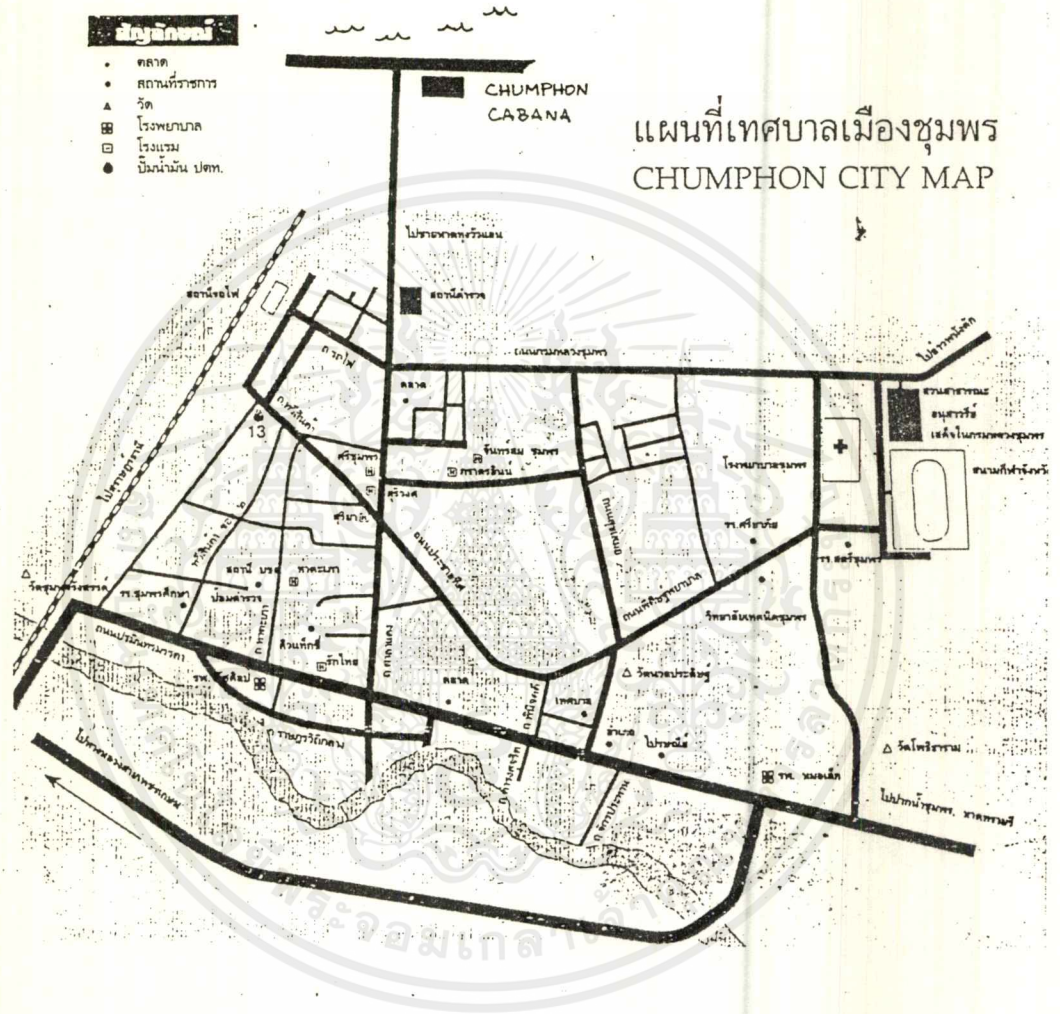
เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เป็นเกาะขนาดกลางบนเกาะไม่มีหาดทรายเป็นเขตสัมปทาน เก็บรังนกนางแอ่น รอบ ๆ เกาะมีแนวหินและถ้ำใต้น้ำ มีแนวปะการังสวยงามเหมาะสำหรับการดำน้ำลึก

เทศกาลและงานประเพณีของจังหวัดชุมพร

งานวันผลไม้หลังสวน จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ประมาณเดือนสิงหาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะผลไม้ของอำเภอหลังสวน กิจกรรมที่สำคัญ คือ การประกวดผลไม้ มีตลาดนัดผลไม้

งานโลกทะเลชุมพร จัดขึ้นในระหว่างกลางเดือนมีนาคมถึงต้นเดือนเมษายนของทุกปี ณ บริเวณหาดทรายรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร เพื่อกระจายรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น และเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมที่สำคัญในงาน คือ การแข่งขันตกปลา การประกวดภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยว การจัดนิทรรศการแหล่งท่องเที่ยว และการแข่งขันวิ่งมินิมาราธอน เป็นต้น

หาดทุ่งวัวแล่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในตำบลสะพลี ห่างจากตัวจังหวัดไปตามถนนลาดยางสายชุมพร-หาดทุ่งวัวแล่น ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร อยู่ทางตอนใต้สุดของอำเภอปะทิว เป็นชายหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด ลักษณะหาดค่อยๆลาดเอียงลงทีละน้อย จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุดแห่งหนึ่ง ทางด้านใต้ของหาดบริเวณเชิงเขา “โพธิ์เบะ” มีแนวหาดหินใต้น้ำ เป็นแหล่งดำน้ำตื้นที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของชุมพร เพราะมีสาหร่าย ฟองน้ำ ดอกไม้ทะเล และปลาทะเลนานาชนิด นอกจากนั้นชายหาดทุ่งวัวแล่นยังได้รับการยกย่องว่าเป็นหาดทราย ชายทะเลที่มีศักยภาพสูงสุดทางการท่องเที่ยว เมื่อเปรียบเทียบกับหาดทรายจังหวัดอื่นๆ (จากการวิเคราะห์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2526) และในปีงบประมาณ 2531 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดสรรเงินงบประมาณจากงบเงินกู้ O.E.C.F. ประเทศญี่ปุ่น มาจัดทำถนนลาดยางจากตัวเมืองเข้าสู่หาดทุ่งวัวแล่น

ภาพที่ 2 แผนที่เทศบาลเมืองชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

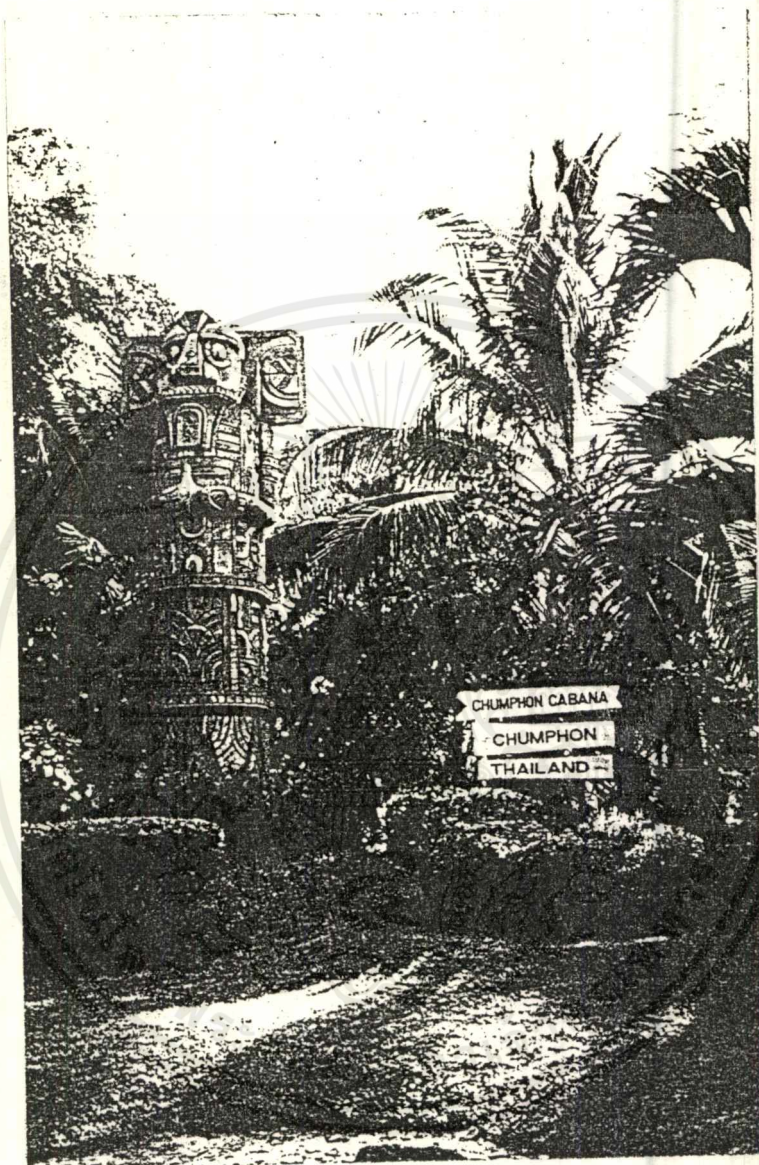
ชุมพร คาบานา รีสอร์ท ซึ่งตั้งอยู่ที่หาดทุ่งวัวแล่นเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2525 เป็นกิจการประเภทอาหารและห้องพัก ภายใต้สโลแกน “ชุมพร คาบานา ถ้าคุณรู้จักคุณจะรักทะเล” ดำเนินการควบคู่ไปกับการส่งเสริม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ รณรงค์ในการอนุรักษ์ปะการังตามเกาะแก่งในทะเลชุมพรที่มีปะการังอันสวยงามเพื่อรักษาไว้เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมและจัดให้มีการสอนดำน้ำ ทั้งในน้ำตื้นและน้ำลึก โดยครู DIRK KREBBER OWSI 30788 ครูสอนดำน้ำจากสมาคม “พาคี” ซึ่งเป็นสมาคมที่ใหญ่และมีมาตรฐาน นอกจากนี้ยังให้บริการเช่าเรือสำหรับนักท่องเที่ยวที่นิยมการดำน้ำเพื่อชมความงามของโลกใต้ทะเล

ทางชุมพร คาบานา รีสอร์ท ได้ให้ความสำคัญกับการตกแต่งสถานที่ให้เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว โดยมี concept ในการตกแต่งให้เป็นไปในลักษณะความสวยงามแบบทะเลได้และใช้แนวทางของศิลปะ Polynesia เน้นการใช้วัสดุ สี สัน และของตกแต่งให้กลมกลืนและใกล้เคียงกับธรรมชาติมากที่สุด โดยยังคงไว้ซึ่งความสวยงามและความสะดวกสบายตามที่นักท่องเที่ยวควรจะได้รับ การตกแต่งอย่างมีเอกลักษณ์เป็นจุดสนใจอีกจุดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้และเก็บภาพแห่งความประทับใจไว้เพื่อรอโอกาสกลับมาเยือนอีกครั้ง

ผู้ใช้บริการของ ชุมพร คาบานา รีสอร์ท ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มบุคคลที่รักธรรมชาติทางทะเล รักความสงบ และนักดำน้ำ บริการที่จัดให้มีห้องพัก ห้องอาหารห้องจัดเลี้ยง ประชุมสัมมนา เรือนำเที่ยว และสอนดำน้ำ ervice บริการที่ผิดกฎหมายทุกชนิด
รายการบ้านพักมีดังต่อไปนี้

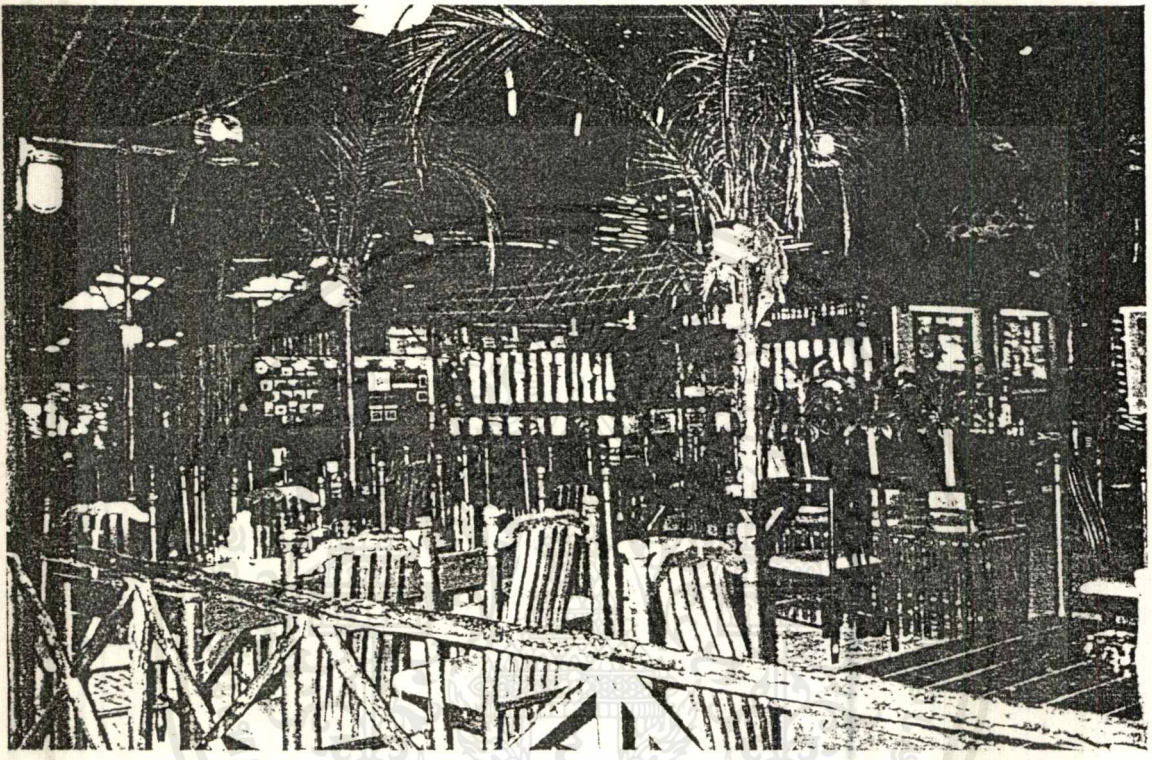
บ้านพักตากอากาศ VIP	10 หลัง	คืนละ	1,800 บาท
บ้านพักตากอากาศ (แอร์)	20 หลัง	คืนละ	900 บาท
บ้านพักตากอากาศ (พัดลม)	20 หลัง	คืนละ	500 บาท

และในปี พ.ศ. 2539 นี้ อยู่ในระหว่างการก่อสร้างอาคารพักตากอากาศและอาคารสัมมนา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกปี

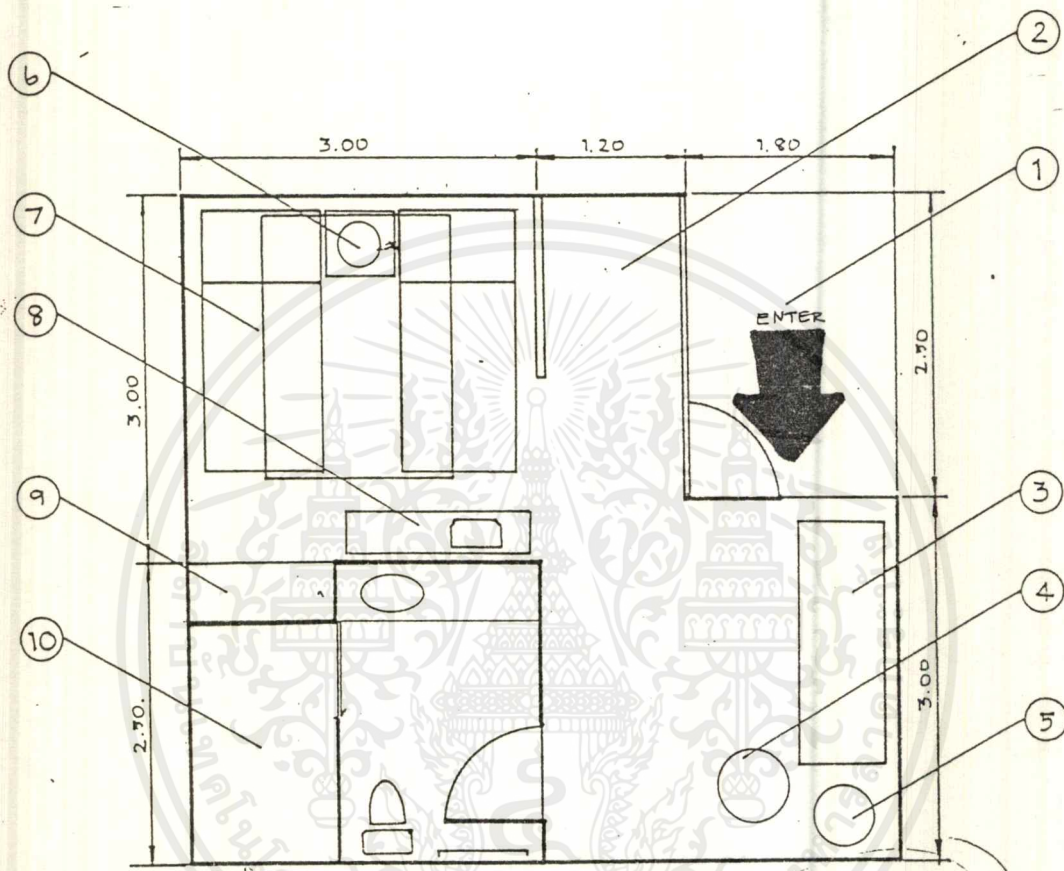
ภาพที่ 8 ภาพบรรยากาศภายนอกอาคารของ ชุมพร คาบานา ตกแต่งด้วยประติมากรรมจำลองแบบของศิลปะ Polynesia

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ภาพบรรยากาศภายใน Lobby และห้องอาหาร ซึ่งตกแต่งแบบบรรยากาศทะเลได้ด้วย
ศิลปะ Polynesia

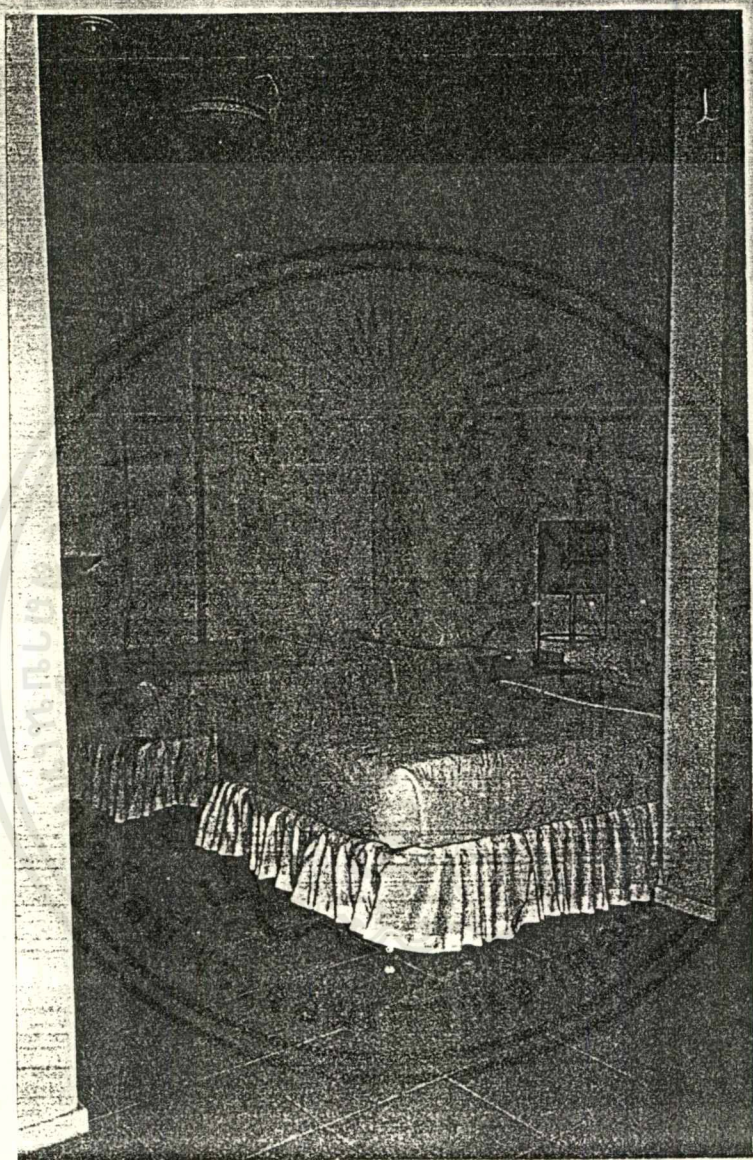
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 PLAN ห้องพัก VIP

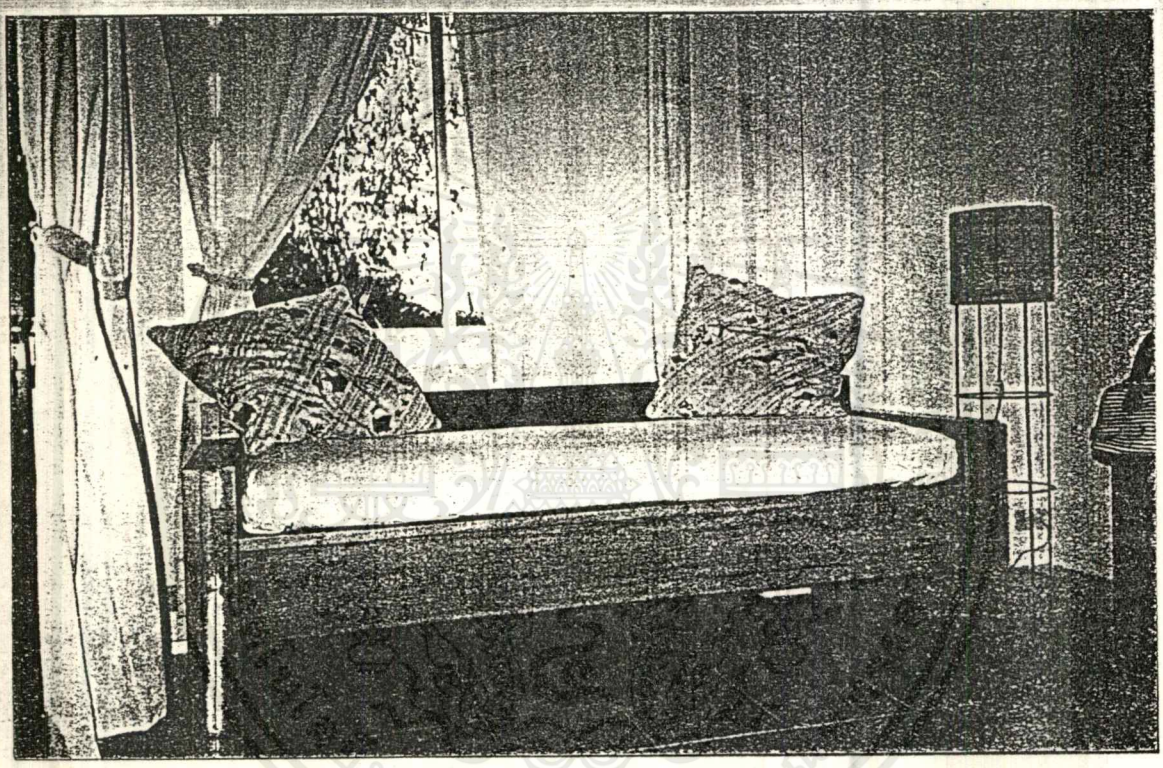
1. เฉลียงบริเวณทางเข้า	2. บริเวณใช้แต่งตัว มีกระจกและโต๊ะ
3. เก้าอี้ยาวสำหรับนั่งเล่น	4. โต๊ะข้างเก้าอี้ยาว
5. โคมไฟตั้งพื้น	6. โคมไฟตั้งโต๊ะ
7. เติียง, เติียงคู่	8. ชั้นใส่ของและสามารถวางโทรทัศน์
9. ตู้เสื้อผ้า	10. ห้องน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 หมายเลข 7 จาก Plan ภาพภายในห้องพัก VIP จะเห็นได้ว่ายังไม่มีผ้าคลุมเตียง
ผ้าม่านทำด้วยผ้าสีขาและผ้าสีเหลืองซึ่งเย็บเป็นห่วงร้อยกับราวม่านที่ทำจากกิ่งไม้ สายรวบม่าน
ทำจากผ้าสีเหลืองเช่นกัน

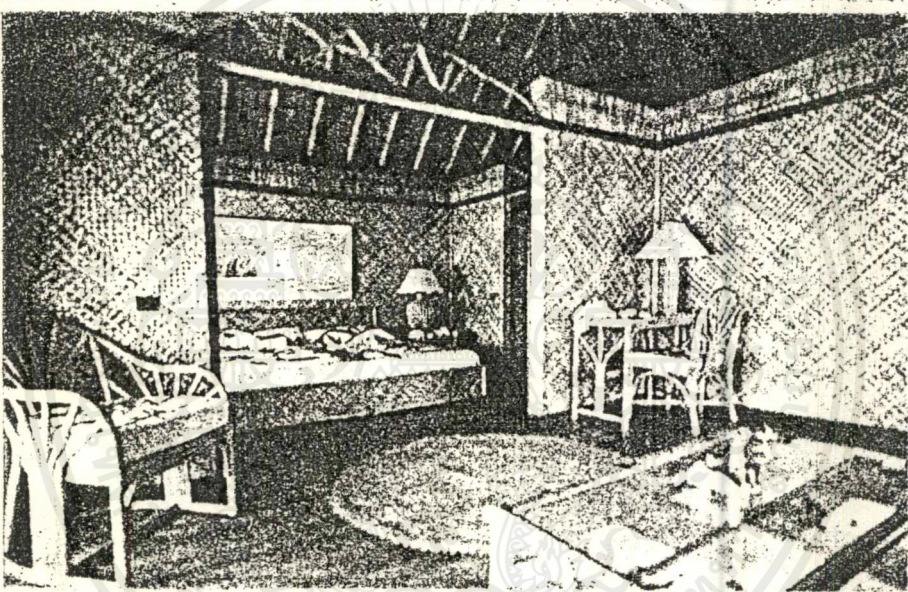
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 หมายเลข 8 จาก Plan มุมพักผ่อนภายในห้องพัก VIP เป็นที่นั่งยาวและมีหมอนอิง
ขนาดใหญ่ 2 ใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

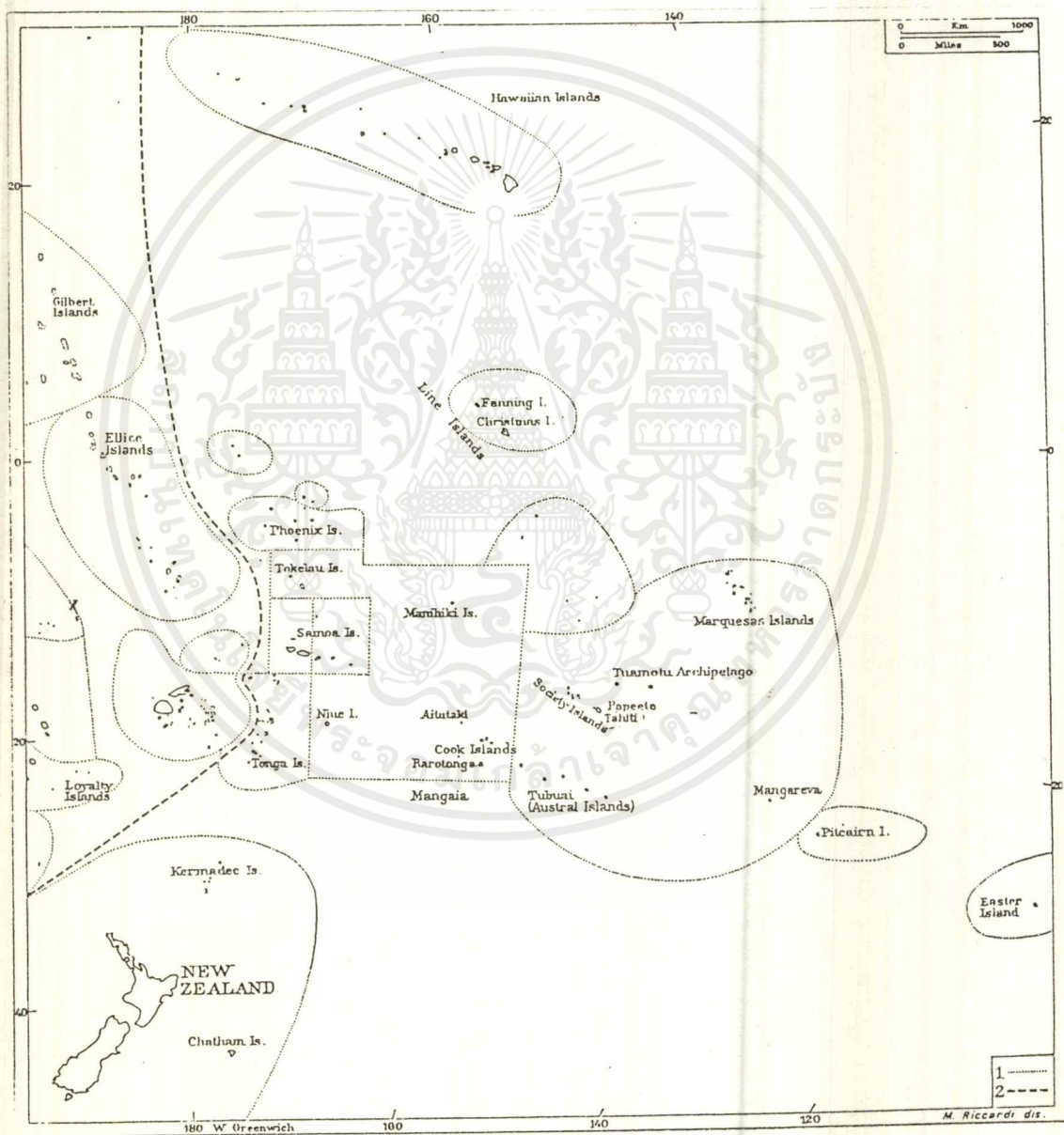
สรุปการตกแต่งภายในห้องพัก ห้องพัก VIP เป็นห้องพักขนาดกลางที่เน้นประโยชน์ใช้สอย ความสะดวกสบายและความสะอาดเป็นหลัก การตกแต่งเดิมจึงใช้สีขาวยและรูปแบบที่เรียบง่าย แต่ในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตในอัตราสูง มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาใช้บริการมากขึ้น ทางรีสอร์ทจึงมีความต้องการที่จะปรับปรุงการตกแต่งภายในห้องพักให้เพิ่มความสะดวกสบายและความสะอาดไว้อย่างครบถ้วน เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและยกระดับสถานที่ การตกแต่งใช้ concept เดียวกับการตกแต่งภายนอก คือนำศิลปะ Polynesia มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ภาพที่ 8 ภาพแสดงการตกแต่งภายในห้องพักแบบ Polynesia ที่เกาะ Hawaii ซึ่งใช้เครื่องสันทัดตกแต่งผนังและเครื่องเรือนต่างๆ เนื้อหิวเตียงเป็นภาพประดับผนังขนาดใหญ่

2.2 ข้อมูลศิลปะ Polynesia^{4,5}

Polynesia เป็นชื่อเรียกเกาะและหมู่เกาะที่กระจุกกระจายอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลาง ระหว่าง 30 N และ 47 S ละติจูด โดยมีรายชื่อดังนี้ groups of Hawaii , Marquesas , Society , Austral , and Cook ; Samoa and Tonga ใน Polynesia ตะวันตก และเกาะที่เกิดจากหินปะการัง Easter and the island of New Zealand ชาติของคนพื้นเมืองคือพวกผิวสีน้ำตาล ถึงแม้ว่าจะแตกต่างกันในด้านภูมิประเทศของแต่ละเกาะ แต่พวกเขาก็สื่อสารกันได้เข้าใจ

ภาพที่ 9 แสดงที่ตั้งของเกาะและหมู่เกาะที่รวมเรียกว่า Polynesia

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะโดยทั่วไป ศิลปะ Polynesia จะขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเชื่อ เมื่อต่างสถานที่รูปแบบของศิลปะก็จะแตกต่างกันไปในรายละเอียด ซึ่งสามารถสรุปโดยรวมได้ดังนี้

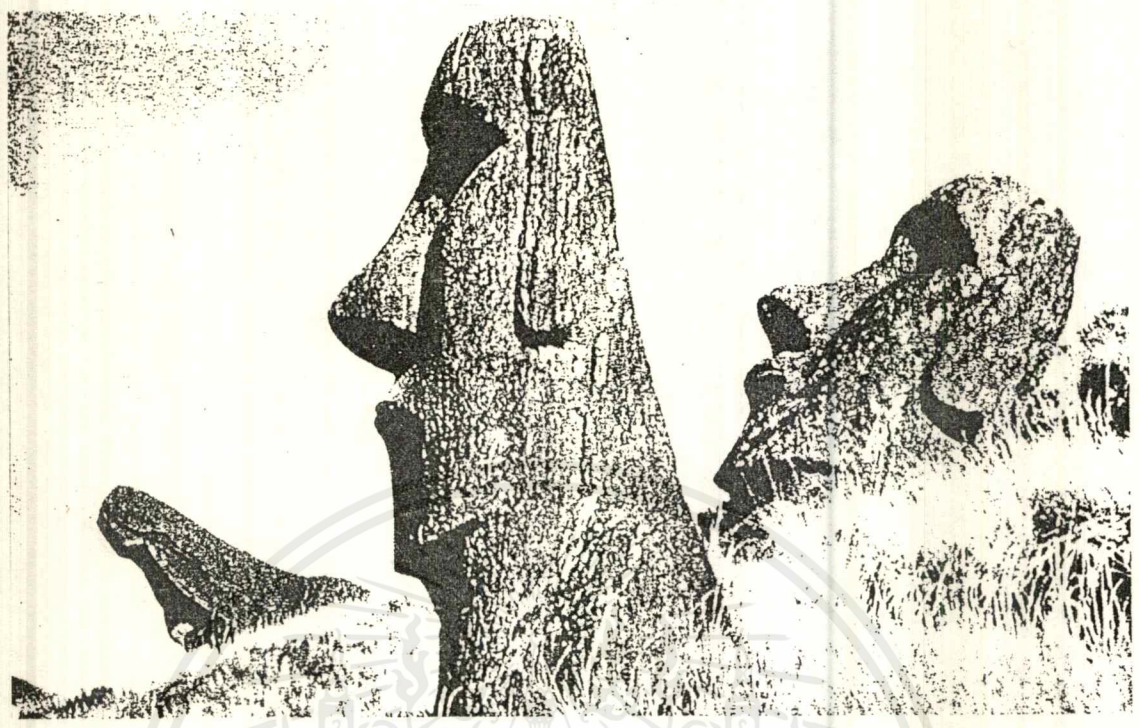
การสักร่างกายเป็นสิ่งที่ชัดเจนที่สุดของ Polynesia นอกจากนั้นก็เป็นการแกะไม้ให้เป็นรูปร่างและรูปแบบต่างๆ ลวดลายที่ใช้เป็นลายเส้นของสัตว์ ดินไม้ พืชพันธุ์ มีการทำผ้าขึ้นใช้โดยการถัก จีบ พับ (ไม่ใช่หูกทอผ้า) มีผ้าที่มีชื่อเฉพาะว่า TAPA ซึ่งเป็นผ้าที่ทำจากเยื่อของเปลือกไม้ คล้ายกระดาษ โดยเฉพาะจะใช้สีขาวในงานพิธีที่สำคัญ สีอื่นที่ข้อมได้มีสีดำ เทา แดง เหลือง เขียวและม่วง pattern ที่ใช้ไม่ซับซ้อน เช่น ตาหมากรุก เส้นสายที่ใช้โดยปกติจะใช้เส้นตรง ในงานพิเศษหรืองานที่ทำขึ้นเพื่อเทพเจ้าจะมีการนำเส้นโค้งและเส้นคลื่นมาใช้ นอกจากนั้นก็มียวงกลม จุดสามเหลี่ยม ขนมเปียกปูน พระจันทร์เสี้ยว และลวดลายเรขาคณิตต่างๆ ดังได้กล่าวไปแล้วว่าใช้ pattern ไม่ซับซ้อนและมักจะสมมาตรทั้งซ้ายขวา มี pattern ที่เป็นเอกลักษณ์เรียกว่า "K" pattern แต่ก็ไม่พบไม่มี pattern บ้าง

วัสดุ มีให้เลือกไม่มากนัก อีกทั้งไม่มีเทคโนโลยีที่ดีเพียงพอ การนำวัสดุมาใช้จึงเป็นลักษณะที่ดัดแปลงน้อย ได้แก่ ไม้ หิน กระจุก เขาสัตว์ หอย ส่วนงานที่ทำให้กษัตริย์จะใช้ขนนก หอย ไข่มุก งาช้าง และงาช้างมีค่าหายาก นอกจากนั้นพบว่ามีการใช้หวายและเครื่องสานต่างๆ

การทำให้เกิดลายนอกจากการเขียนด้วยมือ มีการใช้แม่แบบในการพิมพ์ลักษณะคล้าย block printing , stamp

งานเด่นอีกประเภทคือการแกะไม้ให้เป็นรูปคนที่ผิดสัดส่วน เช่นส่วนศีรษะที่โตผิดปกติ ใบหน้าเป็นรูปสามเหลี่ยม อ้วนหรือเตี้ยผิดส่วน เป็นต้น ในบางเกาะจะแกะให้มีลักษณะบึกบึน แข็งแรง หรือหากแกะด้วยไม้จะผอม แกะด้วยหินจะอ้วน รูปแบบที่นำมาแกะนั้นมักเป็นรูปร่างที่เหมือนจริง (realistic figure)

Polynesian จัดเป็นชนชาติที่มีความพยายามสูงแต่ไม่ฉลาด งานที่ทำออกมาจะทำด้วยความอยากทำหรือทำเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่มีแรงกระตุ้นใดๆที่มีผลต่องานนอกเหนือจากนี้

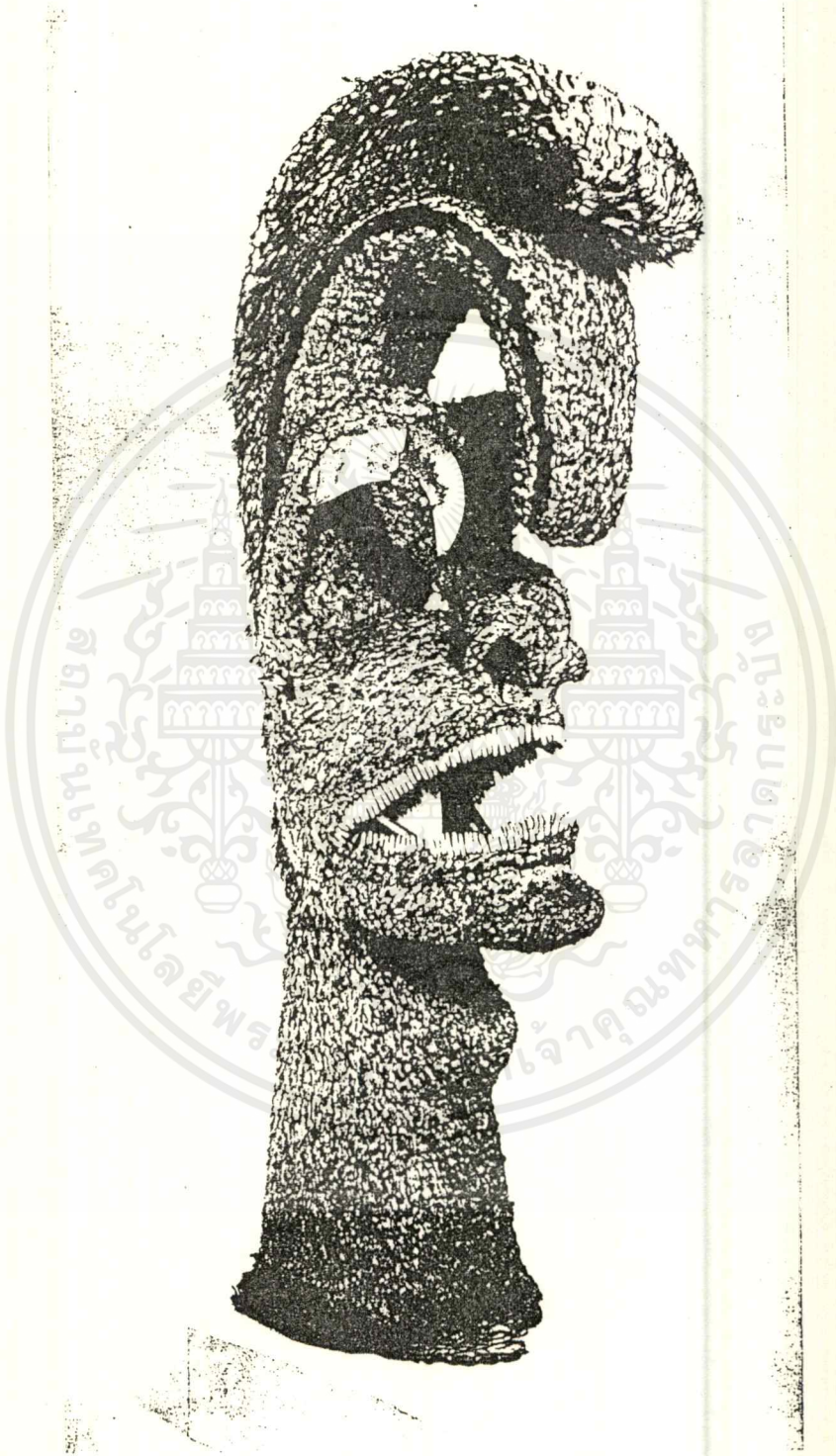

ภาพที่ 10 บน เสาหินก้อนใหญ่หมิ่นมาตั้งอยู่บนที่ลาดชันบนเกาะ Easter

ภาพที่ 11 ล่าง หินเกาะที่ยังหลงเหลืออยู่บนเกาะ Society

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 เทพเจ้าแห่งสงครามจากเกาะ Hawaii ทำจากเครื่องสานประดับด้วยขนนก, มุก, หอย
และฟันสุนัข, British Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 รูปแกะแสดงความก้าวร้าว ทำจากไม้, British Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ชายและหญิงไม้แกะของชาวเมารีเป็นเสาที่ระเบียงเรือนประชุม Wellington,
Dominion Museum กลาง เสาแกะสลักนูนต่ำ, Auckland Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 บน ถ้วยใส่อาหารมีรูปคนแกะสลักเป็นตัวรองรับ ทำจากไม้ หอย และกระดูก,
British Museum

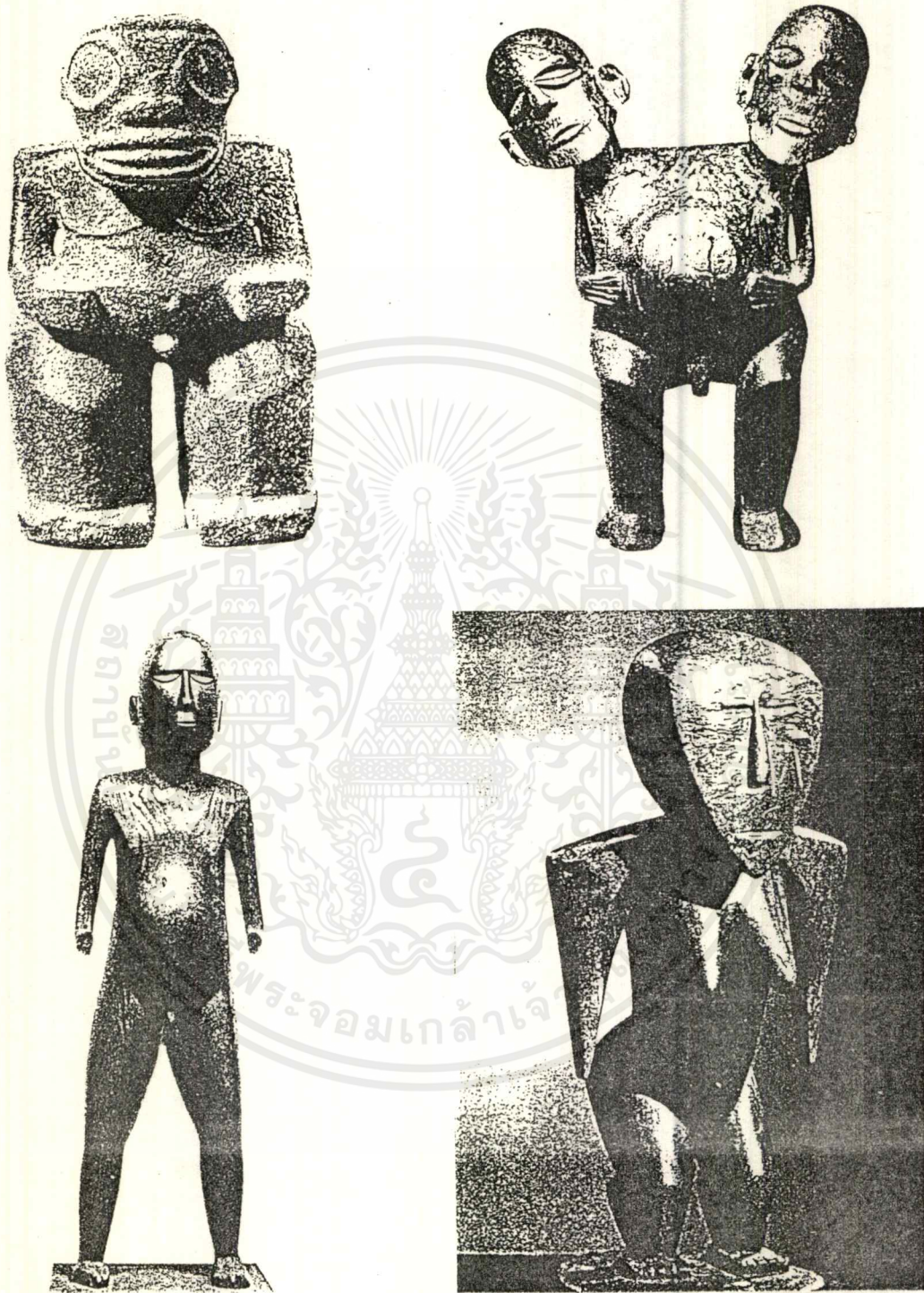

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับบริการในวงวนที่ลดการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 16 ถ้วยแกะสลักแบบนูนต่ำ ทำจากไม้, Auckland Museum
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ตัว Tiki ของชาวเมารี, British Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

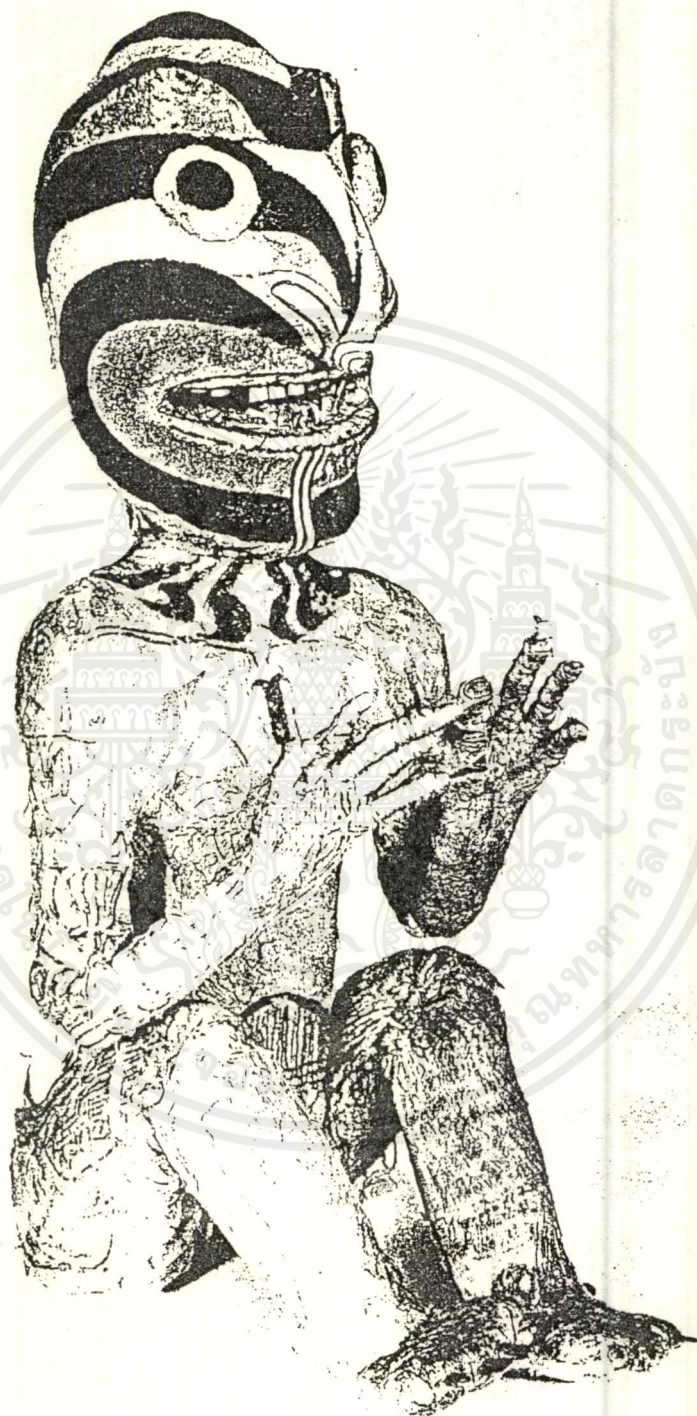

ภาพที่ 18 บนซ้าย รูปสลักขนาดเล็กจากเกาะ Marquesas ทำจากหินภูเขาไฟ,
Paris, Musee de l'Homme

บนขวา รูปแกะคน 2 หัว ทำจากไม้ของชาวเกาะ Tahiti ล่างซ้าย รูปแกะชายทำจากไม้,

British Museum ล่างขวา รูปแกะหญิงทำจากไม้ของชาวเกาะ Tonga, Auckland Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

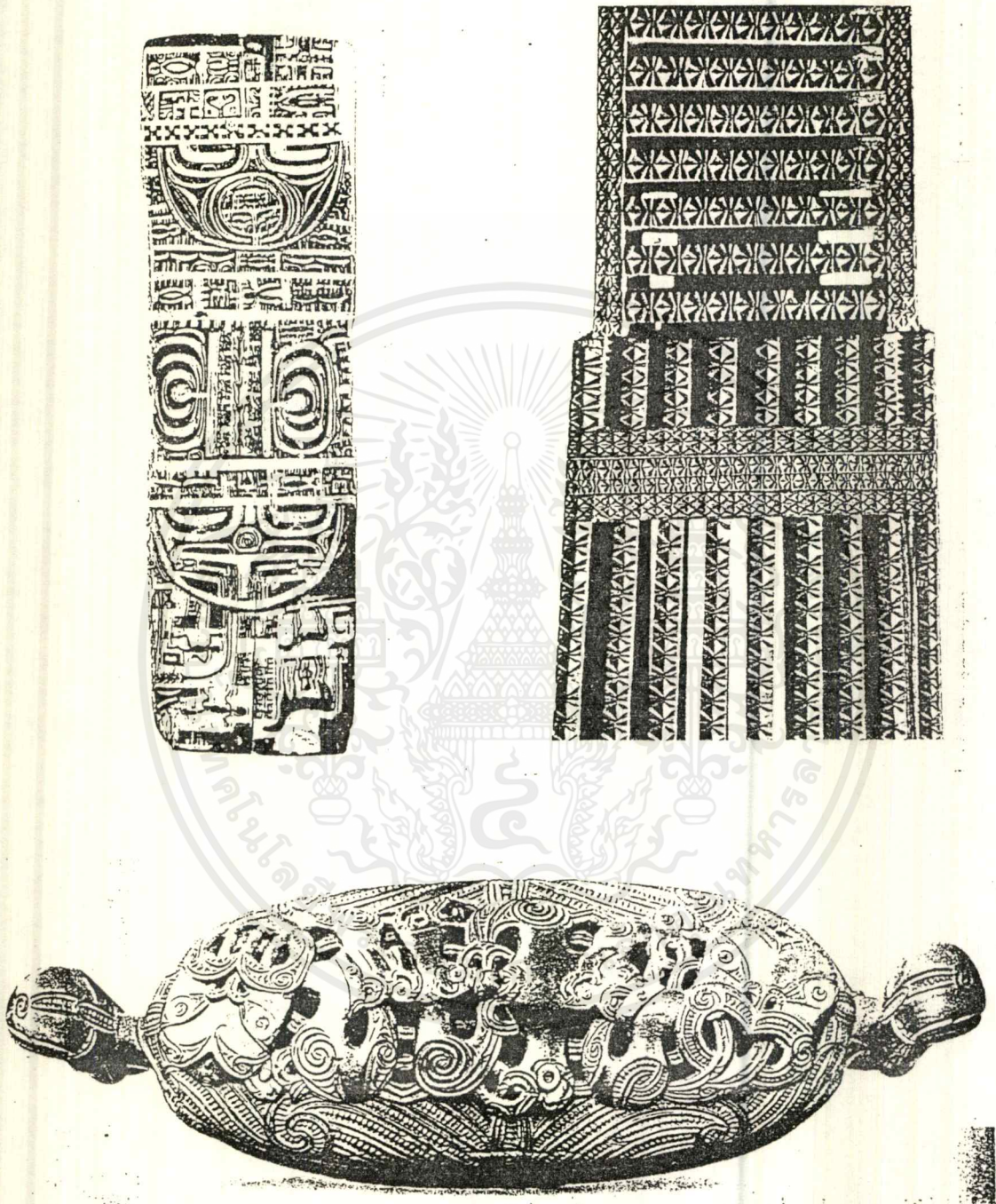
ภาพที่ 19 รูปปั้นหญิงที่ภายนอกปิดด้วยผ้า TAPA และสักให้เป็นลวดลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

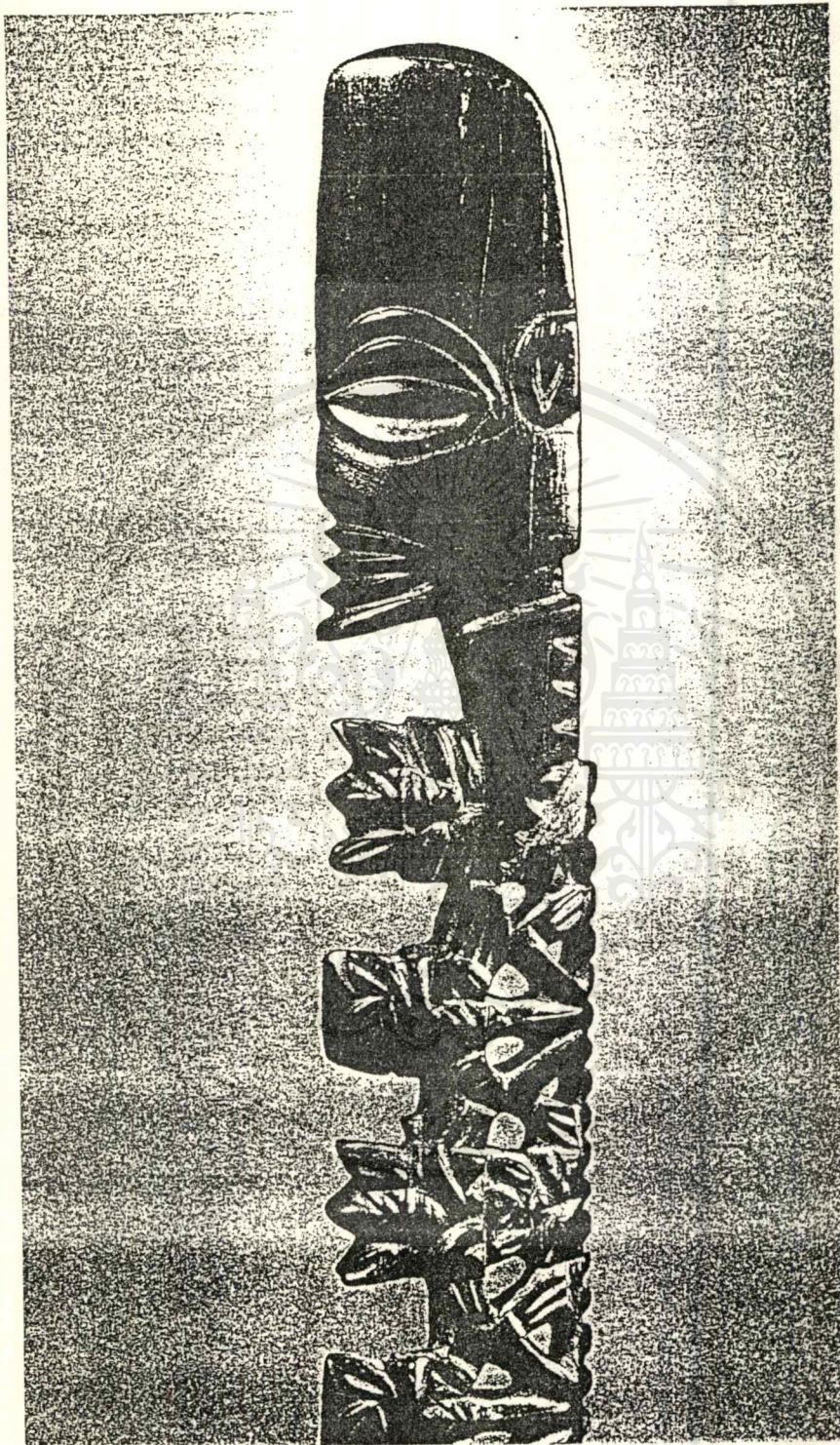
ภาพที่ 20 ไม้แกะจากเกาะ Easter ซ้าย รูปหญิงลักษณะตัวจะแบน, British Museum
 ขวา รูปชายที่เห็นโครงกระดูก Auckland Museum ด้าน รูปแกะสัตว์เลื้อยคลาน London,
 British Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

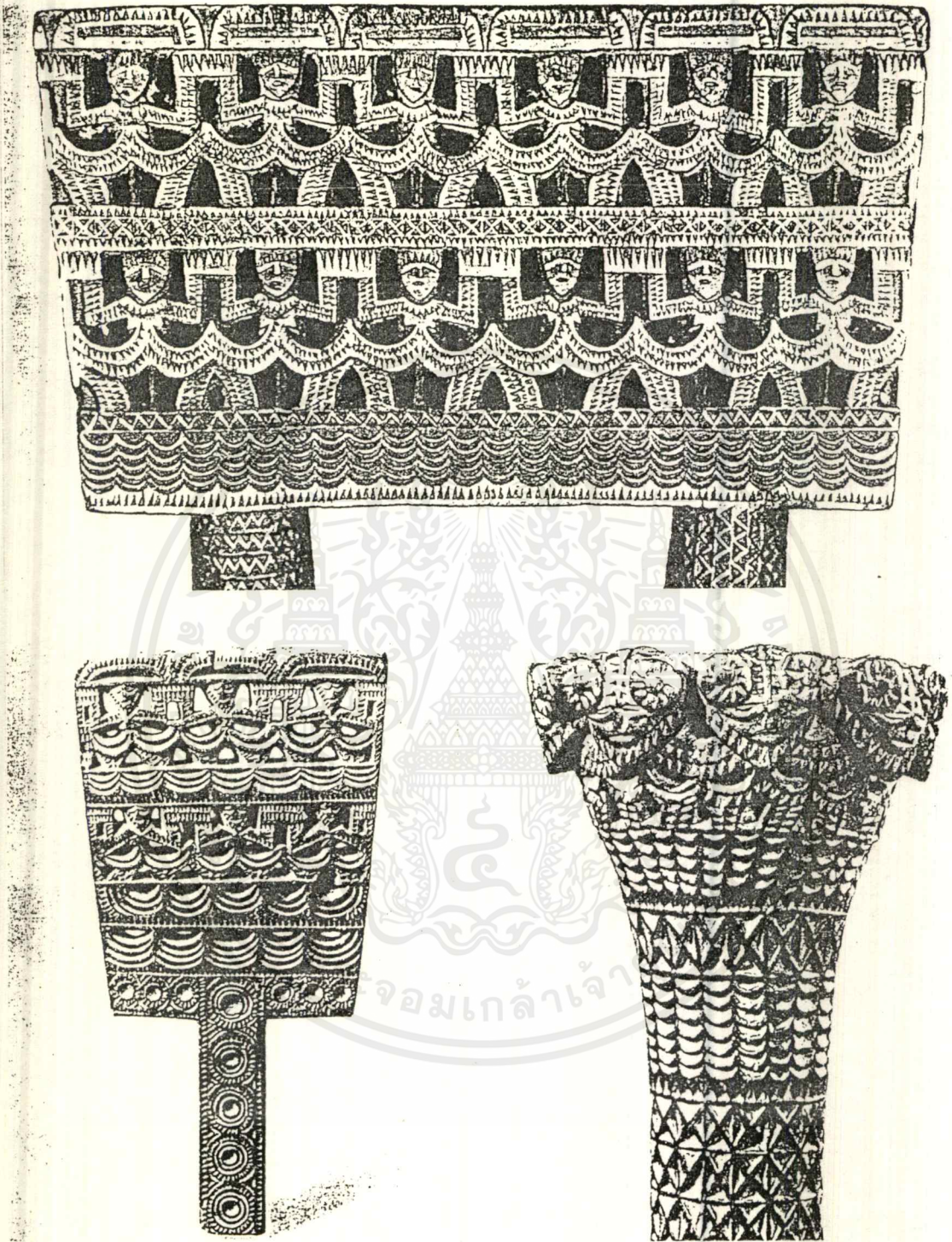
ภาพที่ 21 ซ้าย ตัวอย่าง pattern ของการสักทำจากไม้ Paris, Musee de l'Homme
 บนขวา ด้ามฝั่งธากไม้ที่ตกแต่งด้ามด้วย "K" pattern จากเกาะ Cook, Rome, Museo pigorini
 ล่าง หีบสมบัติที่ใส่ของมีค่า ทำจากไม้, Chicago, Natural History Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 รูปแกะไม้เป็น staff god จากเกาะ Cook, Auckland Museum

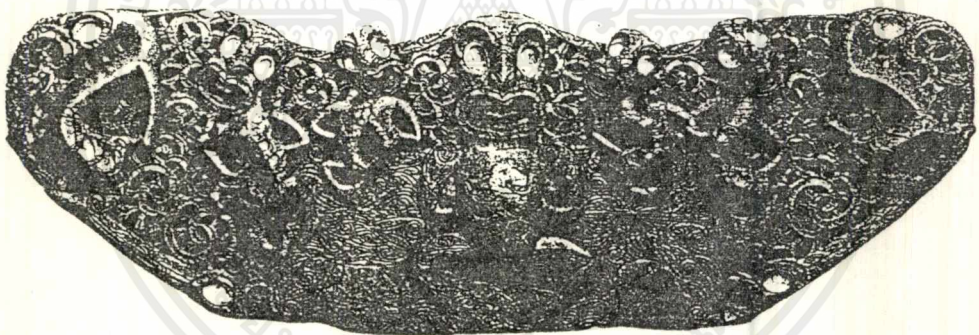
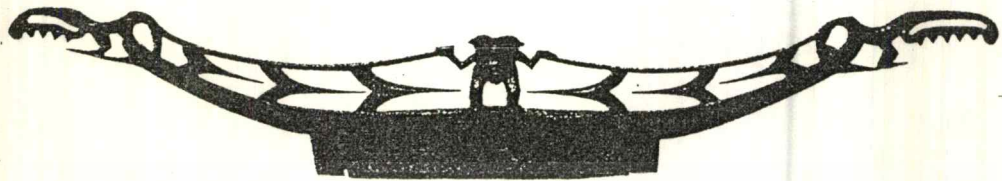
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 บน หัวด้ามดาบทำจากไม้ของชาวเกาะ Austral

ล่าง ด้ามพายเรือของชาวเกาะ Austral ทำจากไม้, Auckland Museum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 ซื่อประตูของชาวเมารี ทำจากไม้, Auckland Musuem

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 แผ่นกระดานประดับผนังที่ประชุมหมู่บ้าน และเป็นรูปเกี่ยวกับบรรพบุรุษและ
two "children", Auckland Museum

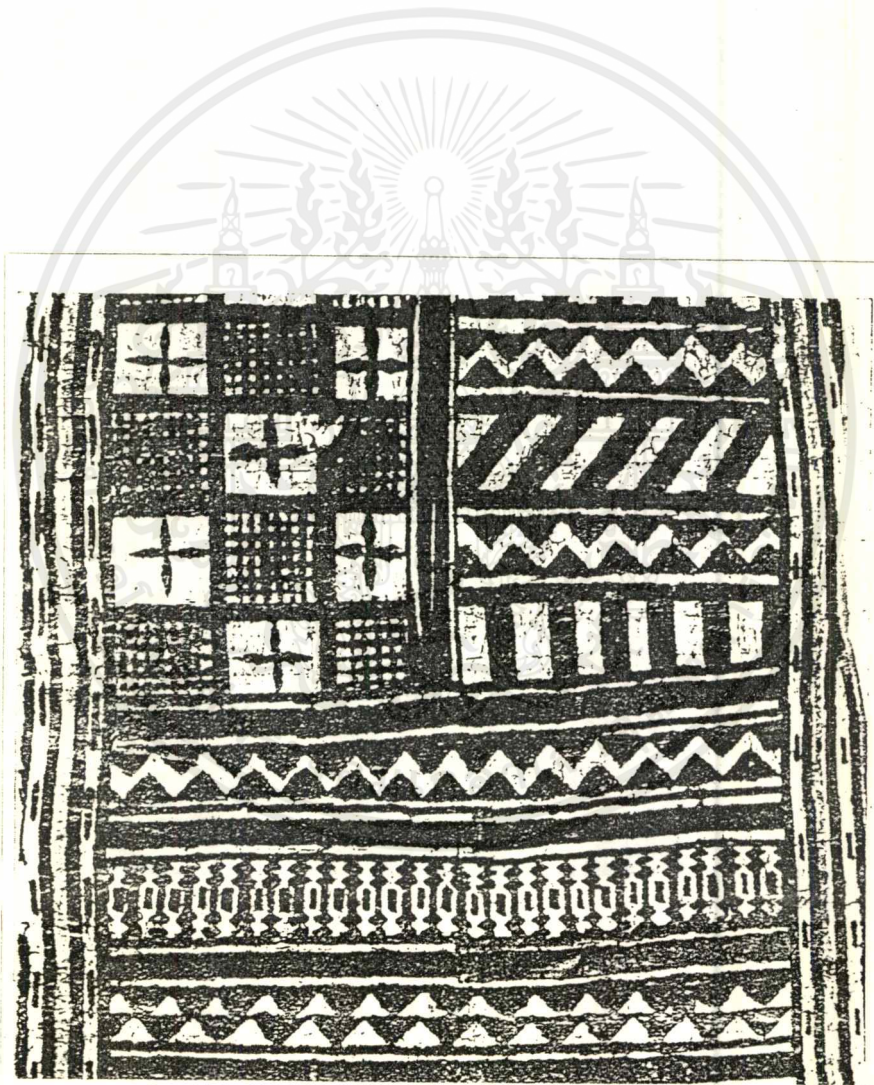
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ลักษณะเด่นของศิลปะ Polynesia

1. ที่มาของการสร้างงาน

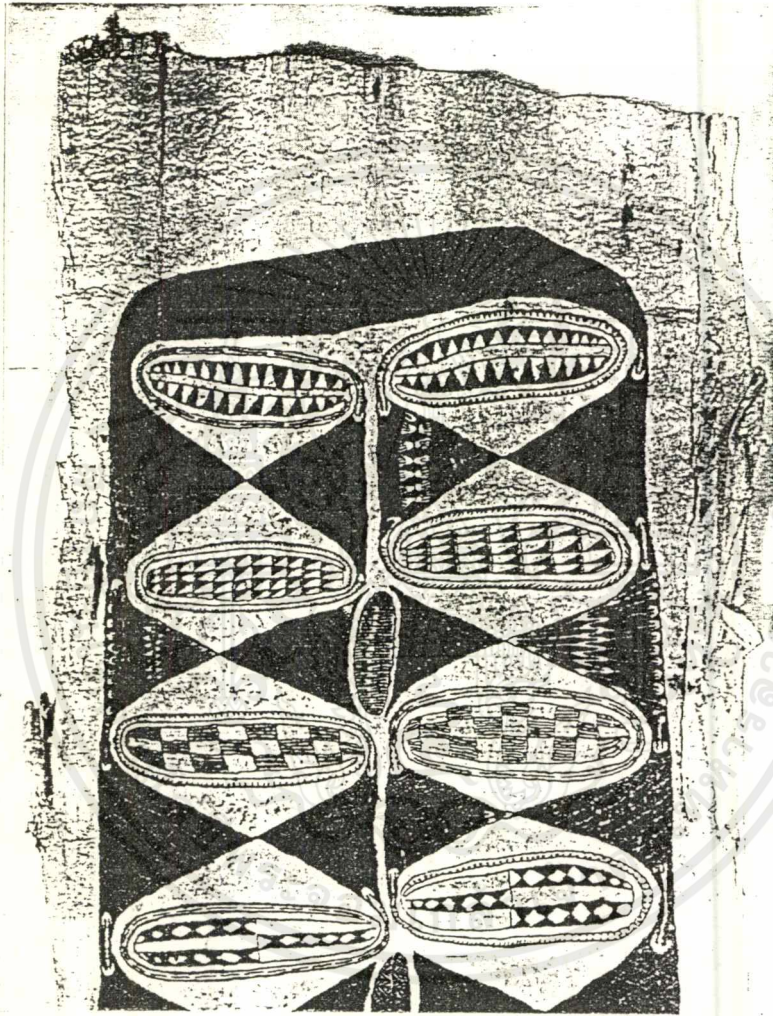
- 1.1 เพื่อใช้ในการบูชาเทพเจ้า
- 1.2 เพื่อใช้ในการบูชาหัวหน้าเผ่า
- 1.3 เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ลักษณะของงานส่วนใหญ่จะเป็นประติมากรรมที่ทำจากหินและไม้ มีทั้งลักษณะลอยตัว นูนต่ำ และนูนสูง การสักตามร่างกายเป็นงานที่เด่นเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการทำผ้าขึ้นใช้เองที่เรียกว่า "TAPA"

ภาพที่ 26 ภาพแสดงลวดลายของผ้า "TAPA"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

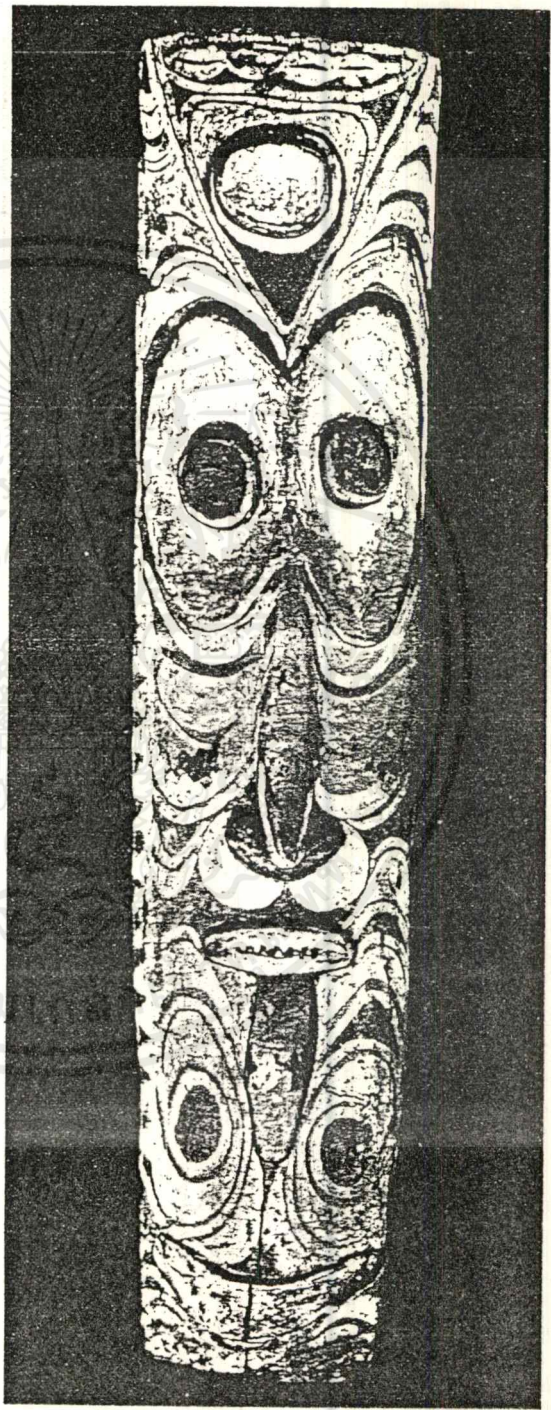
ภาพที่ 27 ภาพลวดลายของผ้า "TAPA"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 ภาพแสดงการสักใบหน้าของชาวเกาะ Polynesia

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

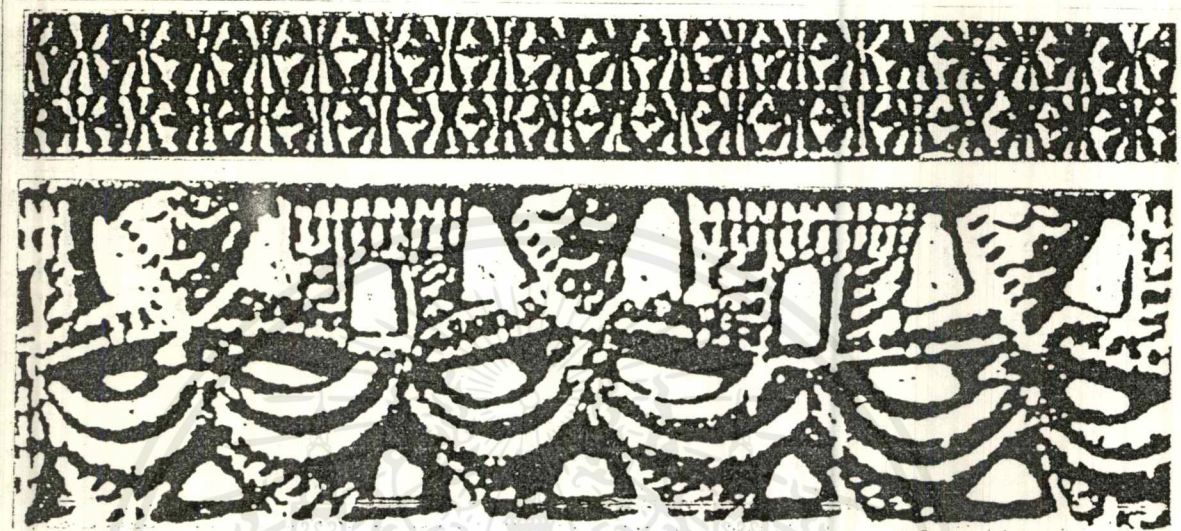

ภาพที่ 29 ภาพงานที่มีลักษณะดอยตัวเลียนแบบมนุษย์แต่มีสัดส่วนที่ผิดเพี้ยนไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

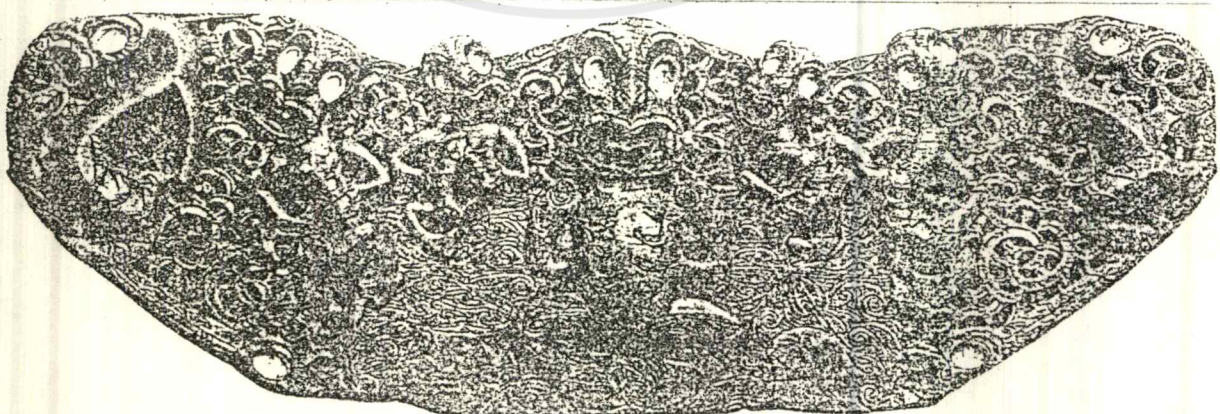

ภาพที่ 30 ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้ในงานแกะสลักและใช้ในชีวิตประจำวัน
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของเส้นและลวดลายที่ปรากฏอยู่ในงานแกะสลักและการสักร่างกาย ตลอดจนงาน
ทอต่างๆจะใช้ จุด เส้นตรง วงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน กล่าวโดยรวมคือลวดลาย
เรขาคณิตต่างๆ และมีเส้นสายที่เป็นเส้นโค้ง เส้นขด หรือ free form อยู่บ้าง

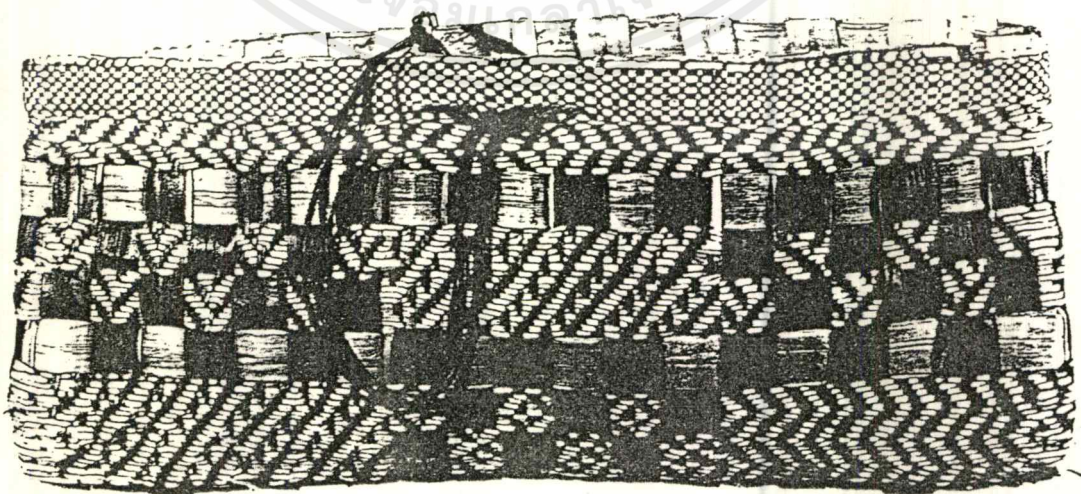
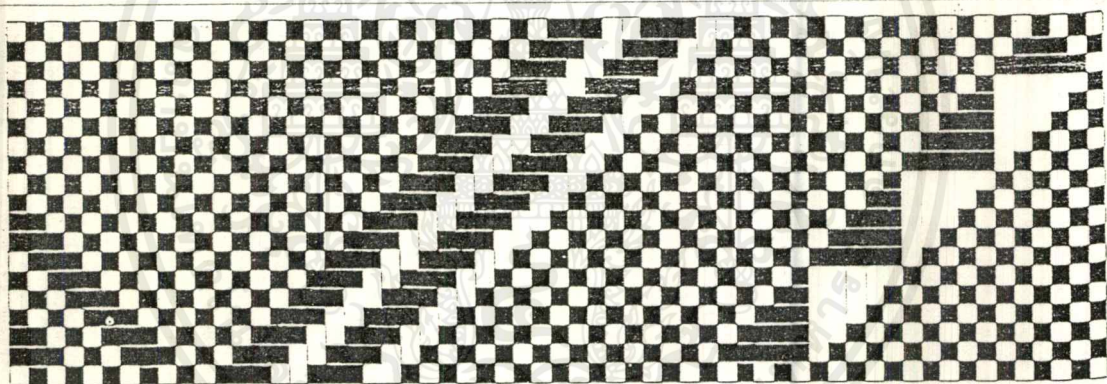
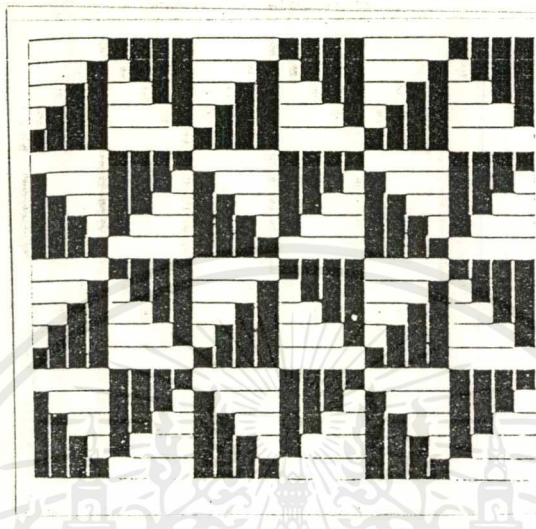
ภาพที่ 31 ลายแถบ

ภาพที่ 31.1 ลายต่อเนื่องตลอดชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุส่วนใหญ่ที่นำมาสร้างงานมักเป็นวัสดุจากธรรมชาติ คือ หินและไม้ นอกจากนั้นพบว่ามี การใช้หวายและเครื่องสานต่างๆที่นำมาประกอบกับงาน พบว่ามีการใช้ขนนก เปลือกหอย กระจุก เขาสัตว์บ้างในบางเกาะ

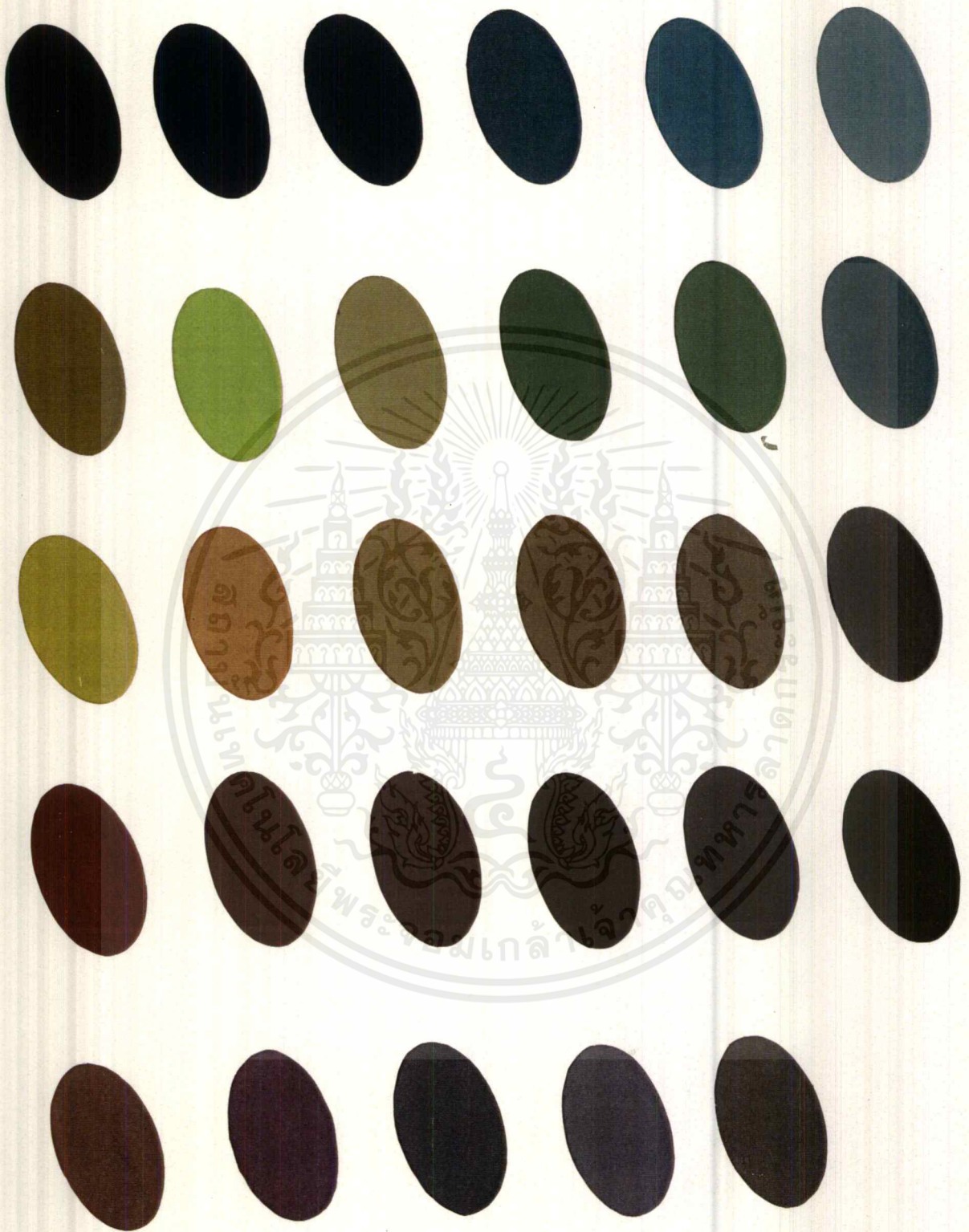
ภาพที่ 32 ลวดลายในงานสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลศิลปะ Polynesia มีการใช้สีดำ แดง เหลือง เขียวและม่วงมาใช้ในการย้อมผ้าพื้นบ้าน (TAPA) และสีที่เกิดจากวัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ มาประดับให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ เนื่องจากสีสันทึที่ใช้ในการทำภาพประดับห้องพักนั้นควรเป็นสีที่ไม่รุนแรง ไม่ใช่สีที่มีความเข้มของสีสูง เพราะอาจทำให้ผู้มาพักรู้สึกเครียด ไม่สบายตาและรู้สึกไม่พักผ่อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสีที่นำมาใช้ออกแบบควรเป็นโทนสีธรรมชาติ เช่น สีของดิน หินและไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 แสดงกลุ่มสีที่พบในงาน และกลุ่มสีธรรมชาติที่สามารถนำมาใช้ การออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลคุณสมบัติของเส้นใย

เส้นใยแต่ละชนิดมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างทางกายภาพ และทางเคมีต่างกัน

โครงสร้างทางกายภาพ เป็นโครงสร้างที่เรามองเห็น ลักษณะของเซลล์ที่เป็นเกล็ด หรือรูปร่างของเซลล์แบน เหล่านี้จะมีผลกับเส้นใยในด้าน ความเงา ความฟู ความนุ่มต่อการสัมผัสและการทิ้งตัวของผ้า

โครงสร้างทางเคมี คือพิจารณาถึงโมเลกุล ซึ่งองค์ประกอบส่วนใหญ่ของเส้นใยเป็น คาร์บอน (C) ไฮโดรเจน (H) ออกซิเจน (O) ซึ่งการเรียงตัวของธาตุจะมีผลกับคุณสมบัติความเหนียวและการยืดตัว ความหนาแน่น การดูดซึมน้ำและสี ความคงทนต่อแดดและอากาศ ตลอดจนคุณสมบัติทางไฟฟ้าและการนำความร้อนในเส้นใยแต่ละชนิด

การจัดเรียงตัวของโมเลกุล จะมีอิทธิพลกับความเหนียว การยืดตัว จุดหลอมตัวของเส้นใย ความสามารถในการดูดซึมความชื้น และการยอมสี

สามารถจำแนกเส้นใยได้ 2 ชนิดใหญ่ๆ คือ

1. เส้นใยธรรมชาติ (Natural Fibers)
2. เส้นใยสังเคราะห์ (man-made Fibers)

1.เส้นใยธรรมชาติ

1.1 เส้นใยเซลลูโลส แบ่งเป็น

- เส้นใยที่ได้มาจากลำต้น เช่น ลินิน ป่าน ปอ
- เส้นใยที่ได้มาจากใบ เช่น สับปะรด ป่านศรนารายณ์
- เส้นใยที่ได้มาจากเมล็ด เช่น ฝ้าย นุ่น
- เส้นใยที่ได้มาจากผล เช่น ไยมะพร้าว

1.2 เส้นใยโปรตีน แบ่งเป็น

- เส้นใยที่ได้มาจากขนสัตว์ เช่น ขนแกะขนกระต่าย
- เส้นใยที่ได้มาจากตัวสัตว์ เช่น ไหม

1.3 เส้นใยแร่ เส้นใยชนิดนี้มีอย่างเดียวคือ ไยหิน ซึ่งไม่สามารถปั่นเป็นเส้นด้ายโดยตรงได้ ต้องปั่นปนกับใยฝ้าย

2.เส้นใยสังเคราะห์

2.1 เส้นใยสังเคราะห์ที่อาศัยเส้นใยธรรมชาติเป็นพื้นฐาน แบ่งเป็น

- เส้นใยสังเคราะห์จากเซลลูโลส เช่น เรยอง
- เส้นใยสังเคราะห์จากโปรตีน เช่น ไหมเทียม
- เส้นใยสังเคราะห์จากแร่ เช่น ไยโลหะ ไยโลหะเคลือบสี

2.2 เส้นใยสังเคราะห์จากสารเคมีโดยตรง ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ ใยแก้ว เป็นต้น
คุณสมบัติของเส้นใยที่มีความสำคัญ

1. การดูดความชื้น หากระบายความชื้นได้เร็วก็จะสวมใส่สบาย
2. ความยาวเส้นใย
3. ความเงา หรือความสะท้อนแสงซึ่งเกิดจากความเรียบ
4. ความแข็งแรง หรือความเหนียว
5. ความยืดหยุ่น คือคุณสมบัติที่เมื่อดึงให้ยืดแล้วสามารถหดกลับได้
6. การสปริงตัวคืนสภาพ
7. การนำความร้อน ผ้าที่ทอห่างๆมีช่องว่างจะระบายอากาศได้ดี ผ้าที่ขนฟูนุ่มความร้อนถ่ายเทได้ยาก
8. การทิ้งตัว
9. การหดตัว
10. การทนความร้อน
11. อิทธิพลของแสงที่มีผลกับเส้นใย อาจทำให้ผ้าเสื่อมคุณภาพได้
12. อิทธิพลของเชื้อรา
13. การทนต่อการครูด มีผลต่อการข้อมและการตกแต่ง

แจกแจงรายละเอียดไว้ดังตาราง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคุณสมบัติของเส้นใยชนิดต่างๆที่สามารถใช้ในการออกแบบ

	ฝ้าย	ไหม	เรยอง	อะครีลิก	โพลีเอสเตอร์	ลินิน	ขนสัตว์
[%]การดูดความชื้น	8.5	11.0	11.0	6.0	0.4	12.0	-
ความยาวเส้นใย(cm)	12-36	-	-	-	-	27.4-36.1	-
ความเงา	ต่ำ	สูง	-	-	-	สูง	ต่ำ
ความแข็งแรง	ปกติต่ำ หากเปียก น้ำเพิ่ม30%	แข็งแรงที่สุดในเส้นใยธรรมชาติ	ปกติสูง หากเปียก น้ำลดลง 40-70%	ปกติต่ำ หากเปียก น้ำลดลง 45%	-	สูงรองจากไหม	ต่ำ
ความยืดหยุ่น	น้อยมาก	ดีรองจากขนสัตว์	-	-	-	น้อยที่สุด	ดีที่สุด
การสปริงตัวคืนสภาพ	ต่ำที่สุด	ดีที่สุด	ต่ำมาก	-	-	ดีที่สุด	ดีที่สุด
การนำความร้อน	ดี	-	ดี	ไม่ดี	พอใช้	-	ต่ำที่สุด
การทิ้งตัว	ไม่ดี	ดีที่สุด	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	ดีที่สุด
การหดตัว	พอใช้	น้อย	พอใช้	น้อย	-	พอใช้	มาก
การทนความร้อน (F)	300	-	300	350	-	ใกล้เคียงฝ้าย	266
อิทธิพลของแสง	ความเหนียวลดลง, สีผ้าจะออกเหลือง	มีผลกับผ้ามากในหลายด้าน	หากโดนแสงเป็นเวลานาน จะเหนียวลดลง	หากโดนแสงเป็นเวลานาน จะเหนียวลดลง	หากโดนแสงเป็นเวลานาน จะเหนียวลดลง	ทนแสงได้ดี	หากโดนแสงเป็นเวลานาน จะเหนียวลดลง
อิทธิพลของเชื้อรา	โดนทำลายง่าย	ทนได้หากไม่มีชื้นและชื้นต่ำ	โดนทำลายง่าย	ทนได้แต่อาจเกิดการเปื่อยขึ้น	ทนได้ดี	โดนทำลายง่าย	ทนได้ในเวลาจำกัด
การทนต่อการกด	ไม่ทนกรดอินทรีย์ แต่ทนด่าง	ไม่ทนด่าง ทนกรดได้ น้อยกว่าขนสัตว์	ไม่ทนกรดอินทรีย์ แต่ทนด่าง	ไม่ทนกรดแก่และด่าง	ทนกรดและด่าง	ไม่ทนกรดและด่าง เข้มข้น	ไม่ทนกรด เข้มข้นและด่าง อุดมภูมิสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเห็นาเบไซประโชชน์ด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสียของเส้นใยต่าง ๆ ที่สามารถใช้ในการออกแบบ

ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะเส้นใยธรรมชาติที่เหมาะสมในการใช้เป็นผลิตภัณฑ์ในห้องพัก

เส้นใย	ข้อดี	ข้อเสีย
ฝ้าย	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีให้เลือกหลายน้ำหนัก สี ลวดลายมากมาย 2. ดัดแปลงผิวสัมผัสได้ เช่น การชุบมัน 3. ดูดความชื้นได้ง่าย จึงข้อมสีย และพิมพ์ลวดลายได้ง่าย 4. ให้สัมผัสที่สบาย ระบาย ความร้อนได้ดี 5. ทนทานต่อการเสียดสี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าไม่ตกแต่งจะขาดความ ยืดหยุ่น ยับง่าย ไม่ทนรา แสง แดด และกรดแก่ อีกทั้งจะติด ไฟได้ง่าย
ลินิน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เส้นใยเหนียวมาก 2. ลินินเปียกเหนียวกว่าลินิน แห้งจึงทนทานต่อการซัก 3. ใต้สบายเพราะดูดความชื้น และระบายความร้อนได้ดี 4. ผิวสัมผัสเรียบ 5. ใช้สารฟอกสีประเภท คลอรีนได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ้ายที่ไม่ตกแต่งจะไม่ยืดหยุ่น จึงยับง่าย 2. เส้นใยค่อนข้างแข็ง ทำให้ ตามรอยพับเสื่อมเร็วกว่าส่วน อื่น 3. เมื่อยับแล้วรอยพับหายยาก 4. ถ้าไม่ตกแต่งจะติดไฟง่าย มาก
ไหม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบายความชื้นได้ดี 2. มีความเงาสวย เรียบ นุ่ม 3. มีการทึงตัวที่ดี อยู่ทรงได้ ตามต้องการ 4. ไม่ค่อยหดตัว 5. เส้นใยเหนียวมาก (มากกว่า ลินิน) 6. ข้อมสียได้ดี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่สามารถทนแสงแดดได้ 2. หากอยู่ในภาวะที่มีความชื้น สูงและไม่มีแสง ไหมจะถูก ทำลาย 3. นำไฟฟ้าไม่ดี จึงอาจเกิดไฟ ฟ้าสถิตย์ผ้าแนบลำตัว 4. เป็นรอยด่างได้ง่าย 5. ต้องดูแลรักษาเป็นพิเศษ

สรุปการเลือกใช้เส้นใย

จากตารางจะเห็นว่าคุณสมบัติของฝ้ายและไหมเหมาะสมในการใช้เป็นผลิตภัณฑ์ในห้อยพักแต่เนื่องจากไหมนั้นมีขั้นตอนที่ละเอียดและต้องระวังมากกว่าฝ้าย เช่นขั้นตอนการทำความสะอาดผ้าโดยการต้มเพื่อล้างสิ่งสกปรกและแป้งที่ติดมากับผ้า หากการต้มนั้นใช้ความร้อนที่สูงเกินไป ไหมจะเกิดรอยยับถาวรไม่สามารถแก้ไขได้ อีกทั้งไหมไม่ทนความร้อนสูง จึงไม่เหมาะกับสภาพที่มีฝนตกชุกและติดชายทะเล ดังนั้น ฝ้าย 100% ชนิดเนื้อหนาปานกลางและผ่านการตกแต่งต่างๆแล้ว จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการทำภาพประดับผนัง ฝ้ายมัน ฝ้ายคลุมเตียง ฝ้ายหุ้มเบาะ และปลอกหมอนอิง

2.4 ข้อมูลด้านเทคนิคในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า

การทำให้เกิดลายบนผืนผ้านั้นมีมากมายหลายวิธี เช่น การทอ การพิมพ์ลาย การมัดย้อม การเขียนลาย เป็นต้น เมื่อได้ข้อสรุปการเลือกเส้นใยเป็น ผ้าฝ้าย ซึ่งสามารถใช้เทคนิคได้หลากหลาย จึงวิเคราะห์เทคนิคต่างๆเพื่อการเลือกใช้ที่เหมาะสม

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเทคนิคต่างๆในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า

เทคนิค	ลักษณะเฉพาะ	หมายเหตุ
1. ทอ	เป็นการนำเส้นด้ายสีเดียวกันหรือต่างสีมาขัดกันอย่างมีจังหวะที่ได้กำหนดไว้ ลวดลายมีทั้งลักษณะลายพื้นบ้านและลายทั่วไป	งานทอลายพื้นบ้านมักมีข้อจำกัดของลาย ส่วนงานทอในระบบอุตสาหกรรมนิยมทอเป็นผ้าพื้นมากกว่า
2. stencil	ลายเกิดจากแบบที่ทำด้วยกระดาษ acetate หรือโลหะซึ่งเจาะเป็นช่องตามลวดลายที่ได้ออกแบบไว้ นำสีมา paint หรือ spray ลวดลายที่ได้จะขาดจากกันตามช่องของแบบ	ลวดลายที่ต้องขาดจากกันทำให้แผ่นแม่แบบไม่คงทน เมื่อต้องทำซ้ำจำนวนมากแม่แบบลักษณะนี้จึงไม่เหมาะสม นิยมใช้ในงาน craft หรืองานที่มีขนาดเล็ก
3. silk screen	ลวดลายเกิดจากการปาดสีผ่านบล็อกที่ได้ทำการออกแบบลวดลายไว้	สามารถทำลวดลายและสีสันทันได้หลากหลาย ผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม
4. batik	การเขียนเขียนลงผ้าตามลวดลายที่ออกแบบคือการกันไม่ให้สีย้อมติดผ้าที่จุดนั้นๆ อาจใช้ประกอบกับการ paint อาจมีสีซึมตามรอยแตกของเทียนซึ่งถือเป็นความสวยงาม	สามารถทำลวดลายและสีสันทันได้หลากหลาย มีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก ผลิตได้ในระบบกึ่งอุตสาหกรรม
5. มัดย้อม	เป็นการนำด้ายหรือวัสดุต่างๆมา มัดผูกกับผ้า แล้วนำไปย้อมจะเกิดลวดลายที่มีลักษณะเฉพาะ	มีข้อจำกัดของลวดลายและสีสันทันที่จะเกิดบนผ้า

เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์การนำไปใช้ ตลอดจนเส้น สี ลวดลาย ของลายผ้าแล้วจึงเลือก BATIK และ SILK SCREEN มาใช้ในการออกแบบ เนื่องจาก Batik ให้บรรยากาศที่เป็นทะเลได้ สามารถทำสีอ่อนแก่ไล่โทนได้ตามต้องการ และ Silk screen ให้ความรู้สึกแข็งและหยาบได้ ขอบเขตที่แน่นอนแต่ไม่เรียบร้อย จึงเหมาะที่จะนำมาใช้กับเส้นสายจากศิลปะ Polynesia

กรรมวิธีการทำ BATIK²

ผ้าบาติก (Batik) หมายถึงผ้าข้อมสีชนิดหนึ่ง โดยนำเอาเทคนิคสองอย่างมารวมกัน คือการกันสีด้วยเทียนและการข้อมสี สามารถทำได้โดยนำเทียนไปหลอมเหลว แล้วใช้ขานดิ่ง หรือ แปรงกูดันจุ่มน้ำเทียนเขียนลงบนผ้าในส่วนที่ไม่ต้องการให้สีติดแล้วนำผ้าไปข้อมสี สีข้อมจะติดผ้าเฉพาะส่วนที่เป็นที่ว่างและตามรอยแตกของเทียน ส่วนที่ลงเทียนไว้ เทียนจะเป็นตัวกั้นมิให้สีข้อมติดผ้าในบริเวณนั้น จากนั้นนำผ้าไปต้มเพื่อลอกเอาเทียนออก จะได้ผ้าข้อมสีที่มีลวดลายลักษณะแปลกตาไปกว่าผ้าข้อมสีหรือผ้าพิมพ์ทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของผ้าบาติกที่ไม่ซ้ำแบบใคร

การทำผ้าบาติกเป็นศิลปหัตถกรรมที่เก่าแก่ชนิดหนึ่ง พบว่ามีการทำมาแล้วประมาณกว่า 2,000 ปี ถิ่นกำเนิดไม่แน่ชัด จากหลักฐานค้นพบได้หลายแห่งด้วยกัน เช่น แถบเอเชียและยุโรป เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย ญี่ปุ่น ออฟริกา อังกฤษ และอเมริกา

ผ้าบาติกที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยู่อักแก่คนทั่วไปส่วนใหญ่ได้มาจาก อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย และปากีสถาน

ผ้าบาติก สามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีลวดลายแปลกใหม่ สวยงามได้มากมายหลายรูปแบบ เช่น เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ และเครื่องตกแต่งบ้านต่าง ๆ เช่น ผ้าตัดเสื้อ ผ้าปูโต๊ะผ้าเช็ดหน้า ผ้าคลุมเตียง ปลอกหมอน ผ้าม่าน และภาพแขวนติดผนัง เป็นต้น

ในประเทศไทย มีการทำผ้าบาติกเป็นอุตสาหกรรมกันมานานแล้ว ในแถบจังหวัดภาคใต้ เช่น นราธิวาส ยะลา สงขลา ปัตตานี

ปัจจุบันมีแนวโน้มให้เห็นว่า มีผู้สนใจและนิยมใช้ผ้าบาติกและผลิตภัณฑ์จากผ้าบาติกกันมากขึ้น

ผ้าที่จะนำมาทำบาติกนั้น ควรมีลักษณะของเนื้อผ้าบางหรือหนาพอประมาณ ผิวเรียบ ไม่ทอลักษณะเนื้อหยาบหรือหยาบมากเกินไป ชนิดของผ้าควรเป็นผ้าฝ้าย จีโอส เรยอง ลินิน ไหม เช่น ผ้าป่านมัดสี และควรเป็นผ้าที่ไม่มีแป้ง หรือผ้าที่ยังไม่ผ่านกระบวนการตกแต่งใด ๆ เพื่อต้องการให้ลวดลายที่เขียนด้วยน้ำเทียนซึมทะลุถึงด้านหลังของผ้า และเมื่อนำไปข้อมสี ผ้านั้นสามารถดูดซึมสีข้อมได้เป็นอย่างดีและสม่ำเสมอ

เทียนที่ใช้สำหรับเขียนลายผ้า หรือพิมพ์ลงบนผ้า นั้นเตรียมได้จากการผสมของเทียนขี้ผึ้ง (Bee Wax) และพาราฟิน (Paraffin) ในอัตราส่วนตามความเหมาะสม เนื่องจากพาราฟินมีความเปราะ ส่วนขี้ผึ้งมีความเหนียว ถ้าต้องการให้เทียนแตกเพียงเล็กน้อย ก็ใช้พาราฟินน้อยและขี้ผึ้งมาก แต่ถ้าต้องการให้เกิดรอยแตกมาก ก็ลดขี้ผึ้งหรือเพิ่มพาราฟินโดยเฉลี่ยจะใช้อัตราส่วนของขี้ผึ้ง 1 ส่วนต่อพาราฟิน 4-10 ส่วน

ถ้าเป็นการเขียนลายโดยใช้ขานดิ่งหรือแปรงกูดันหรือปากกาสำหรับเขียนเทียน จำเป็นจะต้องมีเฟรม หรือกรอบไม้สำหรับขึงผ้า ซึ่งถ้าใช้กรอบไม้จำเป็นจะต้องใช้เบ็กกดผ้าด้วย หรืออาจใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาชนะปากกว้าง มาซึ่งผ้าแทนกรอบไม้ได้ โดยใช้ไม้หนีบผ้าหรือกริป มาช่วยจับให้ผ้าตั้งก็ได้ แล้วใช้ดินสอดำร่างลายผ้าแล้วใช้ชานตั้งหรืออุปกรณ์อื่นเขียนลาย ตามต้องการ

ถ้าใช้บล็อกสำหรับพิมพ์ลายผ้า จำเป็นจะต้องมีโต๊ะสำหรับวางผ้า หรือชิงผ้าให้เรียบ ลักษณะของผิวโต๊ะจะต้องมีความยืดหยุ่นได้ และผิวเรียบมีความเย็น หรือไม่ดูดซึมน้ำ

สีย้อมที่ใช้ย้อมผ้าบาติก ควรเป็นสีย้อมประเภทที่ย้อมได้ในอุณหภูมิห้อง หรือย้อมเย็น ทั้งนี้เนื่องจากการทำผ้าบาติกนั้น ใช้เทียนเขียนลงบนผ้าเพื่อให้เป็นตัวกันสีมิให้ผ้าบริเวณนั้นดูดซึมสีที่ย้อม แล้วนำผ้าไปย้อมสีถ้าย้อมที่อุณหภูมิสูงเทียนจะละลาย ไม่มีคุณสมบัติในการกันสีตามต้องการ จึงใช้ย้อมที่อุณหภูมิห้อง เพื่อให้ผ้าดูดซึมสีย้อม เป็นไปตามต้องการ

สีย้อมที่ใช้ย้อมผ้าฝ้ายได้มีอยู่หลายประเภท และเฉพาะสีที่ใช้ย้อมได้ที่อุณหภูมิห้อง หรือย้อมเย็นมีอยู่หลายประเภท เช่น สีรีแอคทีฟ (Reactive Dyes) สีแว็ต (Vat Dyes) สีโซลูบิไลซ์แว็ต (Solubilize Vat Dyes) สีอะโซอิก (Azoic Dyes)

ขั้นตอนในการทำผ้าบาติก

ขั้นตอนในการทำนั้น อาจแบ่งออกเป็นตอนใหญ่ ๆ ได้ 4 ขั้นตอนคือ

1. การเขียนลายผ้าด้วยน้ำเทียน
2. การย้อมผ้า
3. การทำให้สีติดทน
4. การด้อมเพื่อลอกเอาเทียนออก

ในแต่ละขั้นตอนนี้ จำเป็นจะต้องเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ให้พร้อมเสียก่อนจึงจะเริ่มงานในขั้นตอนต่าง ๆ ได้ เช่น

1. การเขียนลายผ้าด้วยน้ำเทียน ก่อนอื่นจำเป็นต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่อไปนี้ให้พร้อม

เช่น

- ภาชนะด้อมเทียนพร้อมเตา
- ผ้าสำหรับใช้เขียนเทียน ควรเป็นผ้าเนื้อบาง เช่น ผ้าฝ้ายมัดสลิน ผ้าแซนเฟอร์ไรซ์ ผ้าไหม
- เทอร์โมมิเตอร์
- กรอบ ไม้สำหรับชิงผ้า หรือโต๊ะสำหรับพิมพ์ถ้าใช้บล็อก
- จี๊ซิ่งและพาราฟิน
- อุปกรณ์ในการเขียน เช่น ชานตั้ง แปรง ภูกัน บล็อก
- ดินสอดำพร้อมลายผ้า
- เป็ก

2. การย้อมสี จำเป็นจะต้องศึกษาและเลือกใช้สีย้อมให้ถูกกับชนิดของเส้นใย และย้อมอย่าง

ถูกต้องตามวิธีการ โดยจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การเป็นเจ้าของของสถาบันฯ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สีย้อม เลือกประเภทที่ใช้ย้อมได้ในอุณหภูมิห้อง
- สารเคมีที่ใช้กับสีย้อมนั้น ๆ
- อ่างย้อม
- แห้งแก้วคนผ้า
- ถุงมือยาง
- เครื่องชั่ง ตวง วัด
- บิกเกอร์
- ช้อนตักสาร
- ถังและน้ำ

3. การทำให้สีติดทน จำเป็นจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ ดังนี้

- ราวตากผ้า
- ถุงพลาสติก สำหรับห่อผ้า
- ภาชนะสำหรับหมักหรือพักผ้า

4. การต้มเพื่อลอกเอาเทียนออก จำเป็นจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ ดังนี้

- เตา
- ภาชนะสำหรับต้มผ้า
- แห้งแก้วคนผ้า
- สารเคมี
- ผงซักฟอก

การเตรียมวัสดุก่อนลงมือทำ

1. การเตรียมผ้า ผ้าที่จะนำมาทำผ้าบาติกนั้น ควรเป็นผ้าที่ผ่านกระบวนการเตรียมผ้ามาแล้ว เช่น ต้มแยกแป้ง ต้มแยกไขมันและสิ่งเจือปน และผ่านการฟอกขาวมาแล้ว แต่ยังไม่ผ่านการตกแต่งใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อต้องการให้ผ้าสะอาดและสามารถดูดซึมน้ำได้ง่าย เมื่อนำไปย้อมสี สีย้อมจะดูดซึมได้อย่างดีและสม่ำเสมอ

ถ้าเป็นผ้าดิบ ได้แก่ผ้าทอจากเส้นด้ายดิบ ซึ่งมีไขมันและสิ่งเจือปนมากับเส้นใยมาก และก่อนที่จะนำไปทอเป็นผ้า ผู้ทอจะนำเส้นด้ายไปลงแป้งเสียก่อนจึงนำมาทอ ดังนั้นผ้าดิบจึงเป็นผ้าที่มีทั้งแป้งและสิ่งสกปรกต่าง ๆ จับติดอยู่มากมาย เช่น ไขมัน เศษเปลือกและเมล็ดของฝ้าย ดินทราย และสีธรรมชาติของฝ้ายดิบ ทำให้ผ้ามีสีคล้ำและแข็งกระด้าง ไม่สามารถดูดซึมน้ำได้ในทันที ถ้านำไปแช่น้ำจะใช้เวลานานกว่าผ้าจะเปียกทั่วทั้งผืน จึงไม่สามารถนำไปทำผ้าบาติกได้ ถ้าต้องการนำไปทำผ้าบาติกควรนำผ้าดิบไปต้มแยกแป้ง แยกไขมันกับสิ่งเจือปน และฟอกขาวเสียก่อน ดังขั้นตอนต่อไปนี้

วิธีการลอกแป้งหรือจัดแป้งออกจากผ้าดิบ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

1. แช่ผ้าในน้ำอุ่น 40-60 องศา เวลาประมาณ 24 ชม. ชักน้ำให้สะอาด
2. แช่ผ้าในกรดกำมะถันเจือจาง 0.5-1.0% ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส เวลาประมาณ 4-12 ชม.
3. ดัมฟอกในสารละลายโซเดียมไฮโดรซัลไฟด์หรือไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
4. ใช้สารเคมีสำเร็จรูปจำพวกเอ็นไซม์ (Enzyme) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด และใช้เวลาน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ

2. การเตรียมน้ำเทียน เตรียมได้จากการผสมของขี้ผึ้ง (Bees Wax) กับพาราฟิน (Paraffin) หรือไขสัตว์ในอัตราส่วน 1: 4 - 1: 10 จากการผสมขี้ผึ้งและพาราฟินหรือไขสัตว์ 2 ชนิดเข้าด้วยกัน เพื่อต้องการให้น้ำเทียนมีความเหนียวและแตกได้ตามต้องการ คุณสมบัติของขี้ผึ้งจะมีความเหนียวและจับติดผ้าได้ดี แต่ถ้าใช้ขี้ผึ้งล้วนจะทำให้ลวดลายที่ได้ไม่เกิดรอยแตก ซึ่งมีลักษณะของผ้าบาดิกและไม่สวยงาม ส่วนคุณสมบัติของพาราฟิน เพราะแตกลอกและหลุดได้ง่าย ถ้าใช้พาราฟินล้วน นำไปเขียนลายผ้าบาดิก เมื่อผ้าถูกบีบหรือกลับผ้าไปมาในขณะที่ข้อม เทียนจะหลุดออกจากผ้าได้ง่าย ไม่มีคุณสมบัติในการกันสีตามต้องการ เมื่อนำผ้าไปดัมลอกเอาเทียนออกแล้ว จะเห็นได้ว่าส่วนที่เขียนลายไว้นั้นพาราฟินไม่สามารถกันสีได้และไม่เป็นไปตามที่เขียนไว้ด้วยเหตุนี้จึงนำเทียนสองชนิดมาผสมกันตามความประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการให้ลวดลายเส้นนั้นแตกมากหรือแตกน้อย เมื่อได้อัตราส่วนตามต้องการแล้ว นำไปใส่ภาชนะสำหรับหลอมละลาย ถ้าใช้ขานตั้งหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ในการเขียนลาย ภาชนะสำหรับดัมเทียนไม่จำเป็นจะต้องกว้างมาก ใช้ภาชนะประเภทโลหะที่ไม่เป็นสนิมหรือภาชนะสังกะสีเคลือบก็ได้ เมื่อขี้ผึ้งและพาราฟินละลายหมด ควบคุมอุณหภูมิประมาณ 100-120 องศาเซลเซียส อย่าให้น้ำเทียนเย็นเกินไปหรือร้อนเกินไป ถ้าเทียนเย็นเกินไปเส้นที่เขียนจะเล็กและขาดหายไม่สม่ำเสมอ น้ำเทียนจะไม่ซึมเข้าเนื้อผ้าและจับเพียงผิวผ้าบางส่วนเท่านั้น ถ้านำผ้าไปข้อมสีเทียนที่เขียนไว้จะหลุดออกหมด ไม่สามารถกันสีตามที่ต้องการ แต่ถ้าน้ำเทียนร้อนจัดมากเกินไป เส้นที่เขียนจะซึมกระจายเป็นเส้นโต และเทียนจะเป็นฟอง การควบคุมให้ขนาดของเส้นสม่ำเสมอได้ยาก จึงควรใช้เตาไฟอ่อน ๆ ไว้สำหรับอุ่นเทียนให้ร้อนและควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา แต่ถ้าใช้บล็อกพิมพ์แทนการเขียน ภาชนะที่ดัมเทียนจำเป็นจะต้องให้กว้างกว่าขนาดความกว้างของบล็อกที่ใช้ เพื่อให้การจุ่มน้ำเทียนเป็นไปอย่างสะดวกและสม่ำเสมอ

3. การเตรียมน้ำข้อม เมื่อต้องการข้อมสีผ้าควรเลือก ประเภทของสีที่จะใช้ก่อน แล้วจัดเตรียมสารเคมีของสีข้อมประเภทนั้น ๆ ไว้ให้ครบแล้วจึงเริ่มละลายสีในน้ำจำนวนเล็กน้อย ให้สีละลายดีแล้ว จึงเทลงในอ่างน้ำข้อมที่เตรียมไว้ (โดยใช้ภาชนะเคลือบที่ทนความร้อนหรือสแตนเลส) ไม่ควรใช้ภาชนะที่เป็นโลหะชนิดอื่นที่เป็นสนิมได้ เช่น สังกะสี อะลูมิเนียม ทองแดง ทองเหลือง เป็นต้น เนื่องจากในการข้อมสีบางประเภทใช้สารเคมีเข้มข้น อาจไปทำปฏิกิริยากับภาชนะที่ข้อม การคำนวณสีไม่ถูกต้อง ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้สีย้อมที่ได้เปลี่ยนไปหรือเกิดเป็นสนิมจับติดเนื้อผ้าได้ หรือใช้ภาชนะที่เป็นพลาสติกย้อมก็ได้ (เนื่องจากใช้ย้อมที่อุณหภูมิห้อง) ภาชนะที่ใช้ย้อมควรเป็นภาชนะทรงกว้างมากกว่าทรงสูง เตรียมน้ำให้มากพอที่จะกลั้วผ้าได้อย่างสะดวกเมื่อนำผ้าลงย้อม ผ้าจะดูดซึมสีได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ถูกบีบหรือรัดตัวมากเกินไป

4. การเตรียมลายผ้า ในการออกแบบลายผ้าบาติกนั้น ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ใช้สอยก่อน เช่น ทำผ้าอะไร และควรจะทำแบบอย่างไร เช่น ทำผ้าปูโต๊ะ ผ้าพันคอ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าตัดเสื้อ ผ้า màn ผ้าคลุมเตียง ปลอกหมอน เสื้อตัวเดียว กระโปรงตัวเดียว หรือชุดสำเร็จรูปแบบต่าง ๆ หรือภาพโชว์ต่าง ๆ เช่น ภาพแขวนผนัง และของที่ระลึกต่าง ๆ เป็นต้น

5. ขนาดของลายที่จะเขียนผ้า การออกแบบลายสำหรับผ้าบาติกนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นลวดลายที่ละเอียดมาก หรือขนาดเล็กเกินไป เพราะจะยุ่งยากในเวลาลงเขียน ดังนั้นควรจะทำแบบลายให้มีช่องว่างหรือช่องไฟห่างกันพอสมควร โดยคำนึงถึงผ้าที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ให้สัมพันธ์กับลายของผ้า เช่น ผ้าเช็ดหน้าควรออกแบบลายให้มีขนาดใหญ่โตจนเกินไป หรือเล็กจนเกินไป ถ้าต้องการให้สวยงามอาจจะเป็นลายเส้นที่อ่อนไหว เช่น ดอกไม้ ใบไม้ หรือลายเส้นทรงเรขาคณิตตามแต่ความถนัดของผู้ออกแบบ

การออกแบบลายผ้าประเภทผ้าเช็ดหน้า ผ้าปูโต๊ะ ผ้าคลุมหมอนอิง อาจใช้ลายประเภทเดียวกันได้ เนื่องจากเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมเหมือนกัน แต่ขนาดต่างกันออกไป ลวดลายจึงอาจขยายหรือย่อให้เหมาะสมกับขนาดของผ้าได้ตามต้องการ

การออกแบบลายผ้าคลุมเตียง อาจออกแบบลายให้อยู่ตรงกลางผืน และชายของผ้าหรือตามแนวของเตียง เป็นต้น ส่วนการออกแบบลายผ้าปูที่นอนอาจเป็นลายแนวขอบเตียง ตรงกลางผืน หรือกระจายเต็มแนวขอบเตียง ส่วนชายผ้าไม่ควรเขียนเพราะเป็นส่วนที่จะพับได้ที่ที่นอนคงเห็นลายเฉพาะส่วนบนเตียงเท่านั้น เป็นต้น

6. การลงเขียนให้เป็นลวดลายบนผ้า การลงเขียนลงบนผ้าอาจทำได้ 3 วิธี คือ

1. ใช้อุปกรณ์การเขียนแบบต่างๆ ซึ่งมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น ชานดิ่ง ปากกาเขียนเขียนแปรง ภูกัน โดยอุปกรณ์เหล่านี้จะให้ขนาดของเส้นที่ต่างกันไป เช่น ชานดิ่งจะให้เส้นเล็กกว่าแปรงแปรงจะได้เส้นโต แปรงจุ่มน้ำเขียนระบายไปบนผ้าในส่วนที่ต้องการเก็บสีเดิมไว้

2. ใช้บล็อกพิมพ์เขียนลงบนผ้า ลักษณะของบล็อกที่ใช้มีอยู่หลายชนิด เช่น บล็อกทำด้วยโลหะชนิดต่างๆ เช่น ทองเหลือง ทองแดง สังกะสี เหล็กชุบ อะลูมิเนียม เส้นลวด เชือก ไม้

3. ใช้แผ่นสแตนเลสที่มีลวดลายวางไปบนผ้าแล้วใช้แปรงหรือภูกันเขียนเขียนเขียนไปตามลายบนแผ่นสแตนเลสชิ้นนั้น แล้วจึงยกแผ่นสแตนเลสออก จะได้ลวดลายบนผ้าตามต้องการ

7. การย้อมสีผ้าบาติก การย้อมสีมีความสำคัญเท่าๆกับการเขียนลาย ซึ่งผ้าบาติกจะสวยงามได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยทั้ง 2 อย่างไปด้วยกัน การให้สีผ้าบาติกนั้นอาศัยหลักของทฤษฎีสี

เบื้องต้นโดยเลือกใช้สีกลมกลืนกันนำมาย้อมโดยอาจจะเป็นสีโทนร้อนหรือสีโทนเย็น หรือผสมกัน ขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและลักษณะการใช้งาน

การทำผ้าบาติกสีเดียว ได้แก่การเขียนลายเสร็จแล้วนำไปย้อมสีตามต้องการ จากนั้นนำผ้าไปต้มลอกเอาเทียนออก จะได้ลวดลายบนผ้าสีเดียว

การทำผ้าบาติก 2 สี ได้แก่การเขียนลายเสร็จแล้วนำไปย้อมสีแรก จากนั้นนำผ้าไปฝั่งให้แห้ง แล้วนำไปลงเทียนเก็บเนื้อที่สีที่ 1 ไว้ แล้วนำไปย้อมสีอีกครั้งให้เป็นสีใหม่ที่เข้มขึ้น แล้วนำไปต้มเพื่อลอกเอาเทียนออก จะได้ผ้าบาติกที่มีลวดลาย 2 สี

8. ชนิดของสีที่ใช้ นิยมใช้อยู่ 4 ประเภทคือ

1. Reactive Dyes
2. Vat Dyes
3. Solubillize Vat
4. Azoic Dyes

9.วิธีการย้อม สีย้อมแต่ละชนิดมีวิธีการละลายและการย้อมต่างกัน

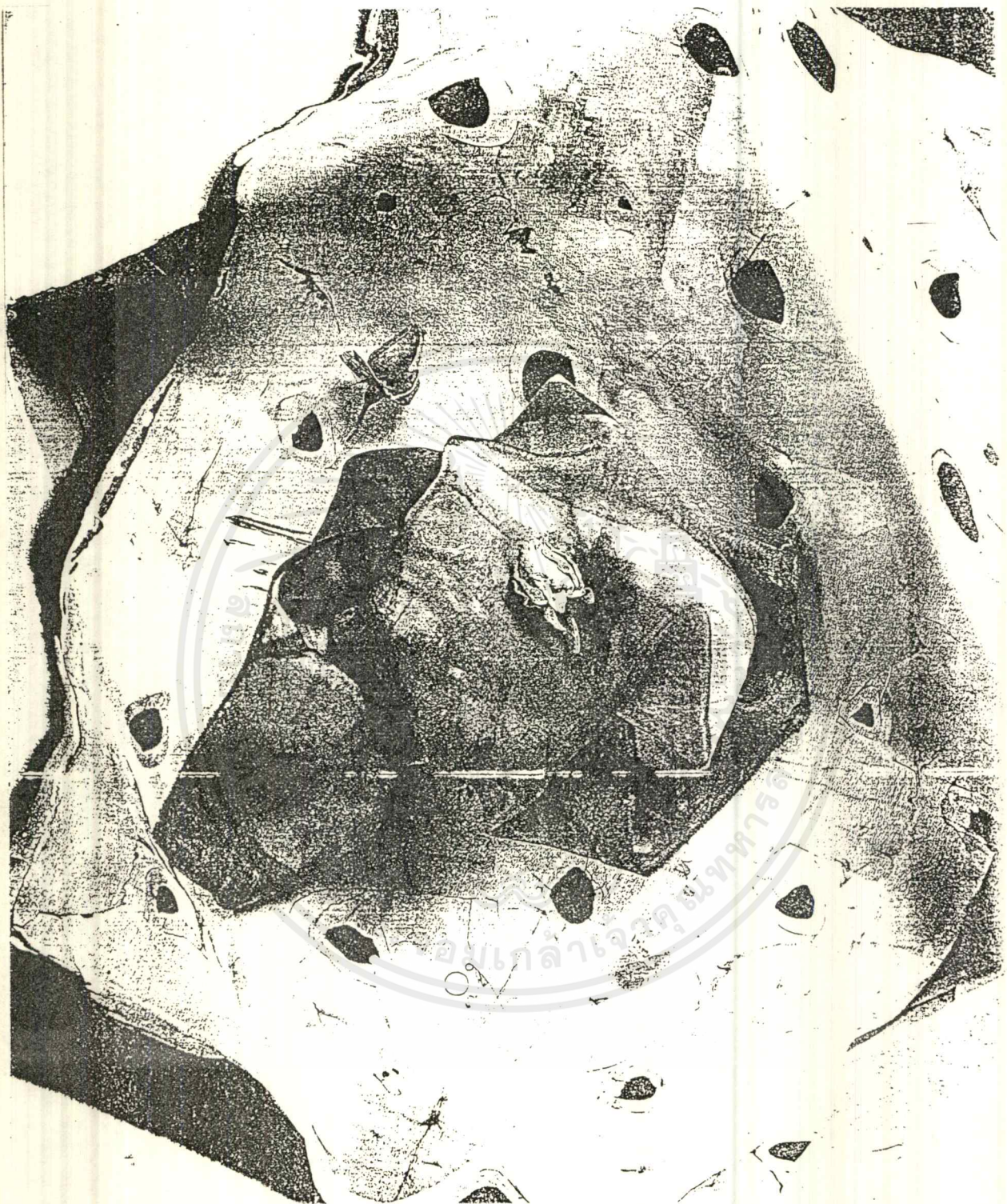
กรรมวิธีสุดท้ายในการทำผ้าบาติก

หลังจากย้อมสีผ้าบาติกแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการต้มเอาเทียนออกซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี

1. การต้ม เป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด โดยใช้น้ำร้อนลวกเอาเทียนออกจากผ้าหรือนำผ้าที่ต้องการลอกเทียนลงไปต้มในน้ำเดือดซึ่งมีส่วนผสมของ โซดาแอชและผงซักฟอกโดยต้มเดือดประมาณ 10-15 นาที จากนั้นนำผ้าไปซักให้สะอาด วิธีนี้เทียนจะออกได้หมดและรวดเร็ว

2. การรีด การทำผ้าบาติกบางชนิดต้องการความแข็งกระด้างและการทรงตัวที่ดี เช่น ภาพติดผนัง เหมาะที่จะใช้วิธีนี้ โดยใช้กระดาษหนังสือพิมพ์รองใต้ผ้าและหลังผ้าหนาๆหลายๆชั้น แล้วรีดด้วยเตารีดที่ความร้อนสูง หลายๆครั้ง เปลี่ยนกระดาษบ่อยๆ จนเทียนซึมไปอยู่ที่กระดาษหมด หากเกิดรอยด่างนำไปกำจัดด้วยน้ำยาซักแห้ง

3. การใช้น้ำยา การใช้น้ำยาเช็ดเพื่อทำความสะอาดจะเหมาะกับงานเล็กๆ โดยใช้เบนซิน แอลกอฮอล์ น้ำยาซักแห้ง ขั้นแรกขูดเทียนออกแล้วเช็ดด้วยน้ำยา จากนั้นนำไปซักให้สะอาด

ภาพที่ 34 เทคนิค Batik สามารถทำวดลายได้หลากหลายดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 เทคนิค Batik สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมวิธีการทำ SILK SCREEN¹

การพิมพ์ด้วยสกรีนมีวิวัฒนาการมาจากการพิมพ์แบบสเตนซิล (Stencil) ผู้เรียนในระยะเริ่มต้นจะทำการทดลองด้วยการพิมพ์แบบสเตนซิลง่ายๆ โดยการเจาะตัดกระดาษให้เป็นรูปทรงที่ต้องการ และใช้ฟุ้งกันป้ายสีหรือหมึกผ่านช่องที่ทำไว้ ก็จะเกิดลวดลายตามที่ต้องการเช่นเดียวกับหลักการของการพิมพ์ด้วยสกรีน คือ การปาดหมึกพิมพ์ผ่านผ้าสกรีนที่ขึงบนกรอบเหลี่ยม ถ้าต้องการให้หมึกผ่านผ้าสกรีนออกมาเป็นลวดลายใดๆ ก็ให้เปิดหรือปิดรูผ้าสกรีนในส่วนที่ต้องการให้หมึกออกตามลวดลายเช่นนั้น

อาจแยกประเภทแม่พิมพ์สกรีนออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. สกรีนที่พิมพ์ด้วยมือ
2. สกรีนที่พิมพ์ด้วยเครื่องจักร

ผ้าสกรีน (Fabric) คือผ้าที่ทำหน้าที่เป็นตัวแม่พิมพ์ โดยจะให้หมึกพิมพ์ผ่านผ้าไปสู่วัสดุที่ต้องการพิมพ์ตัวอย่างของวัสดุที่นำมาทำเส้นด้ายที่ใช้ในการทอผ้าสกรีน มีหลายชนิด เช่น ผ้าไหม ผ้าใยสังเคราะห์ ผ้าเคลือบโลหะ และสแตนเลสสตีล (Stainless steel)

ชนิดของผ้าสกรีนแบ่งตามลักษณะการทอออกได้เป็น

1. ผ้าสกรีนชนิดเส้นเดี่ยว (Monofilament) คือผ้าสกรีนที่ทอขึ้นจากวัสดุใดๆ ที่เป็นเส้นเดี่ยว โครงสร้างของเส้นด้ายในส่วนผิวบนจะเรียบ ช่วยให้หมึกผ่านรูผ้าสกรีนได้อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้แรงกดบนยางปาดอย่างแผ่วเบา นอกจากนี้เส้นด้ายเดี่ยวยังสามารถรักษาทรงของเส้นด้ายไว้ได้ดีและทนทานต่อการเสียดสีดีมาก

2. ผ้าสกรีนชนิดเส้นรวม (Multifilament) เป็นผ้าสกรีนที่ทอขึ้นจากเส้นด้ายเล็กๆ หลายๆ เส้น นำมารวมเป็นเส้นด้ายใหญ่ 1 เส้น โครงสร้างของผ้าสกรีนชนิดนี้เป็นโครงสร้างที่ไม่มีแบบแผน เนื่องจากเส้นด้ายที่เกิดจากเส้นเล็กๆ หลายๆ เส้นมารวมกันเข้า ทำให้ความหนาของผ้าไม่เท่ากัน หมึกพิมพ์ก็จะออกมาไม่สม่ำเสมอและผ้าที่ทอจากเส้นเดี่ยวหลายๆ เส้นรวมกัน จะทำให้การเกาะกันของเส้นด้ายน้อย จึงสามารถแทรกตัวอยู่ระหว่างเส้นด้ายได้จึงอาจเกิดการอุดตัน ในทำนองเดียวกัน ขณะที่กำลังปฏิบัติการพิมพ์งานอยู่ หมึกพิมพ์ก็จะชุกชอนตัวอยู่ตามรูผ้าด้วยเช่นกัน เมื่อนำมาทำความสะอาดจึงยังมีหมึกพิมพ์ค้างอยู่ทำให้เกิดปัญหาในการเปลี่ยน Shade ของสีในการพิมพ์ครั้งต่อไป สิ่งที่ควรคำนึงถึงอีกข้อหนึ่งคือความคงทนของผ้าสกรีนชนิดนี้จะน้อยมาก เมื่อนำไปใช้พิมพ์จำนวนมากๆ เส้นด้ายเส้นเล็กๆ จะค่อยๆ ขาดเนื่องจากแรงเสียดสีที่เกิดจากการพิมพ์ทำให้ลวดลายที่ได้ไม่คมชัด แต่ราคาของผ้าสกรีนชนิดนี้จะถูกกว่าผ้าสกรีนชนิดเส้นเดี่ยวมาก

ชนิดของผ้าสกรีน แบ่งตามชนิดของเส้นด้าย ออกเป็น

1. ผ้าสกรีนที่ทอด้วยผ้าไหม เป็นวัสดุที่ใช้ทำผ้าสกรีนมาตั้งแต่สมัยที่เริ่มการพิมพ์ซิลค์สกรีน แต่ไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากคุณสมบัติของผ้าไหมไม่เหมาะสมกับการพิมพ์ในระบบนี้ ได้แก่

- ผ้าไหมจะดูดความชื้นในอากาศมากถึง 30 %
- หมึกที่พิมพ์ผ่านผ้าไหมจะหนาบางไม่เท่ากัน
- เส้นไหมมีปฏิกิริยามากต่อสารเคมีบางอย่าง
- ไม่สามารถทอให้เป็นเส้นด้ายมากเกินกว่า 75 เส้น/เซนติเมตร(ผ้านัมเบอร์ 75)
- ราคาแพงกว่าเส้นใยสังเคราะห์

จึงทำให้มีการคิดค้นหาวัสดุอื่นมาใช้แทนเส้นไหม

2. ผ้าสกรีนที่ทอด้วยผ้าใยสังเคราะห์ ที่นิยมนำมาใช้ทอเป็นผ้าสกรีน มี 2 ชนิดคือ Nylon และ Polyester มีคุณสมบัติและการใช้งานเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคุณสมบัติและการใช้งานของผ้าสกรีน Nylon และผ้าสกรีน Polyester

ผ้าสกรีน Nylon	ผ้าสกรีน Polyester
<p>คุณสมบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทนทานต่อการเสียดสีมาก 2. ทนต่อการดึงได้ดีมาก 3. สามารถรับความชื้นได้สูงมาก (4.1%) ทำให้ผ้ายืดและหดตัวมากเกินไป 4. ทนต่อสารเคมีประเภทต่าง 5. ไม่ทนต่อสารเคมีประเภทกรด <p>การใช้งาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เหมาะสำหรับงานพิมพ์ขวด วัสดุพลาสติก ทรงกลม ทรงโค้ง แก้วเซรามิก เครื่องกีฬาต่าง 2.เหมาะสำหรับการฉีกสกรีนเข้ากรอบไม้ด้วยมือ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่ทนต่อการเสียดสี ทำให้มีความคงทนน้อย 2. การยืดและหดตัวมีน้อย 3. ทนต่อสารเคมีประเภทกรด 4. ไม่ทนต่อสารเคมีประเภทต่าง <ol style="list-style-type: none"> 1. พิมพ์งานได้น้อยแบบกว่าผ้าสกรีน Nylon มากเนื่องจากคุณสมบัติของการไม่ทนต่อการเสียดสี

3. ผ้าสกรีนที่ทอด้วยสแตนเลสสตีล เส้นสแตนเลสสตีลที่นำมาทอจะมีความเรียบและขนาดเส้นที่สม่ำเสมอกันตลอด ในปัจจุบันสามารถผลิตเส้นลวดที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเพียง 0.018 มิลลิเมตร ทำให้สามารถทอได้สูงสุดถึง 200 เส้นต่อเซนติเมตร ซึ่งทำให้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 มีความคงทนต่อการเสียดสีดีมาก ทำให้สามารถเพิ่มจำนวนการพิมพ์ได้มากขึ้นและทนทานต่อการใช้หมึกพิมพ์เซรามิก

3.2 มีความยืดหยุ่นสูง สามารถขึงผ้าให้ได้ความตึงที่ถูกต้อง และสม่ำเสมอ ทำให้ได้ผลงานที่มีความคมชัดและเที่ยงตรง โดยเฉพาะงานพิมพ์วงจรไฟฟ้า

3.3 สามารถขึงให้มีความตึงที่สูงมาก ทำให้ช่วยลดระยะห่างระหว่างบล็อกสกรีนกับสิ่งพิมพ์ลงได้ (Minimum off - Contact)

3.4 ทนต่อแรงกดของยางปาดได้สูง

3.5 ทนความร้อนสูง ทำให้เหมาะสำหรับพิมพ์งานประเภทเครื่องแก้วซึ่งต้องใช้ความร้อนมาเป็นตัวละลาย Thermoplastic Ink ที่ใช้ในการพิมพ์

การพิมพ์ผ้าควรใช้ผ้าสกรีนชนิด Multifilament Polyester เพราะว่าเส้นผ้าศูนย์กลางของด้ายที่นำมาใช้ทำผ้าสกรีนชนิด Multifilament Polyester มีขนาดโต จึงทำให้ปริมาณของหมึกพิมพ์สามารถผ่านช่องว่างระหว่างเส้น (Mesh Opening in Micron) มีมากเป็นพิเศษ ตารางที่ 5 แสดงเปรียบเทียบการใช้งานเบอร์ของผ้าสกรีนกับชนิดของงาน

เบอร์ของผ้าสกรีน	ชนิดของงาน
34 T - 49 T	เหมาะสำหรับงานพิมพ์เสื้อ ตัวอักษร และพิมพ์พื้น
65 T - 62 T	การพิมพ์รูปภาพทั่วไป
62 T - 77 T	สำหรับพิมพ์งานเม็ดสกรีน 1 สี และ 4 สี

กรอบสกรีน (Screen Frame)

กรอบสกรีน คือ องค์กรประกอบหนึ่งของงานพิมพ์ด้วยสกรีน สามารถทำได้จากวัสดุหลายอย่าง เช่น ไม้ อะลูมิเนียม สแตนเลสและพลาสติก ถ้าเป็นกรอบสกรีนที่ทำด้วยไม้ควรจะใช้ไม้สักที่แห้งสนิทแล้วหรือ ไม้ที่มีคุณสมบัติ ไม่หดตัวมากเกินไป เมื่อถูกน้ำหรือน้ำมัน

ลักษณะของกรอบสกรีนที่ดี จะต้องประกอบด้วย

- มีความแข็งแรง และมั่นคงเป็นอย่างดี
- เมื่อวางบนพื้นราบ กรอบสกรีนจะต้องแนบสนิทกับพื้นราบ

ลักษณะการวางแนวเส้นด้ายของผ้าสกรีน

ในการพิมพ์ลวดลายที่เป็นเส้นหรือเส้นตรงยาวๆ จะพบว่าเส้นที่พิมพ์ออกมาจะไม่ค่อยตรงนัก จะเกิดเป็นลายพริ้วปลาเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะไม่สามารถขึงผ้าให้เส้นด้ายตรงขนานกับขอบสกรีนได้จริง ถึงแม้ว่าจะขึงด้วยเครื่องขึง วิธีที่จะแก้ปัญหาได้ก็คือ จัดลักษณะการวางเส้นด้ายลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปเผยแพร่บนเว็บไซต์ใดๆ ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและดัดแปลงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บนกรอบสกรีนโดยทำมุม 22.5 องศา กับลายเส้นตรงที่จะพิมพ์ ในเรื่องนี้จากการทดลองพบว่า มุมที่ดีที่สุดคือ 22.5 องศา และจะลดน้อยลงไปจนถึงมุมที่ 45 องศา การวางแนวผ้าเช่นนี้มีข้อเสียในแง่ที่จะทำให้เปลืองผ้า

ยางปาด (Squeegees)

ยางปาด หมายถึง อุปกรณ์ผิวเรียบที่จะพาทึบหมึกพิมพ์ในบล็อกสกรีนจากข้างหนึ่งไปยังอีกข้างหนึ่ง โดยที่หมึกจะได้รับแรงกดจากยางปาดให้ผ่านผ้าสกรีนลงไปบนวัสดุที่พิมพ์

คุณสมบัติของยางปาดที่ดี จะต้องประกอบด้วย

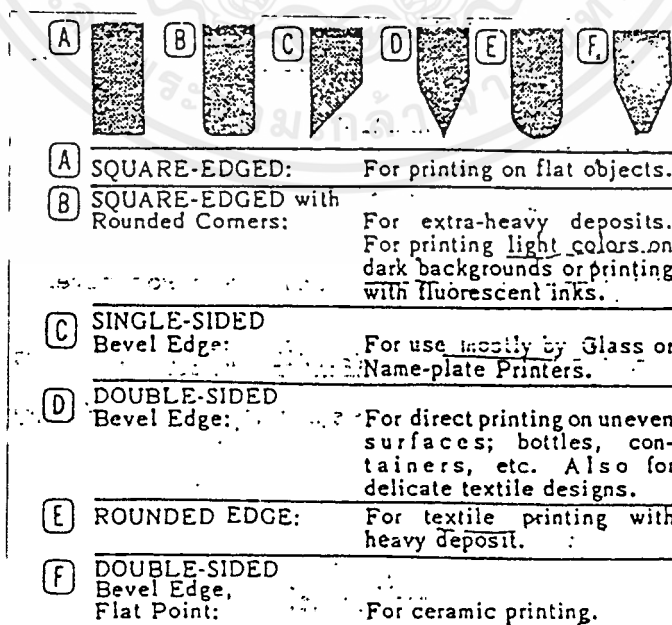
1. การสึกหรอน้อยมาก เมื่อใช้พิมพ์งานจำนวนมากๆ ไม่ต้องนำไปลับให้คมอยู่เสมอ
2. ทนต่อกรดหรือด่าง รวมทั้งน้ำมัน Solvent น้ำมันผสมสีของสีพิมพ์ได้ดี
3. ตัวยางปาดจะต้องไม่ดูดซับจากหมึกพิมพ์

ขนาดของยางปาด

ยางปาด ควรมีขนาดกว้างกว่าลาย แต่ห่างจากขอบสกรีนด้านในข้างละประมาณ 1/2"

ตารางที่ 6 การเลือกใช้ยางปาดให้เหมาะสมกับงาน

วิธีเลือกใช้ยางปาด	ความอ่อนแข็งของยางปาด Hardness	หน้าตัดของยางปาด Profile
งานพิมพ์ผ้าลายหยาบ	60	E
งานพิมพ์ผ้าลายละเอียด	60	D

ภาพที่ 36 แสดงหน้าตัดของไม้ปาดกับการใช้งานที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำอธิบาย แสดงลักษณะหน้าตัดของยางปาดและเสนอแนะลักษณะการใช้ ในการพิมพ์ด้วยสกรีน

- A - สำหรับงานพิมพ์บนวัตถุแบน
- B - สำหรับงานที่ต้องใช้สีพิมพ์จำนวนมากต่อการพิมพ์ 1 ครั้งสำหรับการพิมพ์สีสว่างลงบนสีพื้นที่มีด หรือการพิมพ์สีสะท้อนแสง
- C - สำหรับการพิมพ์แก้ว นามบัตร
- D - สำหรับการบนพื้นผิวทุกชนิด เช่น ขวด ภาชนะบรรจุต่างๆ ฯลฯ ดังนั้นจึงเหมาะ สำหรับใช้ในการพิมพ์ผ้าที่ต้องการความประณีตละเอียดลออ
- E - สำหรับงานพิมพ์ผ้าที่ต้องใช้ปริมาณสีมาก
- F - สำหรับงานพิมพ์ลงบนเครื่องปั้นดินเผา(เซรามิก)

การเตรียมแม่แบบสำหรับทำแม่พิมพ์สกรีน

การทำแม่แบบสำหรับงานพิมพ์ซิลค์สกรีน สามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1. การทำแม่แบบโดยการวาด (Hand Drawn Stencil Method)
2. การทำแม่แบบโดยใช้ฟิล์มหน้ากาก (Masking Film Stencil Method)
3. การทำแม่แบบโดยการถ่ายภาพ (Photo Graphic Stencil Method)

1. การทำแม่แบบโดยการวาด (Hand Drawn Stencil Method) แบ่งออกเป็น

1.1 การทำแม่แบบกระดาษไขหรือแผ่นพลาสติกใส ใช้กระดาษไขสีน้ำเงินซึ่งใช้พิมพ์ โรเนียว (Tracing Paper) หรือแผ่นพลาสติกใสเป็นตัวแม่แบบ เหมาะสำหรับลวดลายที่มีเส้นละเอียด พิมพ์จำนวนน้อย

1.1.1 อุปกรณ์

- ลายที่ต้องการพิมพ์
- ปากกาสำหรับเขียนกระดาษไข
- หมึกทึบแสง (Opaque Ink) เขียนลงบนแผ่นพลาสติกใส
- โต๊ะกระจกมีไฟพร้อม
- กระดาษกาว

1.1.2 วิธีทำ นำกระดาษไขสีน้ำเงินทาบบนลายที่ติดไว้บนโต๊ะ ให้สารผสมที่เคลือบไว้บนกระดาษหลุดออก ต่อมาขูดเบาๆ ให้เหลือเพียงเยื่อบางๆ พอที่สีจะหลุดลงไปได้เมื่อเวลาพิมพ์ เสร็จแล้วตรวจดูให้ละเอียด โดยยกขึ้นส่องกับแสงสว่าง ถ้าลายส่วนใดยังไม่มียอโปร่งเห็นเยื่อกระดาษ ควรขูดซ้ำตรงที่เดิมจนเหลือเยื่อบางๆ จึงใช้ได้ เวลาติดแม่พิมพ์กระดาษไขลงบนสกรีนต้องระวังให้แม่พิมพ์วางเรียบไปกับพื้นสกรีน ใช้แถบมาสก์ยึดให้แน่น ส่วนใดที่ไม่ต้องการ

เอกสารให้สีหลุดไปได้ใช้กระดาษกาวปิดให้แนบสนิทแล้วนำไปพิมพ์ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การทำแม่แบบโดยวิธีเขียนลายลงบนสกรีน ลวดลายที่เหมาะสมสำหรับพิมพ์ด้วยสกรีน นั้นควรมีเนื้อที่ช่องไฟกว้างพอสมควร

1.2.1 วิธีใช้วัสดุเหลวปิดตาสกรีน (Block - out Stencil) เป็นการใช้นิยสารบางชนิด ปิดตาสกรีนตามลายที่ต้องการ ถ้าพิมพ์ด้วยสีน้ำ ให้ใช้นิยสารที่ไม่ละลายน้ำ ถ้าพิมพ์ด้วยสีน้ำมัน ใช้นิยสารที่ละลายน้ำ เช่น กาว ทำได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ใช้เมื่อผ้าขึงสกรีนไม่ได้ลงแข็ง

ก. อุปกรณ์

1. วัสดุเหลวสำหรับปิดตาสกรีน ได้แก่ กาว แล็กเกอร์ เซลลูล็อก
2. แปรงสำหรับเขียนลาย ใช้แปรงวาดเขียน ขนค่อนข้างแข็ง

ข. วิธีเขียน

กำหนดลายให้ได้จังหวะในสกรีนเขียนลายให้เรียบร้อยแล้วลอกลงสกรีน ใช้นิยสารจุ่มแปรงสำหรับปิดตาสกรีนตามบริเวณที่ไม่ต้องการให้สีผ่านให้ทั่วปล่อยให้แห้ง ตำรวจรอยบกพร่อง ตกแต่งและทาสีอีกครั้งหนึ่ง ใช้พิมพ์ได้ทันที

วิธีที่ 2 ใช้เมื่อผ้าขึงสกรีนลงแล้วจะเขียนลวดลายได้โดยใช้แล็กเกอร์และเซลลูล็อกเท่านั้น เพราะผ้าขึงสกรีนลงแข็งด้วยนิยสารละลายน้ำได้การเขียนลายแบบนี้ได้คุณภาพของลายเมื่อพิมพ์แล้วขอบและเส้นของลายคมชัดมาก

ก. อุปกรณ์

1. โพลีไวนิลแอลกอฮอล์ (พีวีเอ) ชนิดผง ละลายน้ำให้เจือจาง ประมาณ 1 : 4
2. แล็กเกอร์หรือเซลลูล็อก

ข. วิธีเขียน

ใช้กระดาษแข็งหรือไม้ set พลาสติกหรือไม้ปาดกาวปาดพีวีเอที่ละลายน้ำแล้วให้ทั่วสกรีนเพียงบางๆ ปล่อยให้แห้ง เขียนหรือลอกลายลงบนสกรีนที่แห้งแล้วนี้ ใช้แล็กเกอร์หรือเซลลูล็อกเขียนทับ พอลายแห้ง ใช้ฟองน้ำชุบน้ำเช็ดเอาพีวีเอตรงส่วนที่มีได้ทาแล็กเกอร์ออก โดยเช็ดทางด้านเคลือบแล็กเกอร์ นำไปใช้พิมพ์ได้ตามต้องการ

1.2.2 วิธีใช้หมึกพิมพ์ (Lithographic Tusche) ปิดตาสกรีนหมึกพิมพ์มี 2 ชนิดคือ ชนิดเหลว ที่นิยมใช้เรียกว่า Karn's Liquid Tusche ชนิดดินสอเรียกว่า Lithographic Crayon

วิธีที่ 1 ใช้เมื่อผ้าซิงสกรีนมิได้ลงแป้ง

ก. อุปกรณ์

1. หมึกพิมพ์ ปรับความข้นให้พอเหมาะ
2. แปรง
3. กาวหรือพีวีเอ ค่อนข้างข้นเล็กน้อย
4. น้ำมันก๊าด

ข. วิธีเขียน

กำหนดตำแหน่งลายบนสกรีน ใช้หมึกพิมพ์เขียนลายตามต้องการ ปล่อยให้แห้ง เคลือบสกรีนด้วยกาวหรือพีวีเอให้ทั่ว รวมทั้งบริเวณที่เขียนด้วยหมึกพิมพ์ การที่เขียนด้วยหมึกพิมพ์ก่อนเพื่อป้องกันมิให้กาวติดส่วนที่เป็นลาย เสร็จแล้วล้างออกด้วยน้ำมันก๊าดทั้งสองด้าน ทางด้านนอกเช็ดให้ชุ่มมากกว่าทางด้านใน ปล่อยให้สักครู่ให้น้ำมันก๊าดทำปฏิกิริยากับหมึกพิมพ์จึงจะเช็ดออก กาวที่ติดอยู่บริเวณเดียวกับหมึกพิมพ์จะหลุดออกมาด้วย ล้างน้ำมันก๊าดออกด้วยน้ำเย็น

วิธีที่ 2 ใช้เมื่อผ้าซิงสกรีนลงแป้ง เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับลายที่มีเส้น ละเอียดและคม

ก. อุปกรณ์

1. แป้งข้าวโพดสำหรับลงพื้นสกรีน ละลายน้ำค่อนข้างอ่อน
2. แปรง
3. หมึกพิมพ์
4. กาวหรือพีวีเอ
5. น้ำมันก๊าด

ข. วิธีเขียน

ลอกลายลงบนสกรีน ใช้ฟองน้ำชุบน้ำแป้งข้าวโพด ทาเคลือบสกรีนให้ทั่วหลายๆครั้ง แต่ครั้งที่จะเคลือบซ้ำต้องปล่อยให้แห้งก่อน ใช้หมึกพิมพ์เขียนลายตามต้องการเคลือบด้วยกาวและปล่อยให้แห้ง ล้างเอาหมึกพิมพ์ออก โดยใช้น้ำมันก๊าดเหมือนวิธีที่ 1 ดังกล่าวมาแล้ว ปล่อยให้แห้ง ตรวจสอบขอบทรวงและตกแต่งให้เรียบร้อย นำไปพิมพ์ได้ตามต้องการ(ไม่ควรพิมพ์ด้วยสีละลายน้ำ)

2. การทำแม่แบบโดยใช้ฟิล์มหน้ากาก (Masking Film Positives)

โดยทั่วไปฟิล์มหน้ากากที่พบเห็นและใช้กันมักจะมีสีส้มและสีแดง ซึ่งทั้ง 2 สีนั้น มีคุณสมบัติที่บแสงเหมาะสำหรับการทำแม่แบบที่มีพื้นที่พิมพ์มาก หรือเป็นลายหยาบๆ ซึ่งสามารถใช้แทนการเขียนด้วยหมึกตามขั้นตอนของการทำแม่แบบ โดยการวาดฟิล์มหน้ากากประกอบด้วย เนื้อฟิล์มสีส้มหรือสีแดง ฉาบอยู่บนแผ่นพลาสติก (Polyester Backing Sheet) โดยมีกาวชนิดพิเศษเป็น

ตัวเชื่อมให้เนื้อฟิล์มกับแผ่นพลาสติก Polyester ติดกัน คุณสมบัติพิเศษของกาวชนิดนี้ คือ สามารถลอกติดใหม่ได้ในกรณีที่มีการตัดผิดพลาดไปในระหว่างการทำแบบ

ขั้นตอนการปฏิบัติ

2.1 ตัดฟิล์มหน้ากากให้มีขนาดใหญ่กว่าลายที่ต้องการ นำฟิล์มวางกับลายโดยให้ด้านเนื้อฟิล์มหงายขึ้น ใช้มีดกรีดฟิล์มที่มีความคมมากๆ กรีดตามลวดลายนั้น ๆ โดยออกแรงกดพอสมควร พอให้เนื้อฟิล์มขาดจากกันเท่านั้น

2.2 ลอกเนื้อฟิล์มส่วนที่ไม่ต้องการออก

2.3 ฟิล์มหน้ากากส่วนที่เหลืออยู่ จะเป็น “Light - Safe” คือ บริเวณที่แสงผ่านไม่ได้ จะมีคุณสมบัติแทนสีดำในการทำแม่แบบตามวิธีที่ 1 นอกจากนี้ยังสามารถดัดแปลงให้เป็นการพิมพ์พื้นที่ได้ตามต้องการ (Positive or Negative)

3. วิธีทำแม่แบบโดยการถ่ายภาพ (Photographic stencil Method)

วิธีการถ่ายภาพ เป็นการเลียนแบบมาจากการถ่ายภาพจริงๆ ลักษณะของลายที่ได้จะเหมือนกับลายที่ออกแบบ

อุปกรณ์

- ห้องมืด
- ตู้อัดสกรีน (Printing Lamp) หรือโต๊ะกระจกมีไฟด้านล่าง
- ไม้ปาดกาว (Doctor's Angle)
- กรอบสกรีนที่ขึงเรียบร้อยแล้ว
- น้ำยาล้างไข
- กาวอัดและผงไวแสง
- เครื่องเป่าลม(ร้อน เย็น)
- น้ำกลั่น
- แปรงไนลอนขนนุ่ม

วิธีทำ

การล้างผ้าไหม (degreasing or Cleaning) หลังจากขึงผ้าให้ถูกต้องตามขั้นตอนแล้ว นำผ้าไหมดังกล่าวมาล้างด้วยน้ำยาตามส่วนผสมดังต่อไปนี้

น้ำยาสูตาร์ทที่ 1 นำโซดาไฟ (caustic Soda) จำนวน 100 กรัม ผสมกับน้ำ 4 1/2 ลิตร คนให้เข้ากันเป็นอย่างดี แล้วใช้แปรงไนลอนขนนุ่มชุบน้ำยาดังกล่าว ถูทั้งสองด้านของผ้าไหม ถูติดต่อกันให้ทั่วผ้าไหม ประมาณ 3 นาที แล้วทิ้งไว้อีก 10-15 นาทีเมื่อครบกำหนดเวลา 15 นาทีแล้ว ให้ล้างออกด้วยน้ำธรรมดาให้สะอาด หลังจากนั้นให้ใช้ Acetic Acid ล้างอีก 1 ครั้ง เพื่อให้เป็นกลาง

(Neutralization) เสร็จแล้วให้นำไปล้างด้วยน้ำจนสะอาด ต่อจากนี้ให้นำเฟรมที่ล้างเรียบร้อยแล้วไปทำให้แห้ง ในระหว่างที่ผ้าไหมกำลังจะแห้ง ไม่ควรเอามือไปสัมผัสผ้าไหมอีก เพื่อป้องกันไม่ให้มีไขมันหรือสิ่งสกปรก ผ่นไปจับลงบนผ้าไหมที่ล้างไว้แล้ว

น้ำยาสูตรที่ 2 ในปัจจุบันมีบริษัทผลิตน้ำยาล้างผ้าไหมโดยตรง ที่สามารถนำมาใช้ได้ เลยทันที เช่น Encosol - C๑๗๗

การเคลือบสกรีน ใช้กาวอัดในการเคลือบสกรีน กาวเคลือบสกรีนนี้มีใช้ด้วยกันหลายชนิด ในปัจจุบันนิยมใช้กาวผสมสำเร็จเพราะสะดวกในการปฏิบัติงาน

- การผสมผงไวแสงกับน้ำ นำผงไวแสงหนัก 7.6 กรัม ผสมกับน้ำกลั่น 63 ซีซี (ถ้าไม่มีน้ำกลั่นใช้น้ำฝนแทนได้) เขย่าน้ำกับผงไวแสงให้ละลายเข้ากันจนหมดจะได้น้ำยาไวแสงที่ต้องการ

- การผสมน้ำยาไวแสงกับกาวอัด นำน้ำยาไวแสงจำนวน 1 ส่วนไปผสมกับกาวอัด จำนวน 5 ส่วน (โดยปริมาตร) กวนน้ำยาไวแสงที่ผสมกับกาวอัดให้ละลายเข้ากันอย่างน้อยประมาณ 20 นาที

วิธีปาดกาว เมื่อได้ทำความสะอาดผ้าซิงสกรีนและปล่อยให้แห้งแล้วนำมาเคลือบกาวอัดในห้องมืดภายใต้ Safety Light (แสงสีเหลืองของหลอดนีออน)

ลำดับขั้นของการปาดกาว

1. เทกาวอัดที่ผสมน้ำยาไวแสงเรียบร้อยแล้วลงในไม้ปาดกาวจำนวนพอสมควร หรือประมาณ 1/4 ของความสูงของไม้ปาดกาว

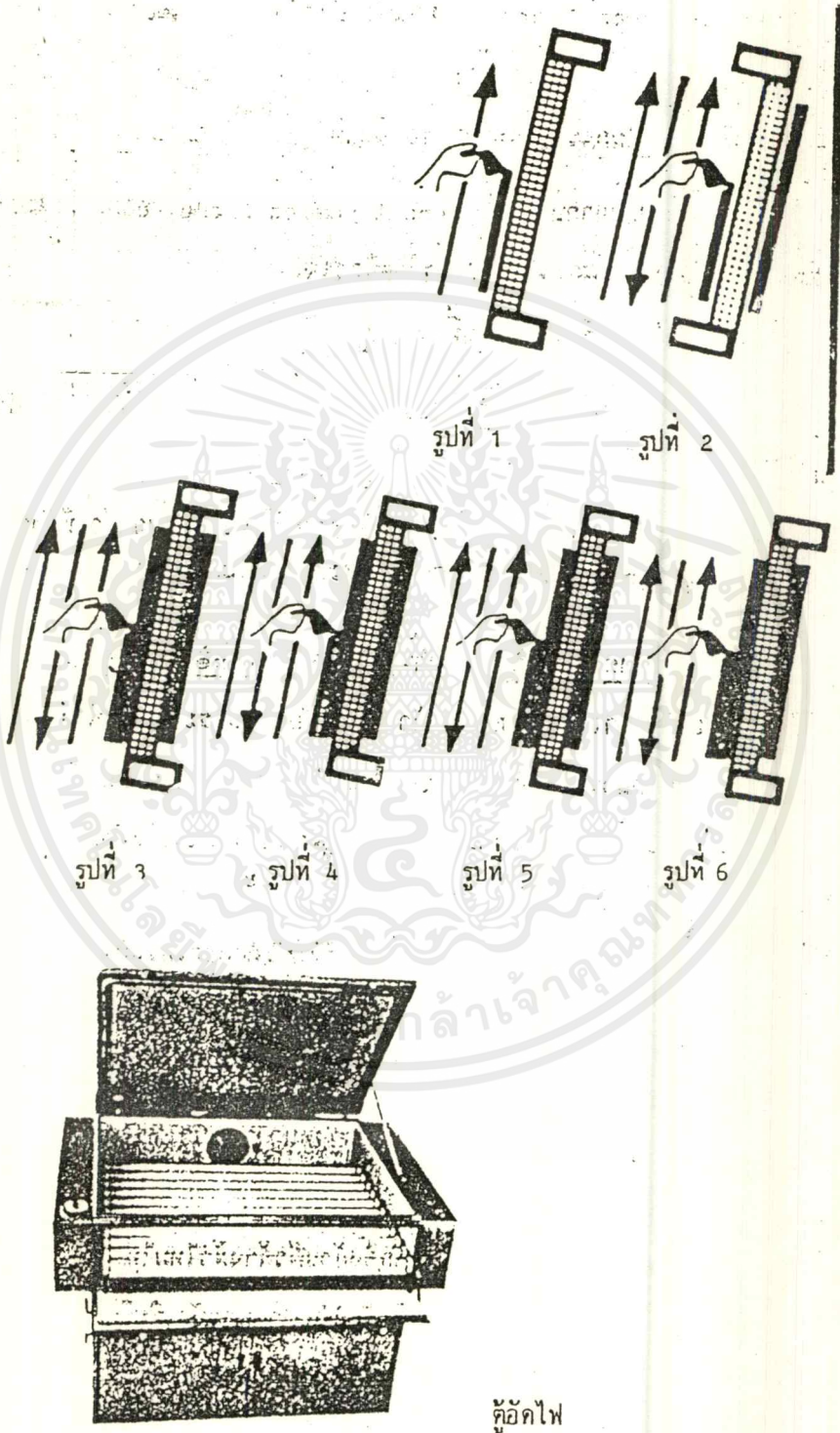
2. เริ่มปาดกาวด้าน Printing Side เพียง 1 ครั้ง วางกรอบสกรีนที่ปาดกาวแล้วให้อยู่ในตำแหน่งแนวนอน แล้วใช้เครื่องเป่าลมเป่าทางด้าน Printing Side ให้แห้งเสียก่อน แล้วกลับกรอบสกรีนทางด้าน Squeegee Side หายขึ้น ให้กรอบสกรีนอยู่ด้านแนวนอน แล้วใช้เครื่องเป่าลมเป่าจนกาวอัดที่เคลือบไว้แห้ง

3. กลับมาปาดกาวด้าน Squeegee Side 3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งให้ปาดกาวในขณะที่กาวอัดที่ผสมน้ำยาไวแสงเรียบร้อยแล้ว ยังเปียกๆอยู่ เสร็จแล้วให้หมุนที่ปาดลงไป ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ให้มีความหนาเสมอกัน ในครั้งที่ 3 ก็ให้หมุนด้านหัวของกรอบสกรีนกลับลงปาดด้านล่าง เอาด้านล่างขึ้นมาไว้ด้านบนแล้วปาดกาวอัดอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้วางกรอบสกรีนในแนวนอน แล้วใช้เครื่องเป่าลมเป่ากาวอัดให้แห้ง

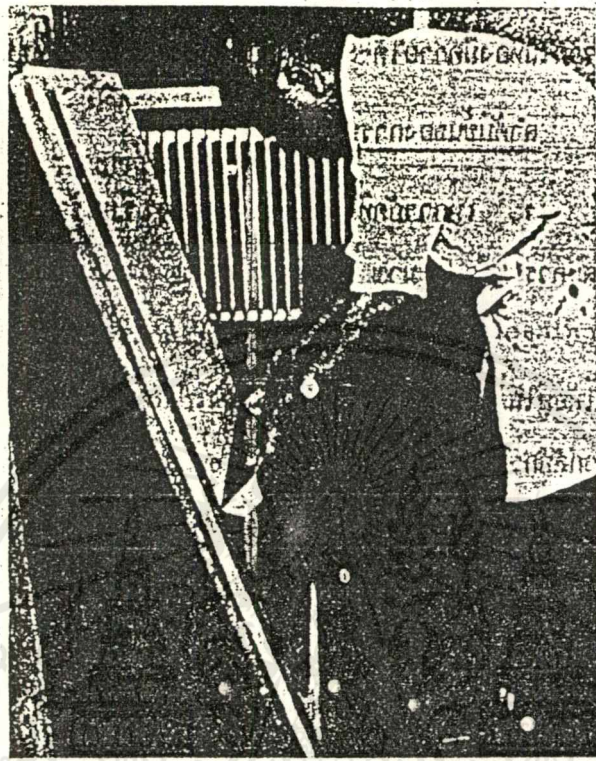
4. ปาดกาวทางด้าน Printing อีก 3 ครั้ง ให้ปาดกาวอัดในขณะที่กาวอัดยังเปียกๆอยู่ เมื่อปาดกาวครั้งที่หนึ่งเสร็จแล้ว ให้หมุนหัวของกรอบสกรีนลงปาดด้านล่าง หรือเอาด้านล่างขึ้นมาไว้เป็นด้านหัว ทำอย่างนี้ทุกครั้งจนครบ 3 ครั้ง ให้วางกรอบสกรีนในแนวนอนแล้วเป่าให้แห้ง เมื่อ

หนังสือเล่มนี้แล้วจึงเริ่มการปลดลำดับที่ 5,6 (คูรูปประกอบ) โดยปลดทางด้าน Printing Side แต่เพียง
อย่างเดียว

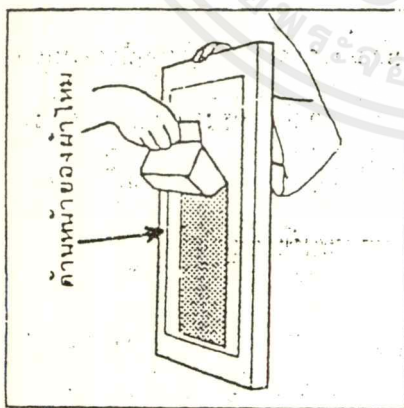

ภาพที่ 37 ลำดับขั้นของการปลดกาว

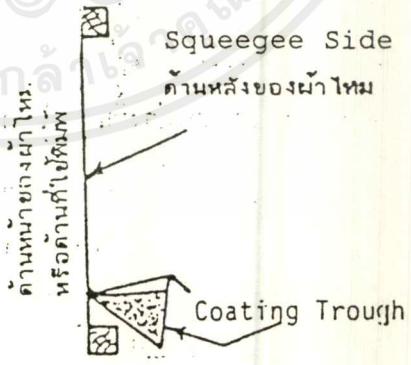
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓

Printing Side

ภาพที่ 38 การปาดกวาดเพื่อเคลือบผิวผ้าสกรีน ด้านหน้าของผ้าไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการอัดสกรีน วางต้นแบบ Positive ให้แนบติดกับตัวผ้าไหมที่ได้ปาดกาวอัดที่ผสมด้วยน้ำยาไวแสงไว้เรียบร้อยแล้วให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะทำให้ลวดลายที่ได้มีความคมชัดระหว่างที่นำไปผ่านการอัดไฟ (Exposure) กับตัวอัดไฟ ควรจะใช้นาฬิกาจับเวลาไปด้วย เพื่อที่จะได้ทราบว่าจะใช้เวลาไปนานเท่าไร

เมื่อได้ผ่านการอัดไฟ (Exposure) กับตัวอัดไฟเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้รับนำ Stencil Screen Frame มาแช่ในอ่างน้ำที่เตรียมไว้ อุณหภูมิของห้องในอ่างไม่ควรเกิน 35°C และอ่างน้ำดังกล่าวนี้จะต้องอยู่ภายในบริเวณห้องมืดเพื่อทำให้น้ำยาไวแสงหยุดปฏิกิริยา โดยใช้เวลาในการแช่ประมาณ 10 วินาที

หลังจากนั้นนำ Frame ออกมาภายนอกห้องมืด เพื่อนำไปฉีดน้ำ Developing ต่อไป น้ำที่ฉีดนี้ควรจะเป็นฝอย แรงดันของน้ำต่ำ การฉีดน้ำนี้เป็นการฉีดล้างกาวอัดหรือฟิล์มบางส่วนที่ยังติดอยู่ออกให้หมด

เทคนิคการฉีดน้ำ (Developing) ให้เริ่มฉีดจากด้านนอกของกรอบสกรีนก่อน (ด้าน Printing Side) หลังจากปรากฏชัดพอสมควรแล้ว ให้กลับข้างของ Frame แล้วฉีดน้ำต่อไปเพื่อให้กาวอัด หรือฟิล์มบางส่วนที่ยังติดอยู่ หลุดออกให้หมด

เทคนิคการซับน้ำ นำ Frame ที่ผ่านการ developing และได้ฉีดน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้ว วางทับลงบนกระดาษหนังสือพิมพ์ แล้วใช้กระดาษหนังสือพิมพ์อีกชุดหนึ่งวางทับด้านในของผ้าไหมทำสกรีน วัตถุประสงค์ของการซับน้ำนี้เพื่อซับน้ำและบางส่วนของน้ำยาไวแสงที่ยังหลงเหลืออยู่จากการฉีดน้ำให้แห้งหมดไป ป้องกันไม่ให้เข้าไปอุด หรือปิดร่องที่หมึกจะต้องผ่านลงไป หลังจากนั้นนำ Frame ไปผึ่งลมเพื่อตากให้แห้ง พร้อมทั้งจะนำไปใช้พิมพ์ได้

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในขั้นตอนอัดไฟ (Exposure) และล้าง Developing ฉีดน้ำ

ข้อบกพร่องอันดับที่ 1 กาวอัดหลุดระหว่างที่นำไปแช่น้ำหรือตอนนำไปฉีดน้ำมักจะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

- ก. ขั้นตอนการล้างผ้าไหม หลังจากขึงผ้าแล้วล้างผ้าไหมไม่สะอาดพอ
- ข. การอัดแต่ละชั้นยังไม่แห้งสนิท ก็นำไปปาดกาวอัดเพิ่มขึ้นอีก หรือกาวอัดยังไม่แห้งสนิทก็นำไปอัด Exposure กับแสงไฟ
- ค. เวลาที่ใช้อัด Exposure กับตัวอัดไฟน้อยเกินไป
- ง. การปาดกาวอัด ยังทำไม่ถูกต้อง คือมีความหนาไม่สม่ำเสมอ

ข้อบกพร่องอันดับที่ 2 ระหว่างนำไปแช่น้ำ และตอนใช้น้ำเป็นฝอยฉีดบนสกรีนกาวอัดก็ยังไม่หลุด มีสาเหตุเนื่องมาจาก

ก. Over Exposure คือเวลาที่ใช้อัด exposure กับตู้ไฟนานเกินไป

ข. แบบหรือฟิล์ม Positive ไม่ติดแน่นแนบกับผ้าไหมที่ปาดกาวอัดที่ผสมกาวไวแสงไว้แล้ว

ค. มีการกระทบกับแสงสว่างในระหว่างระยะเวลาที่รอกาวแห้งในห้องมืด

ง. ขั้นตอนระหว่างการตากกาวอัดให้แห้ง มีการใช้ความร้อนไปเป่ากาวอัด เช่น ใช้ความร้อนจากเครื่องเป่าลมเป่า หรือในห้องที่ใช้ตากกาวอัดให้แห้งมีอุณหภูมิสูงเกินไป

จ. แบบ Positive ของฟิล์มที่นำมาใช้ทำแบบ อาจจะมีริ้วรอย หรือฟิล์มไม่ดำสนิท

ฉ. มีการสะท้อนของแสงระหว่างมีการอัด Exposure

ข้อบกพร่องอันดับที่ 3 เมื่อล้างน้ำเสร็จแล้ว เกิดเป็นรูขึ้นบนผ้าไหม มีสาเหตุเนื่องมาจาก

ก. การล้างผ้าทำสกรีนก่อนจะตากกาวอัดไม่สะอาดพอ

ข. เป็นเพราะมีฝุ่นจับอยู่ที่กระจก หรือที่แบบ Positive หรือที่เกาะอยู่บนตัวผ้าไหมในขณะที่ปาดกาวอัด

ค. เป็นเพราะการเตรียมการผสมกาวอัดกับน้ำยาไวแสง ยังไม่เข้ากันได้ดี หรือส่วนผสมยังไม่พอเหมาะ

ง. ที่ดินแบบของ Positive มีฝุ่นจับอยู่

ข้อบกพร่องอันดับที่ 4 ภาพที่ล้างออกมาแล้ว ไม่คมชัดเท่าที่ควร

ก. ส่วนผสมระหว่างกาวอัดกับน้ำยาไวแสง ยังไม่เข้ากันได้ดีพอหรือยังไม่ถูกต้องตามสัดส่วน

ข. ผ้าไหมที่เคลือบกาวอัดกับน้ำยาไวแสงไว้แล้ว ยังไม่ทันแห้งสนิท ก็นำไปอัดกับแสงไฟ

ค. ดันกำเนิดของแสงที่ใช้อัดมีความเข้มของแสง UV ไม่พอเพียง

กระบวนการพิมพ์

กระบวนการพิมพ์ผ้า มีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามลำดับดังนี้

1. การเตรียมผ้า
2. การเตรียมสีพิมพ์
3. การพิมพ์
4. การทำให้สีพิมพ์แห้ง

5. การทำให้สีพิมพ์ติด

6. การซัก

7. การตกแต่งหลังพิมพ์

1. การเตรียมผ้า คือการทำให้ผ้าสะอาด เพื่อให้สีในแป้งพิมพ์สามารถซึมทะลุไปภายในเส้นใยในเนื้อผ้าให้มากที่สุดที่จะทำได้ ผ้าที่จะพิมพ์ได้ผลดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. วัสดุเจือปนตามธรรมชาติของฝ้ายและวัสดุเจือปนอื่นต้องเอาออกอย่างสม่ำเสมอ
2. ความยาวของผ้าต้องเท่ากันตลอดทั้งผืนและสม่ำเสมอ ขาวมากพอสำหรับพิมพ์สีอ่อน ถ้าพิมพ์สีเข้มไม่ต้องขาวมากนักก็ได้

3. ระดับการดูดซึมสีต้องสม่ำเสมอตลอด

4. ผ้าที่นำมาพิมพ์ต้องไม่มีรอยยับ

5. ความชื้นคงเหลือในผ้าต้องสม่ำเสมอทั้งผืนโดยตลอด

ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมผ้ามาจากโรงงานหรือเตรียมเองที่บ้าน กระบวนการจะเป็นอย่างเดียวกันทั้งสิ้น การเตรียมผ้าไม่จำเป็นต้องลำดับขั้นดังนี้เสมอไป อาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งก่อน-หลัง เพื่อความสะดวกหรือความสมบูรณ์ของผ้าได้

ผ้าฝ้ายจะต้องผ่านขั้นการเตรียมดังนี้

1. การตรวจผ้าเพื่อหารอยบกพร่อง

2. การเผาขน

3. การดัมเป้ง

4. การทำความสะอาด

5. การฟอกขาว

6. การชุบมัน

7. การดึงเส้นด้ายให้ตรง

8. การทำให้ยู่ตัวด้วยความร้อน

การตรวจและหารอยบกพร่อง คือการตรวจดูความเรียบร้อยของผ้า ตั้งแต่ความผิดพลาดในการทอ ผ้าขาดหรือทะลุ รอยขาดถ้าสามารถซ่อมแซมได้ต้องทำให้เรียบร้อย

การเผาขน คือการทำให้ผ้าที่จะนำมาพิมพ์มีผิวเรียบ ก่อนการเผาขนต้องทำให้ผ้าแห้งสม่ำเสมอ เพราะถ้ามีความชื้นจะทำให้ผ้ามีผิวเหลืองได้ วิธีเผาขนทำได้ 2 วิธีคือ

ก. เผาด้วยแผ่นโลหะร้อน

ข. เผาด้วยเปลวไฟแก๊ส

การต้มแป้ง คือการขจัดแป้งที่เกิดจากการเคลือบผิวเส้นด้ายให้ทนต่อการขัดสีของฟีนทวี และของด้ายด้วยตัวเอง ออกไปจากผืนผ้า การต้มแป้งออกให้สะอาดและสมบูรณ์จะต้องทราบถึง ชนิดของแป้งที่ใช้กับผ้านั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง และควรต้มแป้งออกก่อนที่จะนำผ้าไปผ่าน ขบวนการอย่างอื่นเพราะจะทำให้ลดการสิ้นเปลืองของสารเคมีในขบวนการอันดับต่อไป รวมทั้ง การปฏิบัติงานที่ง่ายขึ้น แป้งจะหลุดออกจากผ้าโดยเปลี่ยนเป็นสารประกอบที่ละลายน้ำได้ทำได้ 4 วิธีคือ

ก. แช่และหมักในสารละลายกรดกำมะถันเข้มข้น 0.5-1.0 % ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส นาน 4 ชั่วโมง โดยต้องระมัดระวังไม่ให้เนื้อผ้าส่วนหนึ่งส่วนใดแห้ง เพราะจะทำให้ผ้าเปื่อยขาดได้ เสร็จแล้วชักน้ำให้สะอาด

ข. แช่น้ำแล้วหมักให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยใช้แบคทีเรียที่มีอยู่ในน้ำเป็นตัวเอนไซม์ทำให้แป้งเปลี่ยนเป็นน้ำตาลและละลายน้ำออกได้

ค. ต้มด้วยสารช่วยย่อย (Enzyme) ปฏิกริยาของสารช่วยย่อยที่ใช้เอาแป้งออกนี้ ทำหน้าที่ 3 อย่างด้วยกันคือ

1. เปลี่ยนให้เป็นน้ำเหลวมากขึ้น
2. เปลี่ยนแป้งให้เป็นเด็กซิทรินที่ละลายน้ำได้
3. เปลี่ยนแป้งให้เป็นมอลโทส

ง. ต้มแป้งด้วยสารออกซิไดซิ่ง เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ และโซเดียม เปอซัลเฟต หรือใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ความเข้มข้น 1-2 วอลลุ่ม กับโซดาไฟ 7-15 กรัมต่อลิตร อดผ้าให้ น้ำยาอิมตัวที่อุณหภูมิห้อง แล้วอบไอน้ำนาน 90 วินาที จะเอาแป้งออกได้ สะอาดดี และถ้าอบไอน้ำให้นาน 150-180 วินาที จะฟอกขาวผ้าได้ด้วย

การทำความสะอาด วัตถุประสงค์ของการทำความสะอาดคือ ทำผ้าให้เป็นเซลลูโลสบริสุทธิ์ เอาสิ่งเจือปนอื่น เช่นขี้ผึ้ง เศษผงเมล็ดฝ้ายและรอยเปื้อนน้ำมันออกให้หมด ทัวไปนิยมใช้ โซดาไฟทำความสะอาดใยฝ้ายขนาดเข้มข้น 10-20 กรัมต่อลิตรตามชนิดของผ้า แต่วิธีที่ทำได้เร็ว และได้ผลดีสม่ำเสมอ ได้แก่ การทำความสะอาดแบบต่อเนื่อง ไม่ว่าจะทำในรูปเนื้อผ้ารวมกันเป็น แบบเส้นเชือกหรือเนื้อผ้าเปิดเต็มขนาดกว้างของผ้า ใช้กรดด้วยสารละลายโซดาไฟ 30-40 กรัมต่อ ลิตร อดด้วยเครื่องอบไอน้ำนานประมาณ 60 นาที ที่อุณหภูมิ 93-99 องศาเซลเซียส ผ้าต้องต้มแป้ง ออกให้หมดสม่ำเสมอ คุณน้ำได้เร็วพอสมควรจึงจะเรียกว่าทำความสะอาดได้สมบูรณ์

การฟอกสี การฟอกสีหรือการฟอกขาวเป็นกระบวนการเดียวกัน ทำเพื่อเอาสีที่มีอยู่ในเส้น ใยตามธรรมชาติออกมาก สารเคมีที่ใช้ฟอกขาวได้และนิยมกันทั่วไปมี 3 ชนิด คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. การฟอกขาวด้วยโซเดียมหรือแคลเซียมไฮโปคลอไรด์ ปัจจุบันนิยมใช้สารฟอกขาวโซเดียมมากกว่าแคลเซียม เพราะสารฟอกขาวโซเดียมเตรียมมาเป็นสารละลายอยู่แล้ว ใช้สะดวก กำหนดความเข้มข้นได้ง่าย

การฟอกขาวผ้าฝ้ายด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรด์ จะกระทำที่อุณหภูมิห้องให้มีคลอรีนที่ใช้ประโยชน์ได้ (Available Chlorine) 0.5-5 กรัมต่อลิตร และต้องได้ค่าที่ pH 8 ใช้โซเดียมคาบอเนตเป็นตัวทำให้ pH คงที่ (Buffer)

ข. การฟอกขาวด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ เป็นสารออกซิไดส์ จึง ฟอกสีได้โดยปฏิกิริยาสันดาป (Oxidation)

ค. การฟอกขาวด้วยสารอื่นๆ เช่น ด่างทับทิม โซเดียมเปอร์ออกไซด์ และโซเดียมคลอไรด์

การชุบมัน กระบวนการชุบมันกระทำต่อผ้าฝ้ายโดยเฉพาะ เพื่อเพิ่มความมันและให้ดูดีได้มากและเร็วขึ้น การชุบมันปกติใช้โซดาไฟเข้มข้นประมาณ 30 Be ที่อุณหภูมิ 5-20 องศาเซลเซียส ภาวะนี้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตามชนิดของผ้า และประโยชน์ใช้สอย

การดึงและทำให้เส้นด้ายตรง เป็นขบวนการที่ทำได้เฉพาะในโรงงานอุตสาหกรรม เรียกว่า การอบยืด ต้องใช้เครื่องจักรที่เรียกว่า Stenter เพื่อจะดึงด้านกว้างของผ้าให้ขยายออกตามต้องการ

การทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อน ใช้เฉพาะกับเส้นใยสังเคราะห์เท่านั้น เพื่อให้ผ้าคงรูปและคืนรอยยับจากการที่ได้ผ่านกระบวนการต่างๆมาแล้ว ภาษาอังกฤษเรียกว่า Heat - Set หรือ thermosetting การทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อนจะทำที่อุณหภูมิสูง อุณหภูมิที่ใช้จะขึ้นอยู่กับชนิดของผ้า ใช้เวลาเพียง 25-30 วินาที

2. การเตรียมสีพิมพ์ สีที่ใช้พิมพ์ผ้าต้องผสมสารขึ้น เพื่อให้สีติดอยู่เฉพาะส่วนที่ต้องการ พร้อมทั้งสารเคมีอื่นๆที่ช่วยให้สีติดคงทนบนผ้าและพิมพ์ได้สะดวกงดงาม สารเหล่านี้รวมเรียกว่า สารช่วยพิมพ์ (Printing Auxiliary) ส่วนผสมของแป้งพิมพ์จะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ

1. สีหรือปีกเมนต์
2. สารข้น (Thickening)
3. สารยึดติด (Binder)
4. สารละลายสี
5. สารกระจายตัว (Dispersing Agent)
6. สารช่วยดูดความชื้น
7. สารอื่นๆที่ใช้เป็นครั้งคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สีหรือปิกเมนต์ สีผลิตออกจำหน่ายหลายประเภท ได้แก่
 - ตัวสีที่ละลายน้ำได้มีตัวทำละลายช่วยบ้างเล็กน้อยหรือไม่ก็ได้ เช่น สีไคเรกท์ละลายน้ำได้ด้วยตัวของมันเอง
 - ตัวสีที่ไม่ละลายน้ำ แต่อาจละลายได้ในสารทำละลาย แต่แล้วจะกลับมาเป็นตัวสีที่ไม่ละลายตามเดิม เช่น สีกำมะถันและสีวัต หรือบางตัวไม่ละลายเลยเช่น ปิกเมนต์

สีแบ่งตามขบวนการใช้ออกเป็น 11 ชนิด ได้แก่

1. สีไคเรกท์หรือสีย้อมโดยตรง (Direct Dyes)
2. สีแอซิกหรือสีกรด (Acid Dyes)
3. สีเบสิกหรือสีแคทไอออน (Basic/Cationic Dyes)
4. สีวัต (Vat Dyes)
5. สีกำมะถัน (Sulfur Dyes)
6. สีอโซอิก (Azoic Dyes)
7. สีออกซิเดชัน (Oxidation Dyes)
8. สีมอแดนท์ (Mordant Dyes)
9. สีดีสเพอส (Disperse Dyes)
10. สีรีแอคทีฟ (Reactive Dyes)
11. สีปิกเมนต์ (Pigment Dyes)

1. สีไคเรกท์ เป็นสีที่ละลายได้ในน้ำเย็นธรรมดา ซึมเข้าในเส้นใยได้โดยไม่ต้องทำปฏิกิริยาใดๆ และลอกตกออกได้โดยง่ายเช่นเดียวกัน เหมาะสำหรับใช้พิมพ์ผ้าที่ไม่ต้องการซัก

2. สีแอซิก สีตัวนี้ใช้เฉพาะใยโปรตีน ขนสัตว์ ไหม และไนลอน ต้องใช้ในภาวะกรด อาจใช้กรดกำมะถัน กรดน้ำส้มหรือกรดฟอสฟอริก เป็นกลุ่มสีที่สตรโซมาก แต่ละตัว มีความคงทนไม่เท่ากัน ถ้ามีปริมาณกรดในน้ำมาก เส้นใยจะมีแคทไอออนเพิ่มมากขึ้น ผ้าจะดูดสีสม่ำเสมอยิ่งขึ้น แต่ถ้ามีมากเกินไปจะกลายเป็นทำให้สีหลุดจากเนื้อผ้า

3. สีเบสิกหรือแคทไอออน สีกลุ่มนี้เป็นสีสตรโซที่สุดในกลุ่มสีสังเคราะห์ไม่ทนแสง ละลายในน้ำ มีภาวะเป็นแคทไอออนและคลอไรด์หรือไอออนชนิดอื่น ถ้าใช้กับใยเซลลูโลสต้องย้อมด้วยสารช่วยติด(Mordant) เช่น กรดแทนนิกก่อน

4. สีวัต เป็นตัวสีที่มีความสำคัญมาก ใช้พิมพ์ผ้าใยเซลลูโลส มีความคงทนต่อการซัก แสง เหงื่อ คลอรีน การขัดถูและอื่นๆมาก ไม่ละลายในน้ำ แต่ละลายในโซเดียมไฮโดรซัลไฟท์ผสมโซดาไฟ ควรละลายที่ 50 องศาเซลเซียส ทิ้งไว้นานประมาณ 15-20 นาที ในลักษณะที่ละลายน้ำจะมีคุณสมบัติเหมือนสีไคเรกท์

5. สีกำมะถัน ไม่นิยมใช้พิมพ์

6. สีโซอิก ใช้กับเส้นใยได้หลายชนิด สามารถพลิกแพลงได้หลายแบบ และสวยงามกว่าตัวสีอื่น สีบางตัวละลายน้ำได้แต่บางตัวไม่ละลาย ตัวสีแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นตัวสีเรียกว่า Naphthal อีกส่วนหนึ่งเรียกว่า Fast Color Salt ต้องนำทั้งสองส่วนนี้มาใช้ด้วยกันจึงจะเกิดสี ขบวนการพิมพ์ด้วยสีชนิดนี้แบ่งตามลำดับขั้นดังนี้

ก. อัดสารละลายแนฟทอลโดยวิธีใดวิธีหนึ่งเข้าไปในผ้าแล้วทำให้แห้งระมัดระวังอย่าให้เปื้อนและถูกแสงโดยตรง

ข. ผสมแป้งพิมพ์กับฟาสต์ซอลท์และพิมพ์

ค. ชักเอาตัวแนฟทอลตอนที่มิได้ถูกพิมพ์ด้วยฟาสต์ซอลท์ออก โดยต้มในน้ำสบู ผสมแป้งบ้างเล็กน้อย

7. สีออกซิเคชั่น ขบวนการพิมพ์เช่นเดียวกับสีวัตที่ละลายน้ำได้ โดยทำให้เกิดสีด้วยโซเดียมไนไตรท์ ปัจจุบันไม่มีใครนิยมใช้พิมพ์

8. สีมอแคนท์ มอแคนท์ หมายความว่า สารที่ช่วยให้เกิดสี และติดเส้นใยได้ ตัวมอแคนท์ที่ใช้เป็นเกลือของโลหะหลายชนิด เช่น โครเมียม อะลูมิเนียมและเหล็ก สีชนิดนี้ทนต่อการซักดีมาก ใช้พิมพ์ผ้าขนสัตว์ และไหม

9. สีดีสเพิส เดิมเรียกว่า สีอะซิเตท (Acetate) ใช้พิมพ์เส้นใยอะซิเตท และเส้นใยโพลีเอสเตอร์

10. สีรีแอคทีฟ เป็นตัวสีที่ปรับปรุงใหม่สามารถทำปฏิกิริยากับเส้นใย รวมเป็นสารประกอบชนิดใหม่ ทำให้สีติดทนทานดี ทนแสงและทนการซัก มีสีมากมายค่อนข้างสดใส แต่ถ้าต้องการพิมพ์สีเข้มจริงๆ เช่น สีดำหรือสีกรมท่า จะค่อนข้างเปลืองตัวสีมากกว่าสีวัต มีชนิดที่ปรับปรุงเพื่อใช้พิมพ์ โดยเฉพาะตัวสีละลายน้ำได้ดี พิมพ์ได้หลายวิธี

11. สีปีกเมนต์ สีปีกเมนต์ไม่ละลายน้ำ ไม่ทำปฏิกิริยากับเส้นใย เมื่อใช้พิมพ์จึงต้องใช้สารยึดติด (Binder) ทำหน้าที่เป็นตัวยึดปีกเมนต์ และเส้นใยติดกันได้ มีความคงทนต่อการซักสีดี แต่ไม่ทนการซักและผิวสัมผัสของผ้ามักกระด้าง

การเลือกสีพิมพ์ ต้องเลือกให้เหมาะกับชนิดของเส้นใย โดยต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของแต่ละตัวที่มีต่อการพิมพ์บนเส้นใย แม้ว่าจะมีสีหลายชนิดที่สามารถพิมพ์บนเส้นใยผ้าได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะให้สีที่สดใสและมีคุณสมบัติต่างๆเท่ากันหมด การเลือกตัวสีที่ใช้กับเส้นใยที่มีสีหลายอย่างใช้พิมพ์ได้ จึงต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของผ้าพิมพ์นั้นด้วย ว่าต้องการสีที่มีความทนทานขนาดใด

การเลือกใช้สีพิมพ์ให้เหมาะสมกับเส้นใย

เส้นใย	สี
ฝ้าย ลินิน และเรยอง	ไคเรคท์ เบสติก มอร์แดนท์ อโซอิก วัต รีแอกทีฟ ปีกเมนต์
ไหมและขนสัตว์	รีแอกทีฟ แอสติก เบสติก ไคเรคท์
อาซิเตท ไตรอาซิเตท	ดิสเพอซ
ไนลอน	แอสติก รีแอกทีฟ ดิสเพอซ
โพลีเอสเตอร์	ดิสเพอซ ปีกเมนต์

หลักสำคัญ ซึ่งควรรีบคิดในการผสมสี

การทดสอบสีที่ผสมแล้ว โดยใช้นิ้วป้ายลงบนกระดาษแล้วนำมาเทียบสีนั้น ไม่ควรทำ เพราะจะไม่ได้สีที่เหมือนกับตัวอย่างที่ต้องการ ควรปฏิบัติตามข้อแนะนำดังต่อไปนี้

1. การทดลองสีต้องปราศผ่านสกรีน ซึ่งมีช่องว่างพื้นผิวเท่ากับสกรีนที่ใช้พิมพ์
2. วัสดุที่จะใช้พิมพ์ทดลองสี ต้องเป็นวัสดุอย่างเดียวกับที่ต้องการพิมพ์
3. ทิ้งตัวอย่างสีพิมพ์แล้วให้แห้ง
4. ตกแต่งสีพิมพ์ทดลองตามความจำเป็นที่ต้องกระทำเช่นเดียวกับตัวอย่างที่ได้มา
5. เวลามาสีพิมพ์ทั้ง 2 ขึ้นมาเปรียบเทียบกัน ต้องไม่มีสีอื่นอยู่ใกล้เคียงจะสะดวกดีขึ้น ถ้า

เจาะช่องกระดาษแข็งโดยเฉพาะสำหรับเปรียบเทียบ

6. เมื่อได้สีที่เหมือนกันแล้ว ต้องผสมใหม่แล้วเปรียบเทียบกันอีกครั้ง ถ้ายังเหมือนเดิม ใช้พิมพ์ได้

3. การพิมพ์

การพิมพ์ด้วยสีปีกเมนต์

สีปีกเมนต์ เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ สีปีกเมนต์ที่เหมาะสมในการพิมพ์ควรมีคุณสมบัติคงทนต่อแสง ต่อการซัก ต่อก๊าซ คลอรีน ด่าง เหนือ ต่อการขัดถู ความเหมาะสมขึ้นกับขนาดของอนุภาค การกระจายตัวของอนุภาค ความต้งจำเพาะ โครงสร้างของผลึก ฯลฯ การเตรียมสีพิมพ์ ปีกเมนต์ ประกอบด้วย ปีกเมนต์ แป้งพิมพ์ (emulsion thickener) ใช้ได้ดีและสะดวกกว่า thickener อื่น การยิดสีให้ติดกับเส้นใย (binder) สารช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงทางเคมี (cross - linking agent) สารช่วยให้สีกระจายตัว (dispersing agent) และสารสลายตัวให้เป็นกรด (acid liber - ating agent)

binder สำคัญมากในการพิมพ์สีปีกเมนต์ เพราะเป็นตัวยิดอนุภาคสีให้ติดเส้นใย ส่วน cross - linking agent เป็นตัวช่วยเพิ่มความคงทนต่อการซัก การซัก การซักแห้ง แต่ก็มีผลต่อความรู้สึกสัมผัสผ้า เนื่องจากทำให้ผ้ากระด้างขึ้นเล็กน้อย

ในระบบของ Oil - in -water emulsion thickener นั้น ตัว binder จะละลายในชั้นของน้ำ ทำหน้าที่เป็นโปรเทคทีฟ คอลลอยด์ (Protective colloid) ทำให้ emulsion มีความคงตัวดี ถ้าเป็นระบบของ water - in - oil emulsion thickener จะเติมแป้งพิมพ์ที่ละลายน้ำได้ (Water - soluble thickener) ลงไปด้วยเพื่อให้ emulsion คงตัว

สีพิกเมนต์ที่เป็นผงอาจทำการบดให้ละเอียดกับ emulsifier เพื่อให้พิกเมนต์กระจายตัว แต่ถ้าบดมากเกินไป อนุภาคของสีจะแตกออก ทำให้สูญเสียความสดใส (brilliancy) และมีผลต่อระดับสี (Shade)

หลังการพิมพ์ ทำให้แห้งอย่างสมบูรณ์ก่อน แล้วนำไปอบด้วยความร้อน นิยมอบด้วยความร้อนแห้งมากกว่าการอบด้วยไอน้ำร้อนที่อุณหภูมิสูง

การพิมพ์ด้วยสีไคเรทท์

สีไคเรทท์ไม่คงทนต่อการซัก เหมาะในการพิมพ์ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องซักล้างบ่อยๆ สีพิมพ์ไคเรทท์จะประกอบด้วย สี แป้งพิมพ์ wetting agent ตัวทำละลาย สารช่วยดูดความชื้น และต่างอื่น

หลังจากพิมพ์แล้วทำให้สีติดด้วยไอน้ำร้อนเป็นเวลานาน ตามด้วยการซักด้วยน้ำสบู่อ่อนที่อุณหภูมิห้อง เนื่องจากสีนี้ไม่คงทนต่อการซัก เพราะฉะนั้น ในระหว่างการซักล้าง จะทำให้สีเปื้อนพื้นขาวของผ้า อาจทำการแก้ไขได้โดยเติมสารขาวนวล (Optical brightening agent) เพื่อกลบพื้นขาวโดยผสมในน้ำล้างครั้งสุดท้ายหรืออาจใช้สารช่วยผนึกสี (cationic fixing agent) แซ่ก่อนทำการซักล้างเพื่อป้องกันการซึมของสี ทำให้เป็นพื้นขาวและทำให้สีไม่จางลง

การพิมพ์ผ้าด้วยสีรีแอคทีฟ

สีรีแอคทีฟแตกต่างจากสีประเภทอื่นคือ สามารถเชื่อมโยงทางเคมีอย่างถาวรกับเส้นใย ให้ความคงทนของสีต่อการบวมการเปียกชื้นได้ดี สีรีแอคทีฟใช้พิมพ์ผ้าฝ้าย วิสโคสไหม และบางตัวใช้พิมพ์ในลอนได้

ส่วนประกอบของสีพิมพ์รีแอคทีฟ ประกอบด้วยสี แป้งพิมพ์ (นิยมใช้โซเดียมแอลจินेटเป็นตัวทำละลาย สารช่วยดูดความชื้น สารออกซิไดส์อ่อนๆ ต่างอาจเป็นโซดาแอช โซดาไฟ โซเดียมไบคาร์บอเนต โซเดียมซัลเฟต ขึ้นกับโครงสร้างของสีและกระบวนการพิมพ์ การผนึกสี)

4. การทำให้สีพิมพ์แห้ง เมื่อพิมพ์เรียบร้อยแล้ว ต้องทำให้สีพิมพ์แห้งโดยเร็วเพื่อป้องกันไม่ให้สีซึมกระจายออกนอกขอบลายที่กำหนด ระยะการอบแห้งจะนานเพียงใดขึ้นอยู่กับสาเหตุ 4 ประการ คือ

1. ปริมาณของน้ำในแป้งพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณสมบัติในการดูดน้ำของผ้าที่ใช้พิมพ์
3. ขนาดของเนื้อที่ที่เป็นลวดลาย
4. ปริมาณสีที่สามารถผ่านตาสกรีนลงสู่ผ้าพิมพ์

การอบแห้งในขั้นต้นใช้อบด้วยไอร้อนหรืออากาศร้อนในตู้อบขนาดใหญ่ ผ้าขยายออกเต็มตามความกว้าง ถ้าเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมอาจใช้ตู้ที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง สมควรให้ความร้อนในตู้กระจายสม่ำเสมอ รักษาอุณหภูมิให้คงที่ได้ ผ้าจะแห้งสม่ำเสมอเท่ากัน ควรใช้ความร้อนประมาณ 90-110 องศาเซลเซียส อย่าให้แห้งมาก เพราะจะทำให้เป้งพิมพ์เปราะ หลุดหักออกในขณะที่นำไปผ่านกระบวนการอื่นได้ เมื่อนำไปทำให้สีติดด้วยไอน้ำ จะทำให้สีติดผ้าไม่เท่ากันหรือสีต่างเป็นจุด

ในกรณีที่ไม่มีตู้อบ กระบวนการทำให้แห้งนี้ทำได้โดยผึ่งในห้องพิมพ์ให้แห้งและเลือกพิมพ์ในขณะที่มีอากาศร้อน ผ่นไม่ตก ถ้าเป็นการทำให้แห้งด้วยการผ่านไอร้อน ควรปล่อยให้ผ้าพิมพ์เย็นลงก่อนที่จะนำไปผ่านกระบวนการอื่น

5. การทำให้สีพิมพ์ติด

มีหลายวิธีขึ้นกับชนิดของสีและผ้า สามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อสำคัญ คือ

1. วิธีการขั้นตอนเดียว เป็นการผนึกสีในสถานะที่แห้ง (One - stage methods with dry fixation) แบ่งออกเป็น

ก. โดยใช้ไอน้ำร้อน (steaming) เช่น ใช้ไอน้ำร้อนอ้อมตัวที่อุณหภูมิ 102° -105° เซลเซียส หรือใช้ไอน้ำร้อนที่มีความดันช่วยในการผนึกสี

ข. โดยใช้ไอน้ำร้อนในระยะเวลาสั้นๆ (Short steaming) เพื่อให้สีติดเร็วขึ้น ใช้เวลาในช่วงสั้นๆ ใช้อุณหภูมิสูง 180°-200° เซลเซียส วิธีนี้เรียก การอบไอน้ำโดยใช้ความร้อนสูง (High temperature)

ค. โดยใช้ความร้อนแห้งผนึกสี (Thermofixation) สีจะถูกผนึกด้วยไอร้อน (hot air) อุณหภูมิ และเวลาในการผนึกขึ้นกับผ้าและชนิดของสี

2. วิธีการสองขั้นตอน เป็นการผนึกสีในสถานะเปียก (Two - stage methods with wet fixation) แบ่งออกเป็น

ก. ใช้ด่างเป็นตัวช่วย (alkali - shock) การผนึกสีจะทำในอ่างที่มีด่างและสารเคมีอื่นละลายอยู่ (Development bath) เช่น ในกรณีของสีรีแอคทีฟ สีวัต

ข. ใช้สารเคมีช่วยหมักในสถานะที่เย็น (Cold pad-batch)

โดยหลักการทั้งหมดนี้ วิธีการใช้ไอน้ำร้อนเป็นวิธีที่ใช้ได้กับสีทุกชนิด ในเครื่องอบไอน้ำร้อน ไอน้ำร้อนจะกลั่นตัวบนผิวผ้าให้ความชื้นที่ต้องการ เพื่อทำให้เส้นใยพองตัวออก เป้งพิมพ์ก็เช่นกัน เนื่องจากได้รับความชื้น สีก็จะละลายและมักจะแทรกซึมเข้าไปในเส้นใย เกิดการเชื่อมเกาะเส้น

โยโดยปฏิกิริยาทางเคมีหรือทางกายภาพ (Chemical reaction or Physical reaction) หน้าที่ของแป้งพิมพ์ (thickening Agent) ในตอนนี้ก็คือ ป้องกันมิให้สีแผ่ออกไปนอกบริเวณที่พิมพ์ นั่นคือ ป้องกันการซึม (bleeding) นั่นเอง ถ้าไอน้ำร้อนมีความชื้นมากไปหรือสีพิมพ์ที่มีปริมาณของสารช่วยดูดความชื้น (Hygroscopic agent) มากไป ฟิล์มของแป้งพิมพ์จะถูกทำให้เงาจนมากเกินไป ดังนั้นจะเกิดการซึมของสี ในทางกลับกัน ถ้าไอน้ำร้อนแห้งไปฟิล์มของแป้งพิมพ์ไม่สามารถดูดความชื้นได้เพียงพอ สีจะฉีกติดได้ไม่มากเท่าที่ควร เพราะฉะนั้น จึงควรควบคุมสภาวะการใช้ไอน้ำร้อนให้แน่นอน

การฉีกสีใน Development bath อาจเรียกว่า Wet development ใน Development bath จะประกอบด้วยสารเคมีซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามชนิดของสีที่ใช้และความสามารถในการติดสีของเส้นใยใน bath นั้น

6. การซัก เมื่ออบไอน้ำเรียบร้อยแล้ว ต้องนำไปต้มน้ำสบู่หรือผงซักฟอกโดยใช้ปริมาณผงซักฟอกให้เหมาะกับชนิดของสีพิมพ์และสารขึ้นที่ใช้ เพื่อเอาแป้งพิมพ์ และสารประกอบเคมีที่มีมากเกินไปออกให้สะอาด เรียกกระบวนการนี้ว่า washing off หรือทำ reduction clearing (ใช้กับสีบางประเภท) ขั้นตอนนี้สำคัญมาก เพราะมีผลทำให้ผ้าพิมพ์มีสีสดใสมากยิ่งขึ้น มีความนุ่มนวลสัมผัส และปราศจากกลิ่นสารเคมีหลงเหลืออยู่ การซักอาจใช้ในการพิมพ์ผ้าที่ใช้สีปีกเมนต์หรือการพิมพ์แบบถ่ายทอดลวดลายพิมพ์จากกระดาษลงบนผ้า (Transfer Printing)

ในระหว่างทำการซัก สีที่เกาะอย่างหลวมๆ บนเส้นใยจะถูกขจัดออกจากบริเวณที่พิมพ์และสะสมอยู่ในน้ำซักล้าง เพราะฉะนั้นจึงมีโอกาที่จะเป็นติดบริเวณที่ไม่ได้พิมพ์ ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการซัก จึงมี 2 ประการ คือ

1. กำจัดสีที่เกาะอย่างหลวมๆออกจากบริเวณที่พิมพ์
2. ป้องกันการเป็นติดของสีบนบริเวณที่ไม่ได้พิมพ์

การที่จะให้ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย 2 ประการนี้ ขึ้นกับการเลือกใช้สีที่เหมาะสม เลือกสภาวะการซักที่ถูกต้อง เลือกสารช่วยซัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนี้

การซัก ต้องพิจารณาถึงระบบสี-เส้นใยเป็นหลักสำคัญเพื่อให้ผลของการซักเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

สีรีแอคทีฟกับเส้นใยเซลลูโลส

ในการพิมพ์ผ้าด้วยสีรีแอคทีฟ หลังจากฉีกสีแล้ว สีที่เกาะอย่างหลวมๆ จะไม่มีปฏิกิริยากับเส้นใย สีนี้จะอยู่ในรูปที่ถูกไฮโดรไลต์แล้ว ซึ่งยังคงมีความสามารถในการดูดติด เส้นใยแม้จะเลือกสีที่ถูกไฮโดรไลต์แล้วมีความสามารถในการดูดติดต่ำสุดก็ตาม เพราะฉะนั้นในการซักสีนี้จะเป็อนติดบริเวณที่ไม่ได้พิมพ์ จำเป็นจะต้องควบคุมสภาวะการซัก โดยใช้อุณหภูมิสูง(มากกว่า 90 °

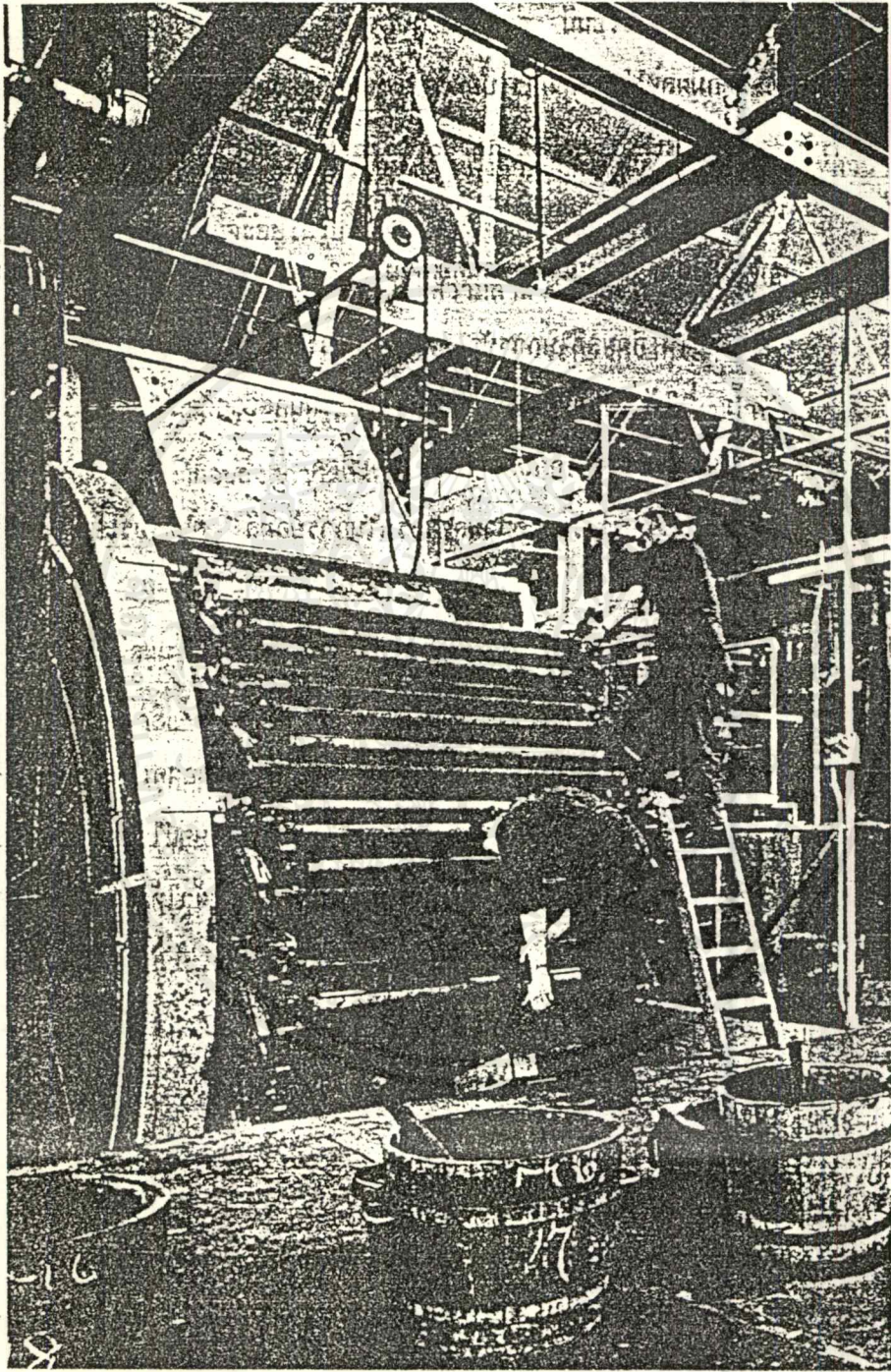
เซลเซียส) ใช้เวลาให้เพียงพอ หมั่นเปลี่ยนน้ำซัก เพื่อมิให้เกิดการสะสมของสีในน้ำมากจนถึงสภาวะสมดุล

7. การตกแต่งหลังพิมพ์ ภายหลังจากดัมสบูและซักสะอาดเรียบร้อยแล้ว ต้องทำให้แห้งก่อน แล้วจึงนำไปตกแต่งเพื่อเสริมความสวยงามหรือประโยชน์ใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ลงแป้งให้แข็ง ขัดผิวให้มัน ตกแต่งมิให้ยับ ตกแต่งผ้าให้อ่อนนุ่ม หรือให้คงรูป เป็นต้น

การทำแม่พิมพ์แบบลูกกลิ้ง (Roller)

ลูกกลิ้งที่ใช้ในเครื่องพิมพ์แบบลูกกลิ้งทำด้วยทองแดง ถ้าเป็นขนาดเล็กจะตัน ถ้าเป็นลูกกลิ้งขนาดใหญ่จะเป็นโพรง บางทีมีชนิดเป็นแกนเหล็กแล้วหุ้มด้วยทองแดงหนา เทคนิคการแกะลายลูกกลิ้งเช่นเดียวกับการทำแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ภาพลงหนังสือ ทำได้หลายวิธี กลวิธีเบื้องต้นเหมือนกัน คือ จะแกะในลักษณะของลายเส้น ประกอบด้วยเส้นขอบลายแกะเป็นร่องเส้นเดียว ส่วนลายที่เป็นรูปทึบจะแกะเส้นเล็กๆภายในให้ขนานกับเส้นขอบ จำนวนเส้นภายในนี้เรียกว่า Scale ถ้าสเกลหยาบจะแกะให้ร่องลึกเพื่อให้เก็บน้ำสีไว้ได้มาก ลายที่ใช้พิมพ์ผ้าใยสังเคราะห์เนื้อละเอียดเรียบใช้สเกล 55 หมายความว่า จะมีเส้นขนาน 55 เส้นภายใน 1 นิ้ว ร่องสเกลลึกประมาณ 1/1000 นิ้ว ถ้าเป็นผ้าฝ้ายเนื้อหนา ส่วนที่เป็นลายทึบกว้างจะใช้เพียง 35 เส้นต่อนิ้ว ลึกประมาณ 8/1000 นิ้ว จึงจะมีสีมากพอที่จะซึมกระจายไปทั่วบริเวณลาย การแกะลายทำได้ 3 วิธี คือ

1. การแกะด้วยมือ
2. การแกะโดยวิธีพิมพ์แม่แบบ (Mill Engraving)
3. การแกะโดยวิธี Pantograph
4. การแกะโดยวิธี Photo - Engraving

ภาพที่ 39 เครื่องพิมพ์แบบลูกกลิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุพิมพ์

ผ้าฝ้าย ผ้าฝ้ายเกือบทุกชนิดสามารถนำมาพิมพ์ลวดลายได้ ถ้าเลือกลายให้เหมาะกับ ลักษณะผิวผ้า เลือกขบวนการพิมพ์ให้ถูกต้อง บรรดาผ้าฝ้ายที่นิยมพิมพ์มาก ได้แก่

1. Percale ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลาง ทอแน่น ผิวผ้าเรียบ เส้นด้ายสมดุลและค่อนข้างกลมมาก นิยมพิมพ์ด้วยลวดลายขนาดเล็กหรือลายเรขาคณิต ใช้ทำผ้าตัดเสื้อ ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอนและ ม่าน
2. Plisse' crepe ผ้าฝ้ายพิมพ์ย่นด้วยโซดาไฟ
3. Calico ผ้าฝ้ายเนื้อค่อนข้างบาง ทอแน่น นิยมพิมพ์ลายเรขาคณิต
4. Chintz ผ้าฝ้ายขัดมัน พิมพ์ดอกสวยงาม นิยมพิมพ์ด้วยลวดลายดอกไม้ ขนาดใหญ่กว่า ปกติ มีหลายชนิด ทั้งที่มีความมันทนทานและไม่ทน อาจทำให้มันโดยการลงเทียนเรซินหรือขัดมัน ด้วยเครื่องขัดมันธรรมดาก็ได้
5. Cretonne ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ โดยมากมักมีเสยเส้นใยผสมอยู่ด้วย เห็นได้ชัดเจนมีตั้งแต่ เนื้อปานกลางจนกระทั่งเนื้อหนากล้ายผ้าลินิน เหนียวมาก ทนการใช้นิยมนพิมพ์สีสดใส ไม่มัน ใช้ สำหรับทำผ้าคลุมเตียง ปลอกเครื่องเรือน ปลอกหมอนและม่านแขวน
6. Lawn ผ้าฝ้ายเนื้อบางเบาและนุ่ม แข็งกว่าผ้าปานเล็กน้อย แต่ไม่เท่ากับผ้าแก้ว ใช้ ประโยชน์ได้เกือบทุกอย่าง พิมพ์ดอกสวยงาม ไม่เลือกประเภทของลาย แล้วแต่ประโยชน์ใช้สอย
7. ผ้าปาน (Voile) ผ้าฝ้ายเนื้อบาง เส้นด้ายห่าง เข้าเกลียวแน่น และค่อนข้างกลม จับจีบได้ ดี พิมพ์ลวดลายต่างๆ ได้สวยงาม นิยมพิมพ์ลายดอกไม้หรือพิมพ์ดอกกำมะหยี่
8. ผ้าสำลี (Flannel) มีทั้งชนิดเนื้อหนาและเนื้อบาง ตะกุกขนข้างเดียวหรือสองข้าง พิมพ์ ลวดลายต่างๆ โดยเฉพาะลายรูปการ์ตูนสำหรับตัดเสื้อเด็ก พิมพ์เป็นทางหรือตาสำหรับตัดเสื้อนอน
9. Cambric ผ้าเนื้อละเอียด บาง ปัจจุบันทอเนื้อหนาขึ้นกว่าเดิม ตกแต่งให้นุ่มและเป็นมัน น้อยๆ เพียงด้านเดียว พิมพ์ดอกสวยงาม ใช้สำหรับทำผ้าเช็ดหน้า ชุดนอน ผ่ากันเปื้อน ผ้าปูโต๊ะ และผ้าตัดเสื้อ
10. Foulard ผ้าทอลายสอง เนื้อบาง นุ่ม จับจีบได้ดี ของเดิมทอด้วยไหม ภายหลังเปลี่ยน เป็นฝ้ายหรือเรยอง นิยมพิมพ์ดอกบนพื้นขาวเป็นจุดหรือลวดลายขนาดกลางและมักเป็นลวดลายที่ ดัดแปลงจากดอกไม้เป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 41 เทคนิค Silk screen สามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้งาน

แบ่งกลุ่มผู้ใช้งานออกได้ 2 กลุ่ม คือ

1. แยกที่มาพัก
2. พนักงานทำความสะอาดห้องพัก

ในส่วนของการดูแลและทำความสะอาดทั่วไป พนักงานซึ่งรับผิดชอบห้อง VIP จะตรวจในตอนเช้า หากผู้มาพักออกจากห้องพักไปเล่นน้ำหรือออกไปท่องเที่ยว ก็จะทำความสะอาดและทำเตียง ตลอดจนตรวจสอบว่า หากของใช้ในห้องพักที่ทางรีสอร์ทให้บริการพร้อมไป ก็จะนำมาเพิ่มเติม ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลการใช้งานและการทำความสะอาดได้ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดง Function การใช้งานของแขกที่มาพักกับการทำความสะอาด

ผลิตภัณฑ์	Function การใช้งานของแขกที่มาพัก	การทำความสะอาด
1.ภาพประดับผนัง	เป็นอุปกรณ์ตกแต่งและเป็นจุดพักสายตาภายในห้องพัก	ปิดฝุ่นเป็นประจำทุกวันและใช้ spray ทำความสะอาดเฉพาะจุดเมื่อเกิดร่องรอยการเปราะเปื้อน
2.ผ้าปูที่นอน	ให้ความเป็นส่วนตัวและส่งเสริมการตกแต่งภายใน	ทุกๆ 15-30 วัน
3.ผ้าคลุมเตียง	ให้ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและป้องกันฝุ่นลงที่นอน	ทุกๆ 7 วัน
4.ผ้าห่มเบา	ให้สัมผัสที่สบายในการนั่งและส่งเสริมการตกแต่งภายใน	ทุกๆ 7 วัน
5.ปลอกหมอนอิง	ให้สัมผัสที่สบายในการหนุนนอนหรือใช้พิงหลัง และส่งเสริมการตกแต่งภายใน	ทุกๆ 7 วัน

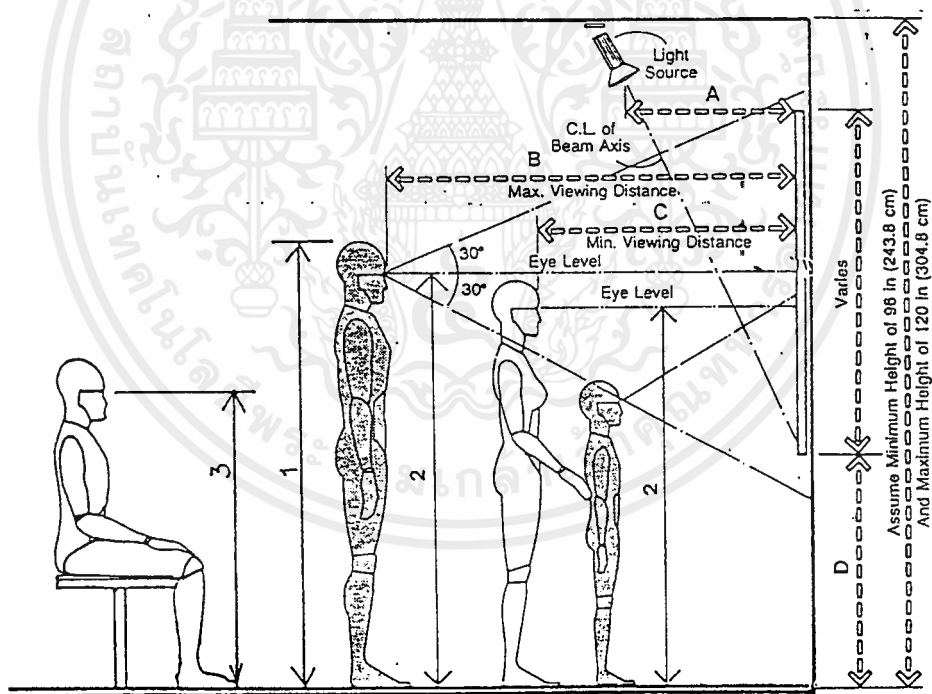
ซึ่งหากมีกรณีพิเศษการทำความสะอาดจะพิจารณาตามความเหมาะสมแล้วแต่กรณี

2.6 ข้อมูลด้านการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องคำนึงถึงขนาดสัดส่วนของผู้ใช้งาน เพื่อให้เกิดผลงานที่สอดคล้องและเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนนำค่าที่ได้มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ขนาดที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 8 ขนาดสัดส่วนของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

หมายเลข	มิติส่วนต่างๆของร่างกาย	ชาวไทย		เฉลี่ย	ชาวต่างชาติ
		ชาย	หญิง		
1	ความสูงยืน	166.5	154.2	170.4	180.6
2	ความสูงระดับสายตา(ยืน)	155.1	143.2	159.8	170.5
3	ความสูงระดับสายตา(นั่ง)	75.9	69.6	84.6	96.4
4.	องศาการมอง(ซ้าย-ขวา)			54-54	
5.	องศาการมอง(ขึ้น-ลง)			30-30	

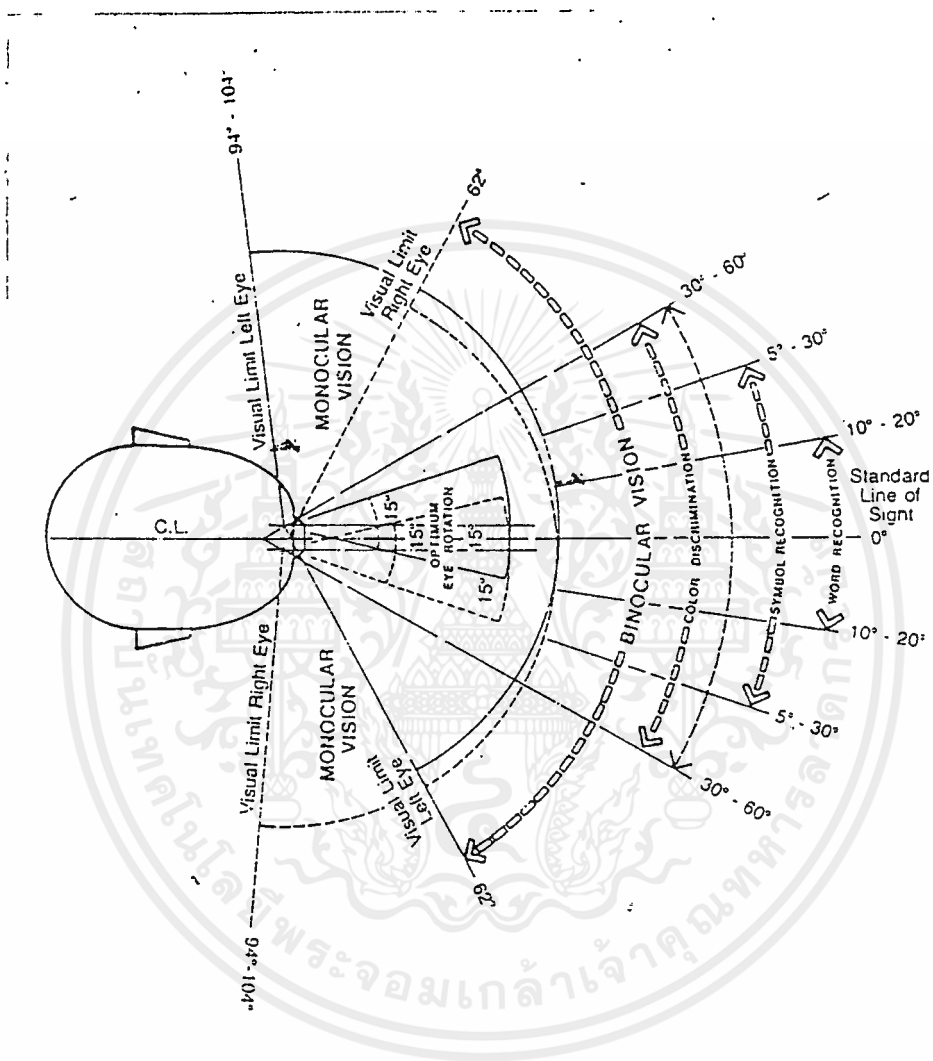

DISPLAY OF ARTWORK

	in	cm
A	16-24	40.6-61.0
B	60-78	152.4-198.1
C	30-42	76.2-106.7
D	36	91.4

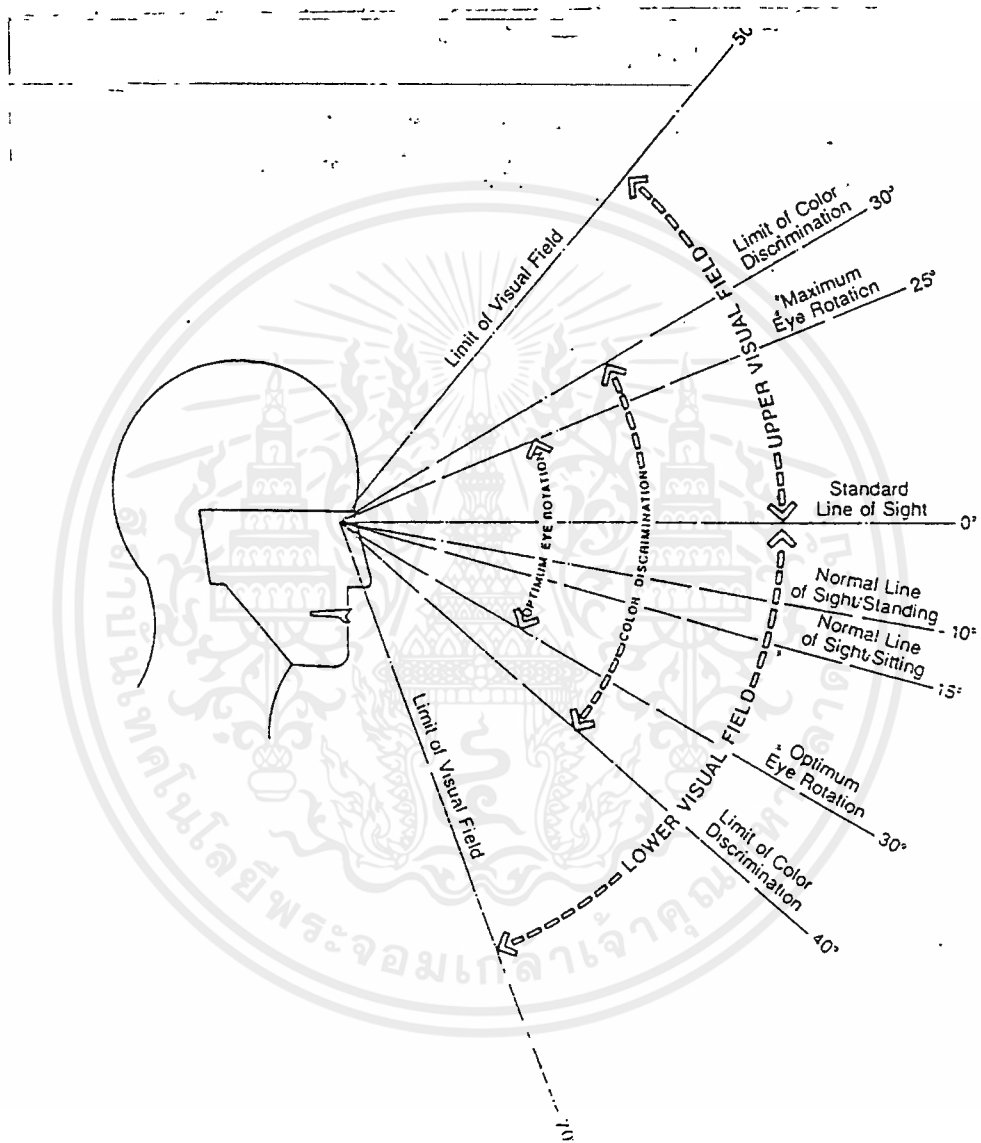
ภาพที่ 42 ขนาดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 แสดงองศาการมองของมนุษย์ในแนวนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43.1 แสดงองศาการมองของมนุษย์ในแนวนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ในขอบเขตของโครงการ

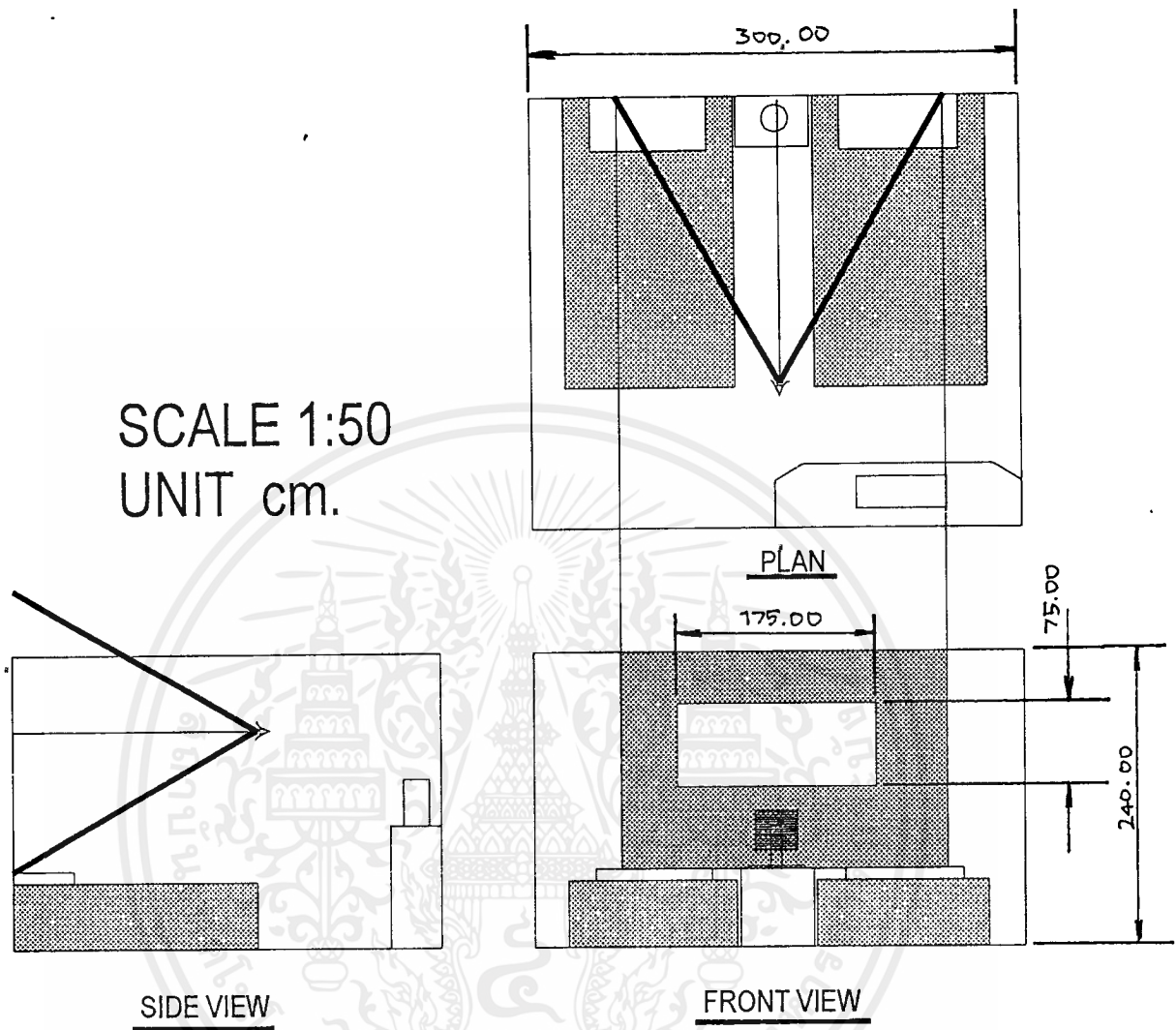
2.7.1 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ภาพระดับผนัง

การตกแต่งอาคารโดยใช้ภาพระดับผนังเป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับโดยกว้างขวาง รูปแบบของภาพมักจะทำให้กลมกลืนกับ concept ของอาคารหรือองค์กรนั้น ๆ เช่น ภาพแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยในห้องผู้โดยสารขาออกของท่าอากาศยานดอนเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ความกลมกลืนกับ concept ของอาคารแล้วยังต้องแสดงความสวยงามและเด่นเป็นเอกลักษณ์แก่สถานที่นั้น ๆ อีกด้วย จึงมักพบว่าภาพขนาดใหญ่ที่ใช้ประดับนั้นอาจจะเป็นงานเพียงชิ้นเดียวที่ทำขึ้นเฉพาะ (master piece)

เมื่อกล่าวถึงเฉพาะอาคารในกลุ่มโรงแรมและรีสอร์ท นอกจากภาพระดับผนัง ระดับอาคาร ในส่วนภายนอกและส่วน lobby แล้ว ยังมักที่จะนำภาพมาประดับในห้องพักด้วยโดยใช้ concept เดียวกัน แต่ลดขนาดลงตามความเหมาะสม นอกจากความสวยงามในการตกแต่งแล้ว ภาพระดับผนังยังเป็นที่พักสายตาของนักท่องเที่ยวผู้มาพัก อีกทั้งเป็นจุดดึงดูดความสนใจและสามารถสร้างจินตนาการให้คล้อยตามบรรยากาศ ดังที่ผู้ออกแบบได้ตั้งใจไว้

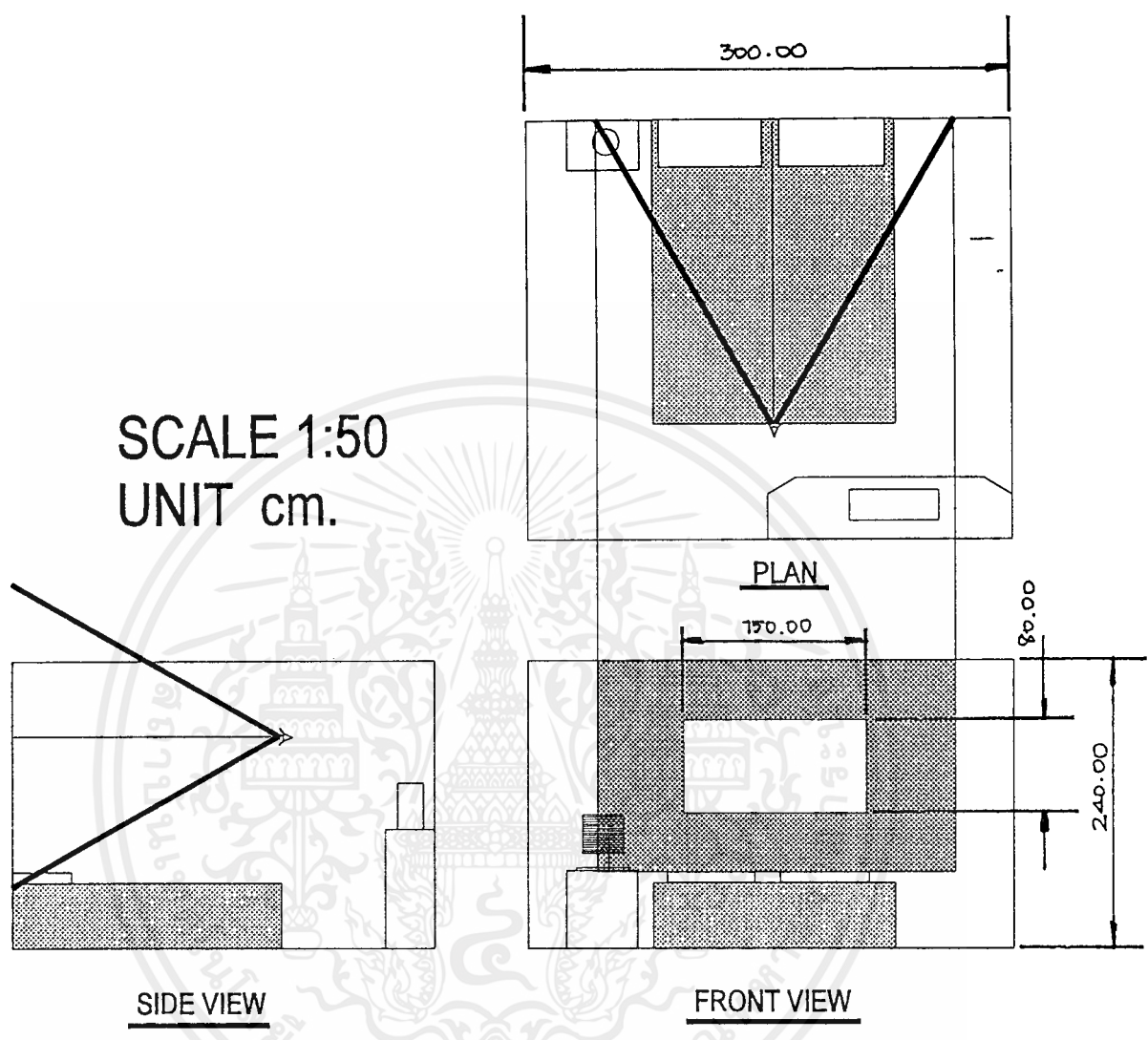
ดังได้กล่าวแล้วว่าภาพระดับผนังมักจะได้รับการออกแบบเพื่อสถานที่นั้น ๆ โดยเฉพาะ และมีจำนวนน้อย ดังนั้นขั้นตอนการผลิตจึงเป็นลักษณะกึ่งอุตสาหกรรมเพื่อความเหมาะสมในการลงทุนและได้ภาพที่มีลักษณะคล้ายแต่ไม่เหมือนกันทีเดียวก็ทำให้ความรู้สึกเป็น hand made มีคุณค่า

ห้องพัก VIP ของชุมพร คาบานา ต้องการภาพระดับผนังในห้องหัวเตียงด้วยเหตุผลข้างต้น ภายใต้ concept ศิลปะทะเลใต้ Polynesia

:ขนาดของภาพเมื่อติดในห้องเตียงเดี่ยว 175*75 cm.

ภาพที่ 44 แสดงองศาการมองของมนุษย์และนำมาใช้ในการกำหนดขนาดของภาพ

:ขนาดของภาพเมื่อติดในห้องเตียงคู่ 150*80 cm.

ภาพที่ 45 แสดงองศาการมองของมนุษย์และนำมาใช้ในการกำหนดขนาดของภาพ

ภาพระดับผนังโดยทั่วไปจะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ตัวภาพ สามารถทำจากวัสดุได้มากมายหลายชนิด และใช้เทคนิคต่างๆกันไปเพื่อสื่อถึงเอกลักษณ์ของสถานที่นั้นๆ ซึ่งในโครงการนี้เลือกใช้วัสดุสิ่งทอ
2. ตัวแขวน เนื่องจากภาพมีขนาดใหญ่ จึงเลือกใช้ตัวแขวนที่สามารถรับน้ำหนักได้มาก ตัวแขวนจะติดที่ผนัง 2 ตำแหน่งเพื่อแบ่งถ่วงน้ำหนักแทนการใช้โซ่ที่ติดเพียง 1 ตำแหน่ง ที่นอกจากจะไม่แข็งแรงแล้วภาพอาจจะแกว่งไปมาได้

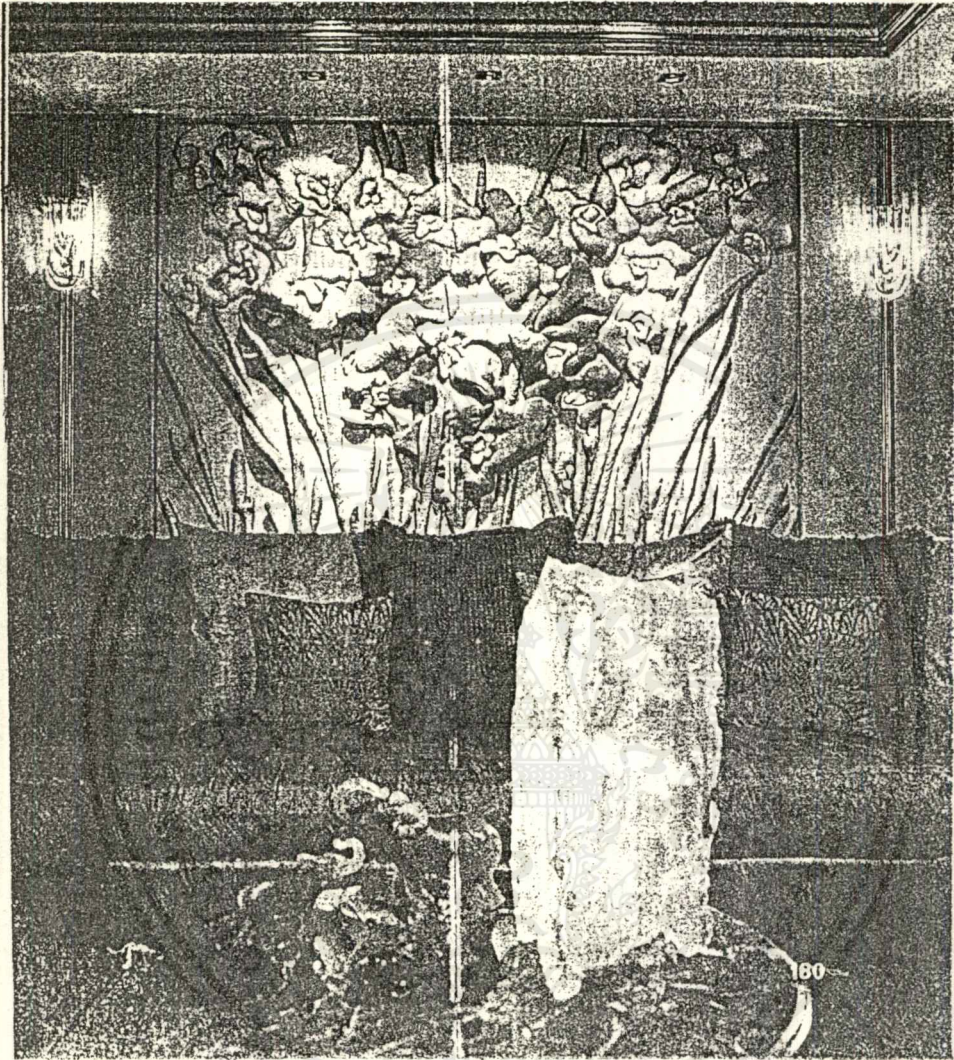
ภาพที่ 46 ตัวแขวนที่ใช้โดยทั่วไป

สรุปข้อมูลด้านการตกแต่งภาพระดับผนัง จาก concept “ Polynesia ” ที่มีลักษณะและรูปแบบเฉพาะตัว การออกแบบจึงจำเป็นต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสม รูปแบบที่เลือกมาทำภาพระดับผนังนั้นเป็นลักษณะของงานประติมากรรมในวัสดุต่างๆ เช่น หิน ไม้ งานที่ออกมาจึงเป็นเส้นที่ค่อนข้างแข็งและใช้รูปทรงเรขาคณิตที่เรียบง่าย ส่วนพื้นของภาพได้นำรูปแบบต่างๆของอุปกรณ์ในการดำรงชีวิตและเครื่องมือจับปลานำมาทอรายละเอียดแล้วรวมกับเส้นสายที่เป็นลวดลายเฉพาะตัว โดยทั้งหมดใช้โทนสีธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับ concept และความเหมาะสมที่จะใช้ประดับในห้องพัก

จากตารางการวิเคราะห์วัสดุ ได้เลือกผ้าฝ้ายเนื่องจากมีคุณสมบัติที่ดีในด้านทนความชื้น ทนต่ออิทธิพลของแสง และเชื่อกว่า ได้ดีพอควร ฝ้ายเนื้อหนาปานกลางจึงเหมาะในการนำมาออกแบบทำภาพระดับผนัง เทคนิคที่เลือกใช้ คือ batik สามารถทำลวดลายได้หลากหลายตามต้องการ และมีเทคนิคมากมายแล้วแต่ผู้ปฏิบัติจะนำไปประยุกต์ใช้ ลวดลายแบบ Polynesia ต้องการความหยาบค่อนข้างดิบ และมีเส้นลายเฉพาะตัว เทคนิค silk screenสามารถทำได้สวยงามและเหมาะสมในส่วนของการแขวนภาพได้ใช้ไม้ตรงขนาดปานกลางนำมายึดคอรอบบนของภาพ เพื่อใช้เป็นสิ่งแสดงขอบเขตของภาพและใช้ยึดติดกับผนังห้องพัก โดยเลือกตัวยึดที่มีลักษณะเป็นห่วงยึดภาพ แทนการใช้โซ่ หรือยึดวิธีอื่นเนื่องจากสามารถรับน้ำหนักของภาพได้ดีกว่า

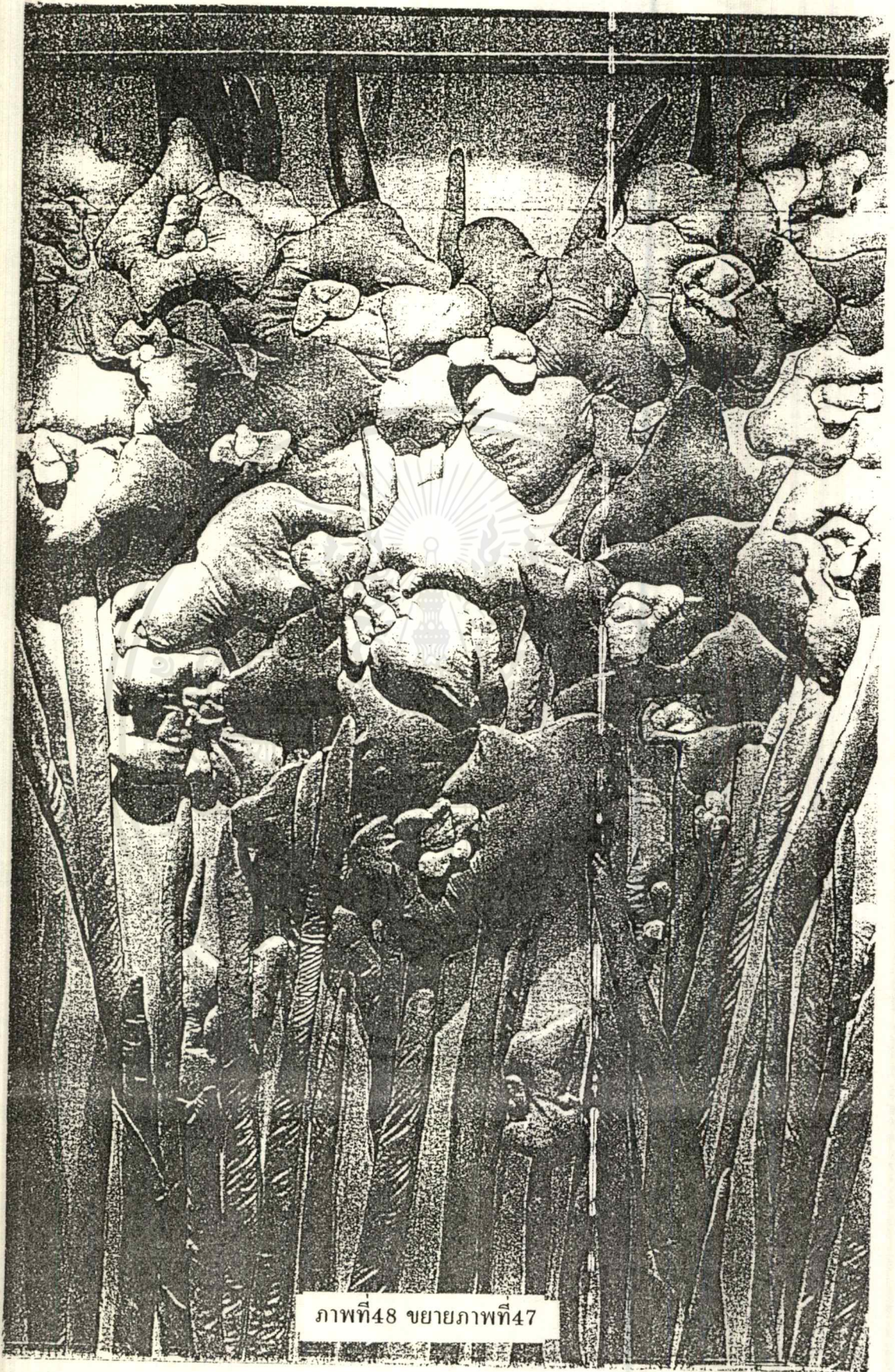
การเลือกจำนวนภาพและลักษณะการวางภาพ

ภาพระดับผนังนั้นไม่มีกฎตายตัว ขึ้นกับความพอใจของผู้บริโภคว่าต้องการติดอย่างไร ต้องการติดเป็นจำนวนกี่ภาพ แต่สำหรับสถานที่ซึ่งเป็นบริเวณต้อนรับและภายในห้องพัก นิยมใช้ภาพขนาดใหญ่เพียงภาพเดียว เนื่องจากให้ความรู้สึกที่โอโง่งและดึงดูดสายตาได้มากกว่าที่จะใช้ภาพขนาดเล็กหลายๆภาพ ดังนั้นการเลือกใช้ภาพระดับผนังจึงเลือกใช้ขนาดใหญ่เพียงภาพเดียว ติดเหนือหัวเตียง โดยมี 2 ขนาดเพื่อความเหมาะสมของเตียงเดี่ยวและเตียงคู่

ภาพที่ 47 ภาพประดับผนัง ทำจากผ้าไหมย้อมสีแล้วใช้วัสดุยึดใส่ทำให้งานดูน่าสนใจกว่าภาพ 2 มิติธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่48 ขยายภาพที่47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าม่าน

คุณสมบัติและลักษณะทางกายภาพของผ้าม่าน

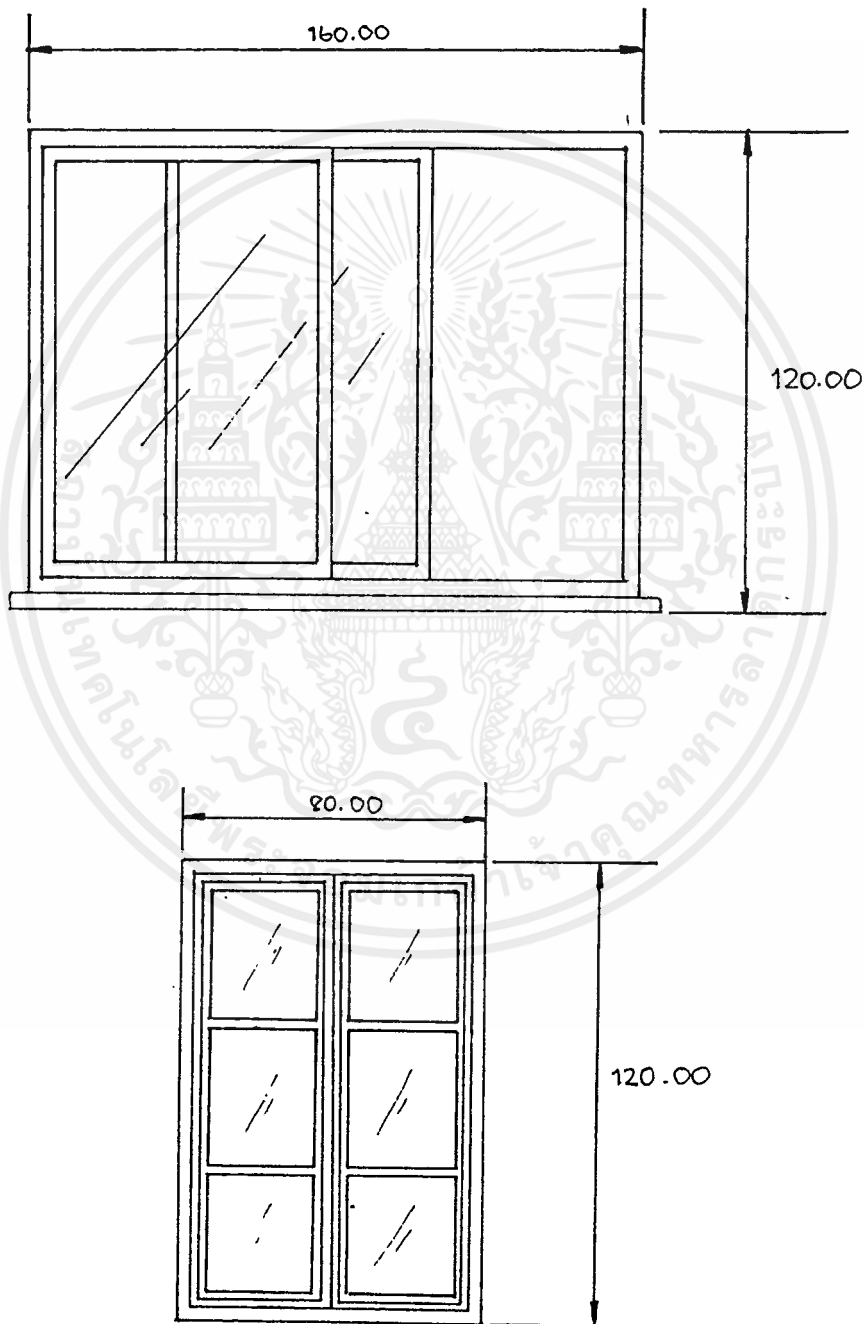
1. ทนแสง เนื่องจากผ้าม่านต้องถูกแสงแดดเป็นประจำ เมื่อถูกแดดเป็นเวลานาน จะเกิดการซีดจางเส้นใยเสื่อมคุณภาพ ผ้าม่านที่ดีจึงควรมีคุณสมบัติทนแสงแดดได้ดี
2. ระบายอากาศได้ดี ไม่เก็บกลิ่น, ไม่อับชื้น
3. มีความคงตัวดี ผ้าม่านที่ดีจะต้องมีน้ำหนักที่เหมาะสมไม่เบาจนเกินไป มีการคงรูปและการทิ้งตัวที่ดี โดยทั่วไปนิยมเสริมตะกั่ว หรือโซ่เหล็กตรงส่วนชายผ้าเพื่อช่วยในเรื่องการทิ้งตัวของผ้าม่าน
4. กันไฟ, ไม่ติดไฟง่าย เนื่องจากเส้นใยจะเป็นวัตถุที่ติดไฟง่าย เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้งานในอาคาร จึงต้องมีการตกแต่งสำเร็จ (FINISHING) กันไฟ
5. ไม่หดหรือยืดตัว ในการซักผ้าม่านปัญหาที่พบบ่อย คือ ขนาด (ความกว้าง,ยาว) ขนาดม่านเปลี่ยนแปลงและเสียรูป เนื่องจากการหดหรือยืดตัว
6. ไม่เก็บฝุ่น เนื่องจากประเทศไทยมีฝุ่นมาก ทำให้ผ้าม่านสกปรกเร็ว ต้องทำความสะอาดบ่อยครั้ง ผ้าม่านจึงควรมีคุณสมบัติไม่เก็บฝุ่น

ประโยชน์ของผ้าม่าน

ผ้าม่านมีหน้าที่และการใช้งานแบ่งได้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. บังและกรองแสง ม่านทำหน้าที่ควบคุมแสงที่ส่งเข้ามาในตัวอาคารให้ลดน้อยลง และให้ร่มเงาแก่ภายในอาคาร
2. ควบคุมอุณหภูมิภายในอาคาร ในเวลากลางวัน ภายนอกอาคารที่อุณหภูมิสูง ม่านจะช่วยสะท้อนความร้อนที่เข้ามาภายในอาคารให้ลดน้อยลง สำหรับในเวลากลางคืน ม่านมีส่วนช่วยรักษาอุณหภูมิภายใน
3. ควบคุมการถ่ายเทและระบายอากาศ ไม่เก็บกลิ่น และไม่อับชื้น
4. สร้างความเป็นส่วนตัว เนื่องจากช่องเปิดเป็นส่วนต่อของเชื่อมส่วนต่าง ๆ ในอาคาร หรือภายนอก ในบางเวลาที่ต้องการความเป็นส่วนตัว ม่านมีส่วนสำคัญในการช่วยบังสายตาได้ดี ช่วยในการกั้นแบ่งส่วนต่าง ๆ ได้อีกด้วย
5. เสริมสร้างบรรยากาศภายในอาคาร ม่านเป็นที่พัก่อนสายตาได้อย่างดี เพิ่มความโปร่งโล่งแก่อาคาร และสามารถมองเห็นทิวทัศน์ภายนอกได้
6. ช่วยเก็บเสียงสะท้อนหรือเสียงก้องภายในห้องไม่ให้ดังเกินไปและกันเสียงจากภายนอกไม่ให้เข้ามารบกวนภายในห้องพัก

รูปแบบของหน้าต่างที่ชุมพร คามานา ใช้เป็นหน้าต่างกระจกเลื่อนเปิด-ปิด โดยการเลื่อนบานหน้าต่างไปตามราง มีขนาด สูง 120 cm กว้าง 160 cm ต่อ 1 คู่ มีจำนวน 3 คู่ และหน้าต่างบานเปิดออก (out - swinging casement) ขนาดสูง 120 cm กว้าง 80 cm มีจำนวน 1 บาน

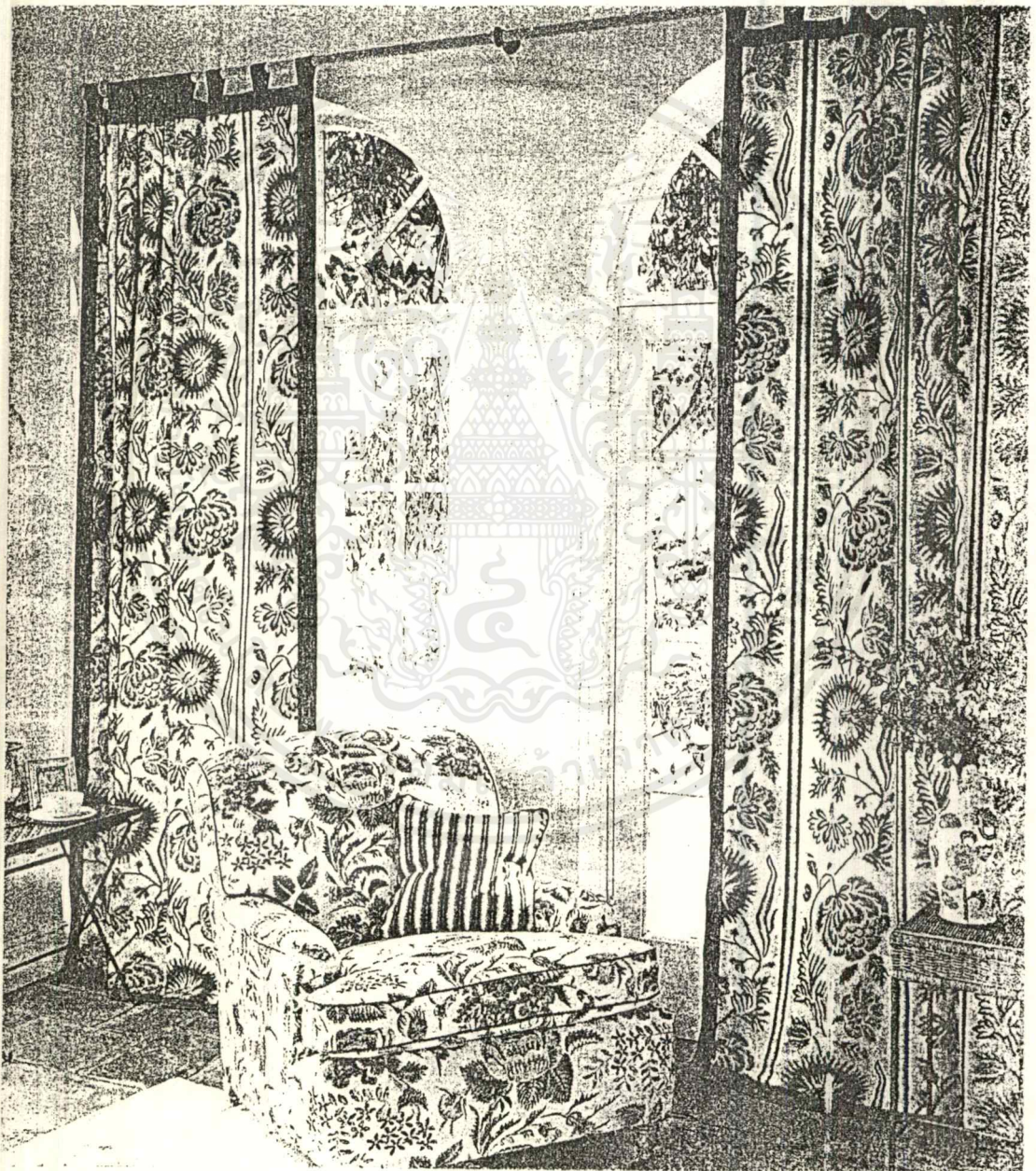
ภาพที่ 49 รูปแบบและขนาดสัดส่วนของหน้าต่างที่ชุมพร คามานา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของผ้าม่านที่เป็นไปได้และนำมาพิจารณา

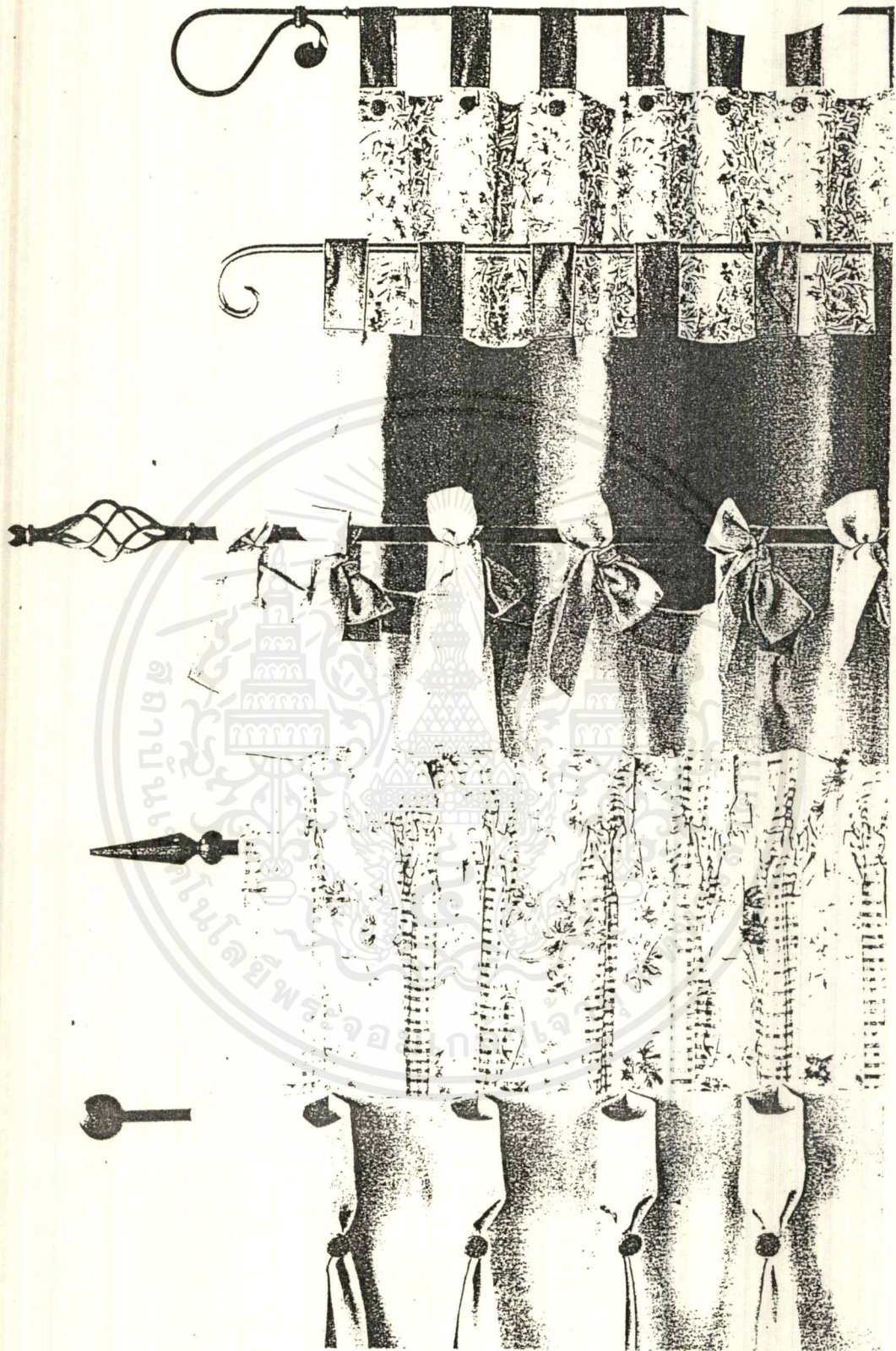
1. ม่านที่เปิด-ปิด แนวนอน ได้แก่ม่านที่มีรางรูด ทั้งแบบที่มีและแบบที่ไม่มีกลไกม่านชนิดนี้เมื่อเปิดแล้วม่านจะถูกรวบไปไว้ทางด้านข้างของช่องเปิด ในการวัดขนาดของผ้าที่นำมาตัดเย็บเป็นม่านที่เปิด-ปิดแนวนอน เป็นดังนี้

$$\text{ขนาดของผ้าม่านที่จะใช้} = \text{ขนาดความกว้างของหน้าต่าง} \times 2$$

ภาพที่ 50 ตัวอย่างม่านที่เปิด - ปิดแนวนอน^๖

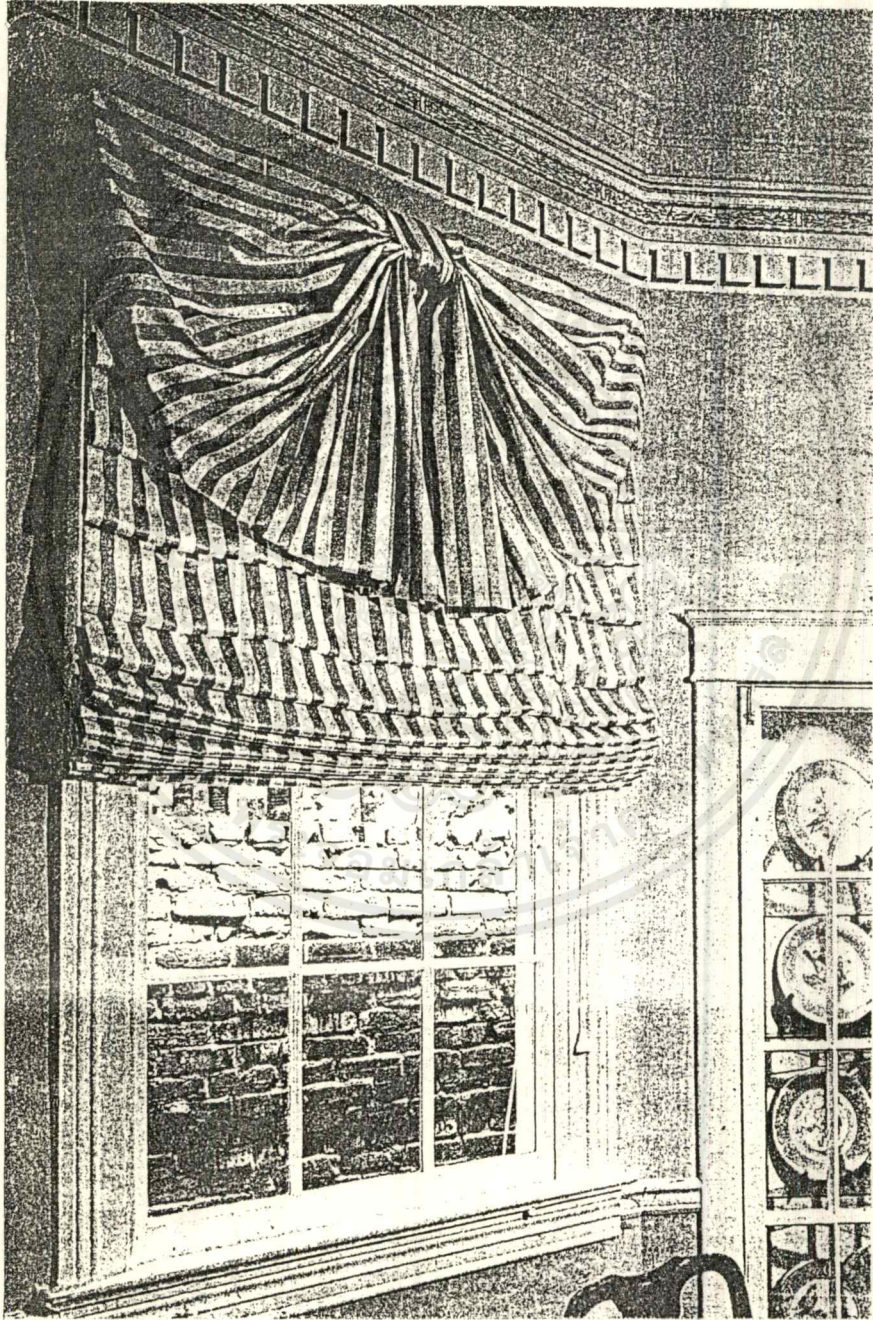
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 รูปแบบของหัวผ้ามันที่เปิด-ปิดแนวนอน

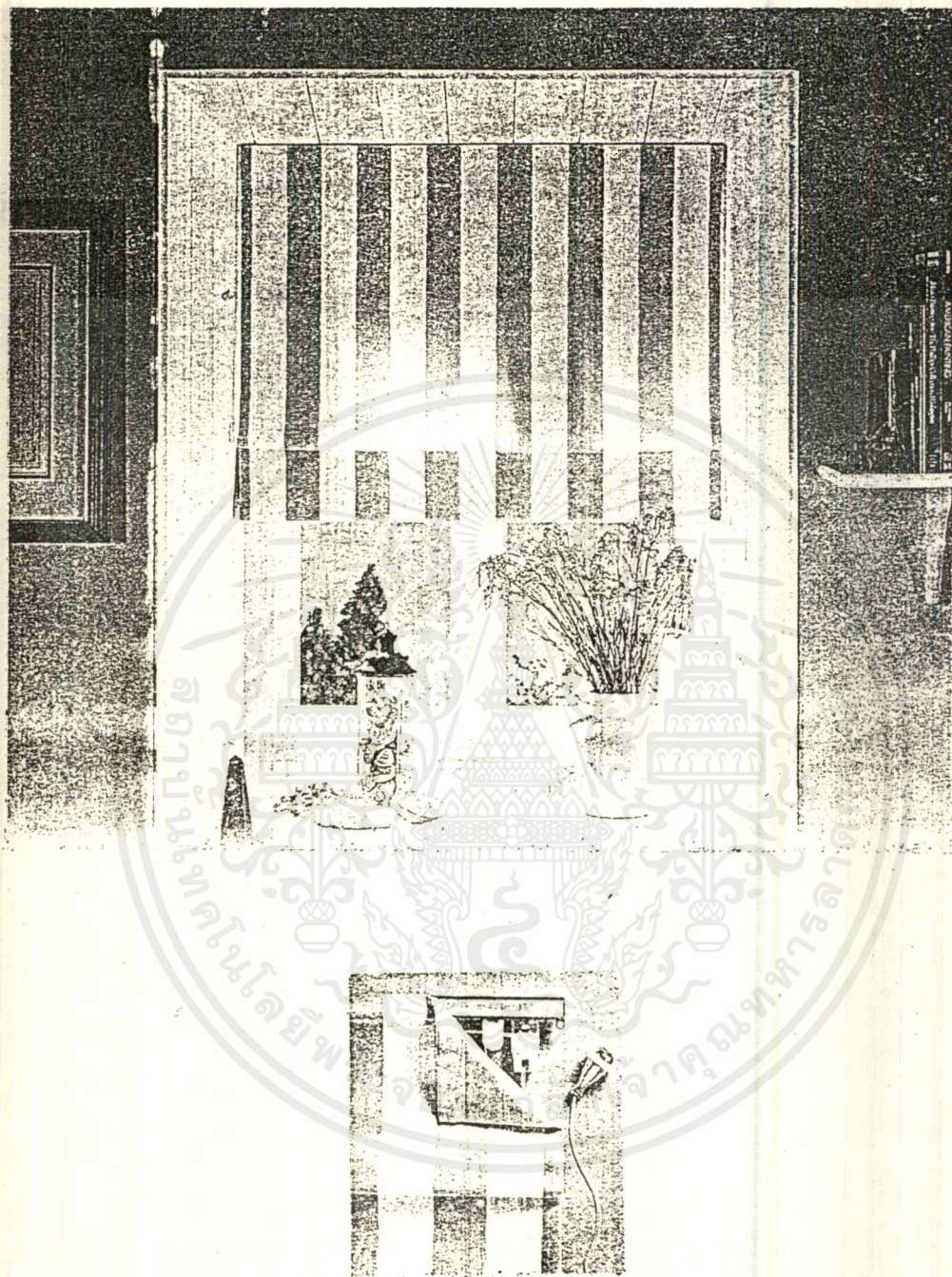
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ม่านที่เปิด-ปิด แนวตั้ง ม่านลักษณะนี้จะถูกกำหนดขนาดทางแนวนอนตายตัว การเปิด-ปิดในแนวตั้งหรือการดึง-ขึ้นลงนั่นเอง ได้แก่ ม่านแบบโรมัน บลายนด์ (ROMAN BLINDS) ม่านม้วน (ROLLER BLINDS)

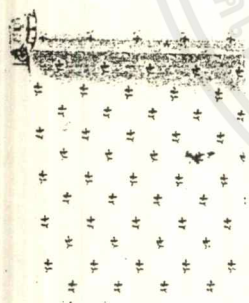
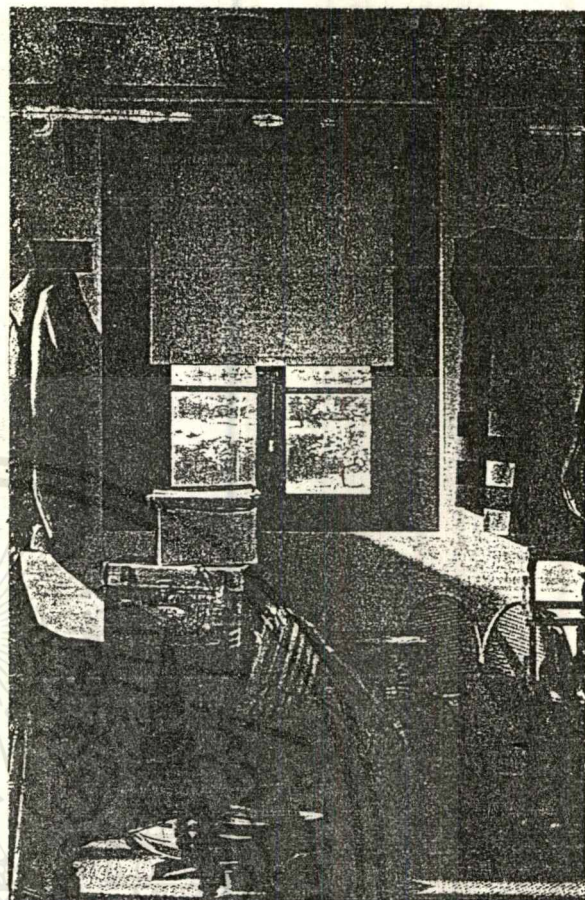
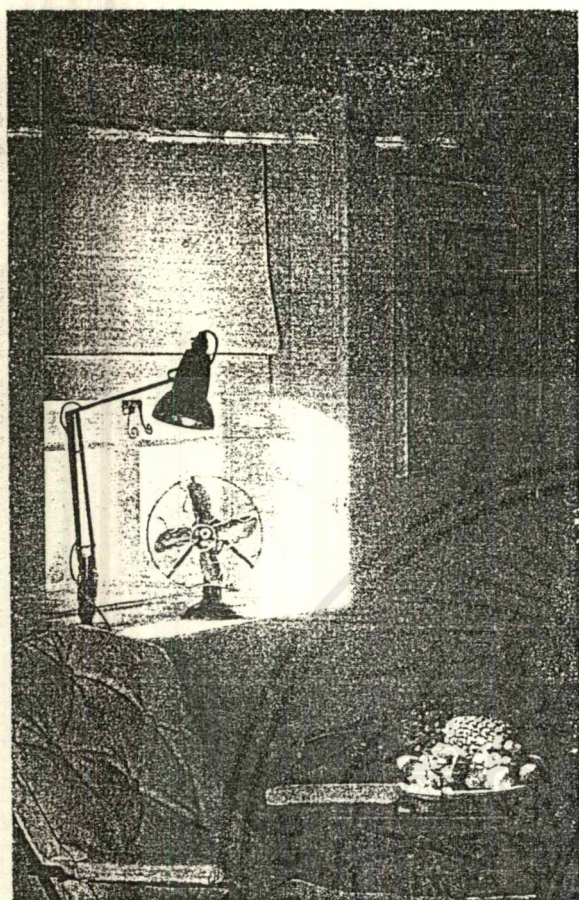
ภาพที่ 52 ตัวอย่างม่านที่เปิด - ปิดในแนวตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ตัวอย่างผ้าม่านแบบ Roman blind และภาพแสดงหลักการทำงาน
คือใช้สายดึงชักรอกม่านขึ้นไปทีละทบตามที่ได้ออกแบบ

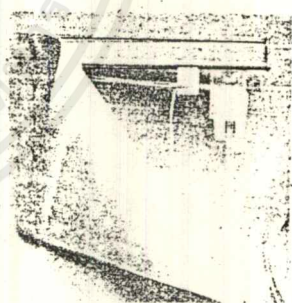
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1)

(2)

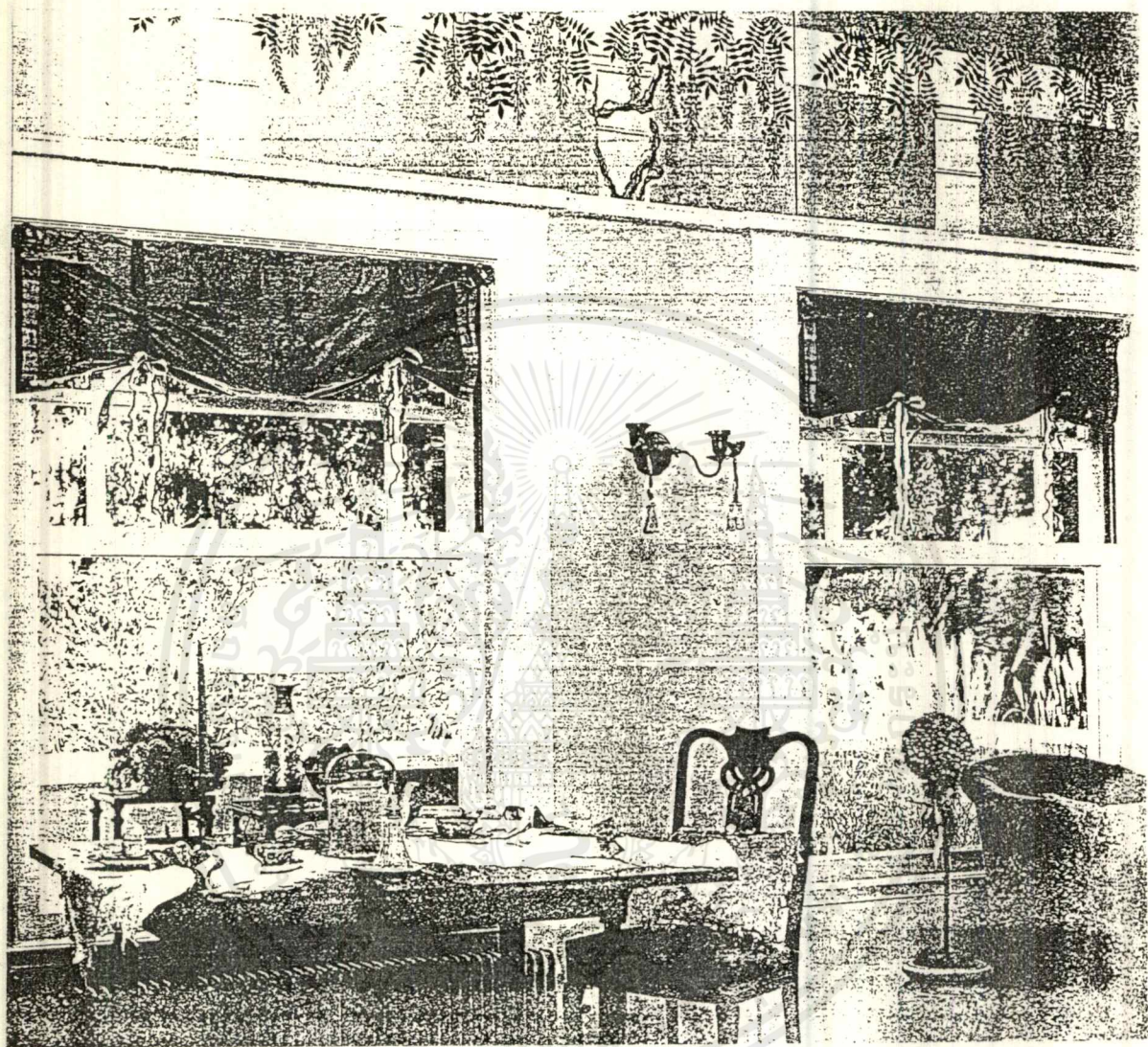

(3)

ภาพที่ 54 ตัวอย่างผ้าม่านแบบ Roller blind

- (1) Roller blind ที่หันด้านแกนเข้าหาห้อง
- (2) Roller blind ที่หันด้านแกนออกจากห้อง
- (3) แสดงหลักการทำงานคือใช้สายดึงชักรอกม้วนให้ม้วนเก็บบนแกนตามต้องการ

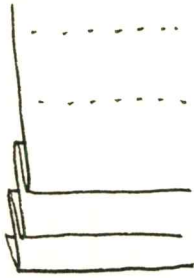
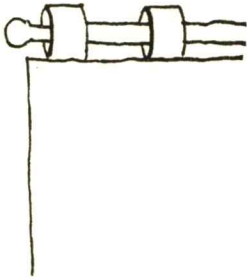
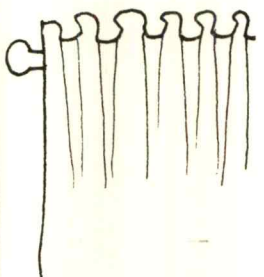
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ผ้าม่านแบบ STAGECOACH SHADES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 วิเคราะห์การเลือกใช้ม่าน

	ROMAN BLINDS	ม่านแบบเย็บห่วงในตัว	ม่านจับจีบ
			
เข้ากับบรรยากาศ + concept	3	3	1
การดูแลรักษา, ความสะดวกในการถอดซัก	1	3	2
ความทนทาน, อายุการใช้งาน	1	3	3
รวม	5	9	6
ปริมาณผ้าที่ใช้	เท่ากับขนาดหน้าต่าง	1.5 เท่าของขนาดหน้าต่าง	2.0-2.5 เท่าของขนาดหน้าต่าง
ลวดลาย	มักเป็นลายทางหรือลายจุด สามารถทำเป็นลายขนาดใหญ่ได้	สามารถทำได้หลากหลายลวดลาย	นิยมทำเป็นลายดอกไม้หรือเป็นผ้าพื้น
การเก็บฝุ่น	เก็บฝุ่นมาก	ไม่ค่อยเก็บฝุ่น	เก็บฝุ่นปานกลาง

จากตาราง จะเห็นได้ว่า “ม่านแบบเย็บห่วงในตัว” เป็นแบบที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุด โดยปลายข้างหนึ่งของห่วงจะเย็บ welcro tape ติดไว้เพื่อความสะดวกในการติดตั้งและการถอดม่านไปทำความสะอาด

การติดตั้งผ้าม่าน

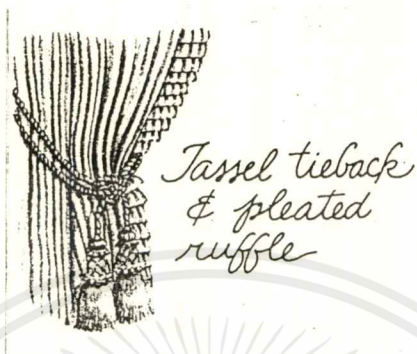
จากข้อมูลข้างต้นที่ได้สรุปว่าใช้ผ้าม่านแบบเย็บห่วงในตัว ดังนั้นการติดตั้งจึงใช้ราวม่าน (Pole) ซึ่งจะเป็นลักษณะการติดตั้งผ้าม่านโดยใช้ Runner เป็นห่วงคล้องเข้ากับราวม่าน สามารถรับน้ำหนักได้มาก โดยส่วนมากทำจากไม้ อลูมิเนียม ทองเหลือง และพลาสติกชุบสี

ราวม่านเดิมเป็นลักษณะใช้ราวม่านเช่นกัน ดังนั้นจึงสามารถใช้ของเดิมได้ ซึ่งราวม่านเดิมนั้นมีลักษณะเรียบง่ายและเข้ากับ concept ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายรวมน่าน

สายรวมน่านในท้องตลาดมีรูปแบบที่หลากหลาย ในที่นี้จะแบ่งตามวัสดุที่ใช้ เช่น

ภาพที่ 56 สายรวมน่านทำจากเชือก

ภาพที่ 56.1 สายรวมน่านทำจากผ้า

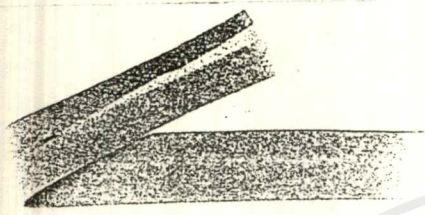
*Holdback
& rope*

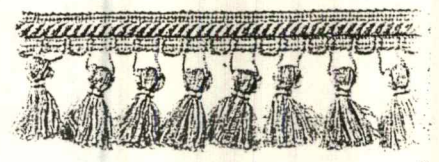
*Twining
metal holdback*

ภาพที่ 56.2 สายรวมน่านทำจากวัสดุทรงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

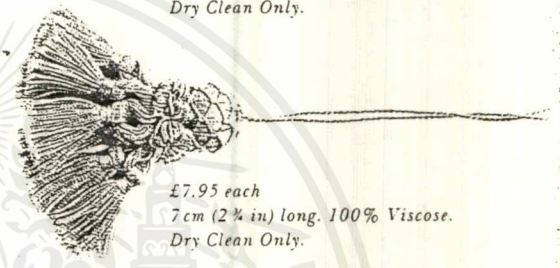
45p per metre
2.5 cm (1 in) wide. 100% Cotton.
Dry clean only.

£4.95 per metre
5.5 cm (2 1/4 in) wide. 100% Viscose.
Dry Clean Only.

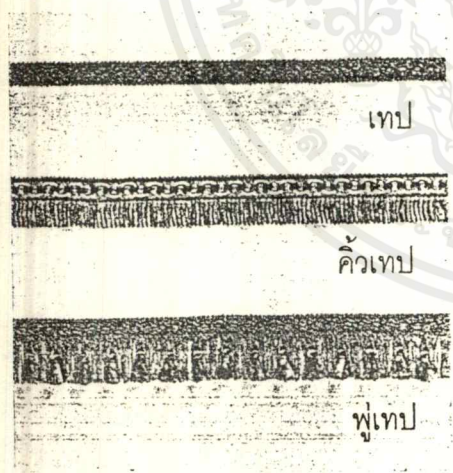
£1.45 per metre
1.5 cm (1/2 in) wide. 100% Viscose.
Dry Clean Only.

£7.95 each
7 cm (2 3/4 in) long. 100% Viscose.
Dry Clean Only.

£1.45 per metre
1.5 cm (1/2 in) wide. 100% Viscose.
Dry Clean Only.

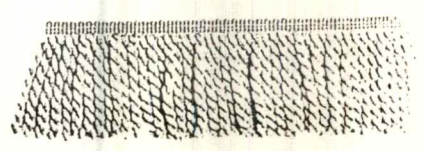
เทพ

คิวเทพ

พูเทพ

£8.95 each
84 cm (33 in) long excluding loops.
60% Cotton 40% Viscose. Dry Clean Only.

£5.95 per metre
10 cm (4 in) long. 100% Wool.
Dry Clean Only.

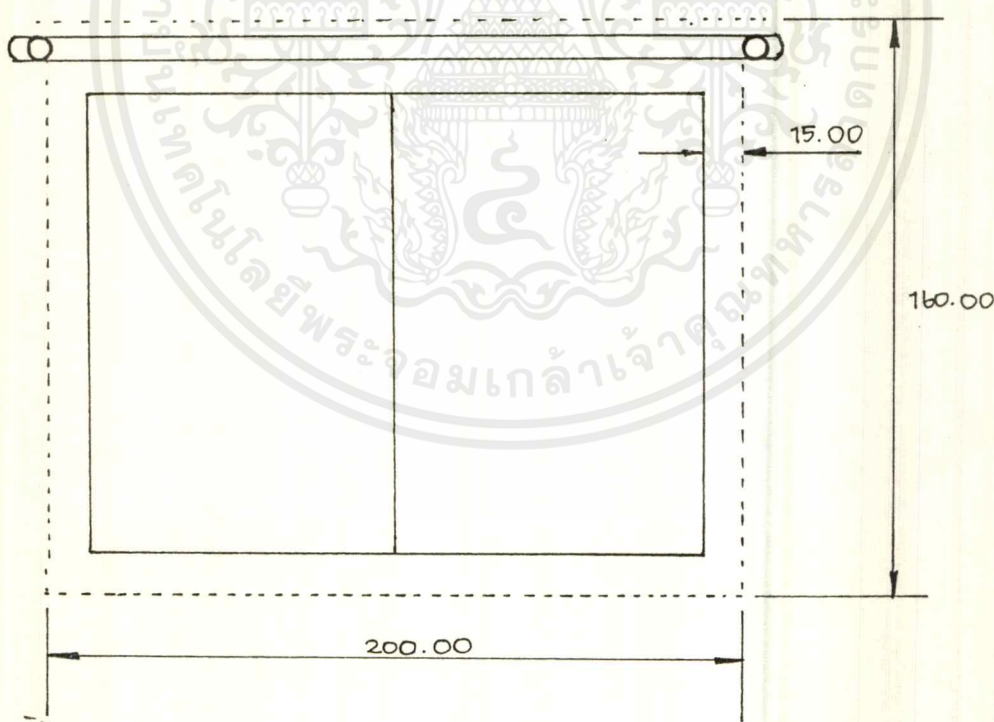
ภาพที่ 57 วัสดุตกแต่งผ้าม่านที่เลือกนำมาใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั่วไปการเลือกใช้สายรวมน่านจะดูลักษณะการตกแต่งภายในและลักษณะของม่านที่ใช้เป็นหลัก รูปแบบของม่านที่เรียบง่าย สายรวมน่านอาจเรียบง่ายหรือเลือกใช้แบบที่ตรงข้ามเพื่อความน่าสนใจย่อมได้เช่นกัน การตกแต่งสามารถทำได้หลากหลาย เช่น การกั้นขอบด้วยเชือกหรือกั้นด้วยผ้าในกลุ่มที่ใช้กับผ้าม่าน ปลายทั้ง 2 ด้านของสายรวมน่านอาจทำเป็นห่วงเพื่อใช้คล้องกับขอเกี่ยวที่ได้ติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม

สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าม่านและการใช้งานที่เหมาะสม

จุดประสงค์ของการใช้ม่านนอกจากความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้น ยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถานที่นั้นๆ อีกด้วย รูปแบบของม่านและอุปกรณ์ประกอบม่านจะต้องเป็นไปใน concept เดียวกัน การออกแบบสวดลายของผ้าม่านและอุปกรณ์ประกอบม่านภายใต้รูปแบบศิลปะ Polynesia จึงเน้นความเรียบง่ายแต่ยังคงไว้ซึ่งความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยครบถ้วน รูปแบบของม่านที่ใช้ คือ ม่านแบบเย็บห่วงในตัว การติดตั้งจะแบ่งผ้าเป็น 2 ชั้นต่อหน้าต่าง 1 บาน (บานคู่) เพื่อความสมดุลในการทำรวมน่านและการใช้งาน

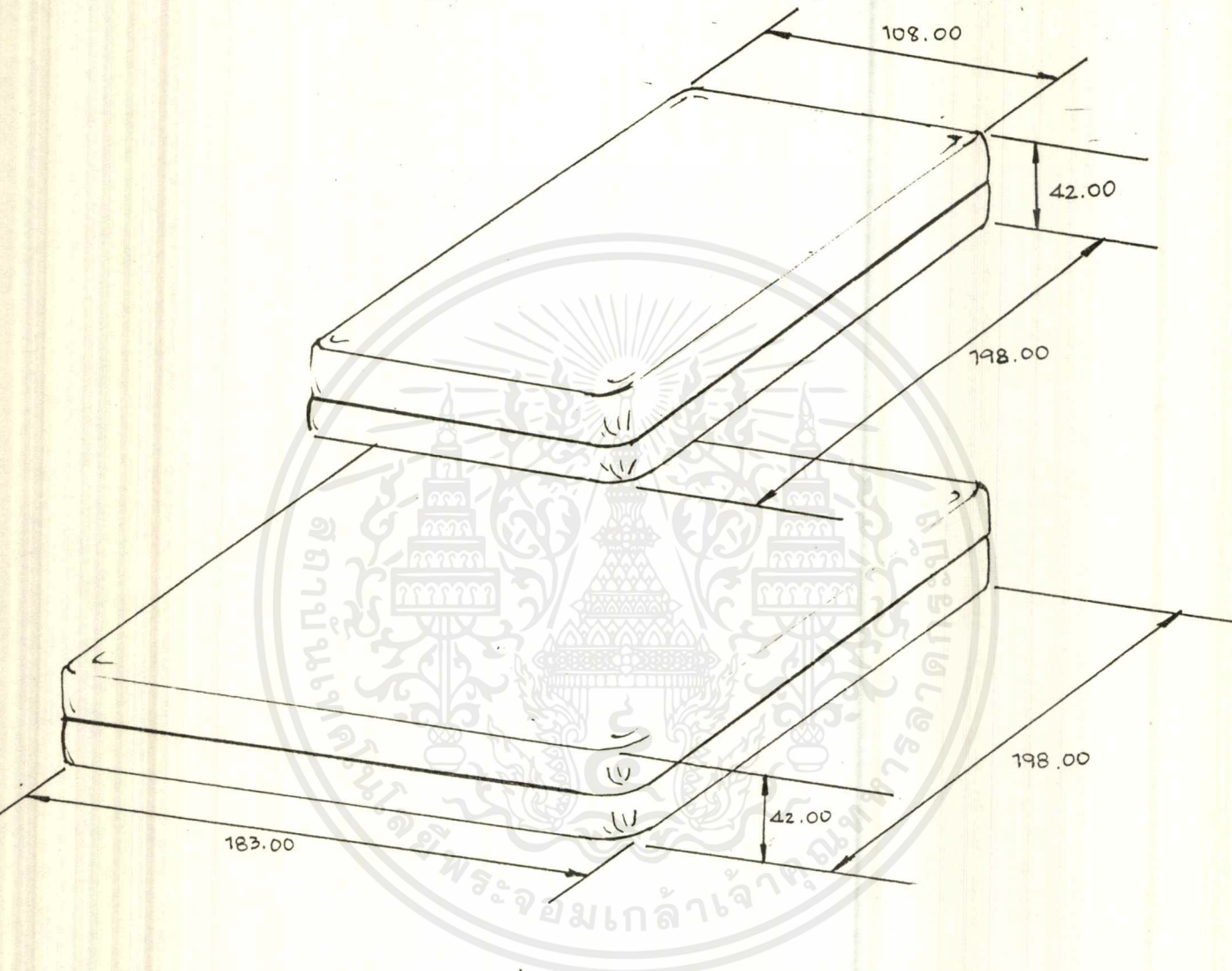

ภาพที่ 58 แสดง ขนาดของหน้าต่างในห้องพักสามารถคำนวณขนาดของผ้าม่านได้ดังรูป

การเผื่อระยะ 15 cm. เพื่อกันแสงที่อาจลอดเข้ามาและเพื่อความสะดวกในการปิดม่าน

เอกสารต้นฉบับขนาดของผ้าที่ใช้คือ 160 x 200 cm เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.3 ข้อมูลด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมเตียง

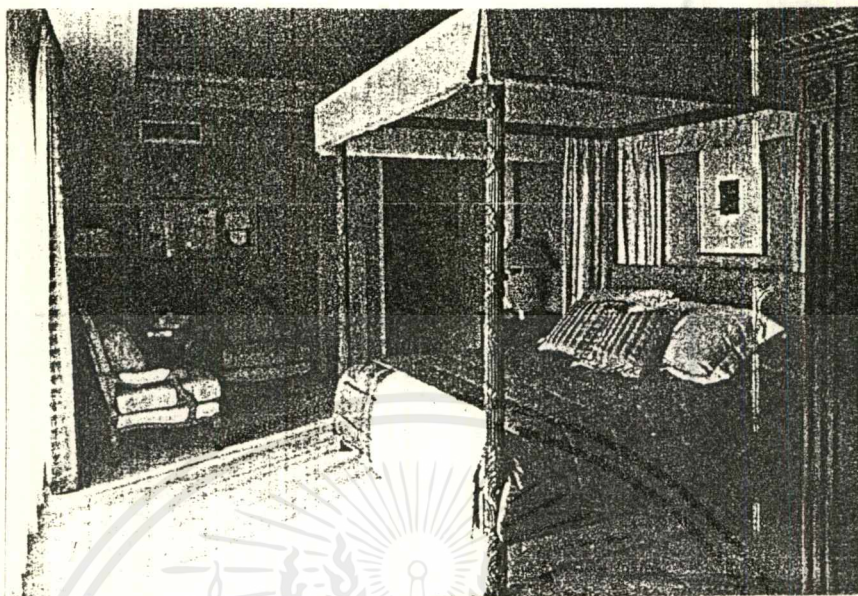

ภาพที่ 59 ขนาดของเตียงในห้องพัก

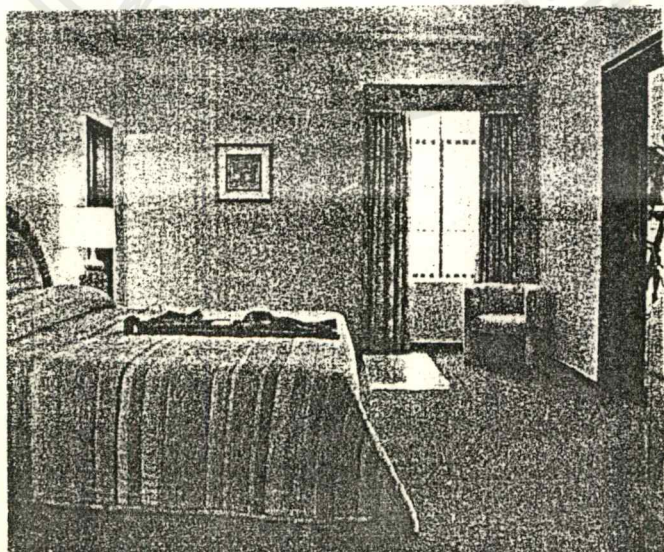
รูปแบบผ้าคลุมเตียงทั่วไป

1. ผ้าคลุมเตียงแบบยาวไม่ถึงพื้น มักอยู่ในลักษณะผ้าห่มนวมซึ่งใช้คลุมเตียงไปด้วยในตัว
2. ผ้าคลุมเตียงแบบยาวถึงพื้น ประกอบด้วย
 - ส่วนที่อยู่ข้างบนที่นอน อาจใช้เป็นผ้าเรียบธรรมดา หรือลักษณะเหมือนผ้าห่มนวม
 - ส่วนชายที่ใช้คลุมด้านข้าง แบ่งออกเป็น
 - * ชายระบาย เหมาะสมกับลายดอกหรือผ้าลูกไม้ ผ้าฉลุ
 - * ชายธรรมดาจีบซ้อน หรือผ้าตรงมุม

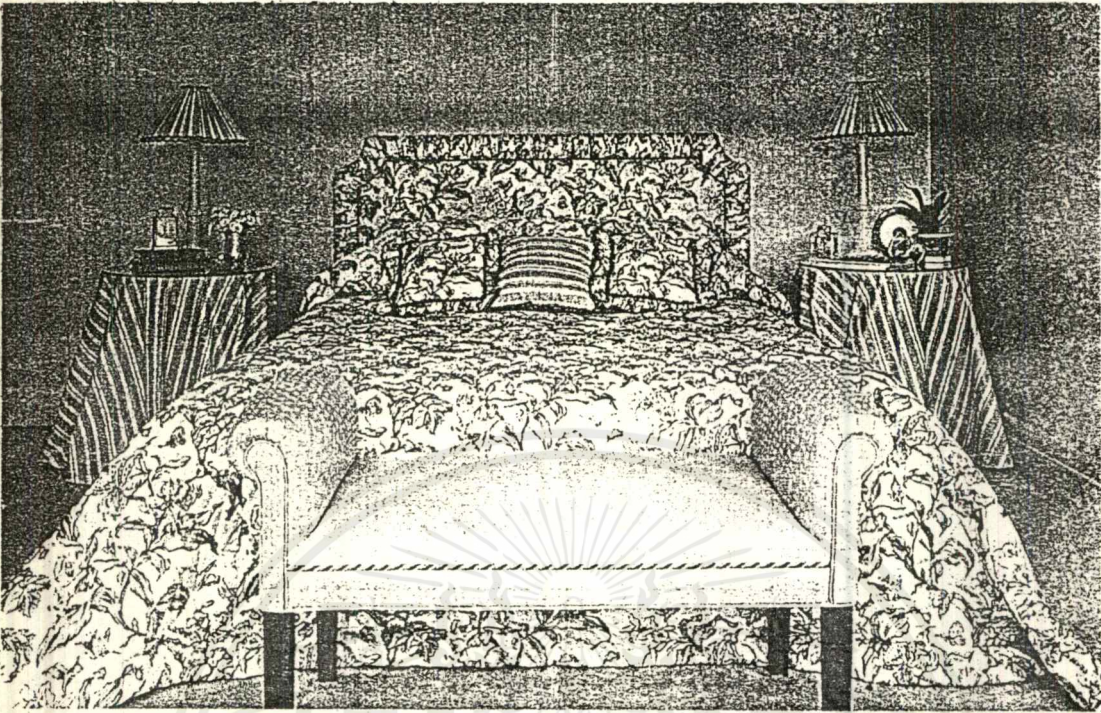
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

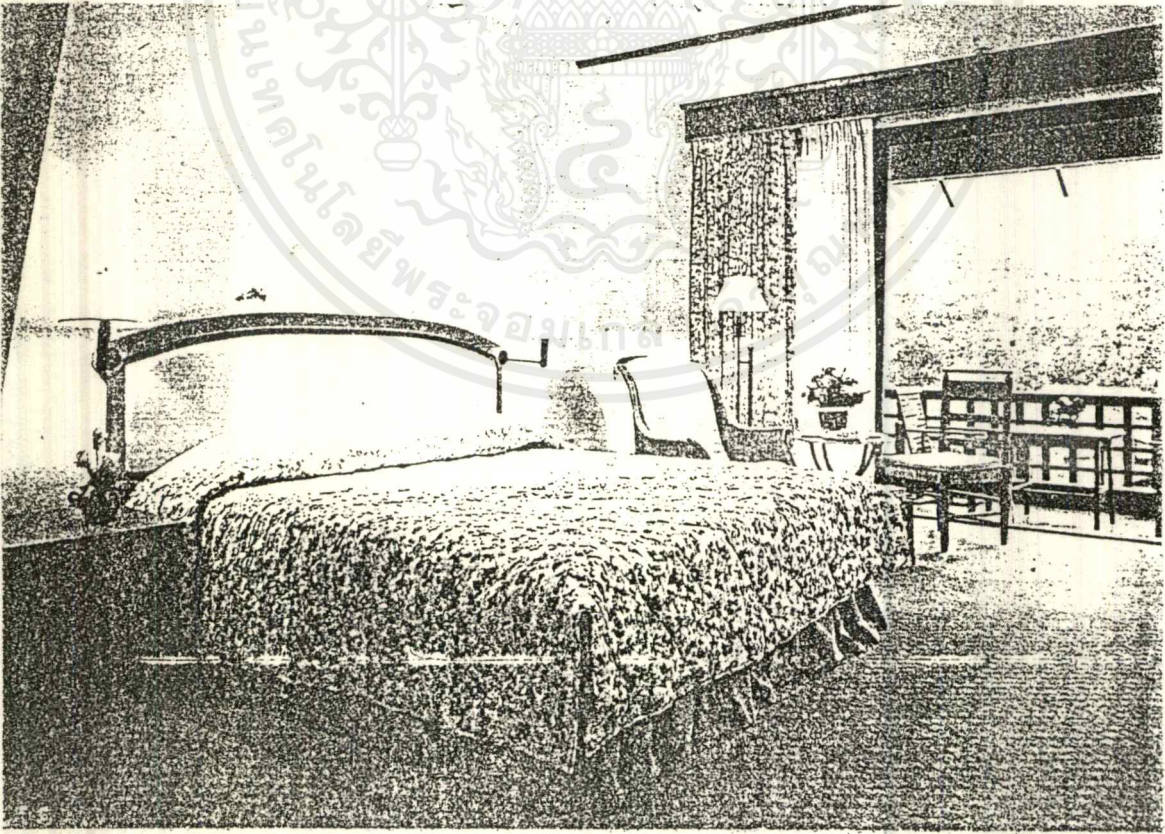
ภาพที่ 60 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบยาวไม่ถึงพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้: ภาพที่ 60.1 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบยาวถึงพื้น นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

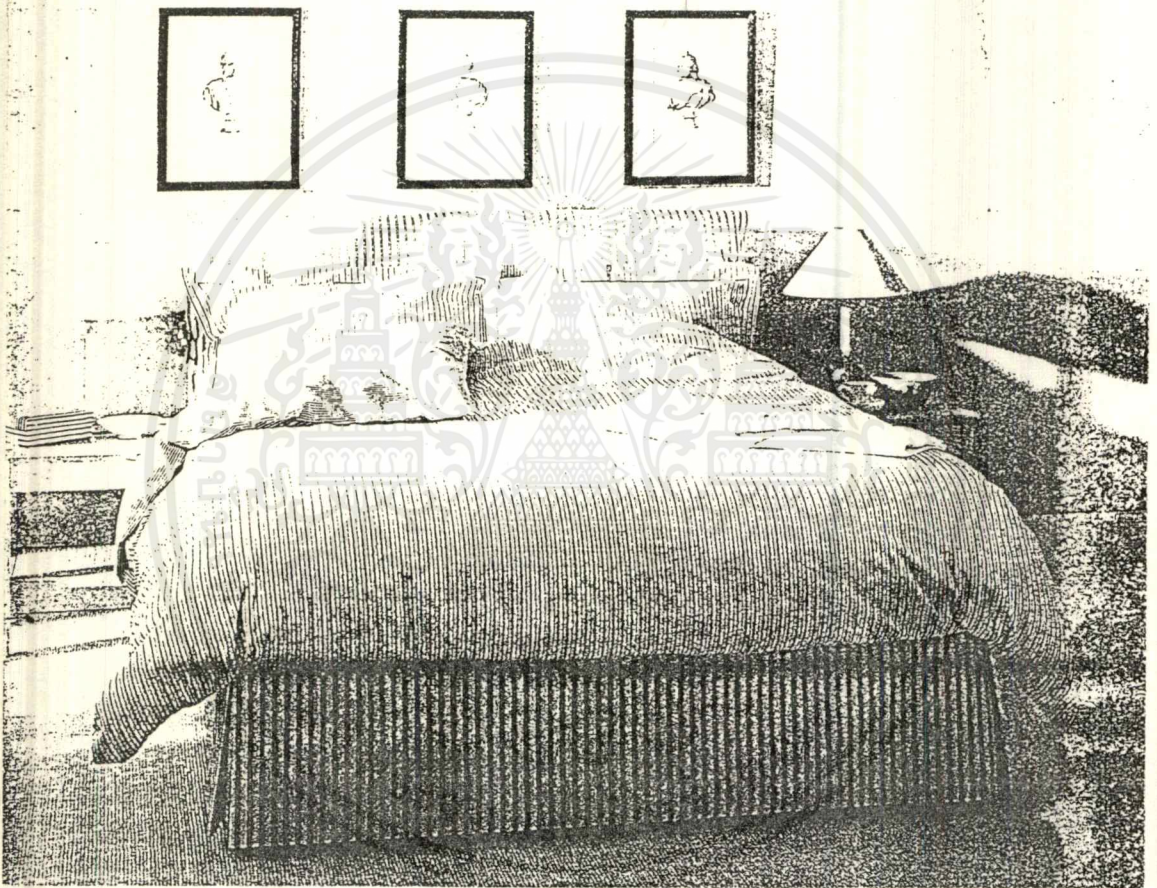

ภาพที่ 60.2 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบธรรมดาจีบซ้อน (อาจพับจีบหรือไม่ก็ได้ ดังภาพ)

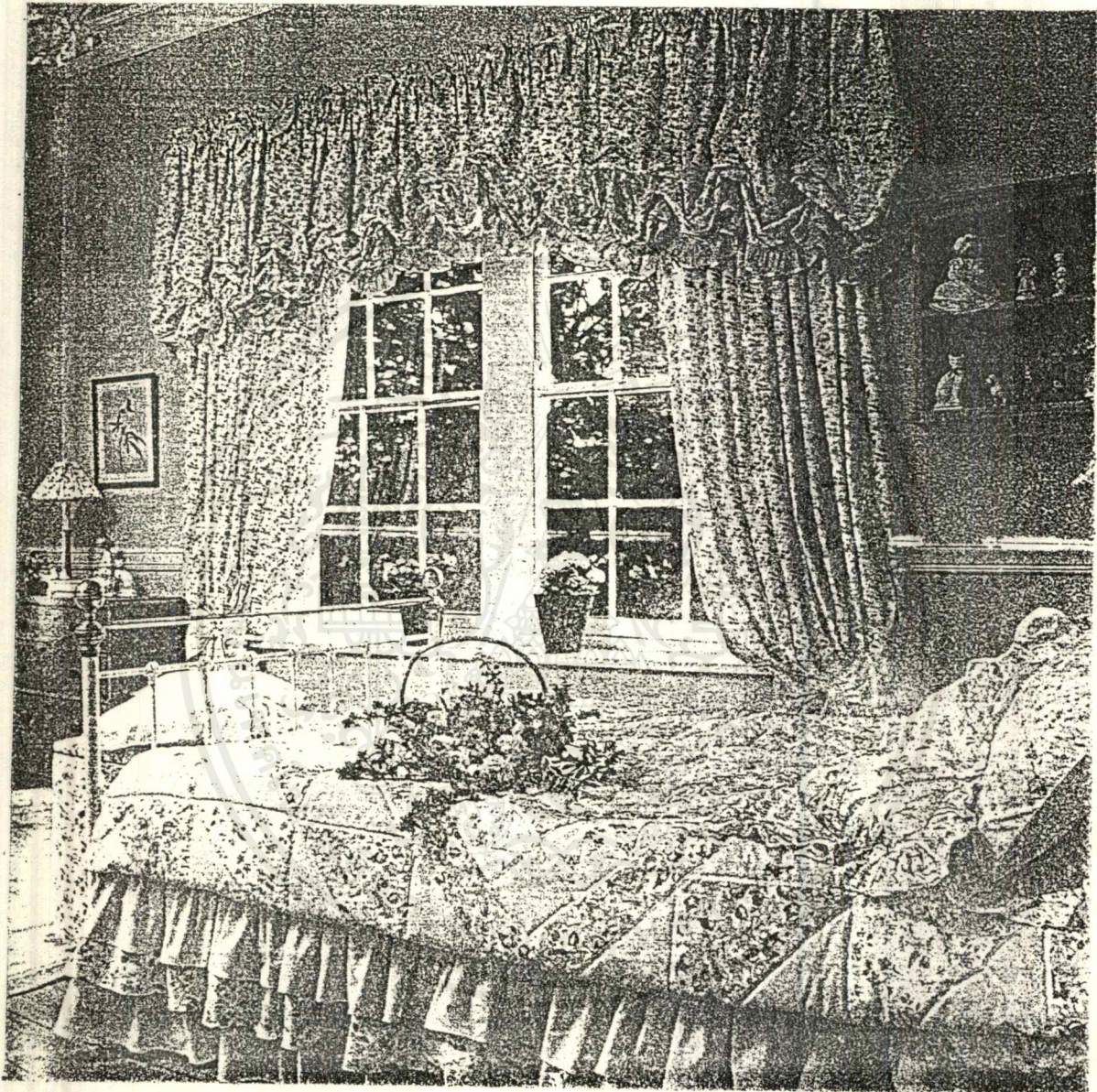
ภาพที่ 60.3 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบผ้าตรงมม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับกิจการงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

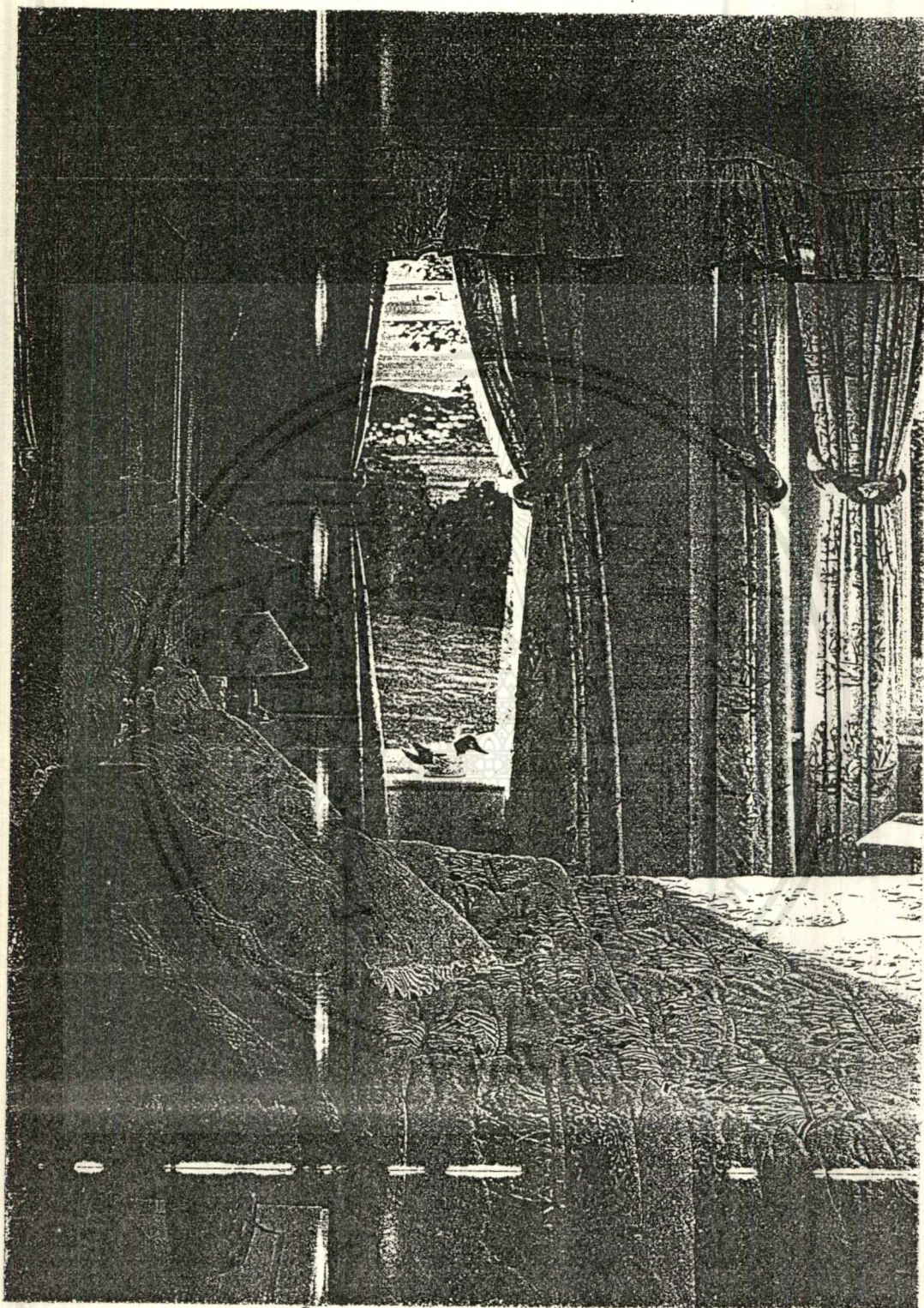
ภาพที่ 60.4 ภาพแสดงผ้าคลุมเตียงแบบเป็นผ้าคลุมในตัว
มักคลุมเพียงด้านบนไม่ยาวลงคลุมด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

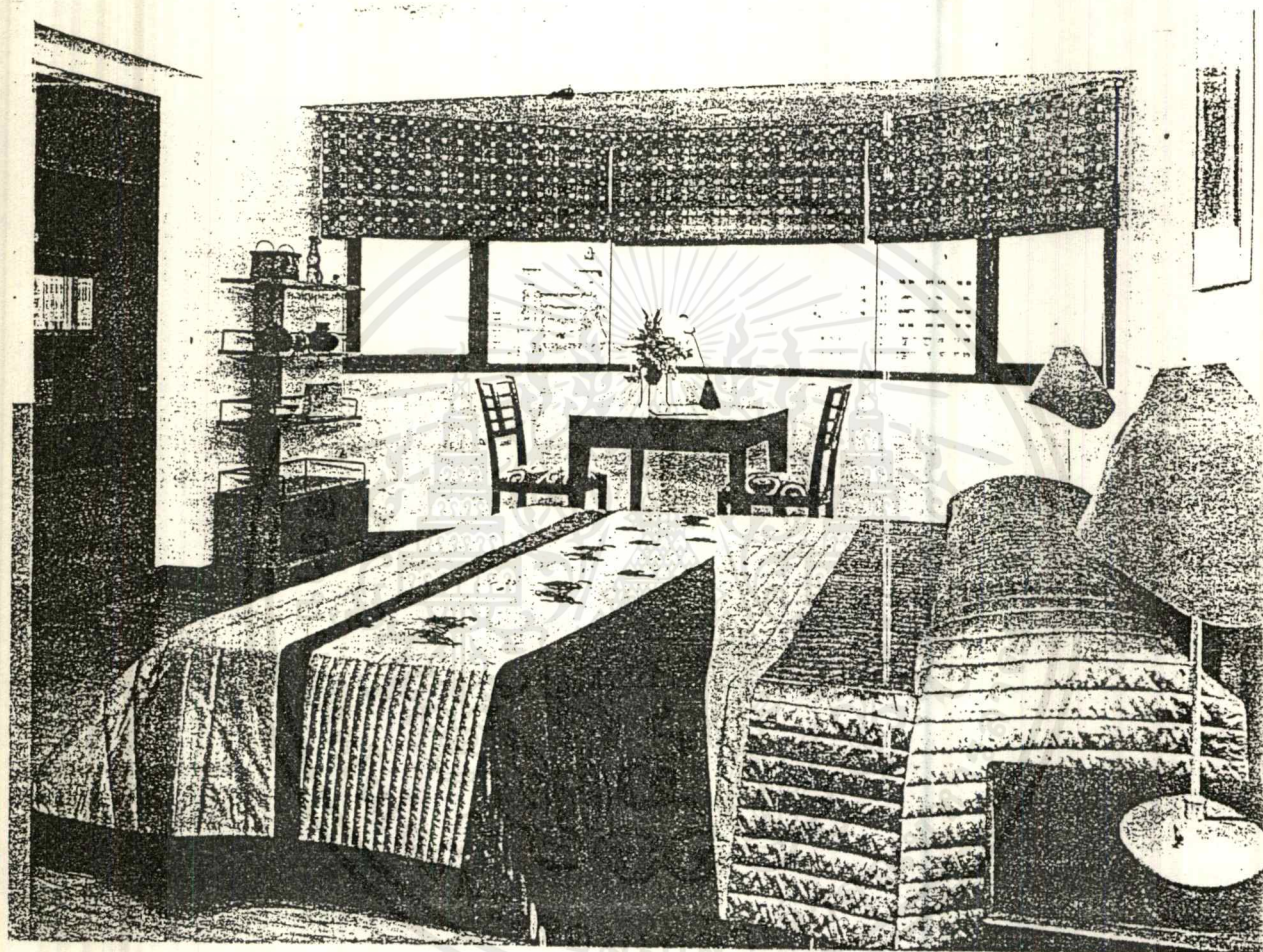
ภาพที่ 61 แสดงการเดินเส้น(QUILT) ตามรอยต่อของผ้า³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

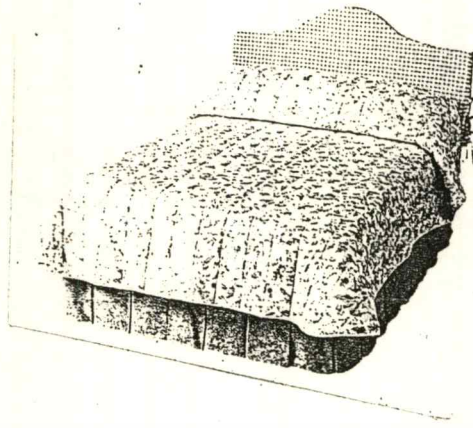
ภาพที่ 61.1 เดินเส้นรอบลวดลายที่อยู่บนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61.2 ภาพแสดงการนำลาย QUILT แบบต่าง ๆ มาเย็บลงบนผ้าคลุมเตียง

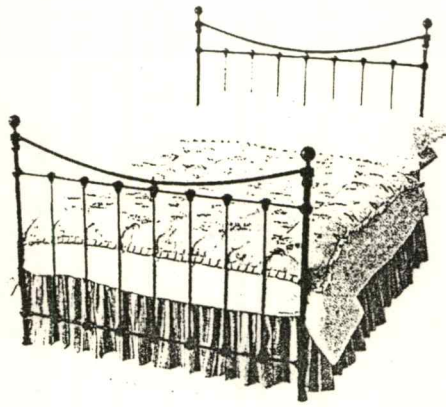
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61.3 เดีนเส้นลายทางขนาน

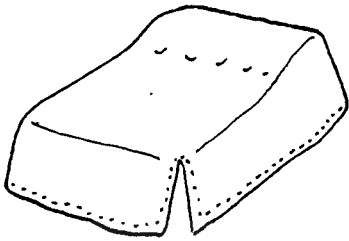
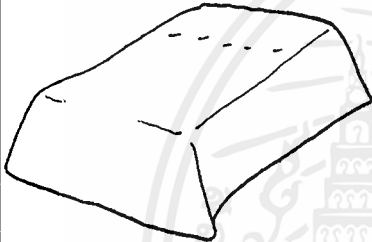
ภาพที่ 61.4 เดีนเส้นลายข้าวหลามตัด

ภาพที่ 61.5 เดีนเส้นลายตาหมากรุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 วิเคราะห์การเลือกใช้แบบผ้าคลุมเตียง

แบบของผ้าคลุมเตียง	ข้อดี	ข้อเสีย
<p>1. แบบชายผ้าตรงมุม</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถคลุมได้ง่ายขึ้นเนื่องจากรอยผ้าตรงมุมจะเป็นการบังคับการคลุมไปในตัว 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มขั้นตอนในการเย็บ - อาจมีข้อผิดพลาดได้ง่าย - ไม่สามารถเปลี่ยนรูปแบบการคลุมได้
<p>2. แบบชายธรรมดาจีบซ้อน</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเลือกการคลุมเป็นแบบปล่อยชายหรือสอดชายผ้าไว้ใต้ที่นอนก็ได้ - ง่ายต่อการผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> - การเก็บชายเมื่อคลุมอาจไม่เรียบร้อยเท่าแบบผ้าตรงมุม

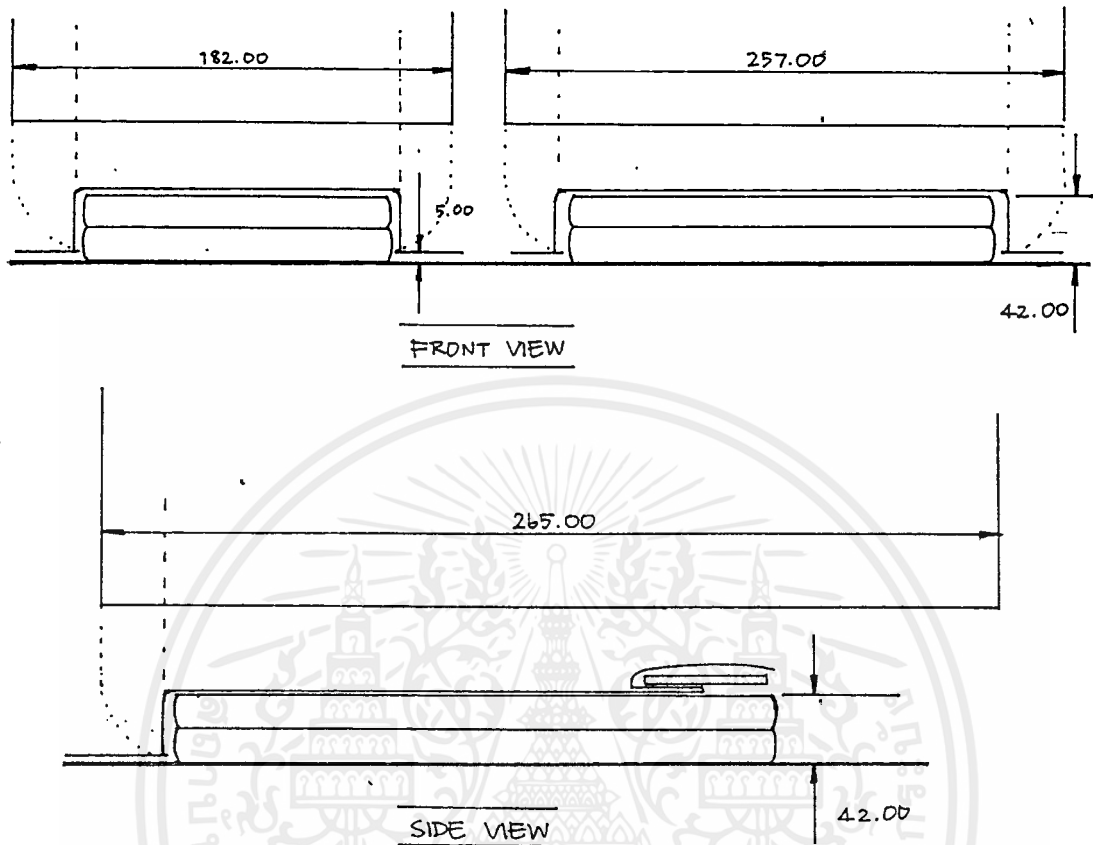
จากตารางจะเห็นว่าผ้าคลุมแบบชายธรรมดาจีบซ้อนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกว่า จึงเลือกแบบชายธรรมดาจีบซ้อน

สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าคลุมเตียงและการทำงานที่เหมาะสม

ผ้าคลุมเตียงเป็นผ้าชิ้นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในห้องพัก ดังนั้นการออกแบบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การเลือกรูปแบบชายธรรมดาจีบซ้อนและการคลุมที่สอดผ้าไว้ใต้หมอนนั้น เป็นรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้กันโดยทั่วไป เนื่องจากมีความเหมาะสมในด้านความงามและประโยชน์ใช้สอย การดึงดูดความสนใจจึงขึ้นกับลวดลายบนผ้าเป็นสำคัญ

เตียงเดี่ยว

เตียงคู่

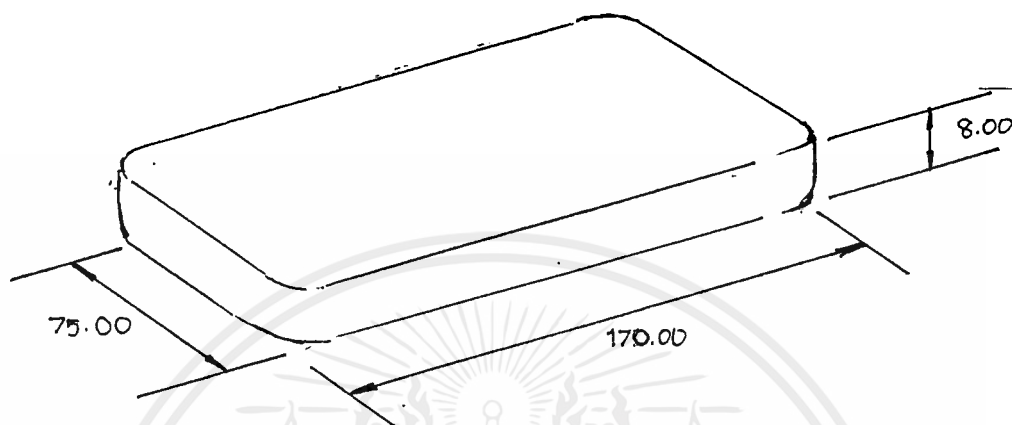

ภาพที่ 62 จากขนาดของเตียงในห้องพักสามารถคำนวณขนาดของผ้าคลุมเตียงได้ดังรูป

- การเผื่อระยะ 5 cm. จากชายผ้าคลุมเตียงถึงพื้นเพื่อความสะดวกเมื่อทำความสะอาดพื้น
 - การเผื่อระยะความยาวของผ้าอีก 30 cm. เพื่อใช้ในการสอดผ้าคลุมเตียงได้หมอนแล้วดลกลับมาคลุมหมอนอีกครั้งหนึ่ง
- ดังนั้นขนาดของผ้าที่ใช้สำหรับเตียงเดี่ยวคือ 182 x 265 cm.
 ดังนั้นขนาดของผ้าที่ใช้สำหรับเตียงคู่คือ 257 x 265 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4 ข้อมูลด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ผ้าบุที่นั่ง

ภาพที่ 63 ขนาดของเบาะในห้องพัก

เดิมนั้นเบาะทำจากฟองน้ำและหุ้มด้วยผ้าฝ้ายบาง ส่วนการหุ้มเบาะเป็นลักษณะสอดผ้าสีนวลขาวไว้ใต้เบาะ จะเห็นได้ว่ามีข้อเสียดังนี้

1. ต้องใช้เวลามากในการปูผ้าหุ้มเบาะ เนื่องจากมีมากขั้นตอน
2. เมื่อเวลาใช้งาน (ผู้มาพักนั่งบนเบาะ) ผ้าจะเลื่อนหลุดจากตัวเบาะได้ง่าย เนื่องจากการสอดไม่มีการยึดผ้ากับผ้า หรือผ้ากับเบาะแต่อย่างใด
3. การหุ้มลักษณะนี้แลดูไม่เรียบร้อย
4. เดิมผ้าที่ใช้เป็นผ้าขาวที่ยากต่อการทำความสะอาด

จากข้อมูลข้างต้นจึงได้ทำการออกแบบรูปแบบของผ้าหุ้มเบาะใหม่ โดยศึกษาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องและผลิตภัณฑ์ข้างเคียง

รูปแบบของผ้าหุ้มเบาะรองนั่งทั่วไป

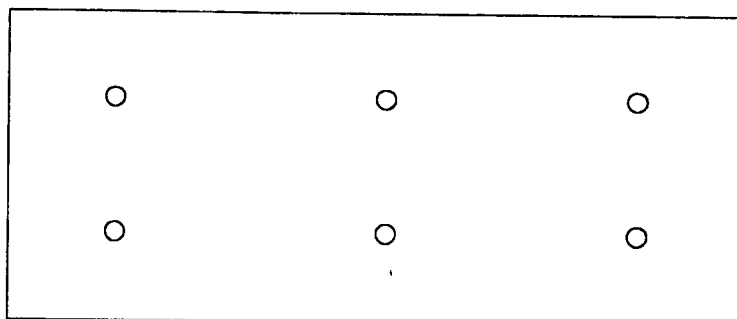
1. เย็บผ้าโดยวัดขนาดให้พอดีกับเบาะ ถอดทำความสะอาดโดยใช้ฉีป
2. เย็บผ้าลักษณะคล้ายถุง ขนาดให้ใกล้เคียงกับเบาะ โดยเย็บผ้าให้เกยกันเล็กน้อยแล้วเย็บเชือก , ผ้า หรือ ribbon ไว้ผูกกัน
3. เย็บผ้าลักษณะคล้ายถุง ขนาดให้ใกล้เคียงกับเบาะ ถอดทำความสะอาดโดยใช้ welcro tape
4. เย็บผ้าลักษณะคล้ายถุง ขนาดให้ใกล้เคียงกับเบาะ โดยเย็บผ้าให้เกยกันเล็กน้อย ถอดทำความสะอาดโดยใช้กระดุมขนาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 วิเคราะห์วิธีการถอด-ใส่ผ้าหุ้มเบาะ

รูปแบบ	ข้อดี	ข้อเสีย
1. ใช้ซิปป	เบาะจะเรียงดีมีความสวยงาม ทนทานและสะดวกต่อการถอด ทำความสะอาด	หากใช้ซิปปที่ไม่มีคุณภาพจะมี อายุการใช้งานที่สั้นและหากซิปป เสียจะยุ่งยากต่อการเปลี่ยน
2. ใช้เชือก ผ้า หรือ ribbon	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด สะอาดและการผลิตเนื่องจาก เย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการ ชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่าย	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิปป อาจมีการจับจีบของผ้าหากกระยะ การผูกไม่เหมาะสม
3. ใช้ welcro tape	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด สะอาดและการผลิตเนื่องจาก เย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการ ชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่าย	มีอายุการใช้งานที่สั้นกว่าและผ้า อาจมีการจับจีบเช่นเดียวกับการ ใช้เชือก อีกทั้งไม่ทนต่อแรงดึง
4. ใช้กระดุม	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด สะอาดและการผลิตเนื่องจาก เย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการ ชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่าย มักใช้เพื่อการตกแต่ง	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิปป อาจมีการจับจีบของผ้าหากกระยะ การเย็บกระดุมไม่เหมาะสม

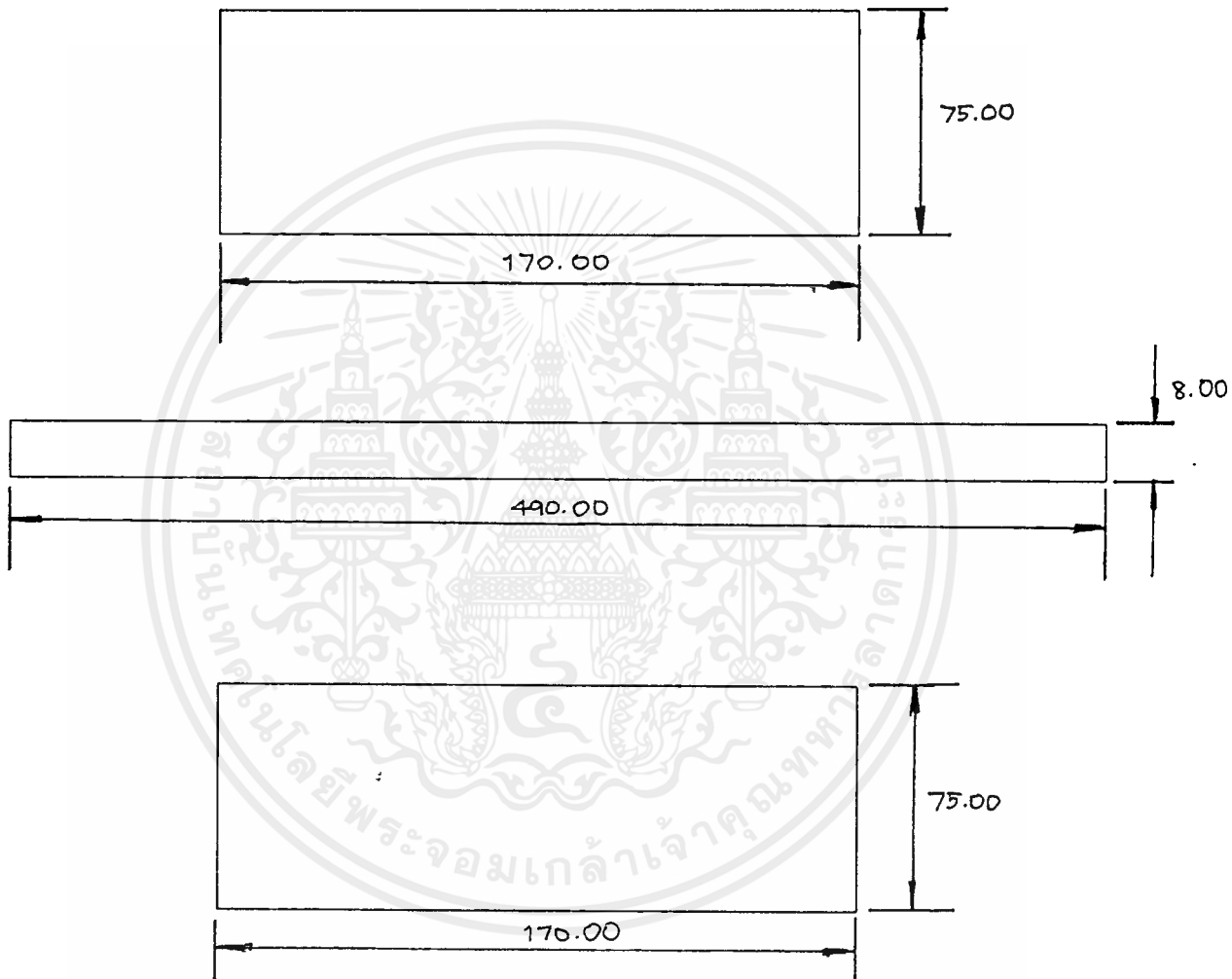
จากตารางจะเห็นว่า ซิปป และ เชือก มีคุณสมบัติที่มีความเหมาะสมใกล้เคียงกันดังนั้นการเลือกใช้จึงอาจพิจารณาจากการตกแต่งและลวดลายของผ้าหุ้มเบาะอีกครั้งหนึ่ง และจากวัสดุภายในเบาะเดิมเป็นฟองน้ำ ซึ่งมีอายุการใช้งานที่ต่ำและอาจแตกได้ จึงเปลี่ยนเป็นการใช้แผ่นใยสังเคราะห์ Polyester หุ้มฟองน้ำ โดยใช้คุณสมบัติของฟองน้ำในการอยู่ตัวของเบาะ และคุณสมบัติของ Polyester ที่ให้ความนุ่ม ซึ่งในการนำมาหุ้มเข้าด้วยกันนี้ต้องมีการเย็บย้ำเป็นจุดเพื่อป้องกันการไหลตัวไป-มาของ Polyester ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อมูลรูปแบบของผ้าหุ้มเบาะและการใช้งานที่เหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าจะทำการเปลี่ยนวัสดุภายในของเบาะเป็นใยสังเคราะห์หุ้ม ฟองน้ำและเปลี่ยนผ้าหุ้มเบาะจากผ้าขาวเป็นผ้าที่มีลวดลายสวยงามตรงตาม concept ตลอดจนมีความสะดวกในการใส่และถอดทำความสะอาด โดยพิจารณาซิปและการผูกด้วยวัสดุสิ่งทอไว้ ทั้งนี้ จะเลือกไปใช้ตามความเหมาะสมของแบบ

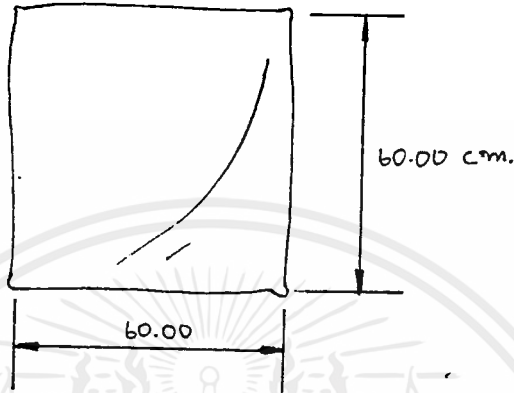

ภาพที่ 64 จากขนาดของเบาะในห้องพักสามารถคำนวณขนาดของผ้าหุ้มเบาะได้ดังรูป

ดังนั้นขนาดของผ้าที่ใช้สำหรับเบาะรองนั่งคือ 170 x 75 cm. จำนวน 2 ชิ้น

(170+75) x 2 x 8 cm. จำนวน 1 ชิ้น

2.7.5 ข้อมูลขนาดและรูปแบบของปลอกหมอนอิง

ภาพที่ 65 ขนาดของหมอนอิงที่ใช้ในห้องพัก

มีจำนวน 2 ใบต่อห้องพัก 1 ห้อง วัสดุใส่ในเคมเป็นนุ่นที่มีผ้าหุ้มอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งมีข้อเสียคือ ขาดต่อการทำความสะอาด เนื่องจากเมื่อซัก นุ่นจะไปรวมตัวกันเป็นกระจุก ทำให้หมอนมีผิวสัมผัสที่ไม่สม่ำเสมอ เสียรูปทรง ในส่วนของปลอกหมอนอิง เคมเป็นผ้าฝ้ายทอมือมีลวดลายในตัวซึ่งไม่เข้ากับบรรยากาศและ concept Polynesia จึงทำการเปลี่ยนวัสดุอ่อนนุ่มเสริมภายในและวัสดุปลอกหมอน โดยพิจารณาคุณสมบัติต่อไปนี้

- ระบายอากาศและความร้อนได้ดี
- การยืดหยุ่นและคืนตัวกลับเมื่อได้รับแรงหรือน้ำหนักกดทับ
- ไม่เป็นพิษ ไม่มีฝุ่นละอองเส้นใย อันจะทำให้เกิดการแพ้หรือระคายเคือง
- ทำความสะอาดได้ง่าย เมื่อเปียกแล้วแห้งเร็ว
- มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมและการใช้งาน

จากนั้นมาพิจารณาวัสดุในห้องตลาด ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบไว้ ดังตาราง

ตารางที่ 12 ตารางเปรียบเทียบวัสดุอ่อนนุ่มภายใน

วัสดุใส่ใน	ข้อดี	ข้อเสีย
1.นุ่น	ให้ความอบอุ่น พองฟูดี หาได้ง่าย ในประเทศไทย	เมื่อใช้เป็นเวลานาน นุ่นจะเปื่อยยุ่ย สลายตัวลงเป็นฝุ่น ทำให้หมอน ค่อยๆแบนลง เสียรูปทรง
2.ฟองน้ำ	มีทั้งแบบตัดเป็นชั้นสำเร็จไว้แล้ว หรือใช้ฟองน้ำชั้นเล็กๆรวมกัน หากใช้ฟองน้ำเนื้อแน่นจะมีความ ทนทานดี ฟองน้ำคุณภาพดีมีความ โห่ยงตัวสูง อ่อนนุ่มมาก รักษา รูปทรงได้ดี	หากใช้ฟองน้ำคุณภาพต่ำ จะมีความ โห่ยงตัวต่ำ ฟองน้ำที่มีคุณภาพดีจะมีราคาแพง
3.Polyester	เป็นที่นิยมเนื่องจากใช้ง่าย สะดวก ทนทาน ระบายความร้อนได้ดี สะอาด น้ำหนักเบา และราคาไม่ แพงนัก มีทั้งในรูปของแผ่นเส้นใย กลุ่มเส้นใยหรือรูปแบบสำเร็จที่มีผ้า หุ้มแล้ว	มีความยืดหยุ่นตัวได้น้อยกว่า ฟองน้ำ
4.ขนเป็ด	มีความอ่อนนุ่มมาก น้ำหนักเบา	มีราคาแพงมาก เหมาะกับแบบ หมอนที่หรูหรา

*หมายเหตุ ความโห่ยงตัวต่ำ หมายความว่า เมื่อกดจะยุบน้อยและเมื่อปล่อยก็จะคืนตัวสู่ที่เดิมได้ช้า

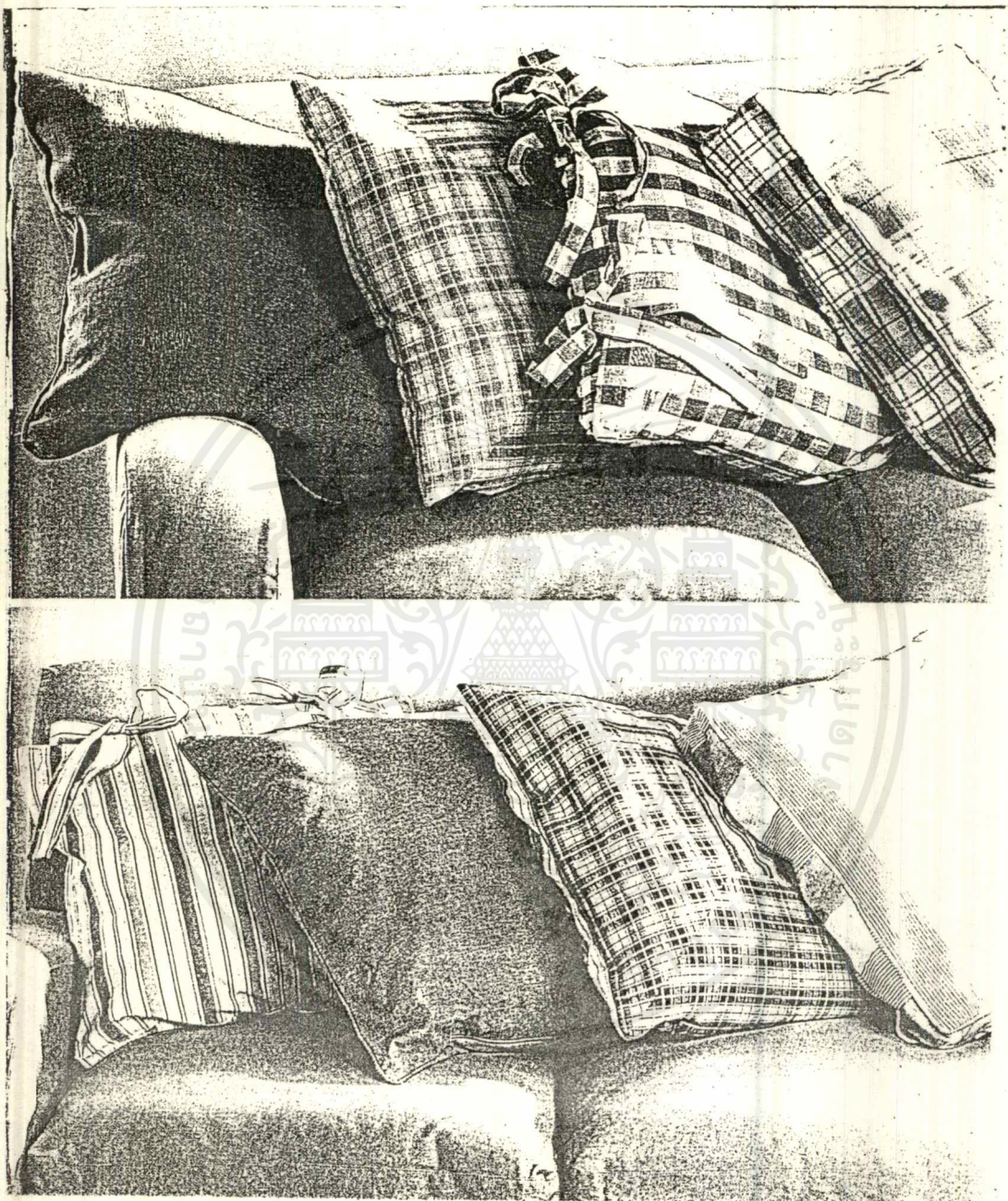
จากตาราง Polyester มีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุใส่ใน โดยนำมาหุ้มด้วย ผ้าดิบหรือผ้าฝ้ายสติก่อน 1 ชั้นเพื่อความสะดวกในการใส่-ถอดทำความสะอาด

ตารางที่ 18 วิธีการถอด-ใส่ปลอกหมอน

ที่ได้รับความนิยมและใช้กันโดยทั่วไป มีรูปแบบดังนี้

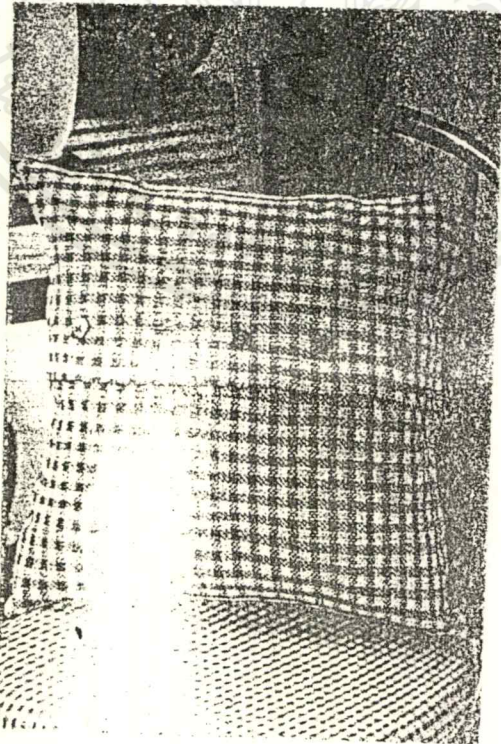
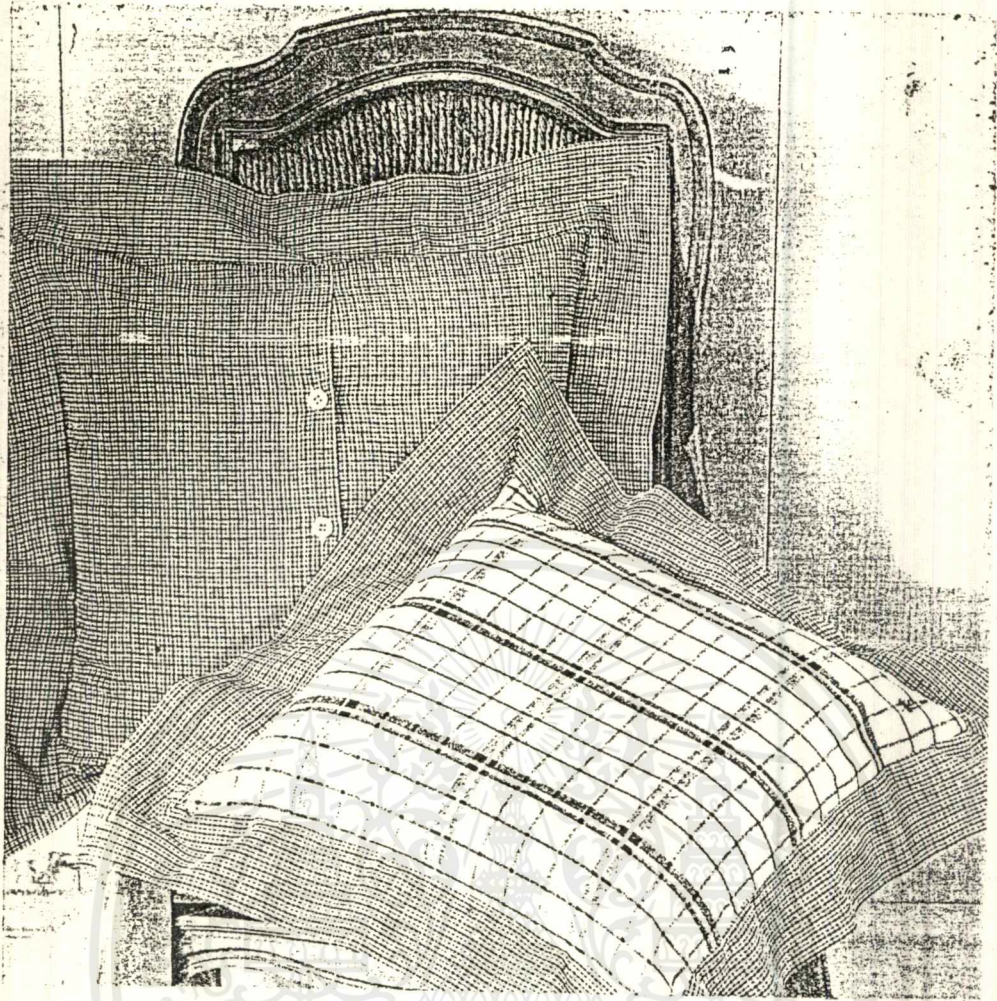
รูปแบบ	ข้อดี	ข้อเสีย
1.การติดซิปป	หมอนจะเรียงดีมีความสวยงาม ทนทานและสะดวกต่อการถอดทำความสะอาด	หากใช้ซิปปที่ไม่มีคุณภาพจะมีอายุการใช้งานที่สั้นและหากซิปปเสียจะยุ่งยากต่อการเปลี่ยน
2.การใช้เชือก ผ้า หรือ ribbon	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาดและการผลิตเนื่องจากเย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่าย	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิปปอาจมีการจับจีบของผ้า หากกระยะการผูกไม่เหมาะสม
3.การใช้ welcro	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาดและการผลิตเนื่องจากเย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่าย แต่ไม่เป็นที่นิยม	มีอายุการใช้งานที่สั้นกว่า และผ้าอาจมีการจับจีบเช่นเดียวกับการใช้เชือก อีกทั้งไม่ทนต่อแรงดึง
4.การใช้กระดุม	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาดและการผลิตเนื่องจากเย็บเฉพาะตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถซ่อมแซมได้ง่ายมักใช้เพื่อการตกแต่ง	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิปปอาจมีการจับจีบของผ้า หากกระยะการเย็บกระดุมไม่เหมาะสม
5.การเย็บเป็นลิ้นซ้อนกันด้านหลัง	มีความสวยงามและเรียบง่าย	มักใช้กับผ้าที่มีเนื้อค่อนข้างหนา เนื่องจากผ้าบางจะไม่อยู่ตัว เสียรูปทรง
6.การใช้กระดุมแป็บ	ใช้ติดด้านในทำให้ไม่เห็นรอยการเย็บ	ไม่แข็งแรง ไม่ทนทาน
7.การใช้กระดุมแม่เหล็ก	มีความสะดวกและความไวในการในการใช้งานมากกว่า	ไม่ให้ความมั่นใจในการปิด อาจหลุดได้เมื่อโดนเกี่ยวแรงๆ เมื่อใช้ไปนานๆแม่เหล็กอาจเสื่อมคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 การถอด-ใส่หมอนแบบต่าง ๆ โดยใช้ชิป และการผูก ซึ่งใช้เป็นการตกแต่งไปในตัวด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารที่ 67 การถอด-ใส่หมอนแบบต่าง โดยใช้กระดุม ซึ่งใช้เป็นการตกแต่งไปในตัวด้วย
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 68 รูปแบบและลวดลายของหมอนในท้องตลาดที่มีการตกแต่งโดยใช้
การปัก การทำขอบ การทำระบาย และการทำเป็นปีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตกแต่งหมอน

1. การปัก สามารถใช้เครื่องปักโดยเฉพาะหรือใช้มือปัก
2. การเย็บซิกแซกที่ขอบ เป็นการเย็บเทปแบบริมหยัก ทำให้ปลอกหมอนดูเด่นขึ้น
3. การเย็บผ้าก๊วย
4. การตกแต่งด้วยเชือก ribbon ลูกปัด กระจุก
5. การเย็บปะเป็นลวดลาย

การตกแต่งสามารถทำได้หลากหลาย โดยอยู่บนพื้นฐานของการใช้งาน เช่น ต้องไม่ใช้วัสดุที่แข็งหรือมีขนาดใหญ่เกินไป เป็นต้น

สรุปข้อมูลรูปแบบหมอนอิงและการใช้งานที่เหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าใช้ขนาดของหมอนเดิม คือ 60x60 เพื่อการใช้งานทั้งหนุนนอนและใช้พิงหลังได้ รูปแบบของหมอนใช้แบบหมอนขอบแบนธรรมดาเนื่องจากหมอนมีขนาดใหญ่อยู่แล้วการตกแต่งด้วยการระบายหรือการใช้หมอนปักจะทำให้หมอนดูใหญ่ขึ้นไปอีกวัสดุใสน่าใช้ polyester และวิธีการใส่-ถอดปลอกหมอนพิจารณา ซิป และการผูกด้วยวัสดุสิ่งทอไว้เพื่อให้สอดคล้องกับแบบของผ้าหุ้มเบาะ

ตารางที่ 14 ตารางสรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในขอบเขตของโครงการ

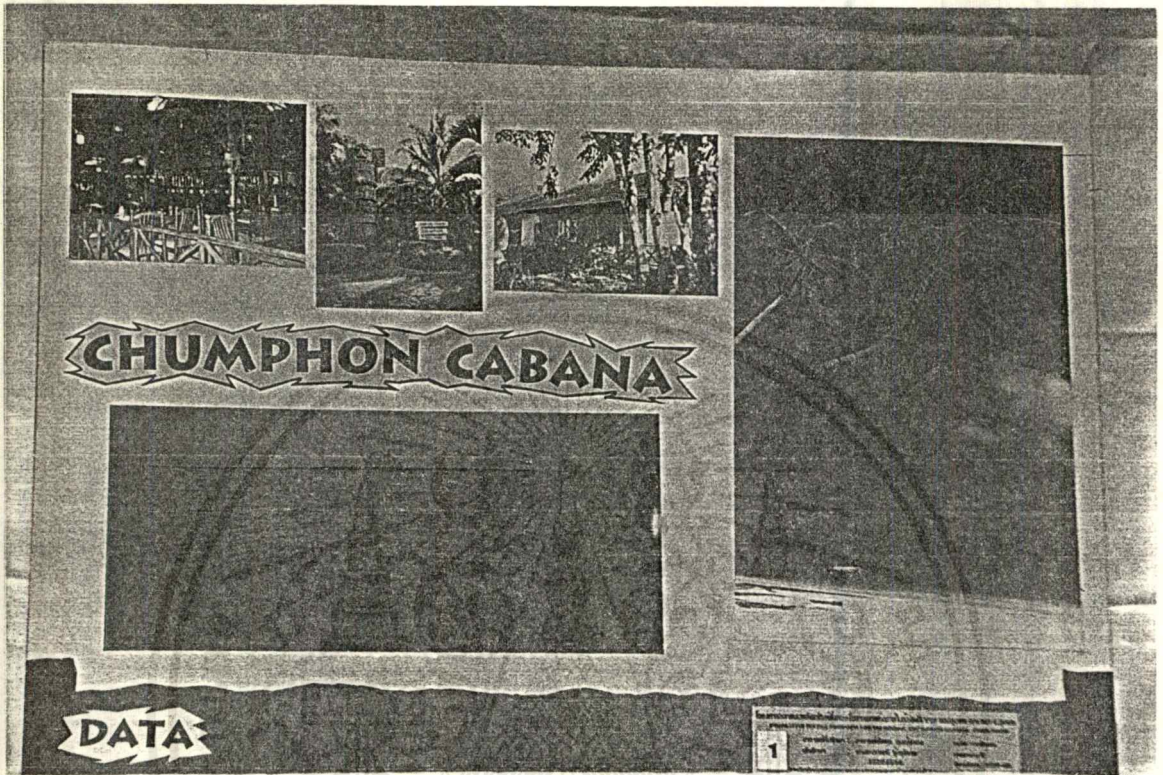
ผลิตภัณฑ์	รูปแบบ	วัสดุโครงสร้าง	วัสดุภายใน	ขนาด
1.ภาพประดับผนัง	เป็นภาพปูนดำที่ใช้ผ้ายึดกับท่อนไม้	ผ้าฝ้าย 100%	Polyester	ติดเหนือเตียงเดี่ยว ขนาด 175x80 cm ติดเหนือเตียงคู่ ขนาด 150x80 cm
2.ผ้าม่าน	ม่านแบบเย็บห้วงในตัว	ผ้าฝ้าย 100%	-	160x200 cm
3.ผ้าคลุมเตียง	ผ้าคลุมแบบธรรมดาจีบซ้อน	ผ้าฝ้าย 100%	Polyester	คลุมเตียงเดี่ยวขนาด 182x265cm คลุมเตียงคู่ ขนาด 257x265cm
4.-ผ้าหุ้มเบาะ	เย็บผ้าเข้ารูปของเบาะ ไล่-ถอดใช้ชิป	ผ้าฝ้าย 100%	-	170x75x8 cm
- ไล่ในของเบาะ	-	ผ้าฝ้าย 100%	ฟองน้ำหุ้ม Polyester	170x75x8 cm
5.-ปลอกหมอนอิง	เย็บผ้าเข้ารูปของเบาะ ไล่-ถอดใช้ชิป	ผ้าฝ้าย 100%	-	60x60 cm
- ไล่ในของหมอนอิง	-	ผ้าฝ้าย 100%	ฟองน้ำหุ้ม Polyester	60x60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

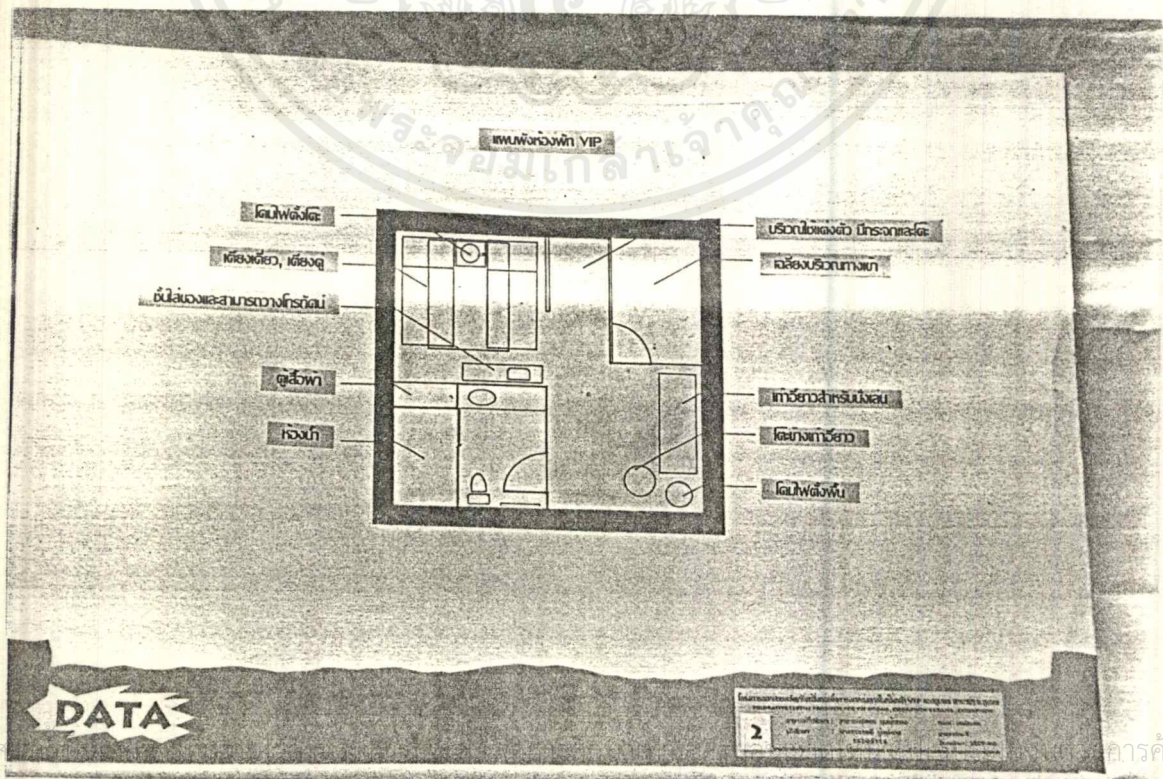
บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

3.1 การออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง

ภาพที่ 69 บรรยากาศที่ ชุมพร คาบานา

ภาพที่ 70 PLAN ห้องพัก VIP

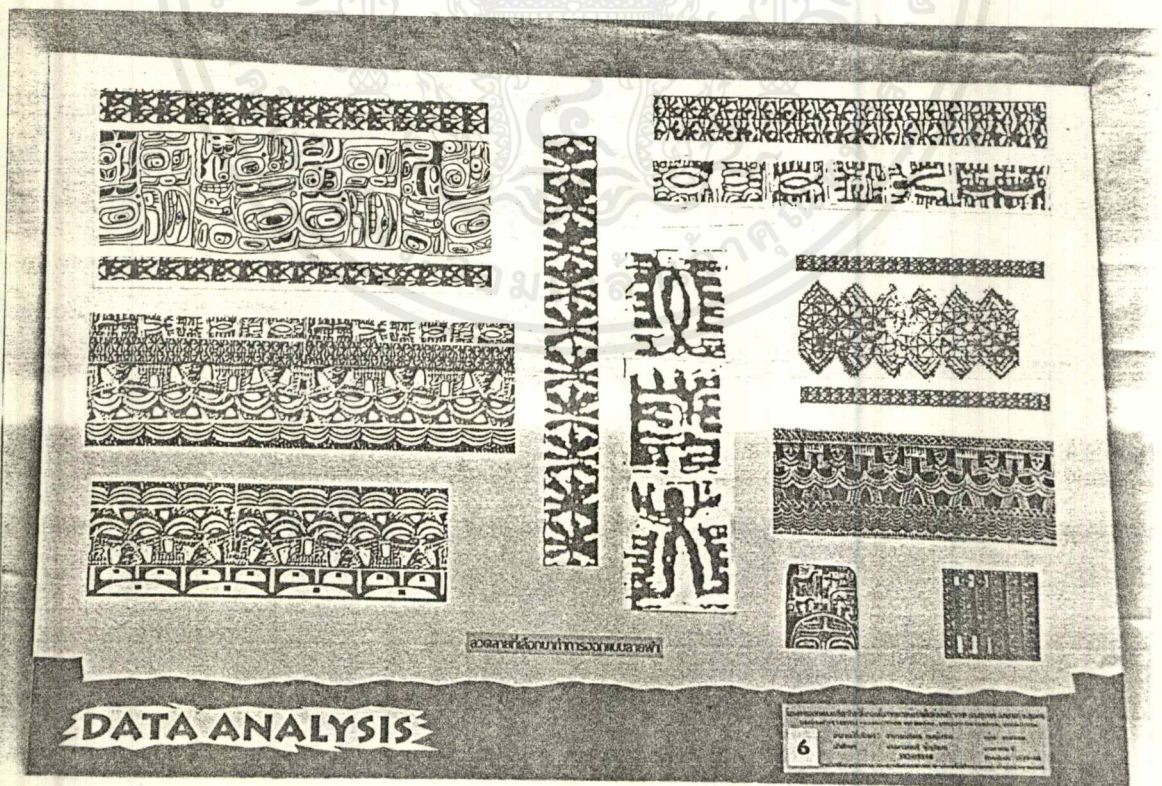
เอกส

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

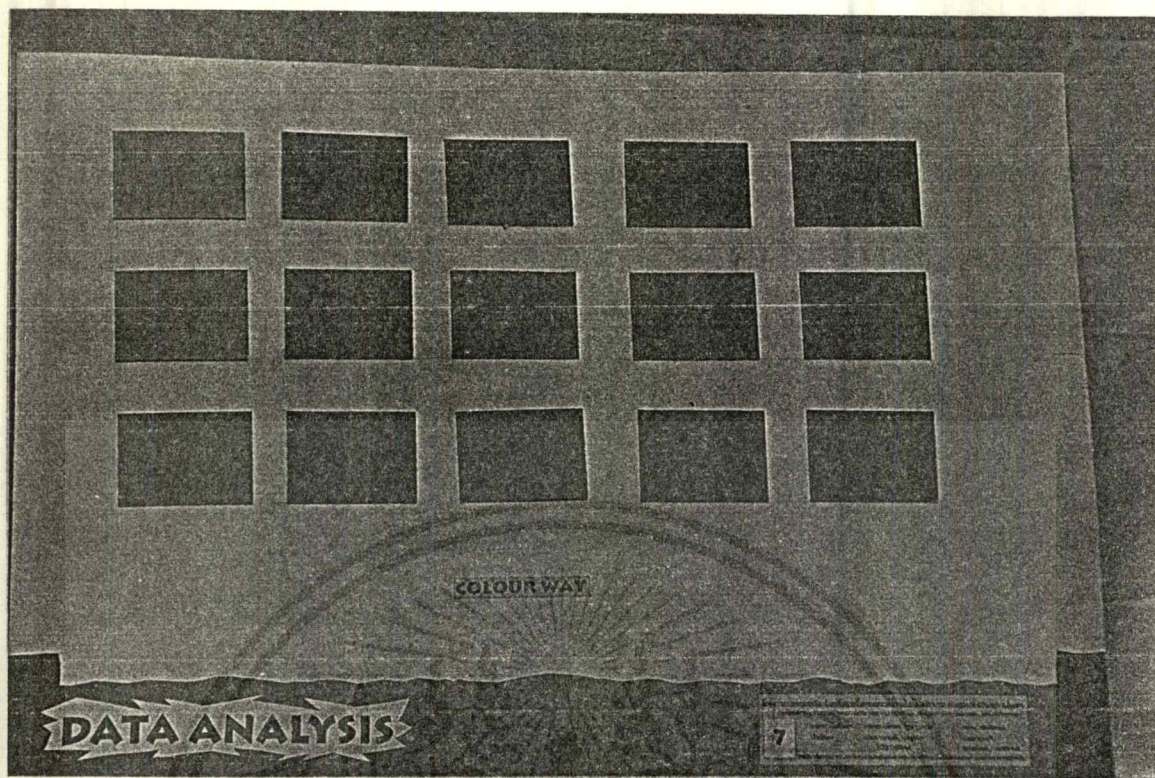
การคำ

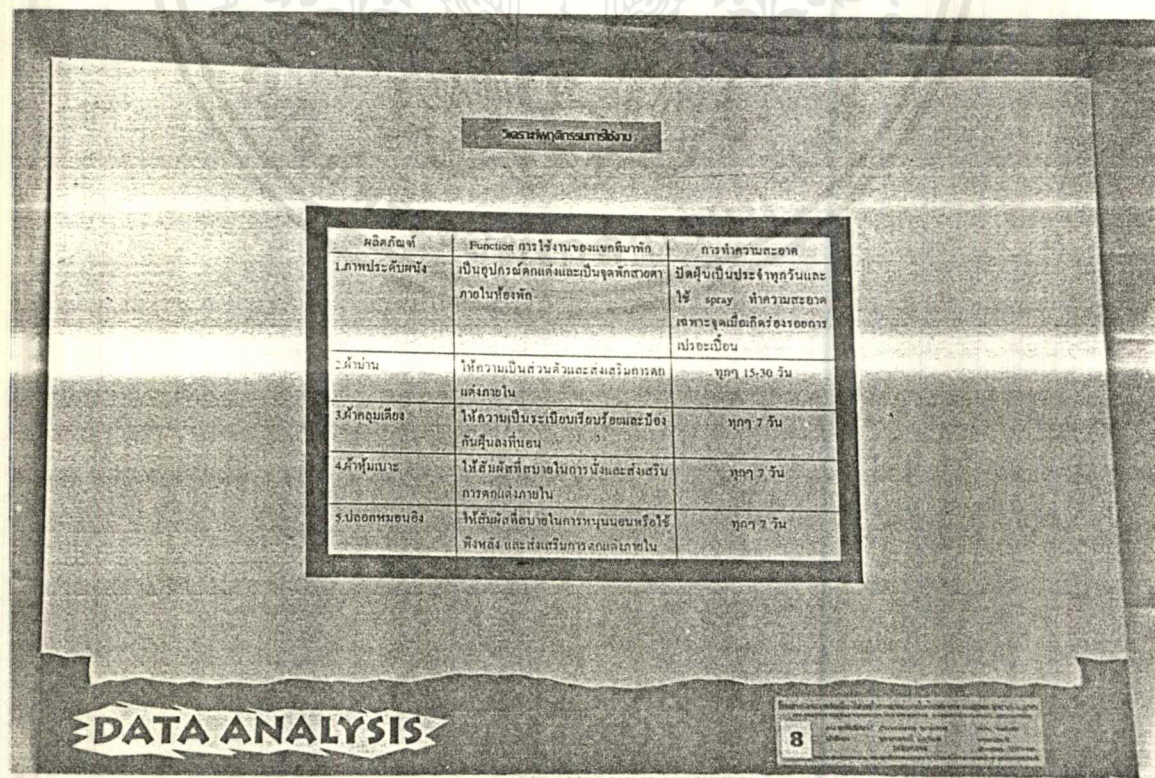
ภาพที่ 73 แสดง CONCEPT ของงาน

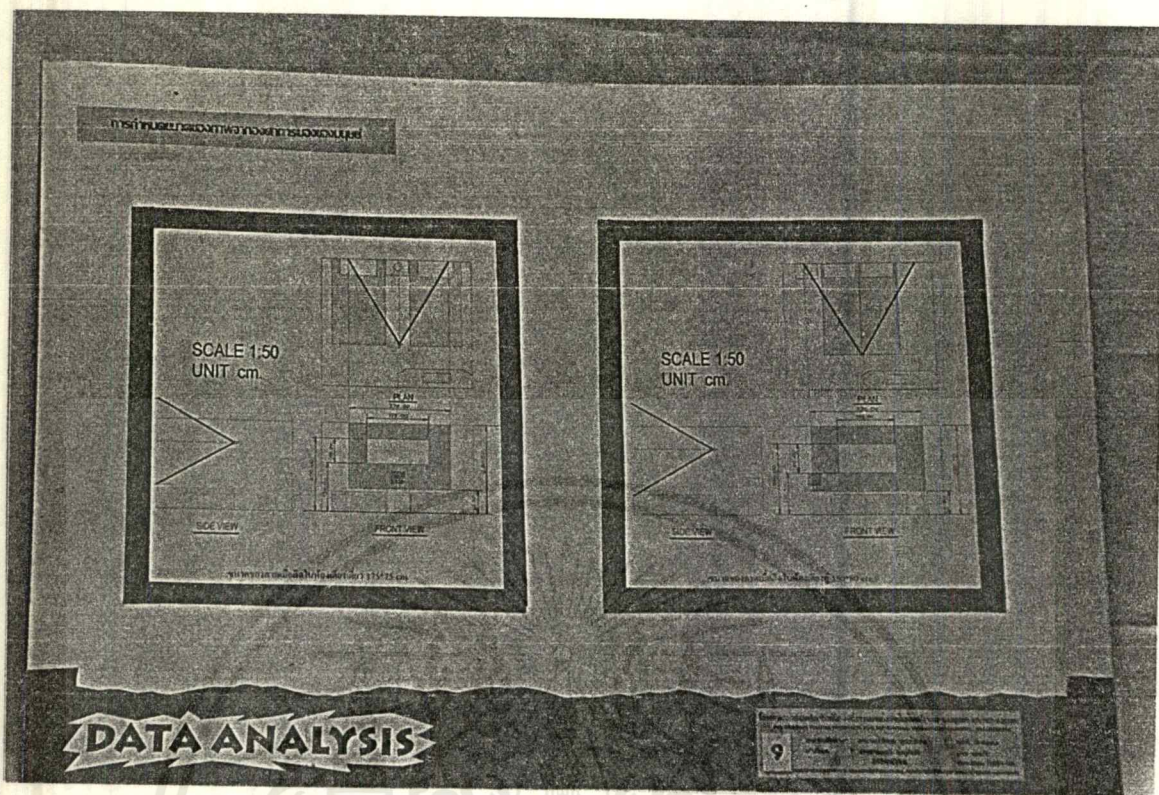
ภาพที่ 74 ลายบางส่วนของ Polynesia ที่นำมาใช้ในการออกแบบได้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75 การเลือกกลุ่มสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ

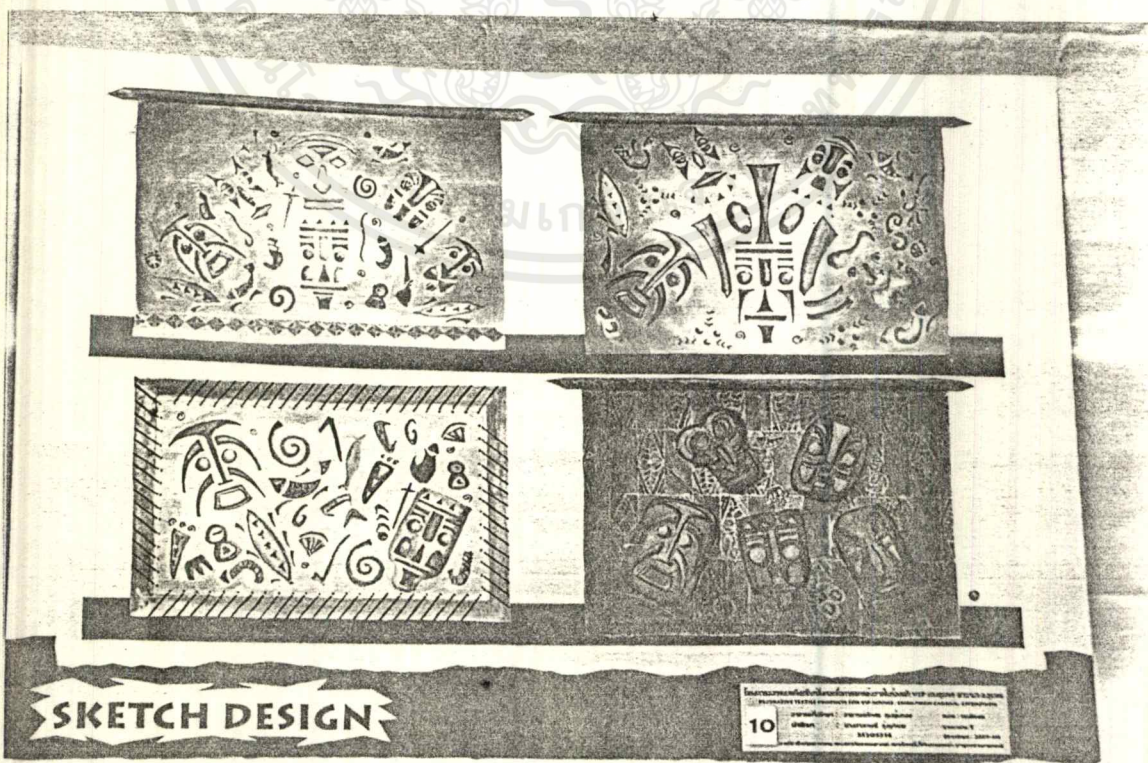

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีสืบหาเพื่อภาวะศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DATA ANALYSIS

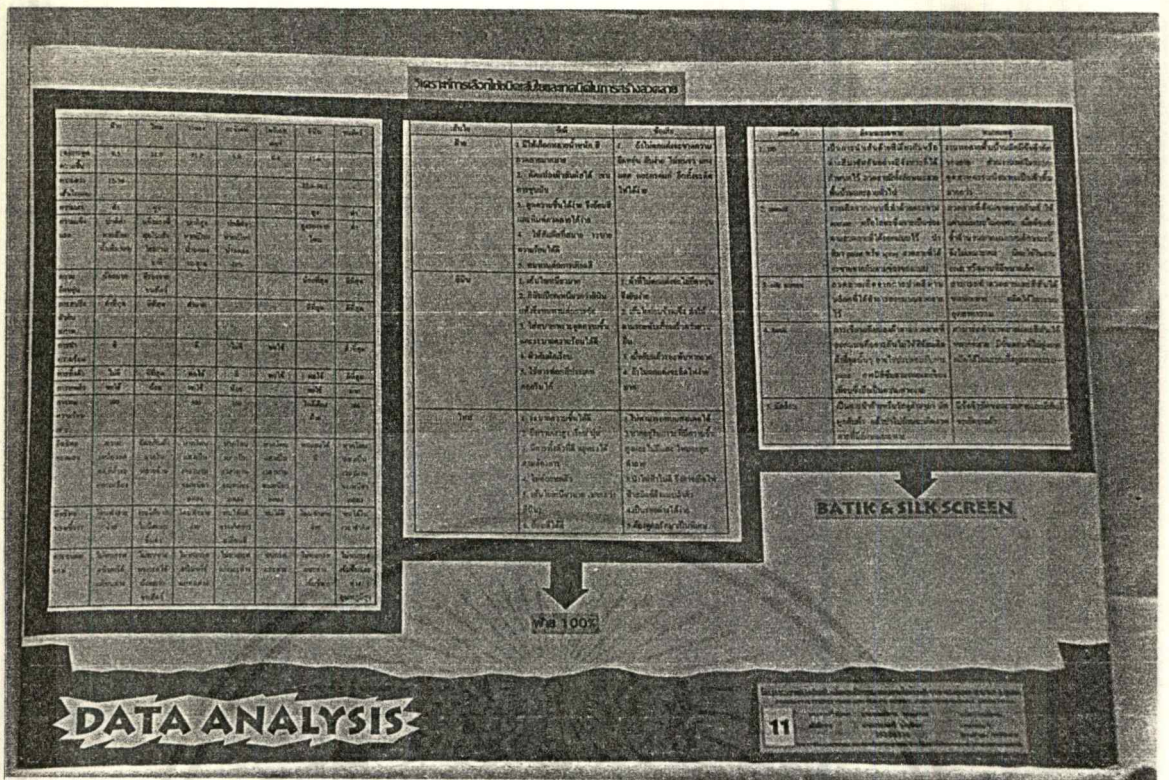
ภาพที่ 77 การกำหนดขนาดของภาพระดับผนัง

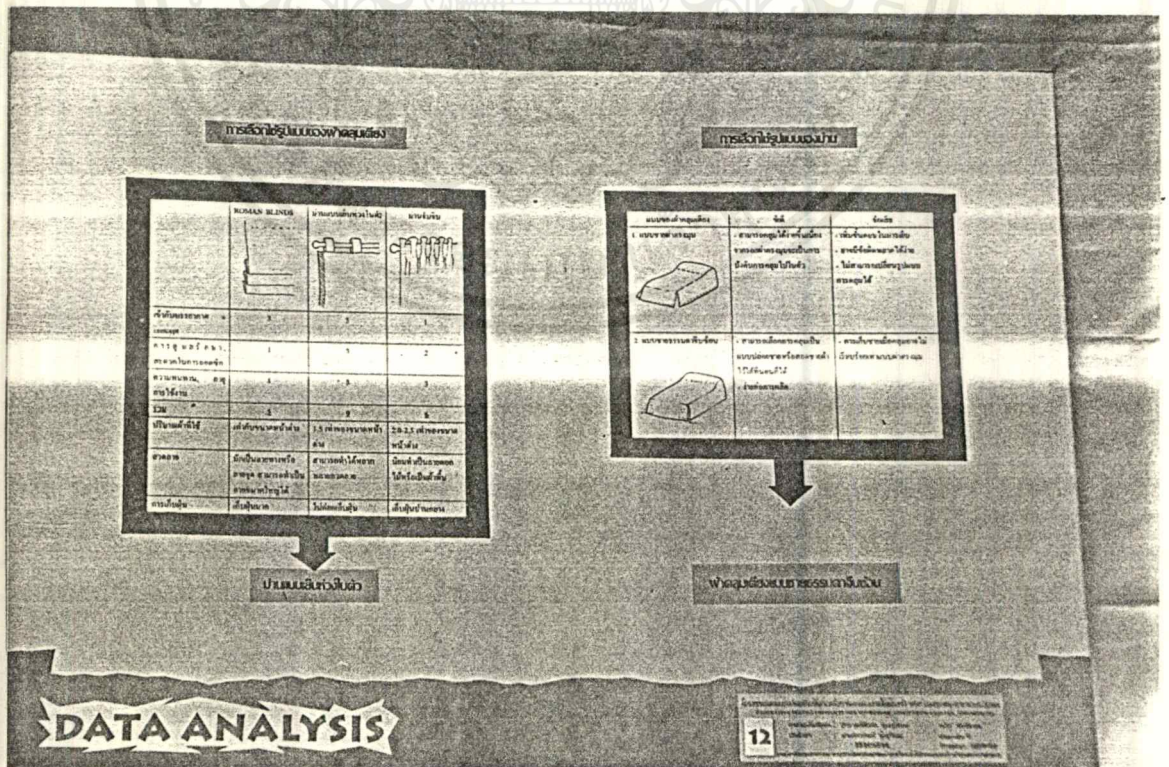
SKETCH DESIGN

10

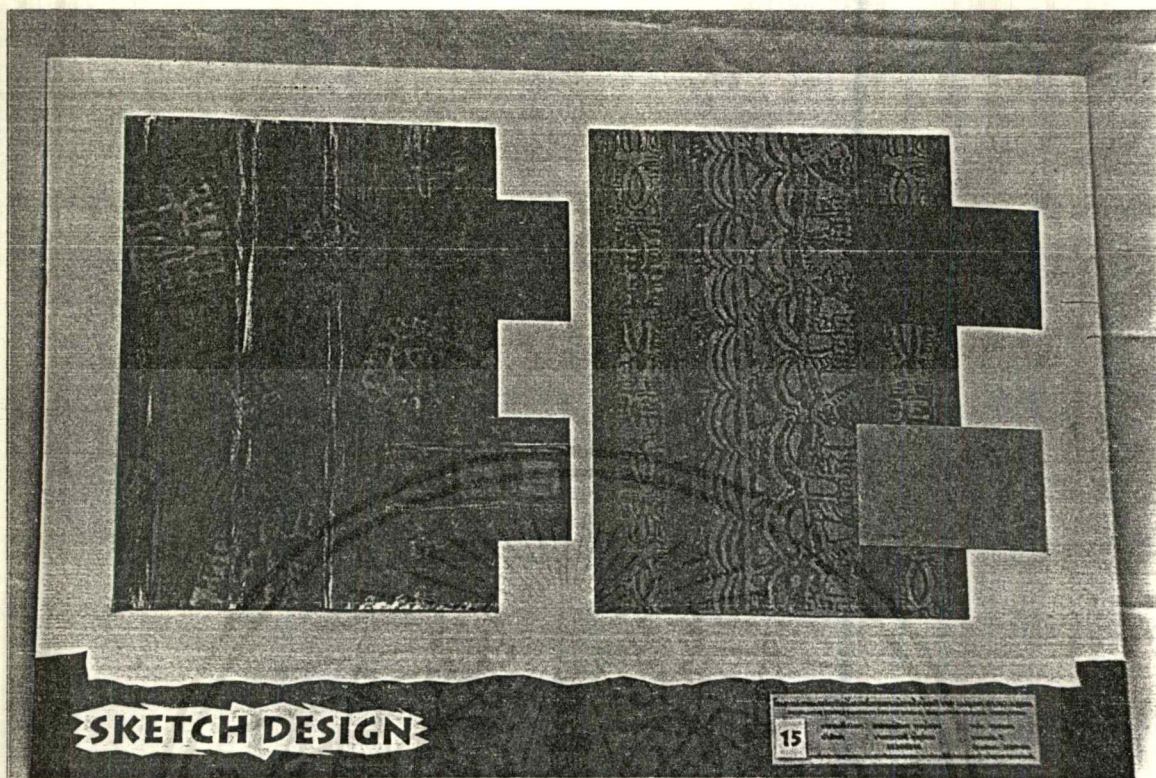
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ภาพที่ 78 การออกแบบภาพระดับผนัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 79 การเลือกชนิดเส้นใยและเทคนิคในการสร้างลวดลาย

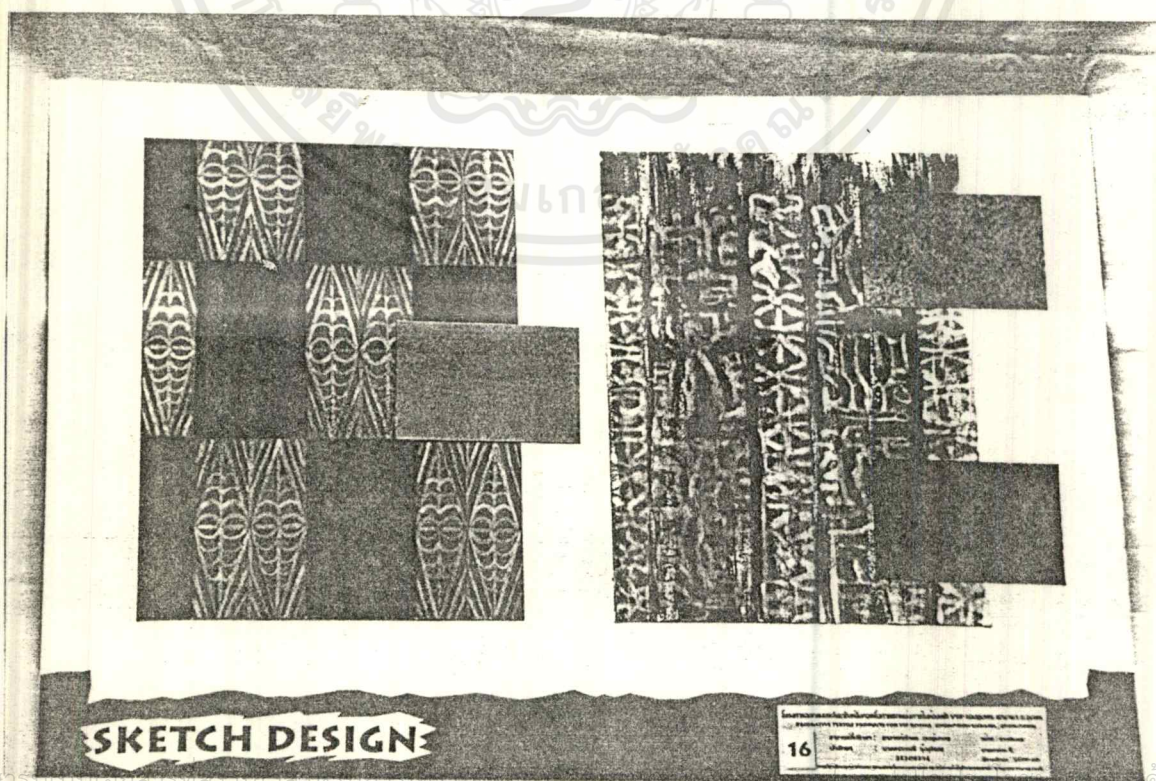
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภาพที่ 80 การเลือกใช้รูปแบบผ้าคลุมเตียงและผ้าปูที่นอนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SKETCH DESIGN

15

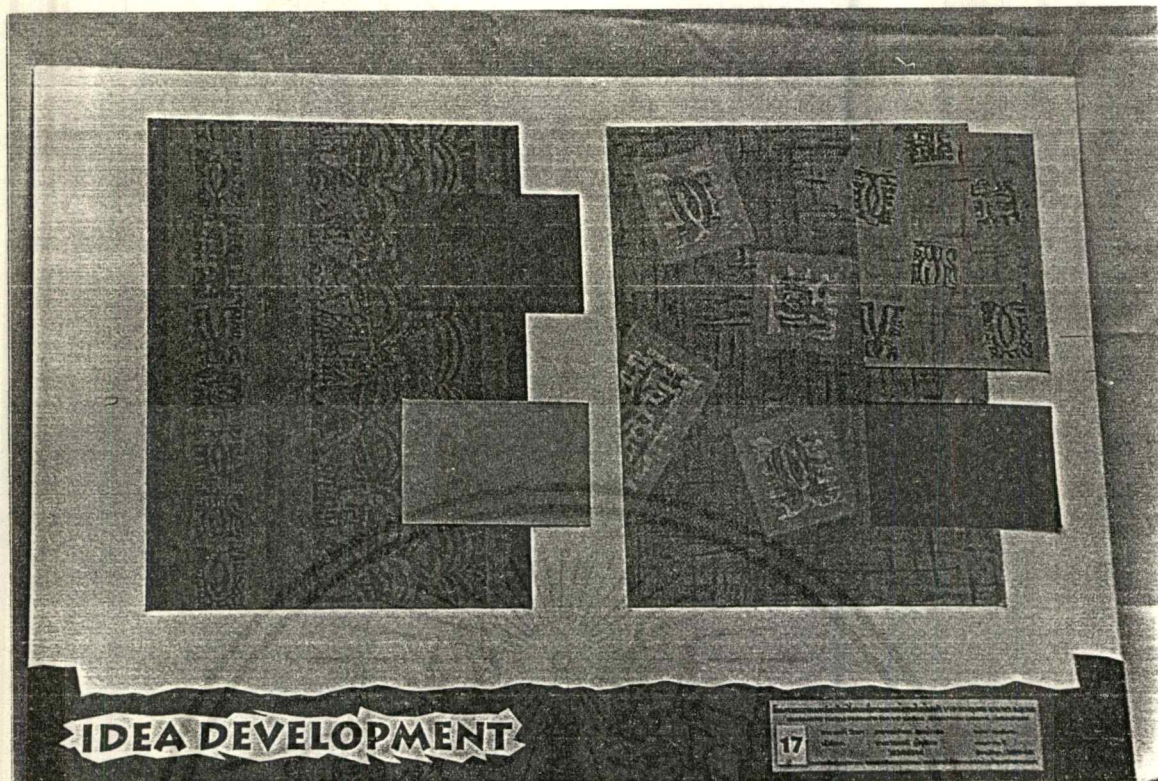
ภาพที่ 83 การออกแบบลายผ้า

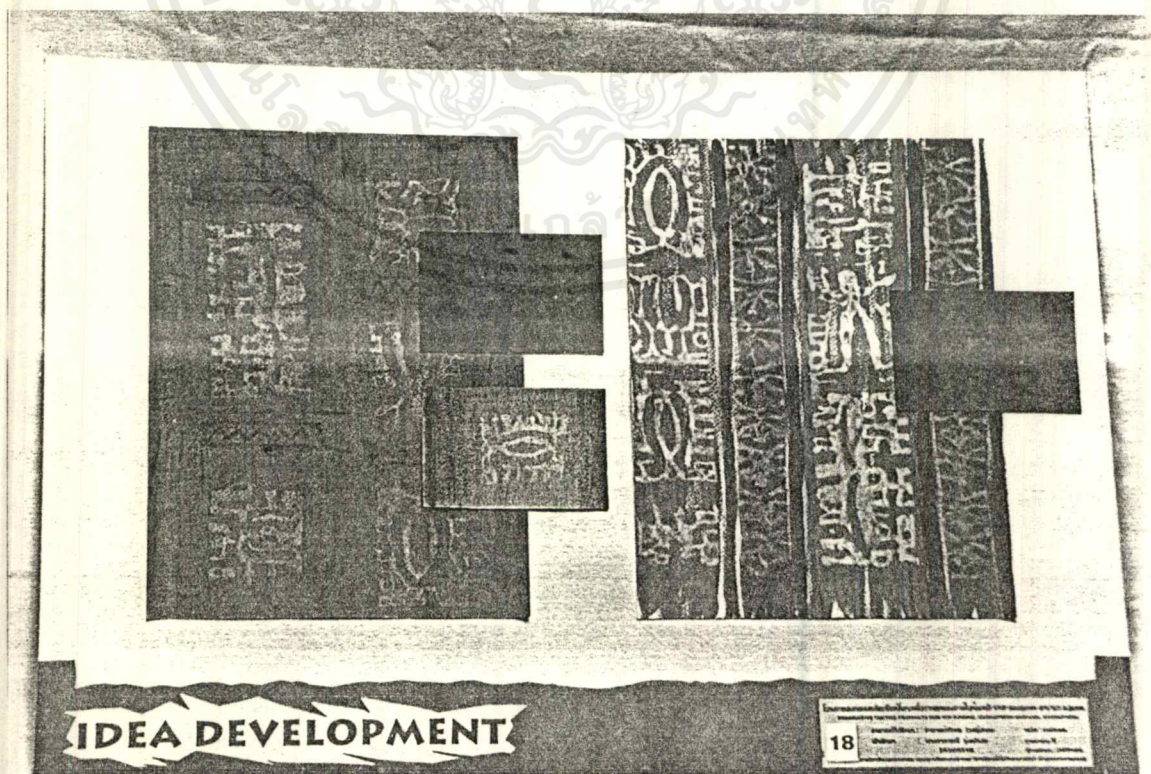
SKETCH DESIGN

16

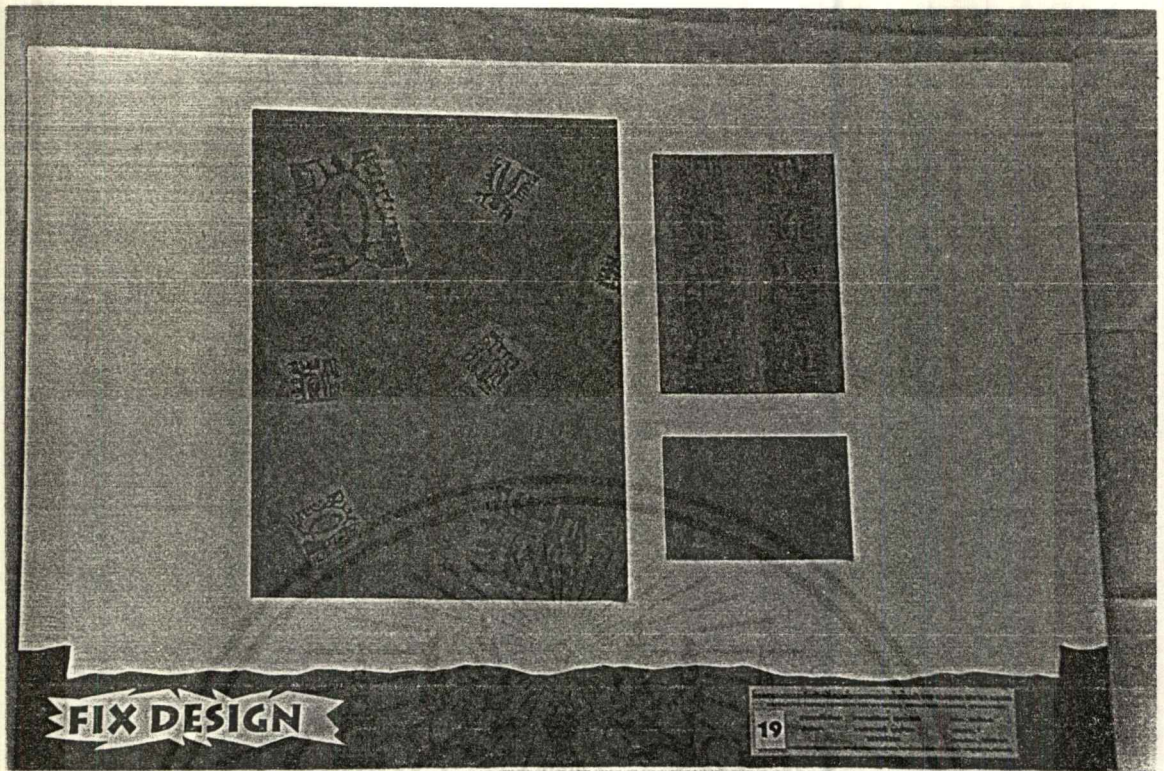
เอกสารนเบนเอกสารทลงมนเรลาที่รบการรงนเพอการรกษเท้านน และนุชู่ให้เพนลอบอชบระอชชนเพนค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงภาพที่ 84 การออกแบบลายผ้า เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

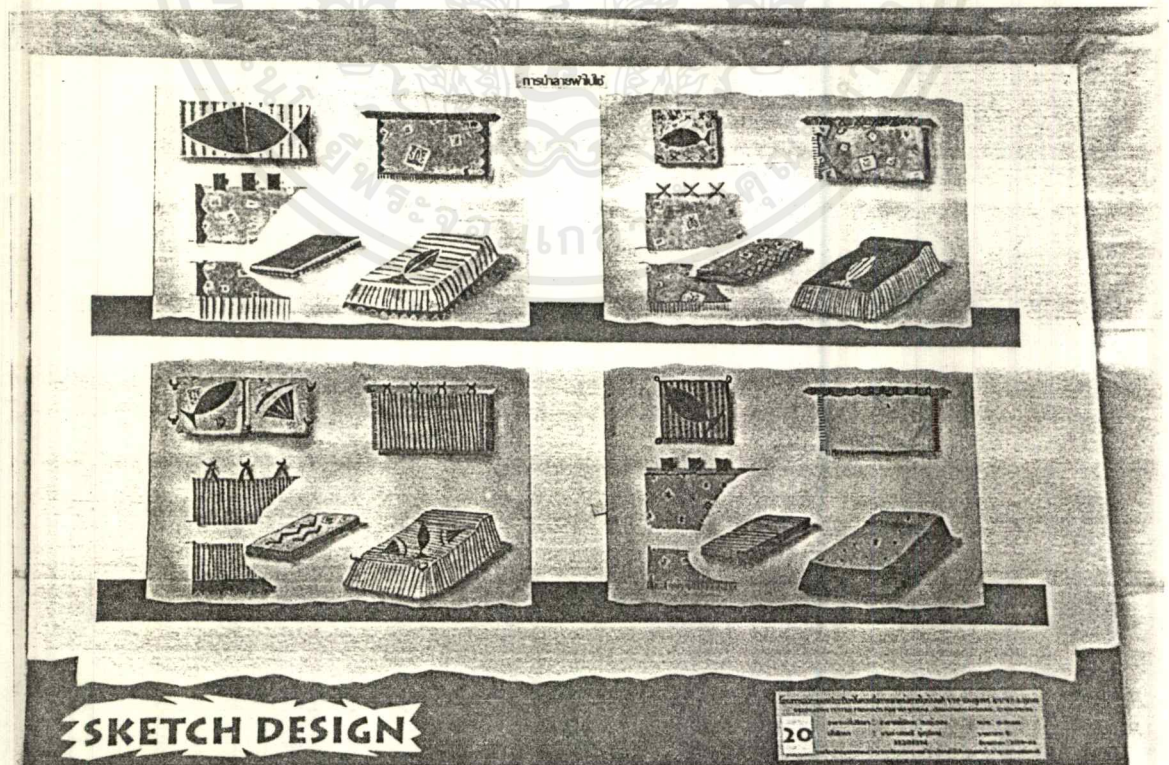
ภาพที่ 85 การพัฒนาแบบของลายผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 86 การพัฒนาแบบของลายผ้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

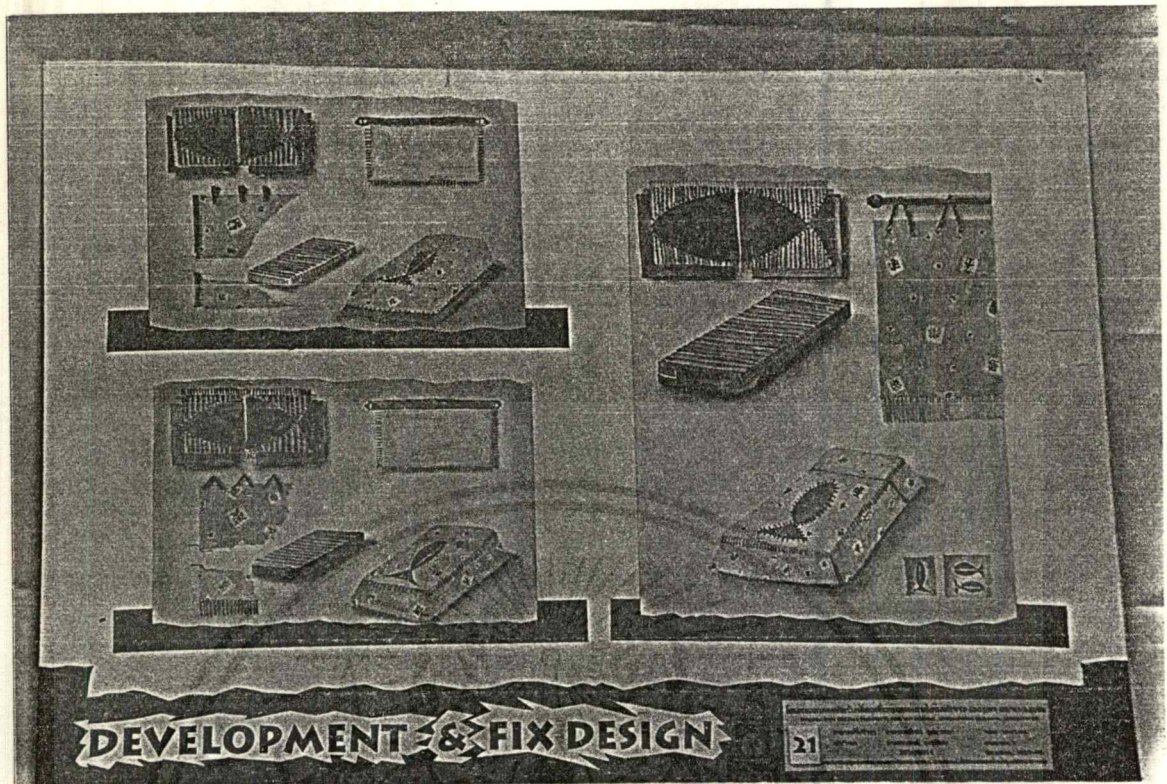

ภาพที่ 87 การสรุปแบบลายผ้า

ภาพที่ 88 การนำลายผ้าไปใช้

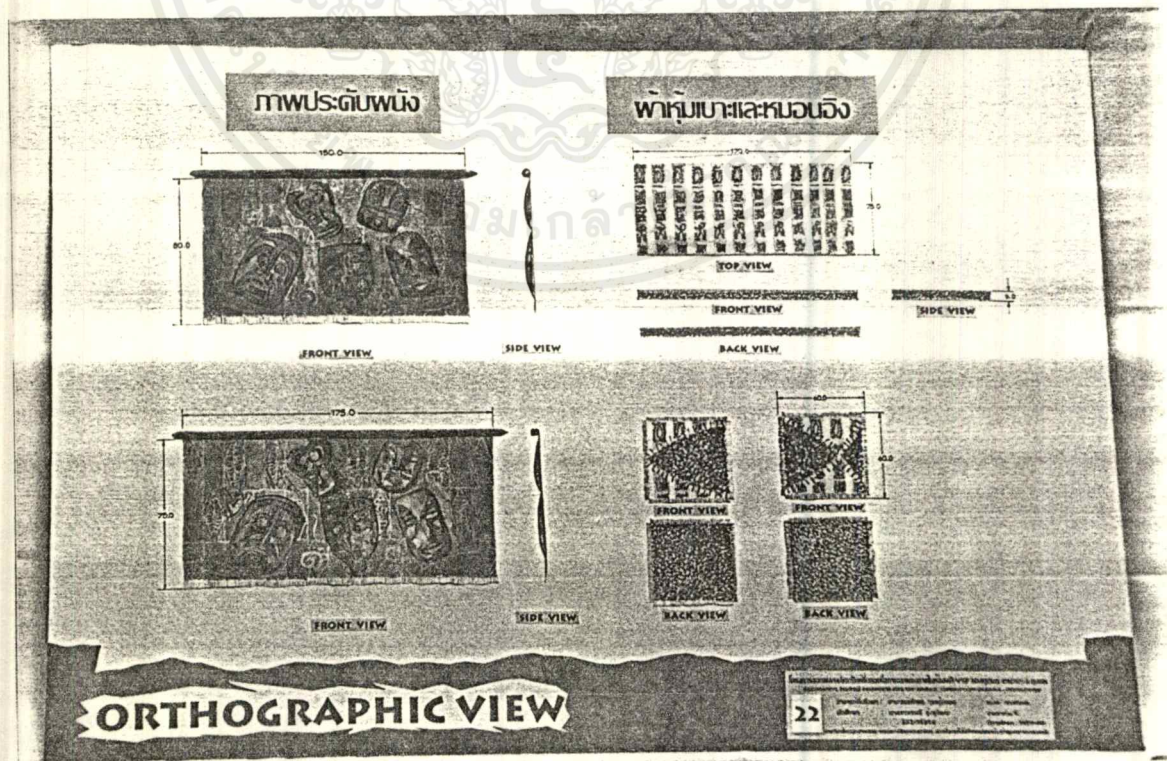
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการตีพิมพ์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการตีพิมพ์ใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DEVELOPMENT & FIX DESIGN

21

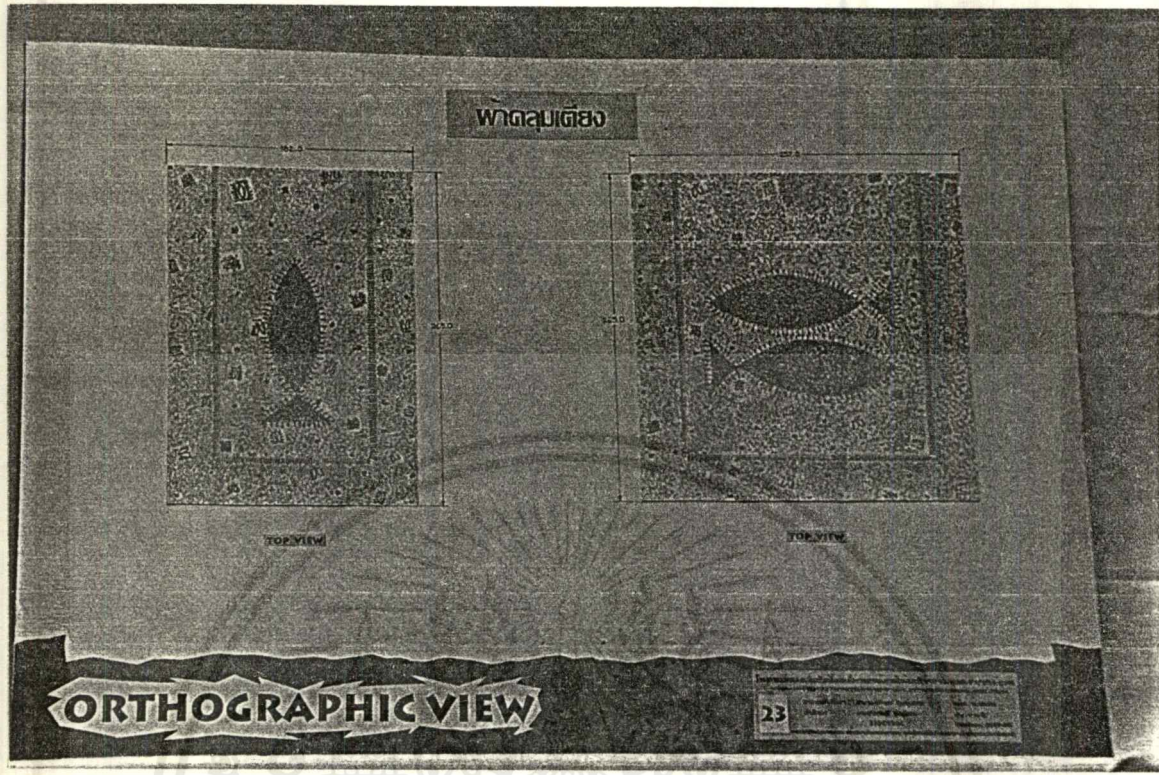
ภาพที่ 89 การพัฒนาและสรุปการนำลายผ้าไปใช้

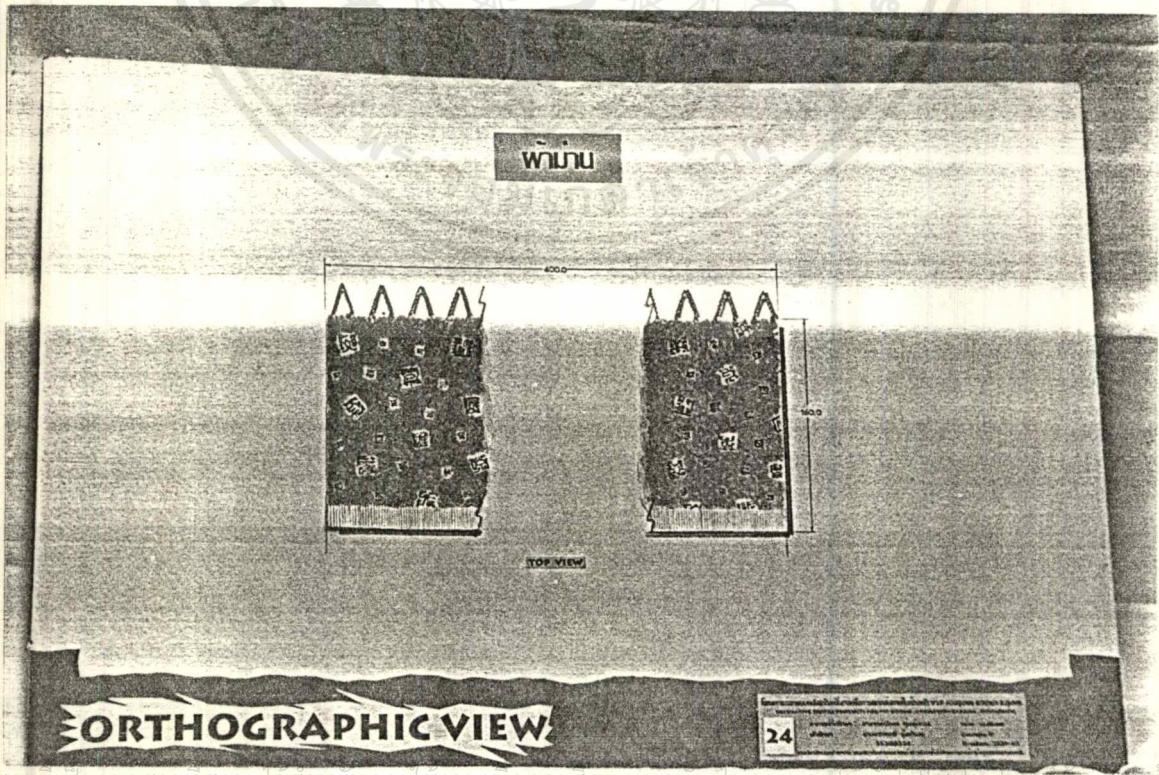
ORTHOGRAPHIC VIEW

22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาระดับต้นๆ ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 90 รูปด้านของภาพประดับผนัง ผ้าหุ้มเบาะ และหมอนอิง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 91 รูปด้านของผ้าคลุมเตียง

ภาพที่ 92 รูปด้านของผ้าผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนลิขสิทธิ์ของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไขหรือทำซ้ำของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง

ชนิดพันธุ์	ผู้ปลูก	ปลูกในสวน	ลักษณะ	ราคา
กล้วยน้ำว้า	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 150 บาท
กล้วยไข่	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 100 บาท
กล้วยหอม	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 200 บาท
กล้วยน้ำว้า	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 150 บาท
กล้วยไข่	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 100 บาท
กล้วยหอม	นายสมชาย ใจดี	ปีปลูก 1995	ปลูกในสวน	ราคา 200 บาท

DATA ANALYSIS

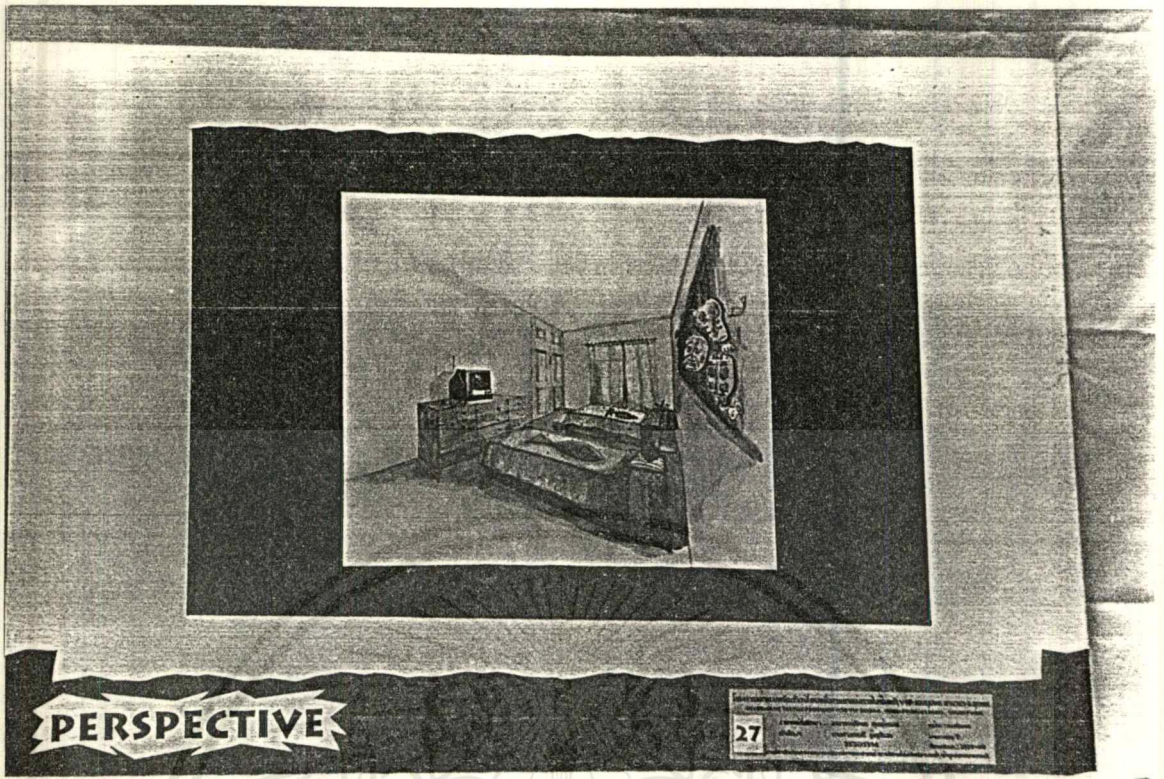
25

ภาพที่ 93 สรุปผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในโครงการ

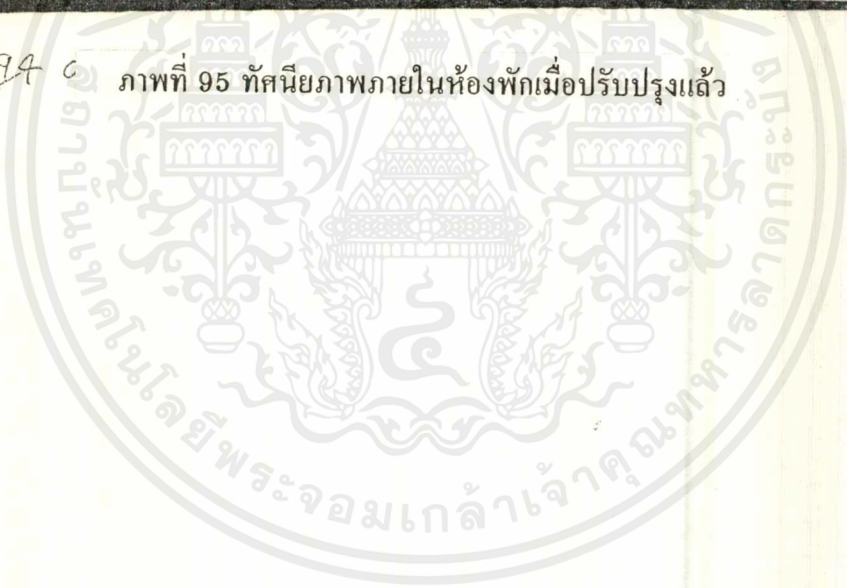
PERSPECTIVE

26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการดำเนินงานที่วางไว้ไปเมื่อปรับปรุงแล้วใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 94 ทศนียภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

94 c ภาพที่ 95 ทศนียภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วิเคราะห์และสรุปผลการออกแบบ

ในขอบเขตโครงการมีผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 5 ชิ้น คือ ภาพระดับผนัง ผ้าม่าน ผ้ามุ้มเตียง ผ้ามุ้มเบาะและปลอกหมอนอิง สามารถแบ่งงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ภาพระดับผนัง
2. ผ้าม่าน ผ้ามุ้มเตียง ผ้ามุ้มเบาะและปลอกหมอนอิง ซึ่งได้ทำการออกแบบลายผ้าเพื่อตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์

เมื่อผ่านการตรวจในขั้นตอนแบบร่างแล้ว จึงได้ข้อสรุปเพื่อนำมาแก้ไขดังนี้

1. ภาพระดับผนัง : การใช้สีของหน้าฉากแต่ละหน้าต้องปรับให้ลดความน่ากลัวลง และเพิ่มสีสันให้มีความสดใสขึ้น โดยต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการใช้สีของ Polynesian เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบ

2. ผ้าม่าน ผ้ามุ้มเตียง ผ้ามุ้มเบาะและปลอกหมอนอิง

2.1 ลักษณะของเส้น ลวดลาย และขนาดสัดส่วนของลาย สามารถสรุปแบบได้ แต่การใช้สียังต้องปรับปรุง เนื่องจากโทนสีที่เลือกใช้เป็นกลุ่มของสีน้ำตาลทั้งหมด ซึ่งแม้ว่าจะเป็นกลุ่มสีส่วนใหญ่ของงานของ Polynesian แต่ควรนำสีอื่นๆมาใช้ด้วย เช่น สีของต้นไม้ พระอาทิตย์ เพื่อให้เกิดความสดใส มีชีวิตชีวาภายในห้องพัก โดยต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการใช้สีของ Polynesian เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบ

2.2 ลักษณะลายของหมอนอิง 2 ใบที่นำมาต่อกันเป็นตัวปลานั้น ในทางปฏิบัติไม่สามารถทำได้เนื่องจากหมอนมีส่วนโค้งจะทำให้ตัวปลาโค้งไปตามหมอน ไม่สามารถมองเป็นตัวปลาที่สมบูรณ์ได้ ดังนั้นจึงควรออกแบบให้ลายจบได้ในหน้าหมอน 1 ใบ

2.3 จากการใช้ผ้าใบน้ำหนัก 10.5 oz. กับผลิตภัณฑ์ทุกชิ้น ได้เปลี่ยนเป็น

น้ำหนัก 18.0 oz. ใช้กับ ภาพระดับผนัง

น้ำหนัก 10.5 oz. ใช้กับ ผ้าม่าน ผ้ามุ้มเตียง ผ้ามุ้มเบาะ

น้ำหนัก 8.0 oz. ใช้กับ ปลอกหมอนอิง

เมื่อได้ทำการศึกษางานถึงข้อดี-ข้อเสียในขั้นตอนแบบร่าง ได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมแล้ว จึงทำการแก้ไขและพัฒนาแบบในขั้นตอนสุดท้าย

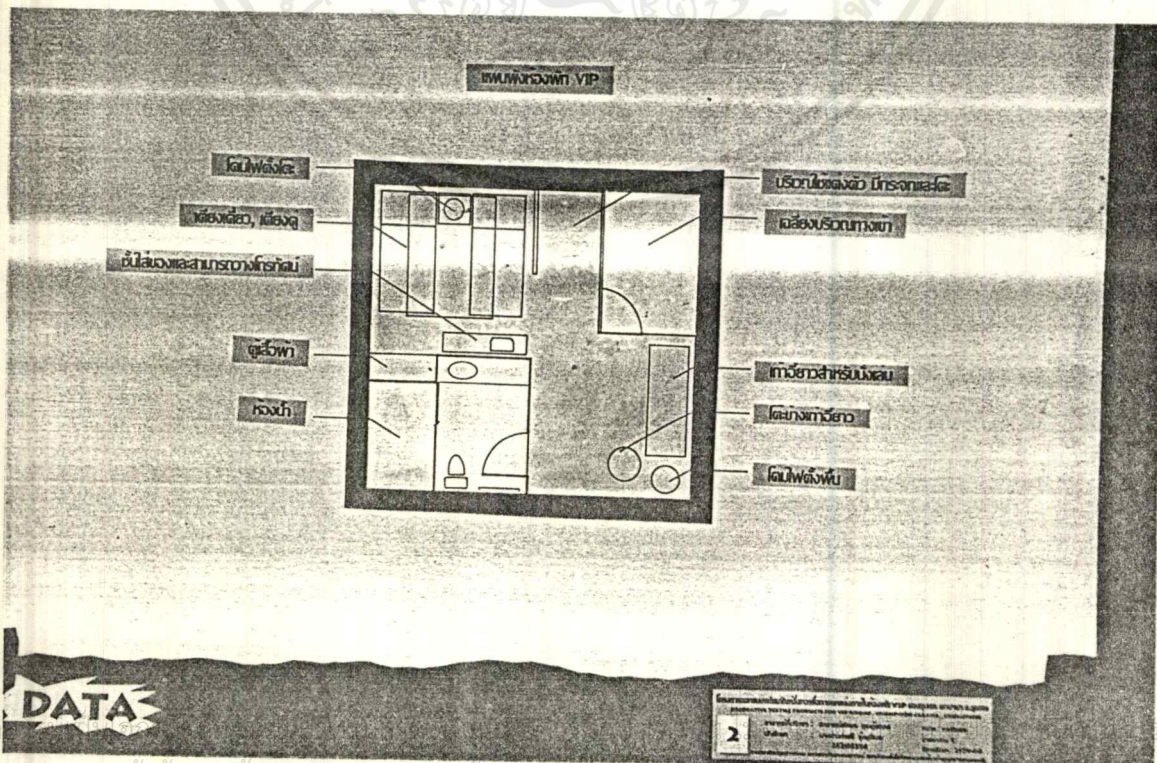
บทที่ 4

การเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 แผ่นเสนองาน

ภาพที่ 96 บรรยากาศที่ ชุมพร คาบانا

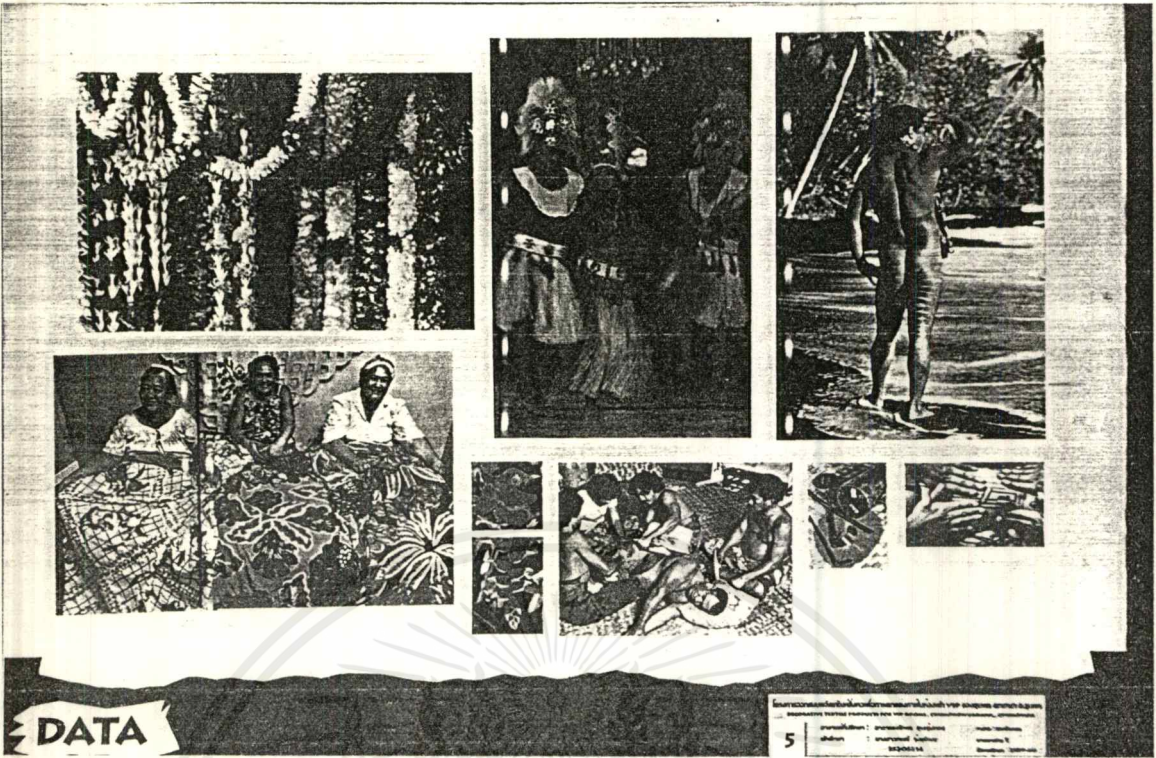
ภาพที่ 97 PLAN ห้องพัก VIP

ภาพที่ 98 แสดง CONCEPT ของงาน

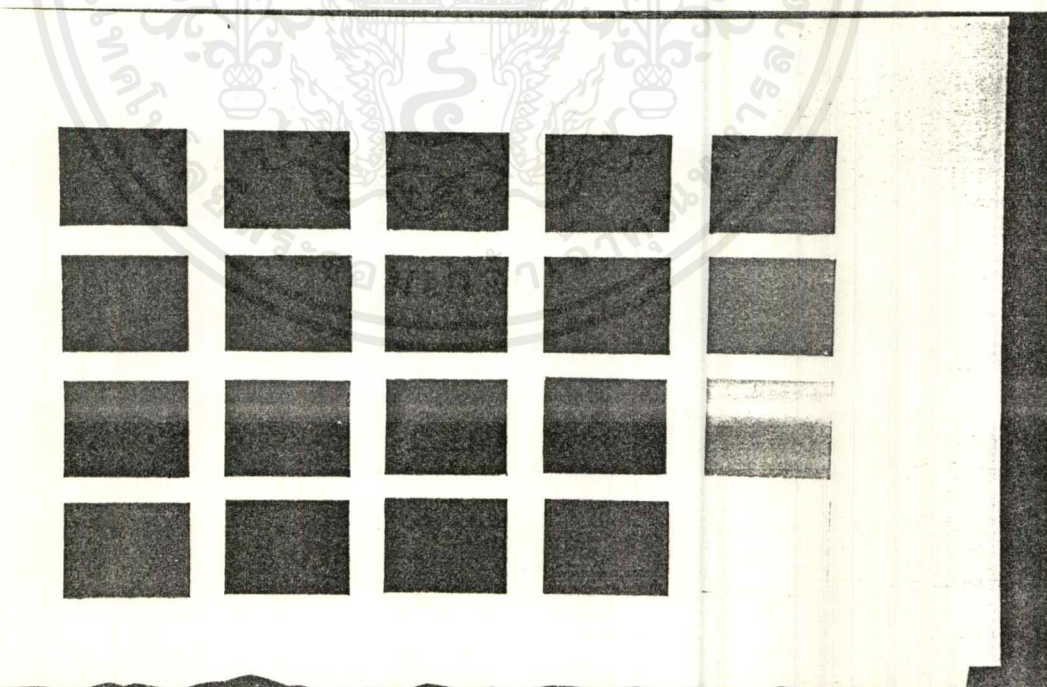
ภาพที่ 99 ลายบางส่วนของ Polynesia ที่นำมาใช้ในการออกแบบได้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DATA

5
 ชื่อเรื่องและชื่อผู้จัดทำเอกสารฉบับนี้ว่าอะไร
 ชื่อเรื่อง : ...
 ผู้จัดทำ : ...
 สถานที่ : ...

ภาพที่ 100 ทัศนของชาว Polynesia

COLOUR WAY

6
 ชื่อเรื่องและชื่อผู้จัดทำเอกสารฉบับนี้ว่าอะไร
 ชื่อเรื่อง : ...
 ผู้จัดทำ : ...
 สถานที่ : ...

ภาพที่ 101 การขยายสีที่สามารถเลือกนำมาใช้ได้

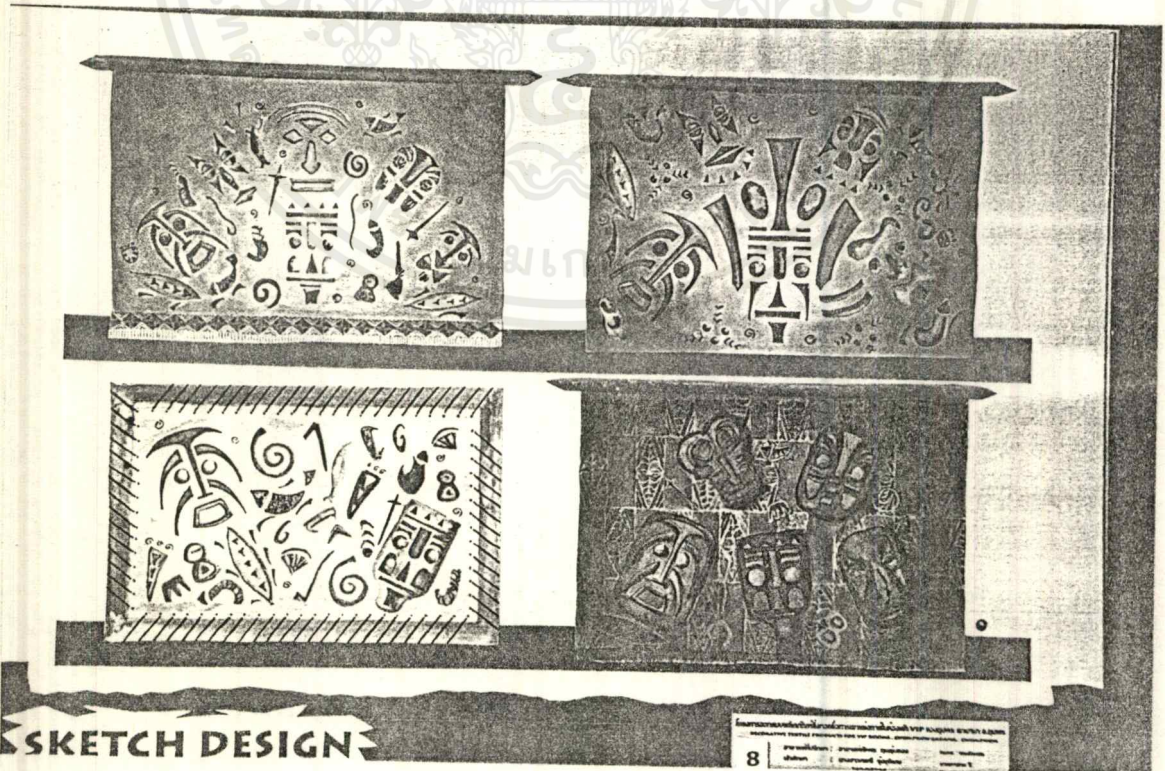
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผลิตภัณ์ทั้งหมดในโครงการ

ชนิดวัสดุ	ประเภท	วัสดุเสริม	ปริมาณ	ราคา
ลายพระอาทิตย์	เป็นลายรูปถ่าย 150 ชิ้น/แผ่น 15	สีฟ้า 100%	Polymer	แผ่นละ 110 บาท รวม 16500 บาท รวม 1500 บาท
ไม้ฉาบ	เป็นลายสีฟ้า ไม้	สีฟ้า 100%		10000 บาท
ไม้ทาสี	เป็นลาย ลายพระอาทิตย์	สีฟ้า 100%	Polymer	แผ่นละ 110 บาท รวม 16500 บาท รวม 1500 บาท
ไม้สีฟ้า	เป็นลายพระ อาทิตย์ 150 ชิ้น/ แผ่น	สีฟ้า 100%		17000 บาท
ไม้ทาสี		สีฟ้า 100%	ไม้สีฟ้า Polymer	17000 บาท
ไม้ทาสี	เป็นลายพระ อาทิตย์ 150 ชิ้น/ แผ่น	สีฟ้า 100%		10000 บาท
ไม้ทาสี		สีฟ้า 100%	ไม้สีฟ้า Polymer	10000 บาท

DATA ANALYSIS

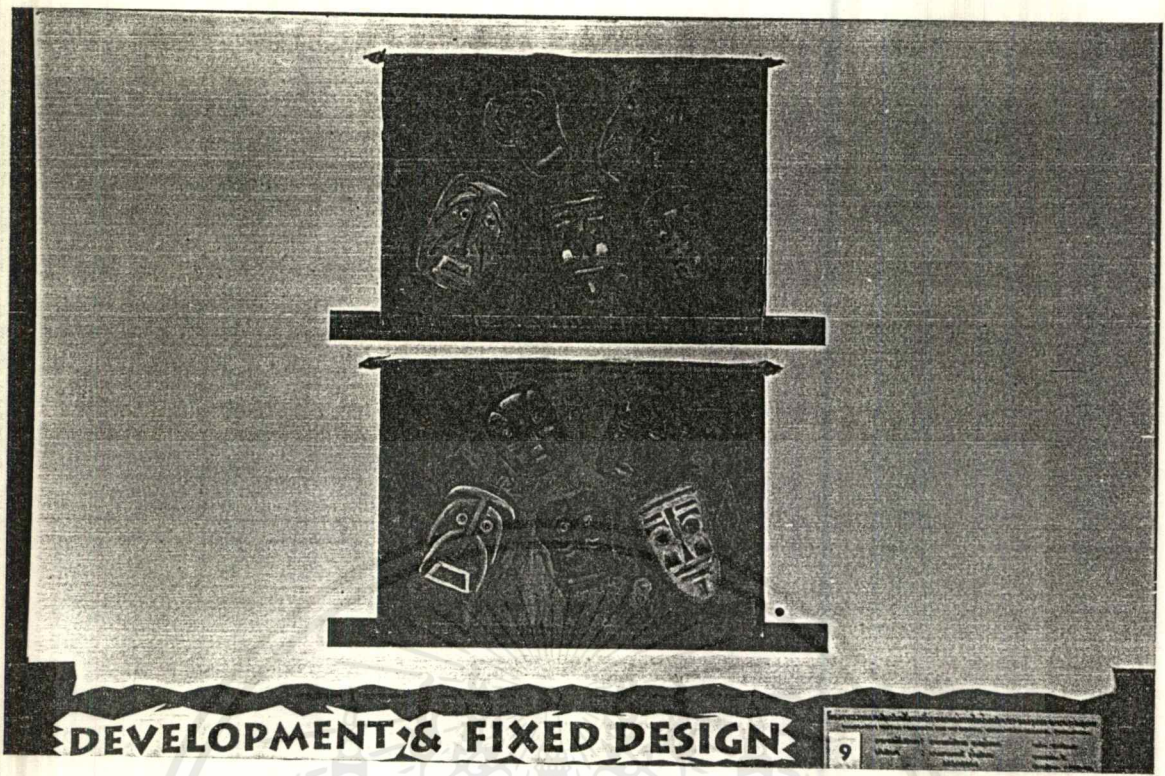
ภาพที่ 102 สรุปผลิตภัณ์ทั้งหมดในโครงการ

SKETCH DESIGN

ภาพที่ 103 การออกแบบภาพประดับผนัง

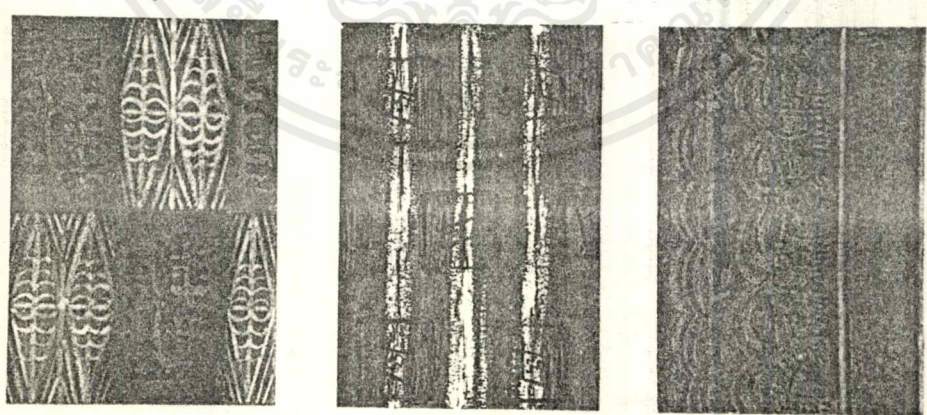
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DEVELOPMENT & FIXED DESIGN

9

ภาพที่ 104 การพัฒนาและสรุปแบบภาพระดับผนัง

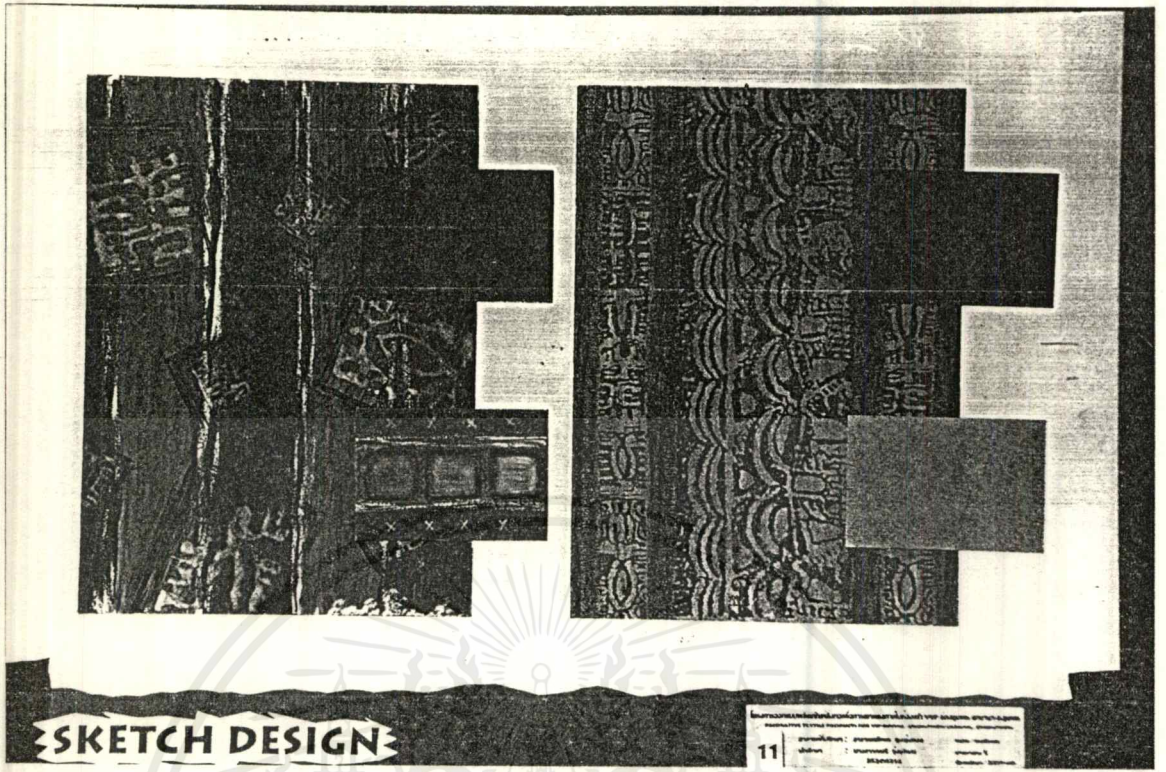
สาขา

PRELIMINARY IDEA

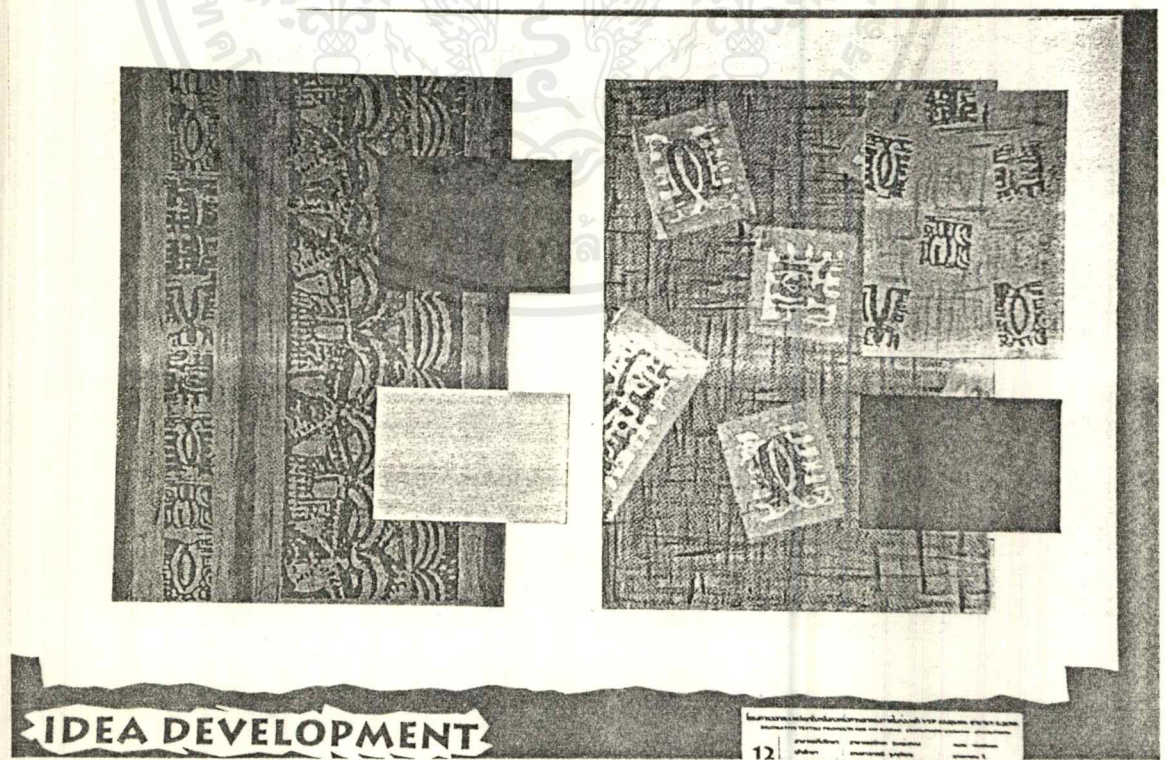
10

ภาพที่ 105 การออกแบบลายผ้า

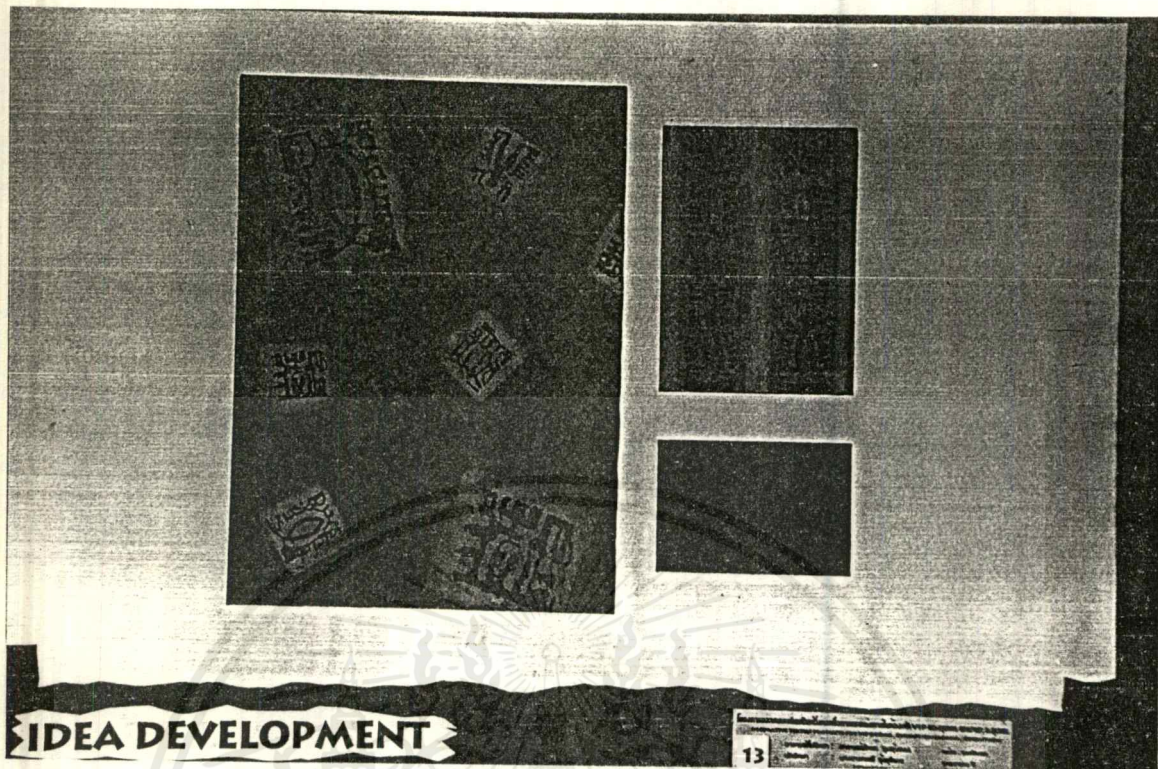
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 106 การออกแบบลายผ้า

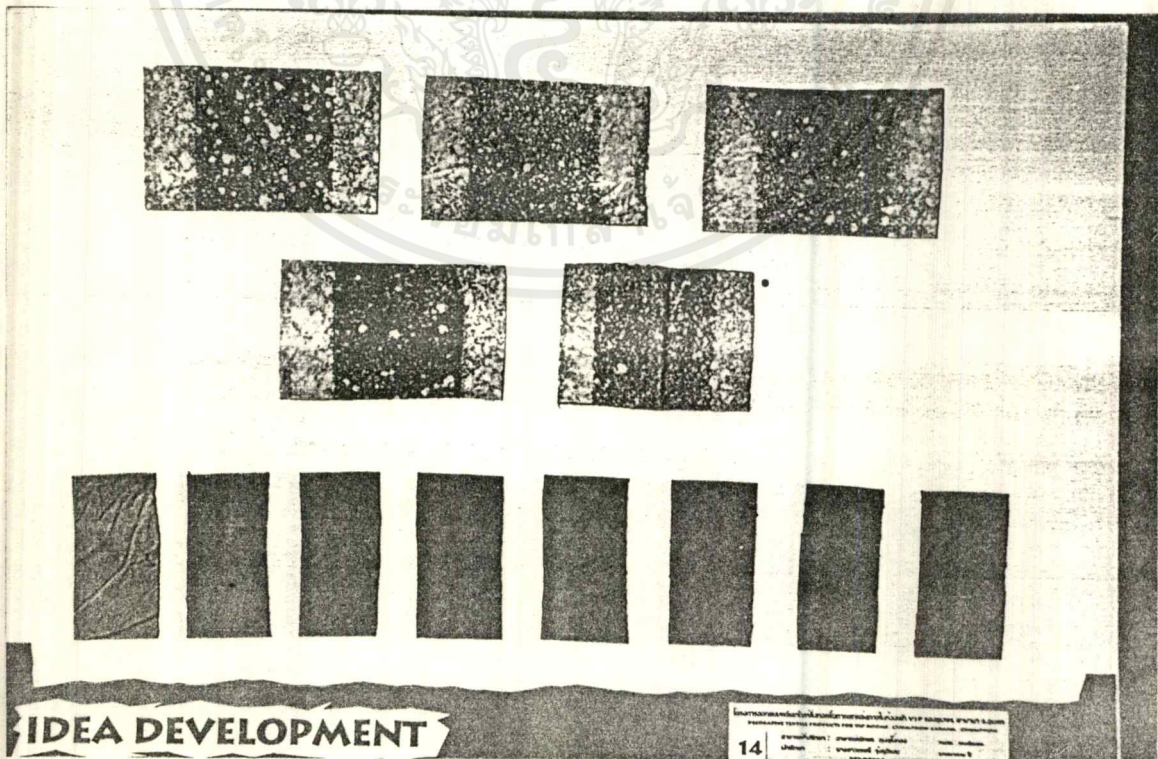

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 107 การพัฒนาแบบช่องลายผ้าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDEA DEVELOPMENT

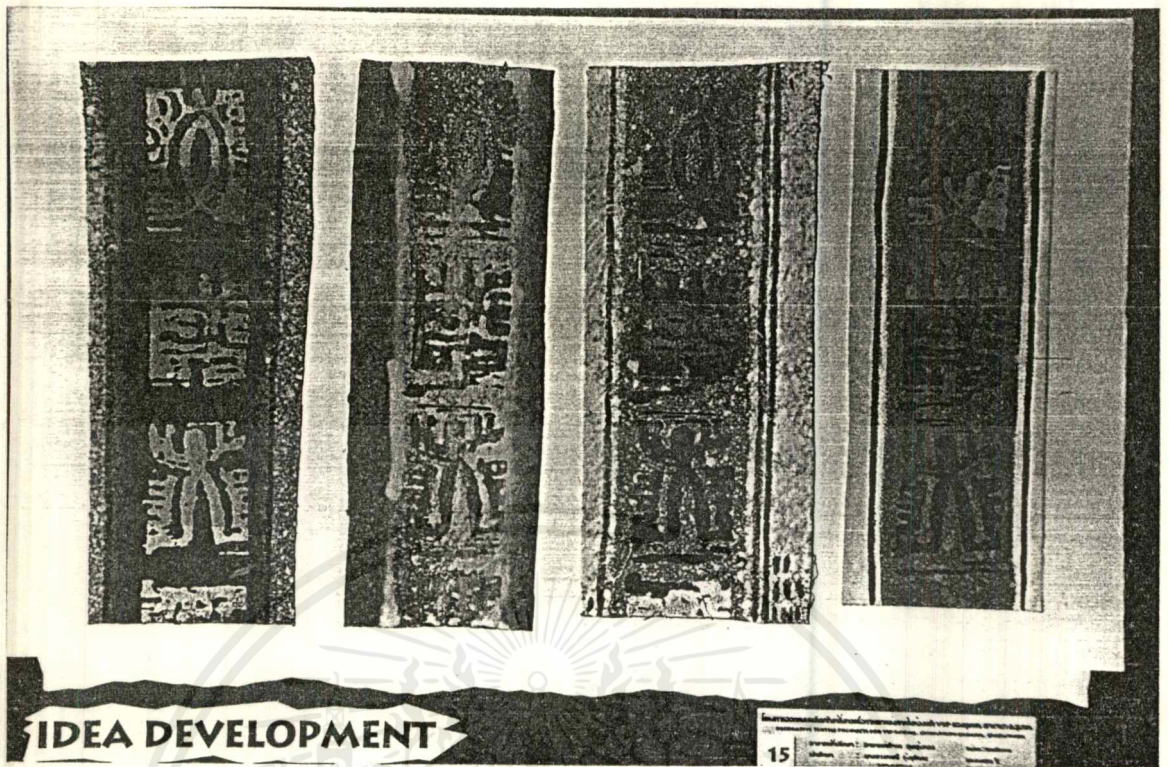
ภาพที่ 108 การพัฒนาแบบของลายผ้า

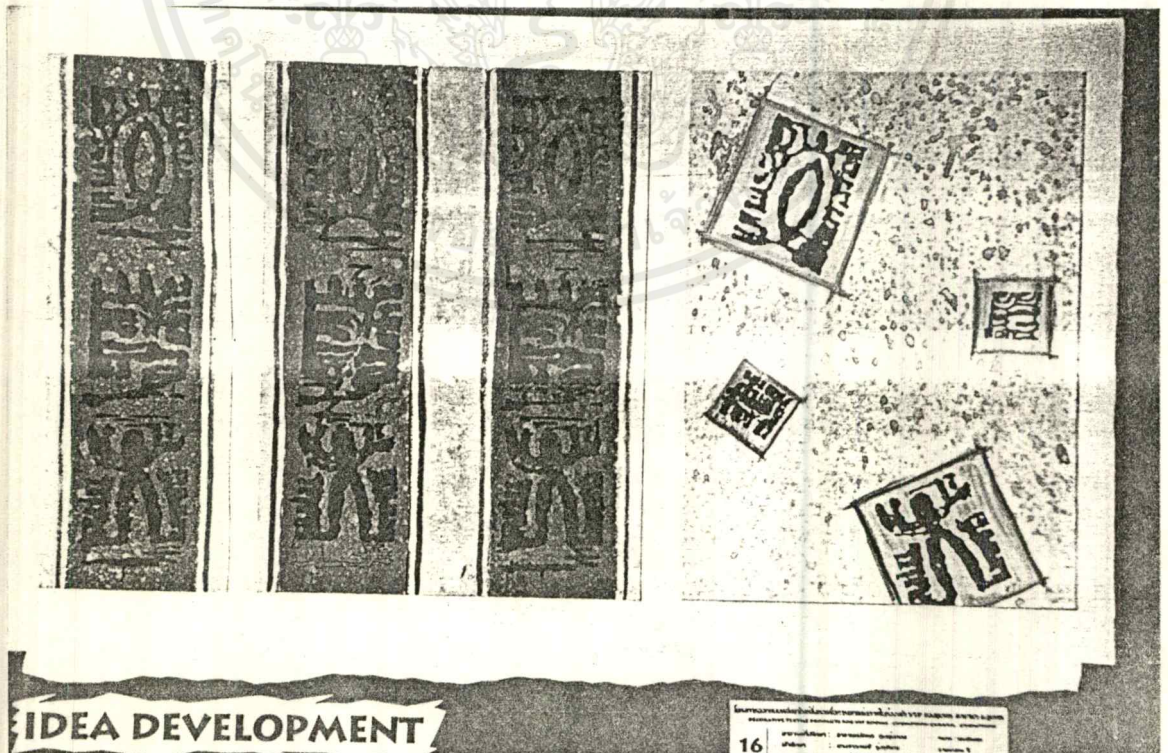
IDEA DEVELOPMENT

ภาพที่ 109 การพัฒนาแบบของลายผ้า

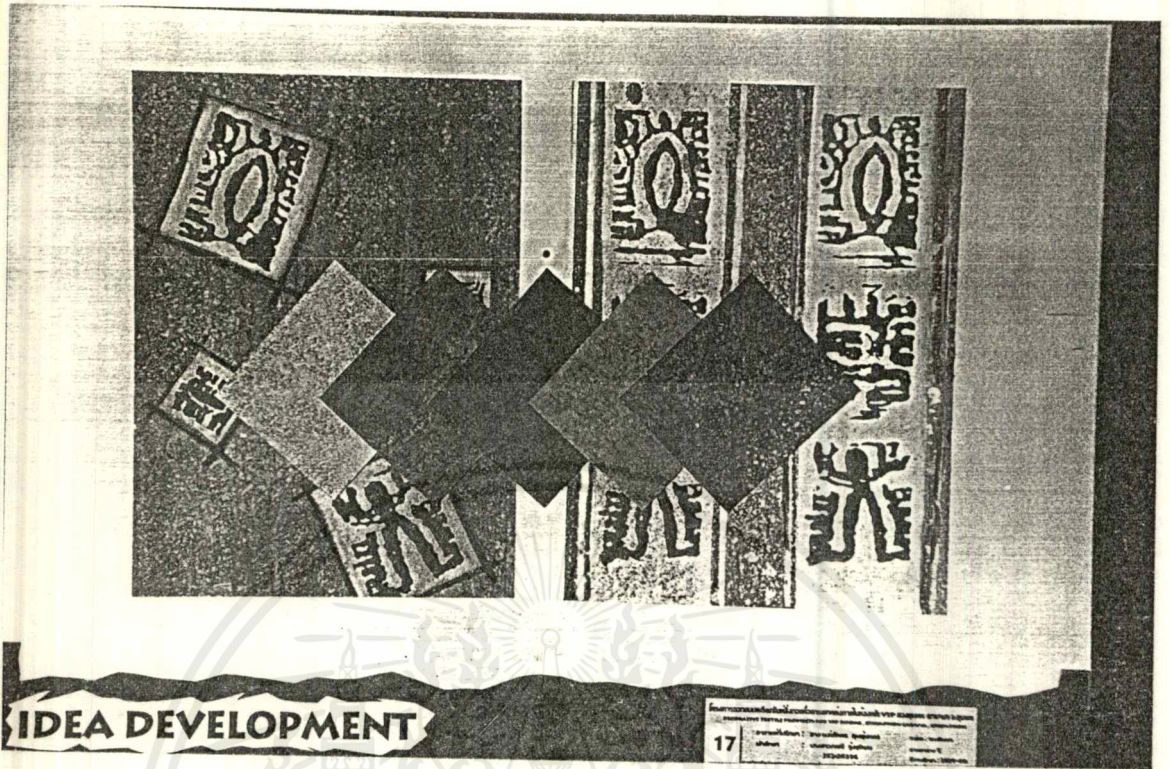
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 110 การพัฒนาแบบของลายผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 111 การพัฒนาแบบของลายผ้าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

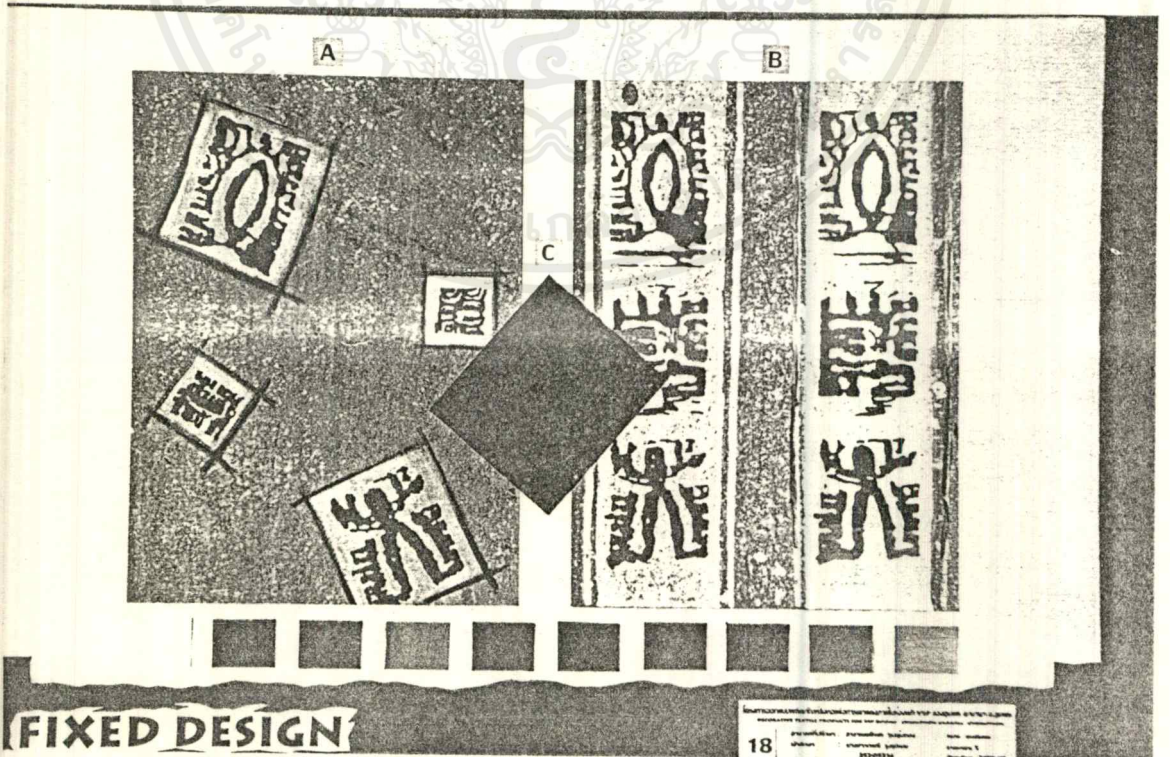

IDEA DEVELOPMENT

17

ชื่อ	เลขที่	ชื่อ

ภาพที่ 112 การพัฒนาแบบของลายผ้า

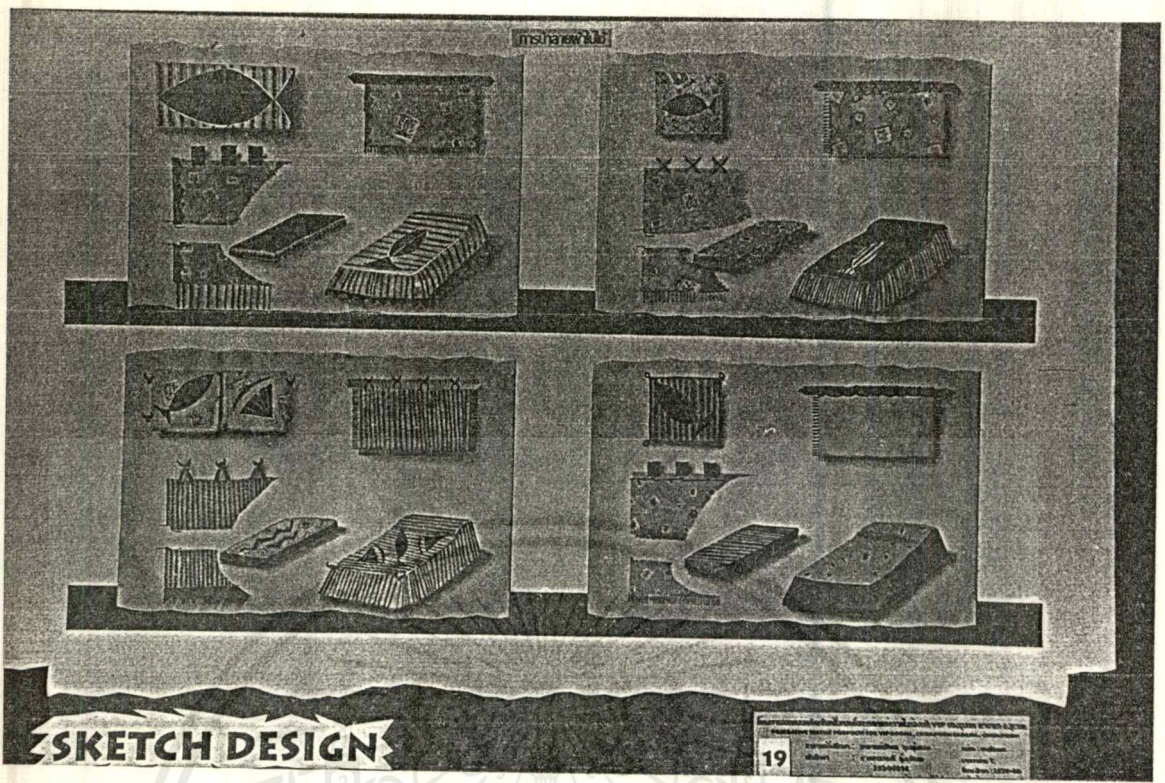

FIXED DESIGN

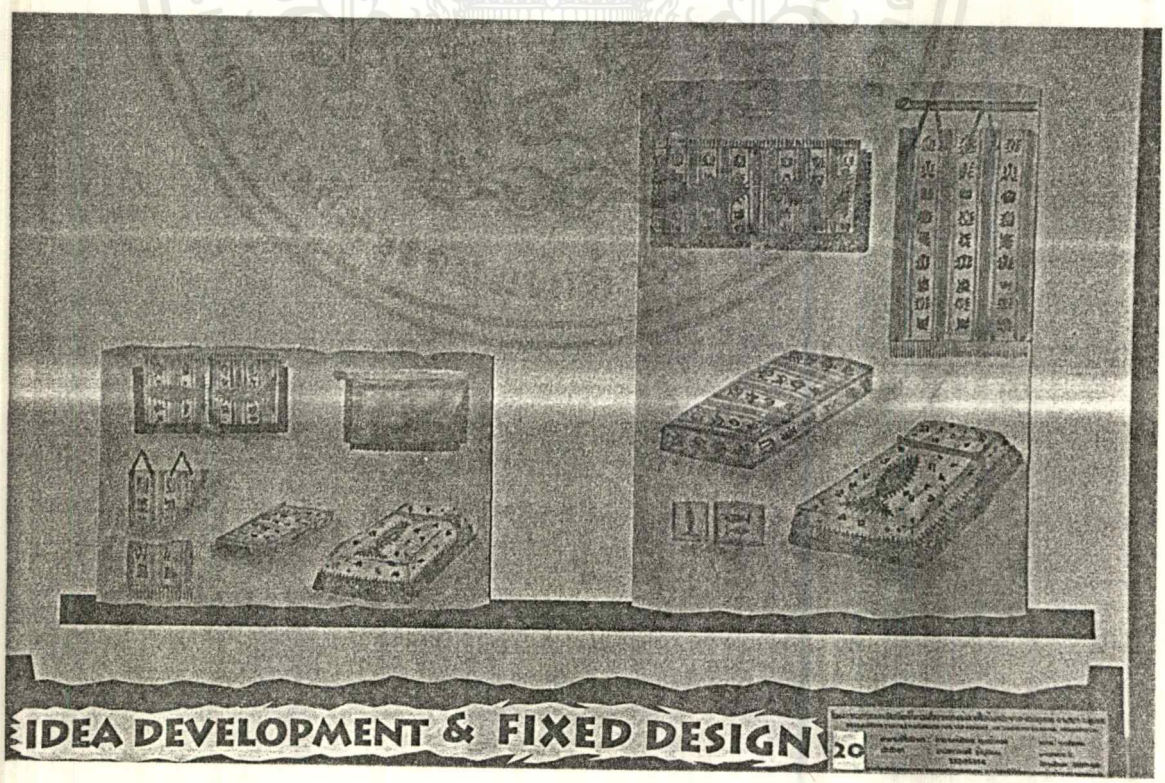
18

ชื่อ	เลขที่	ชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 118 การสรุปแบบลายผ้า อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

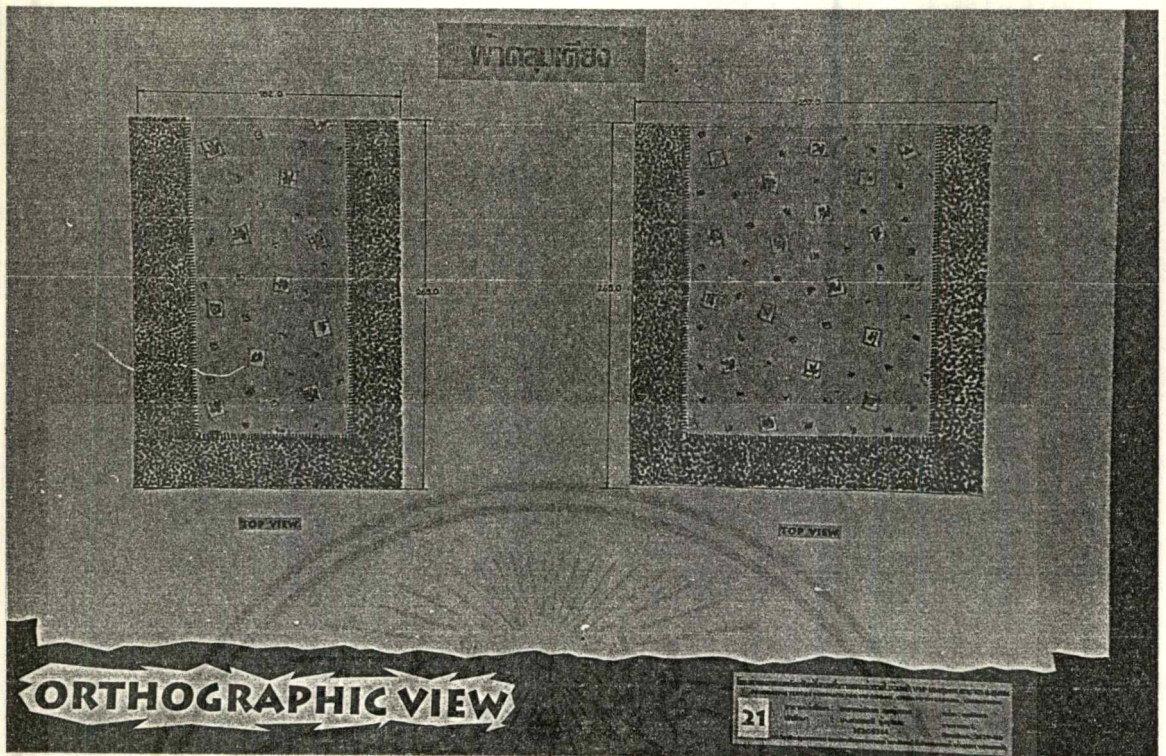

ภาพที่ 114 การนำลายผ้าไปใช้

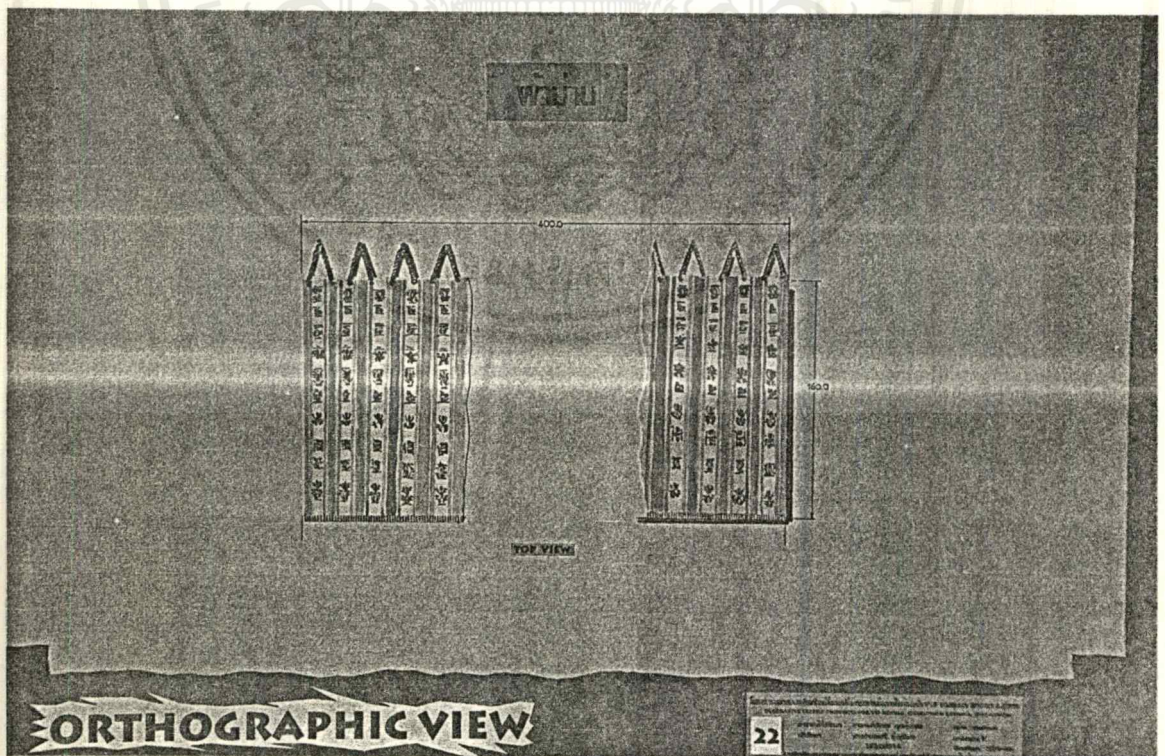

ภาพที่ 115 การพัฒนาและสรุปการนำลายผ้าไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

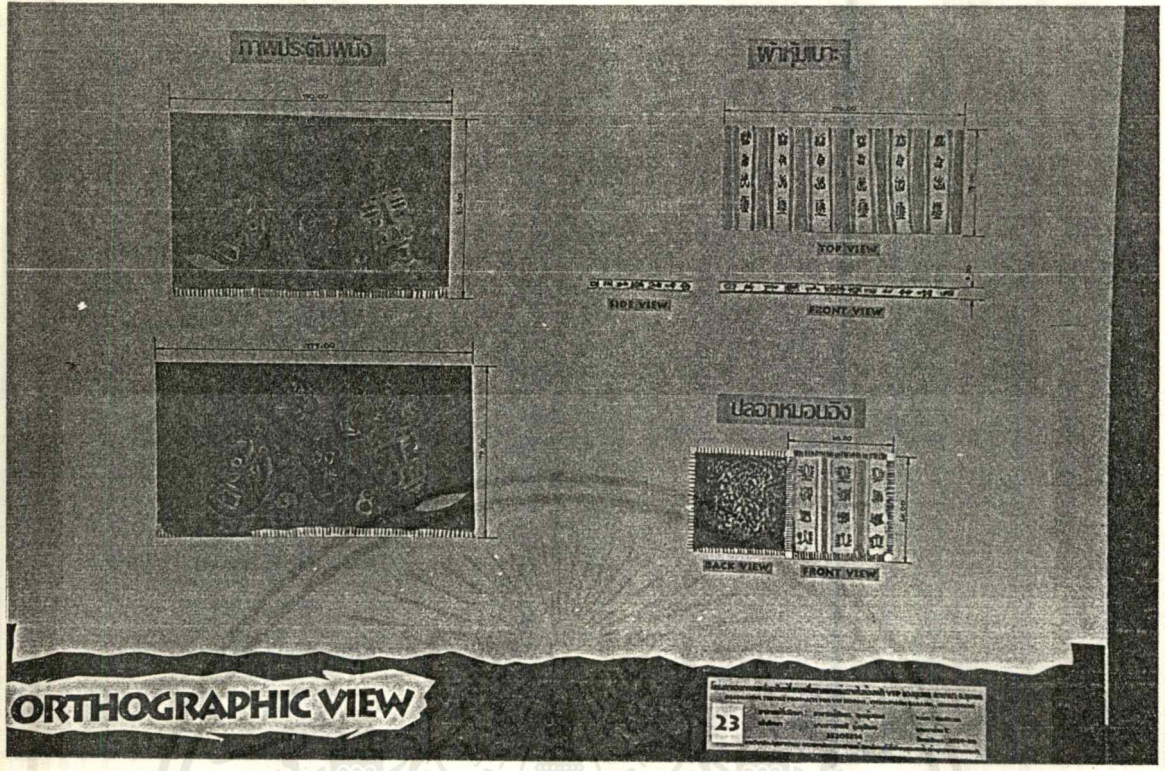

ภาพที่ 116 รูปด้านของผ้าคลุมเตียง

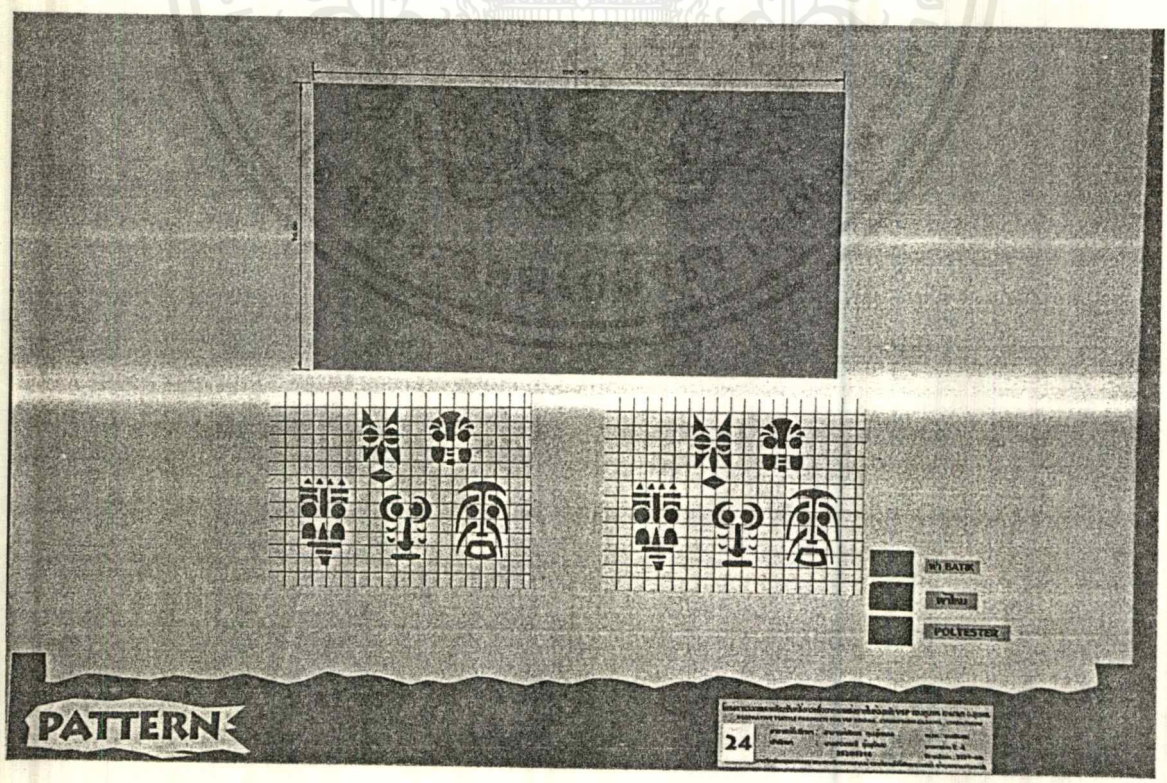

ภาพที่ 117 รูปด้านของพวงปาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

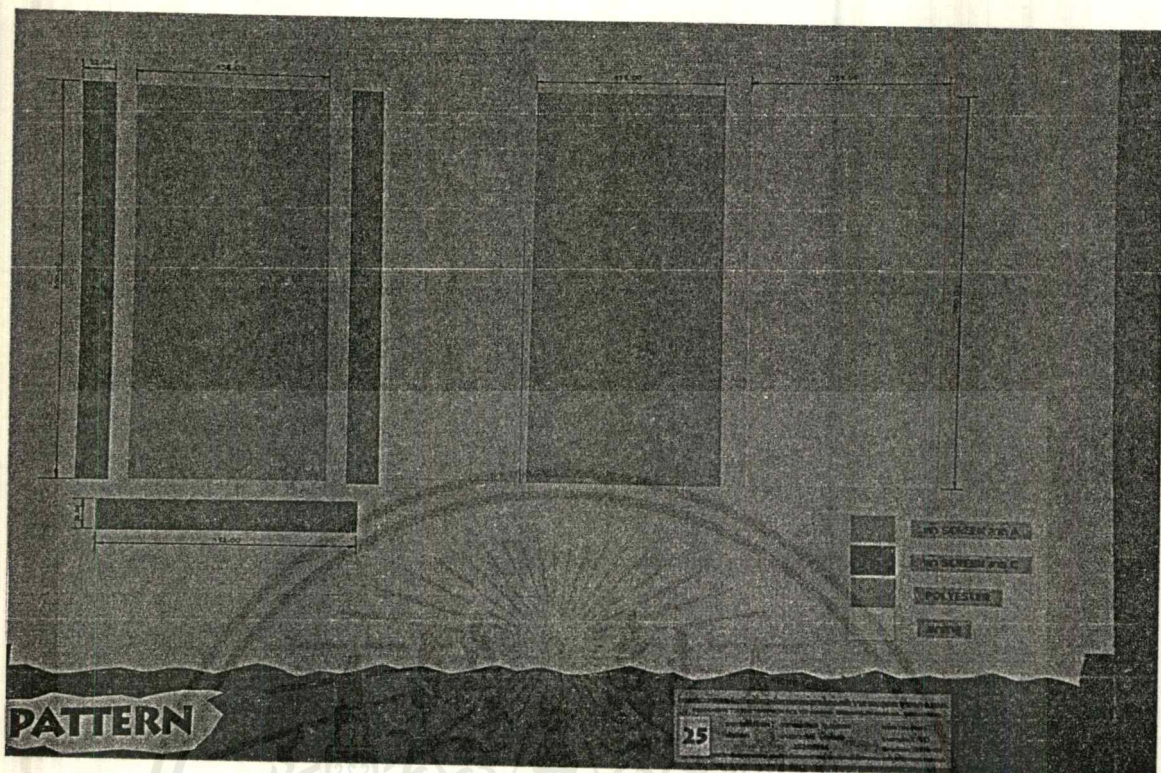

ภาพที่ 118 รูปด้านของภาพประดับผนัง ผ้าห่มเบาะและปลอกหมอนอิง

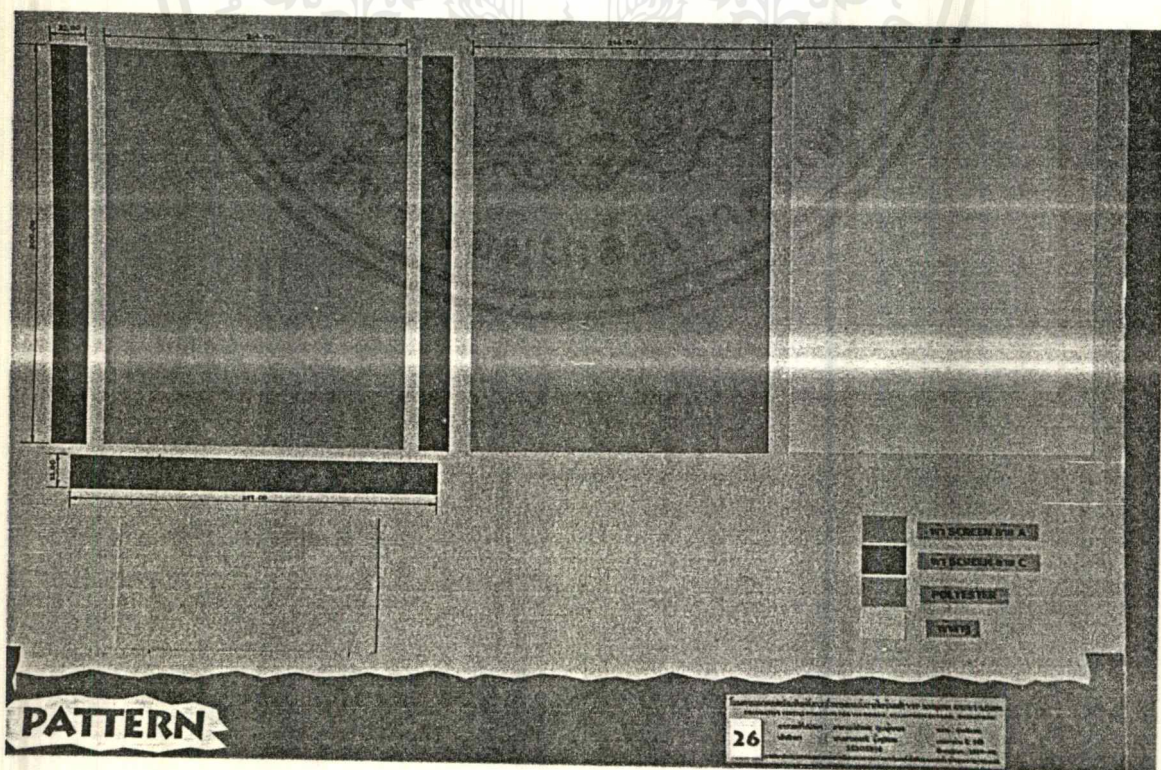

ภาพที่ 119 Pattern ของภาพประดับผนัง

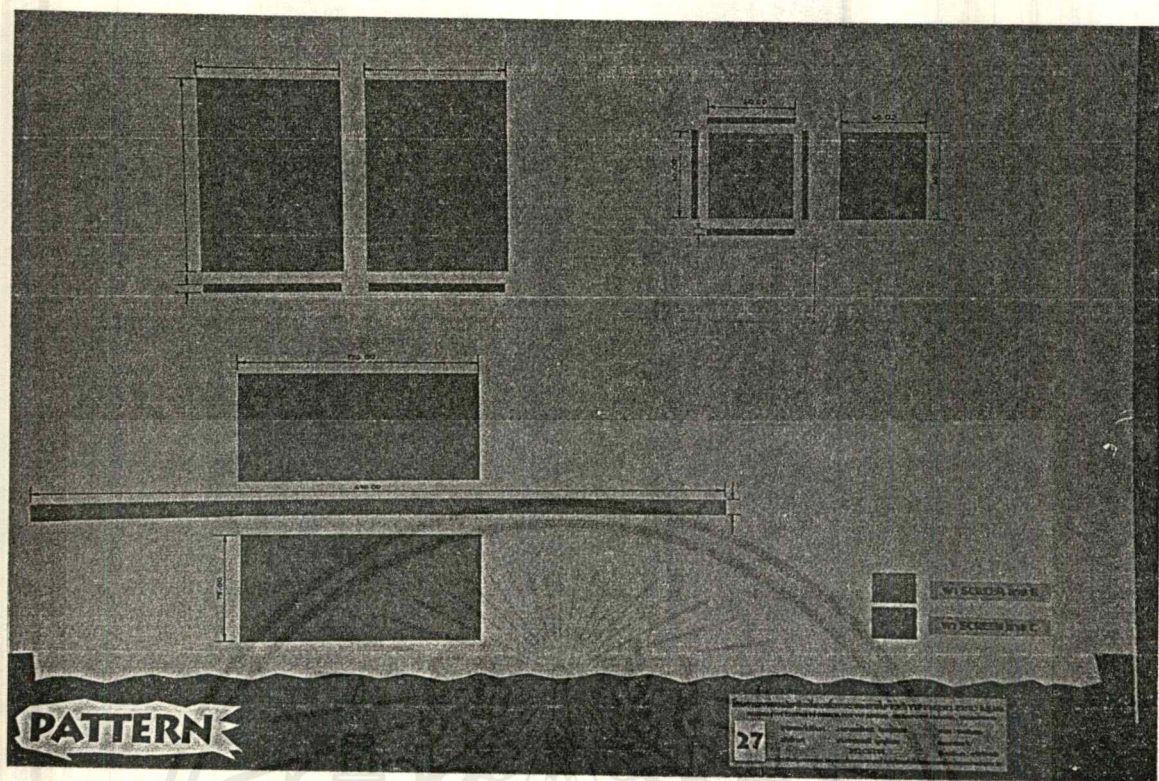
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

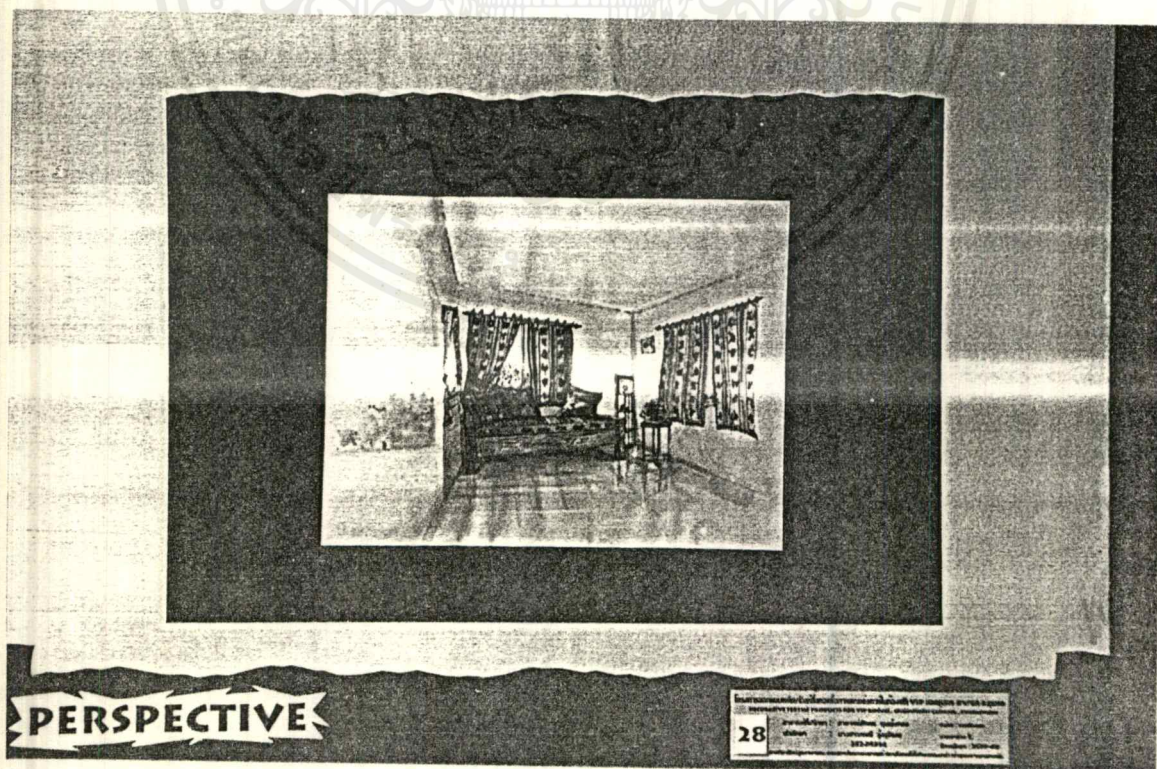
ภาพที่ 120 Pattern ของผ้าคลุมเตียงเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 121 Pattern ของผ้าคลุมเตียงคู่ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

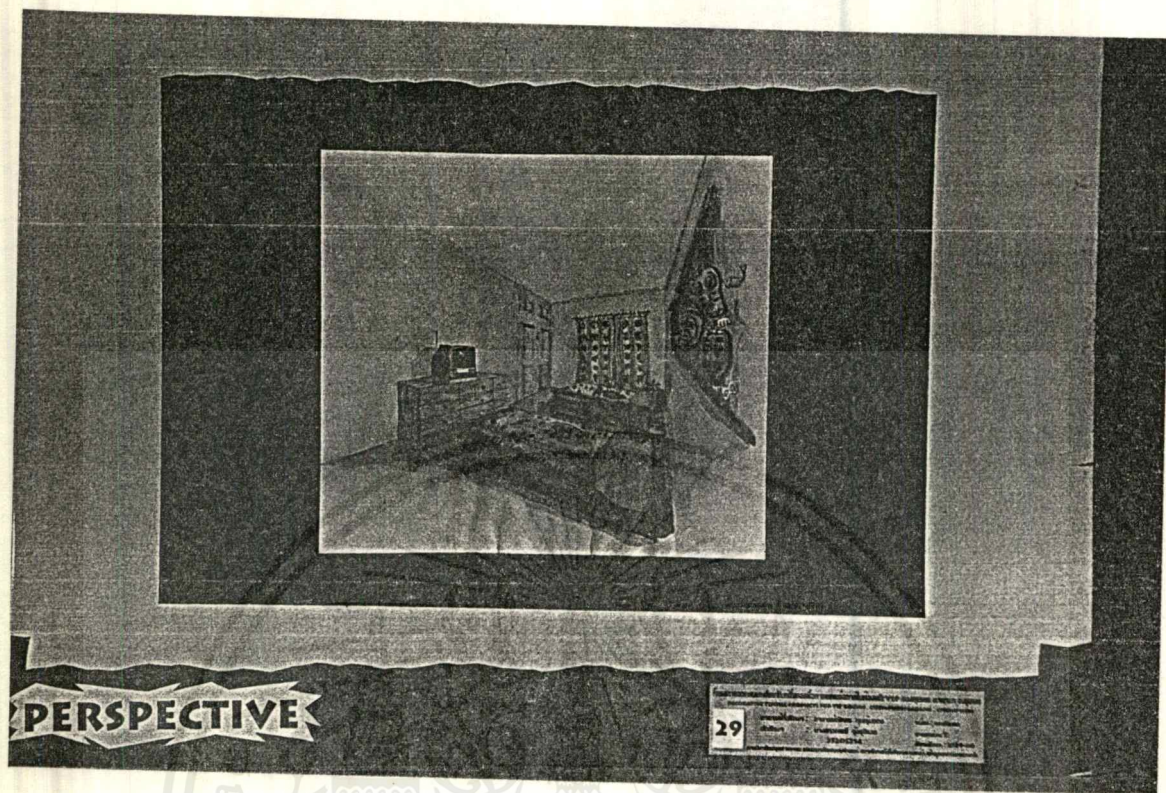

ภาพที่ 122 Pattern ของผ้าหุ้มเบาะและหมอนอิง

ภาพที่ 123 ทศนิยมภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว

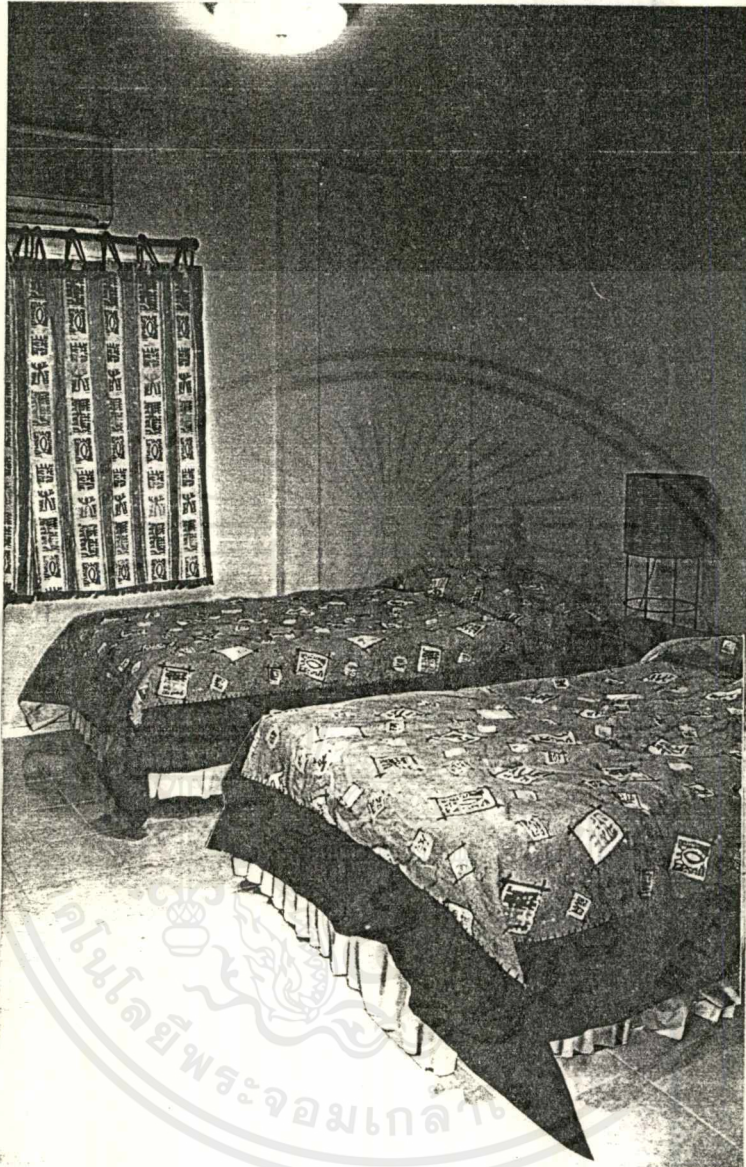
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 124 ทรรศนียภาพภายในห้องพักเมื่อปรับปรุงแล้ว

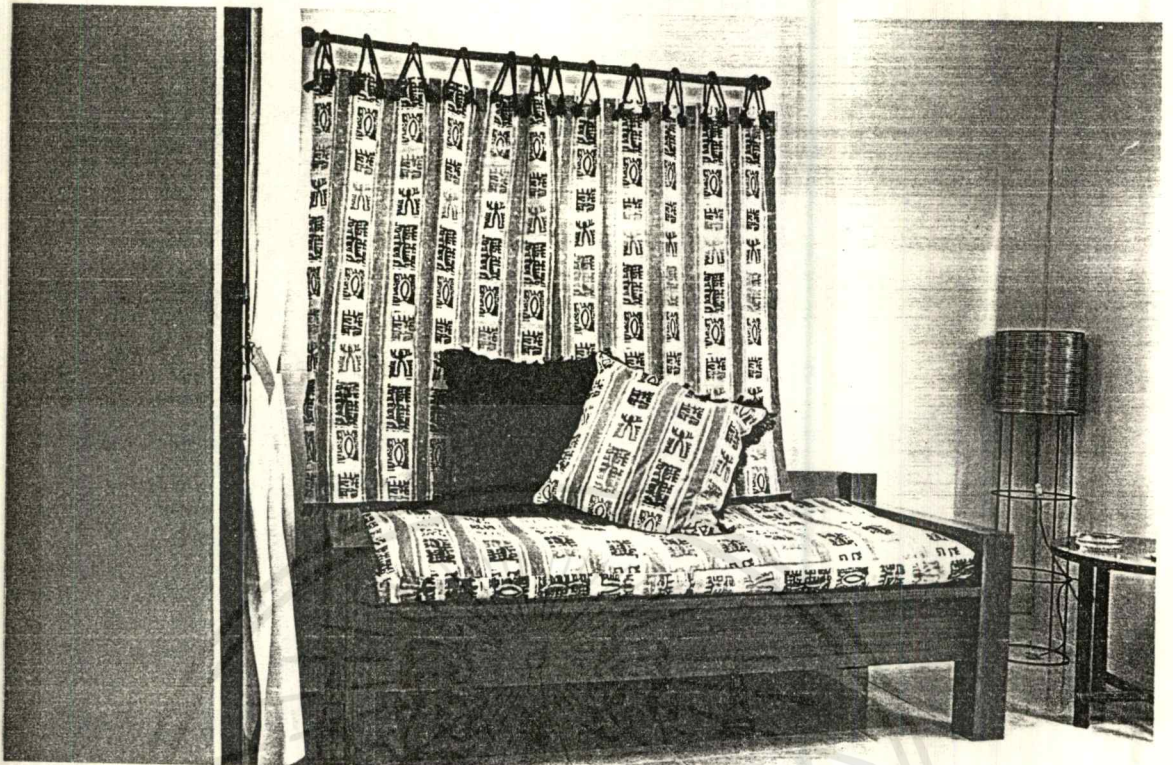
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพแสดงแบบจำลอง (model)

ภาพที่ 125 ภาพแบบจำลองเมื่อนำมาใช้ในห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 126 ภาพแบบจำลองเมื่อนำมาใช้ในห้องพัก

ภาพที่ 127 แบบจำลองภาพประดับผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลงานการออกแบบ

บทสรุปผลการออกแบบ

1. ภาพระดับผนัง ประกอบไปด้วยผ้าใบ 18 oz. เขียนลายด้วยวิธีบาติก ซึ่งทำเป็นพื้น และผ้าใบ 10.5 oz. เขียนลายด้วยวิธีบาติกเช่นกัน ทำเป็นหน้ากาก นอกจากนั้นยังมีวัสดุอื่นๆประกอบด้วย ได้แก่ โคมปัก และลูกปัก เพื่อใช้ในการตกแต่ง
2. ผ้ามัน ผ้าคลุมเตียง ผ้าห่มเบาะและปลอกหมอนอิง ได้ทำการออกแบบลายผ้าทั้งหมด 3 ลาย ผลิตโดยใช้วิธี Silk Screen จากนั้นนำมาตัดเย็บตามที่ได้ออกแบบไว้

ในทุกขั้นตอนของการออกแบบและพัฒนาแบบได้คำนึงถึง concept ของงาน ประโยชน์ใช้สอย การดูแลรักษาความสะอาด ตลอดจนความสวยงาม เพื่อให้ได้งานที่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ในอนาคต

1. ภาพระดับผนังยังสามารถพัฒนาแบบได้อีกมาก เนื่องจากมีประโยชน์ใช้สอยเพียงด้านเดียว คือ ด้านความงาม อาจเพิ่มวัสดุตกแต่งให้มากขึ้น หรือเปลี่ยนจากลวดลายหน้ากากให้เป็นลวดลายอื่นที่หลากหลายก็ย่อมได้
2. ในกลุ่มของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบลายผ้า มีการใช้สีถึง 9 สี(ไม่นับสีผ้า) ซึ่งใช้มากเกินไป ดังนั้น อาจมีการลดจำนวนสีที่ใช้ลง แต่ยังคงลักษณะของลวดลายและกลุ่มช่องโทนสีโดยรวมไว้ ก็จะเป็นการลดต้นทุนในการผลิตลง

การประเมินราคา

การประเมินราคาจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าสามารถผลิตได้ในระบบการผลิตจริง จากผลิตภัณฑ์ในขอบเขตโครงการ คือ ภาพประดับผนัง ผ้าม่าน ผ้าคลุมเตียง ผ้าห่มเบาะ และ ปลอกหมอนอิง จะสามารถแบ่งการผลิตออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ใช้ผ้าพิมพ์ (Screen) ได้แก่ ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน ผ้าห่มเบาะ และปลอกหมอนอิง ในการประเมินราคา จะแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1.1. ขั้นตอนการพิมพ์ผ้า เป็นการคิดราคาจากต้นทุนการผลิตเพื่อใช้งานที่ชุมชนคาบามา เท่านั้น โดยในการคิดราคาจะรวมถึงค่าสี , ค่าBlock screen , ค่า Art work , และอื่นๆ จากนั้นนำมาคิดกับจำนวนผ้าทั้งหมด เพื่อให้ได้ราคาในขั้นตอนการพิมพ์ต่อ 1 หลา

1.2. ขั้นตอนการตัดเย็บ เป็นการคิดราคาโดยแยกคิดแต่ละชิ้นผลิตภัณฑ์

2. กลุ่มที่ใช้ผ้าบาติก (Batik) ซึ่งรวมไปถึงการ Paint ด้วย และเนื่องจากมีหลายขั้นตอนที่จะนำมาประกอบเป็นภาพ จึงเป็นงานกึ่งอุตสาหกรรม

ในขั้นต้นการประเมินราคาจะคิดจากผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ทำเพียงประเภทละ 1 ชิ้น

การประเมินราคาภาพประดับผนัง

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	ราคาสุทธิ(บาท)
1.ผ้าฝ้ายเนื้อหนา (ผ้าใบ น้ำหนัก 18 oz.)	70บาท/เมตร	2 เมตร	140.00
2.ผ้าไหม	120บาท/เมตร	1 เมตร	120.00
3.ลูกบิด	5บาท/เม็ด	8 เม็ด	40.00
4.แผ่น Polyester	48บาท/เมตร	1 เมตร	48.00
5.อุปกรณ์การแขวน	15บาท/ชุด	1 ชุด	15.00
6.ค่าแรงงาน			2500.00
รวมราคาค่าต้นทุน			2863.00

การประเมินราคาผ้าม่าน

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	ราคาสุทธิ(บาท)
1.ผ้าใบ 10.5 oz.	85บาท/เมตร	5 เมตร	425.00
2.เชือก	40บาท/กิโลกรัม	1 กิโลกรัม	40.00
3.ค่าการพิมพ์ลาย	15บาท/เมตร	5 เมตร	75.00
4.ค่าแรงงานการตัดเย็บ	100บาท/ชิ้น	2 ชิ้น	200.00
รวมราคาค่าต้นทุน			740.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินราคาผ้าคลุมเตียง

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	ราคาสุทธิ(บาท)
1.ผ้าใบ 10.5 oz.	85บาท/เมตร	5 เมตร	425.00
2.ผ้าสาธู	20บาท/เมตร	5 เมตร	100.00
3.แผ่น Polyester	48บาท/เมตร	3 เมตร	144.00
4.ไหมปัก	7.50บาท/ใจ	4 ใจ	30.00
5.ค่าการพิมพ์ลาย	15บาท/เมตร	5 เมตร	75.00
6.ค่าแรงงานการตัดเย็บ	500บาท/ชิ้น	1 ชิ้น	500.00
รวมราคาค่าต้นทุน			1274.00

การประเมินราคาผ้าห่มเบาะ

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	ราคาสุทธิ(บาท)
1.ผ้าใบ 10.5 oz.	85บาท/เมตร	3 เมตร	255.00
2.ฟองน้ำ	30บาท/เมตร	2 เมตร	60.00
3.ซีป	25บาท/เมตร	2 เมตร	50.00
4.ค่าการพิมพ์ลาย	15บาท/เมตร	3 เมตร	45.00
5.ค่าแรงงานการตัดเย็บ	200บาท/ชิ้น	1 ชิ้น	200.00
รวมราคาค่าต้นทุน			610.00

การประเมินราคาปลอกหมอนอิง

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	ราคาสุทธิ(บาท)
1.ผ้าใบ 8 oz.	70บาท/เมตร	1 เมตร	70.00
2.ไหมปัก	7.50บาท/ใจ	2 ใจ	15.00
3.ค่าการพิมพ์ลาย	15บาท/เมตร	1 เมตร	15.00
4.ค่าแรงงานการตัดเย็บ	180บาท/ชิ้น	1 ชิ้น	180.00
รวมราคาค่าต้นทุน			280.00

ดังนั้นราคาค่าต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด = 5,767.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ คุษฎี สุนทรารชุน , การออกแบบลายพิมพ์ผ้า (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2531)หน้า 137-182

² เอกสารประกอบการฝึกอบรม เรื่องการทำผ้าบาติก งานซ่อมสิ่งสิ่งทอ กองอุตสาหกรรมสิ่งทอกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

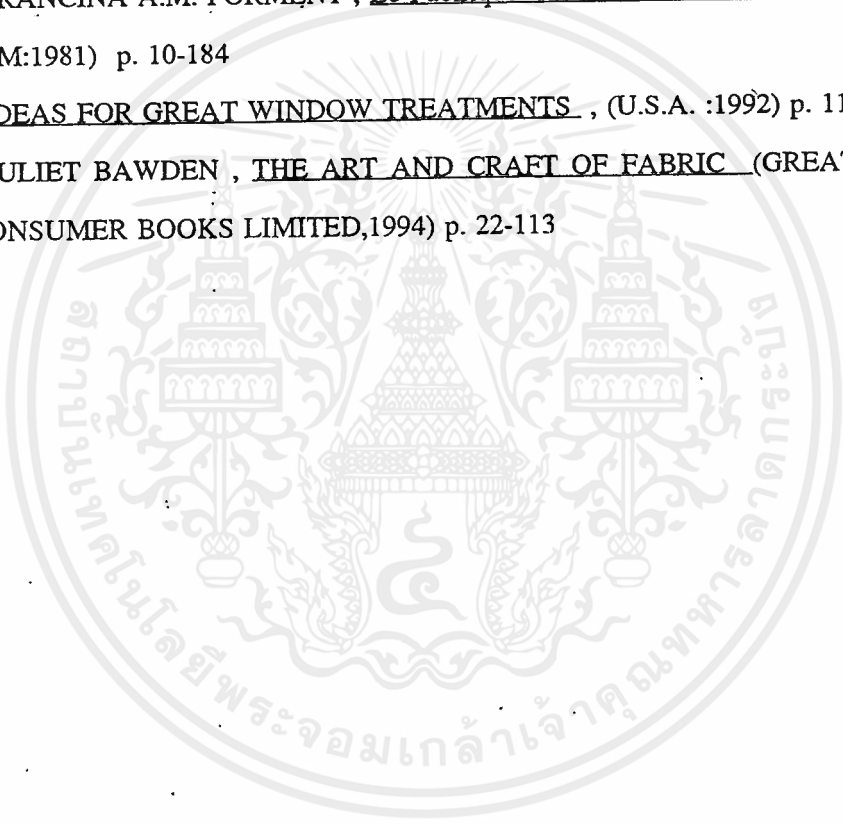
³ CREATIVE BEDROOM DECORATING (HONGKONG :1995) p. 8-115

⁴ ELIZABETH DELLA SANTA , MELANESIE (BELGIUM:1954) p. 6-72

⁵ FRANCINA A.M. FORMENT , Le Pacifique aux iles innombrables ile de paques (BELGIUM:1981) p. 10-184

⁶ IDEAS FOR GREAT WINDOW TREATMENTS , (U.S.A. :1992) p. 11-79

⁷ JULIET BAWDEN , THE ART AND CRAFT OF FABRIC (GREAT BRITAIN : REED CONSUMER BOOKS LIMITED,1994) p. 22-113

บรรณานุกรม

- ชวลีพร วัชรนันท์ , RUNA NAKAGAWA, ออกแบบสิ่งทอ (กรุงเทพฯ : วิสคอมเซ็นเตอร์)
- คุณฉวี สุนทรราชุน , การออกแบบลายพิมพ์ผ้า (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2531)
- ไพศาล ชุ่มสุวรรณ ; เทคนิคการใส่กรอบรูปและการตกแต่งภาพบนฝาผนัง (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2533)
- อัจฉราพร ไสละสุด , การออกแบบลายผ้าและเทคนิคการพิมพ์ (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติ นิติบุคคลสหประชาพาณิชย์ , 2526)
- อัมรินทร์ อุโฆษกิจ , การออกแบบลายผ้า (เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ช้างเผือก , 2529)
- อารี สุทธิพันธ์ , การออกแบบ (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2521)
- เอกสารประกอบการฝึกอบรม เรื่องการทำผ้าบาติก งานช้อมสีสิ่งทอ กองอุตสาหกรรมสิ่งทอ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- ELIZABETH DELLA SANTA , MELANESIE (BELGIUM:1954)
- FRANCINA A.M. FORMENT , Le Pacifique aux iles innombrables ile de paques (BELGIUM:1981)
- GREAT HOTEL AND RESORT OF THAILAND (SINGAPORE:1996)
- JULIET BAWDEN , THE ART AND CRAFT OF FABRIC (GREAT BRITAIN :REED CONSUMER BOOKS LIMITED,1994)
- MELANIE PAINE , FABRIC MAGIC (HONGKONG:1987)
- MADELEINE ORBAN-SZONTAGH , NORTHWEST COAST INDIAN DESIGNS (NEW YORK , 1994)

ภาคผนวก ก. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร
ภาคผนวก ข. ข้อมูลการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว
ในจังหวัดชุมพร

ภาคผนวก ก.

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

แนวความคิดพื้นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยว

การพัฒนา คือการจัดการ การปรับปรุง การจัดบริการ การดำเนินการด้วยกระบวนการและวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ สำหรับการท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาว่าง ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางจากบ้านพักไปยังอีกที่อีกแห่งหนึ่งหรือแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดของร่างกายและจิตใจจากงานประจำ ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวคือ การดำเนินการจัดหาปรับปรุงการจัดบริการด้วยขบวนการและวิธีการ เพื่อให้เกิดความประทับใจในกลุ่มบุคคลที่ใช้เวลาว่างเดินทางไปยังที่ต่างๆ อันหมายถึงค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่นักท่องเที่ยวจะต้องใช้จ่ายในพื้นที่นั้น หรือ เป็นการชักนำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประชาชนในท้องถิ่นและของประเทศ ตามลำดับ

ทั้งนี้เนื่องจากแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร เป็นแผนพัฒนาในส่วนพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อแผนรวมในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังนั้นการวางทิศทางและแนวทางการพัฒนาจะต้องไม่ขัดแย้งหรือแข่งขันกับแผนพัฒนาในพื้นที่อื่นๆที่ผ่านมาแล้ว แต่การพัฒนาควรจะเป็นไปในรูปแบบของการพึ่งพิงหรือเพิ่มศักยภาพซึ่งกันและกัน

เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้เกิดการหนาแน่นของผู้คนทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบกิจการต่อเนื่องมีการลงทุน มีวัฒนธรรม และสิ่งต่างๆ มากมายแปลกปลอมเข้ามาสู่สังคมของพื้นที่โครงการ จะทำให้ประชาชนท้องถิ่นเปลี่ยนอาชีพเดิมหันมาประกอบอาชีพใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในส่วนของคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็จะมีการบุกรุกใช้พื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว มีการลดต้นทุนการดำเนินกิจการเพื่อแสวงหากำไรเพิ่ม โดยไม่คำนึงถึงรูปทรงของสิ่งก่อสร้างการบำบัดของเสีย และอื่นๆ อันจะนำมาซึ่งการก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงประเด็นเหล่านี้ด้วย

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้ได้แผนพัฒนาที่มีคุณภาพดี และมีผลกระทบน้อยที่สุด การพัฒนาจะต้องหาความร่วมมือและการกระจายผลประโยชน์ไปให้กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ในด้านการพักผ่อนหย่อนใจด้านความรู้และปัญญา กลุ่มนักท่องเที่ยวจะเป็นผู้นำเงินมาใช้จ่ายในพื้นที่และบางส่วนของค่าใช้จ่ายอาจถูกนำไปใช้จ่ายซึ่งจะทำให้เกิดการยกระดับของคุณค่าแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกัน นักท่องเที่ยวก็อาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเป็นผู้ทำลายคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่รู้ตัว ส่วนอีก 2 กลุ่ม จะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ในทางอ้อม

กลุ่มผู้ลงทุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชนตลอดจนประชาชนท้องถิ่นนั้น ภาครัฐบาลการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะได้รับผลประโยชน์ในด้านการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในท้องถิ่นส่วนภาคเอกชนจะได้พื้นที่การลงทุนที่จะสร้างรายได้ให้กับ การดำเนินงานและท้องถิ่น ในแผนการพัฒนาจึงควรให้ความสนใจประเด็นการประสานงาน การพัฒนาให้สอดคล้องกับการพัฒนาในด้านอื่นๆ มีการวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาในแต่ละแนวทาง ให้มีความเหมาะสมและมีคุณค่าผลประโยชน์สูงสุด และในทางตรงข้ามต้องคำนึงถึง การทำลายสภาพแวดล้อมและทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อตอบสนองตัวนักท่องเที่ยวโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

โดยรูปแบบของแนวความคิดดังกล่าว การพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรจะเป็นไปในรูปแบบที่ให้สอดคล้องกับแนวความคิดข้างต้น และต้องอยู่ในกรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติด้วย

กรอบการพัฒนาในระดับชาติ

สำหรับกรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณจังหวัดชุมพร/ระนอง จะต้องมีความสอดคล้องและผสมผสานกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยในแผนพัฒนาฉบับที่ 5 องค์การที่มีหน้าที่โดยตรงกับการพัฒนาการท่องเที่ยวคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนา การท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ไว้ 2 ประการ คือ

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหลัก โดยให้ความสำคัญกับการจ้างงานและการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย

2. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นสื่อในการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

สำหรับแนวทางในการพิจารณาการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่ 6 มีรายละเอียดและสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- สร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการตลาดให้ เป็นไป โดยสอดคล้องและในทิศทางเดียวกัน

- เน้นการปรับปรุงคุณภาพของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และการดำเนินการที่ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ให้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เสริมสร้างสินค้าท่องเที่ยวให้เป็นระบบและให้เด่นเป็นประจำ เพื่อนำสินค้านี้เป็นสื่อในการเผยแพร่ต่อไป
 - ส่งเสริมการจัดระเบียบธุรกิจและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี
 - เสริมสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
 - เน้นส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว ระหว่างประเทศที่มีคุณภาพศักยภาพ และมีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง และแสวงหาตลาดท่องเที่ยวใหม่ โดยพิจารณาสภาวการณ์ความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลก
 - ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการส่งเสริมการตลาด
 - ส่งเสริมและชักจูงชาวไทยและผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้น
 - ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณประโยชน์ของการท่องเที่ยว และสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
 - ส่งเสริมและประสานงานการลงทุนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐบาล และเอกชนให้ เป็นไปโดยสอดคล้องกัน เพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวของประเทศ
 - ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
 - ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานให้มีการลงทุนขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อให้รับกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศระดับกลางและนักท่องเที่ยวชาวไทย
 - ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนให้มีการพัฒนาและส่งเสริมทางการท่องเที่ยว
- ดังนั้นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรจึงควรเป็นไปในแนวทางที่จะให้การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร เติบโตและพัฒนาและแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

1. รูปแบบในการพัฒนา ให้พื้นที่โครงการมีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบเป็นเมืองท่องเที่ยวทางผ่าน รูปแบบเสริมโครงข่าย หรือทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในบริเวณภูมิภาค คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดภูเก็ต

2. การแบ่งกลุ่มพื้นที่ในการพัฒนา ในการกำหนดพื้นที่พัฒนาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประสงค์ข้างต้นนั้น เนื่องจากพื้นที่โครงการมีความยาวมาก แหล่งท่องเที่ยวที่มีการกระจายตัวสูง ควรจะแบ่งพื้นที่การพัฒนาเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 คือ แหล่งท่องเที่ยวบริเวณอำเภอเมืองและอำเภอสวีจังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 2 คือ แหล่งท่องเที่ยวในเขตของกิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอ
ละแม และกิ่งอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 3 คือ แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

โดยการกำหนดหน้าที่และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ของแต่ละกลุ่มเพื่อตอบสนองต่อรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการดังต่อไปนี้

- ในรูปแบบที่จะให้พื้นที่โครงการเป็นเมืองท่องเที่ยวทางผ่านนั้น ให้กำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 1 คือ บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เป็นเป้าหมาย

- ในรูปแบบที่จะให้พื้นที่โครงการเป็นโครงการช่วยเสริมหรือเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนั้น ให้กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 2 คือ บริเวณกิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอละแม และกิ่งอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่เป้าหมาย การพัฒนาให้เสริมโครงข่ายกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้กับกลุ่มที่ 3 คือ แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอ ท่าแซะ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นโครงข่ายเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบพึ่งพิงกับภูมิภาค เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการมีทิศทางและศักยภาพไปในทิศทางเดียวกันกับแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค คือ ประเภทการท่องเที่ยวทะเลและชายหาด การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการจึงควรเป็นไปในด้านการพึ่งพิงกับภูมิภาคไม่ให้เกิดการแข่งขันแต่เป็นไปในรูปแบบของการเพิ่มทางเลือกและลดความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในบางบริเวณของภูมิภาค ในการเพิ่มทางเลือกการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวในภูมิภาคและไม่ให้การแข่งขันกันเองในภูมิภาคพื้นที่โครงการควรมีการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่นๆ และด้วยสภาพพื้นที่โครงการเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยเกาะแก่งน้ำตื้นที่สวยงามถ้ำที่สวยงาม จึงควรพิจารณาการพัฒนาการท่องเที่ยวประเภทดำน้ำ ตกปลา ชมปะการัง และการเดินป่าชมน้ำตก

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

1) เพื่อให้การท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร เป็นปัจจัยตัวหนึ่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ-สังคมของท้องถิ่น เป็นแหล่งสร้างงาน การกระจายรายได้ และอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเจริญให้แก่ท้องถิ่น และเป็นตัวรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจของพื้นที่โครงการ

2) เพื่อปรับปรุงและสร้างภาพพจน์ด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว ให้เด่นชัดและเสริมโครงข่ายการพัฒนาให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง และมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างไปจากแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ข้างเคียงเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยวในขณะเดียวกันเพื่อขยายระยะเวลาวันพักของนักท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่โครงการและพื้นที่ข้างเคียง

3) เพื่อการฟื้นฟูเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ และวางมาตรการป้องกันแก้ไขการเปลี่ยนแปลง ที่จะนำมาซึ่งผลเสียหายในอนาคต

แนวทางการพัฒนาหาดทุ่งวัวแล่น

ทิศทางและรูปแบบ ควรจะได้รับการพัฒนาให้เป็นสารูป (IMAGES) ของพื้นที่และเป็นตัวเสริมโครงข่ายของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองชุมพรและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเฉพาะหาดทุ่งวัวแล่น เนื่องจากปัจจุบันความหนาแน่นของบ้านเรือนมีน้อย การจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้หาดนี้มีบทบาท ทั้งที่เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแบบสงบเงียบ

แนวทางการพัฒนา

- ประสานงานกับทางจังหวัด เร่งปรับปรุงคุณภาพถนนจากตัวเมืองมายังชายหาดให้อยู่ในสภาพที่ดีไม่เป็นหลุมบ่อ และใช้ได้ตลอดปี การตัดถนนจากเส้นเดิม เข้าหน้าชายหาด ให้วางแผนหรืออนุญาตให้สร้างตัดเป็นถนนซอยย่อยจากถนนเดิมเข้าสู่ชายหาด

- ใช้ประกาศของกฎกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษา สภาพสิ่งแวดล้อมในการควบคุมการดำเนินการกิจการบริการที่พักเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- ประสานงานกับทางจังหวัดขยายการบริการประปา ไฟฟ้า ไปยังพื้นที่ชายหาด

ตลาดเป้าหมาย

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเวลาพักผ่อนประจำปี และสุดสัปดาห์
- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีภูมิลำเนาอยู่ในไทยและมีวันพักผ่อนประจำปีและสุดสัปดาห์

ระยะเวลาและเป้าหมายการพัฒนา

ระยะแรก

ให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 2 ปี เป้าหมายในการพัฒนา คือ ศาลกรมหลวงชุมพรฯ หาดทรายรี ตามที่เสนอไว้ในโครงการเร่งด่วน นอกจากนี้ให้เร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ โดยใช้แนวทางข้างต้น และกิจกรรมด้านการดำเนินฯ ตกปลา ชมปะการัง

ระยะสอง

ให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 3 ปี คือการพัฒนารูปแบบของกลุ่มต่างๆ ทั้ง 3 ที่นอกเหนือไปจากโครงการเร่งด่วน

- หาดทุ่งวัวแล่น
- ถ้ำรับร่อ
- น้ำตกปัญญาบาล
- หาดแหลมสน-บางเขน

และนอกจากนี้ให้เร่งพัฒนาความพร้อมของเกาะแก่งต่างๆ ในการรองรับกิจกรรมการดำน้ำ ตกปลา ชมปะการัง เช่น บริเวณจอดเรือ การบริการเรือเล่น และอื่นๆ ให้เสร็จสิ้นในระยะนี้ และเร่งประชาสัมพันธ์หรือชักจูงทำความเข้าใจกับผู้ประกอบกิจการนำเที่ยวถึงศักยภาพด้านการดำน้ำ ตกปลา คุปะการัง ของพื้นที่โครงการ จนสามารถเป็นโครงข่ายเชื่อมโยงสร้างศักยภาพให้กับพื้นที่ข้างเคียง เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ประจวบคีรีขันธ์

ระยะสาม

ให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 5 ปี คือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพื้นฐานอื่นๆ ของแต่ละกลุ่ม ประมาณ 30 แหล่ง แต่ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณ ควรจะได้พิจารณาถึงลำดับขั้นตอนก่อนหลัง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงบริเวณที่มีชุมชนได้รับผลประโยชน์ควรจะได้รับการดำเนินการก่อน

นอกเหนือจากระยะที่ 3 หรือมากกว่า 5 ปีแล้ว ให้ดำเนินการไปตามข้อเสนอแนะของแผนระยะยาว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน อนุมัติการส่งเสริมการลงทุน เฉพาะพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเห็นชอบด้วย

- ตามการคาดการณ์นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากพอสมควร จะมีส่วนช่วยการกระจายรายได้ให้กับท้องถิ่น โดยเฉพาะให้ด้านสินค้าที่ระลึก การบริการนำเที่ยว เพื่อให้สินค้าที่ระลึกมีศักยภาพในการชักนำให้เกิดรายได้ให้กับท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรจะขอความสนับสนุนจากในด้านการบริการการท่องเที่ยว และควรจัดให้มีการอบรมมัคคุเทศก์เพื่อให้มีศักยภาพในการบริการนำเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งชมรมมัคคุเทศก์ ส่วนในด้านการจัดระเบียบทางธุรกิจป้องกันผู้ประกอบการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอาจดำเนินการโดยติดป้ายรับรองสำหรับสถานบริการที่มามาตรฐานทางธุรกิจดีพอ และมี

ระเบียบ โดยอาจจะเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้แทนของธุรกิจบริการในเขตพื้นที่โครงการมาร่วมกำหนดราคาสินค้า และค่าบริการขั้นพื้นฐานและมาตรการในการควบคุมราคา

2. กรอบการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณีของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
การเพิ่มขึ้นของปริมาณนักท่องเที่ยว ย่อมทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆมีความเสี่ยงต่อการถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว การดำเนินการต่อไปควรมีหลักการ และเป้าหมายดังนี้

มาตรการควบคุมแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

- ประสานงานกับกระทรวงมหาดไทยหามาตรการที่มีความเป็นไปได้ โดยเฉพาะประกาศกระทรวง หรือข้อบัญญัติและประกาศผังเมืองในการจะดำเนินการควบคุมพื้นที่บริเวณหาดทราย หาดทรายรี หาดทุ่งวัวแล่น หาดอรุโณทัย บ่อน้ำพุร้อน เกาะพยาม เกาะช้าง

- ใช้ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการก่อสร้างสถานที่พักเกิน 80 ห้อง บริเวณชายหาด แม่น้ำ และอุทยานแห่งชาติ ให้วางมาตรการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม

ในด้านความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะกิจกรรมการดำน้ำ ตกปลา ชมปะการังตามเกาะต่างๆ ในระยะยาว มาตรการการควบคุมที่เสนอมานี้แล้วไม่ดีพอ ควรจะจัดกลุ่มเกาะแก่งต่างๆ ที่มีศักยภาพประกาศเป็นเขตอุทยาน

กรอบพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรเพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย คือ เศรษฐกิจในส่วนรวมที่ดีขึ้น และการพัฒนาควรจะมีรูปแบบที่ให้ประชาชนทุกคนที่มีส่วนเป็นเจ้าของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ รวมทั้งป้องกันการครอบครองหรือการสร้างกำไรจนเกินควรจากการขายทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ตลอดจนการจัดหารูปแบบในการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวต่างๆ ให้ใช้ประโยชน์ได้นานที่สุด

กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรในระยะยาว ที่กล่าวถึงนี้จึงเป็นแผนการต่อเนื่องที่ต้องการการพัฒนาและการประสานงานเป็นระยะเวลาอันนานเพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จอันจะประกอบไปด้วย 5 กรอบการพัฒนา คือ

1. กรอบการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว

จากการศึกษาในครั้งนี้อาจได้ว่าในปี 2535 จะมีนักท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรรวมทั้งสิ้น 291,679 คน และเป็น 397,791 คนในปี 2545 ดังนั้นการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเป็นโอกาสอันดีในการเพิ่มจำนวนหรือชักจูงนักท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มทวีคูณในระยะยาว ประเด็นที่จะสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ในพื้นที่โครงการ นอกจากแหล่งท่องเที่ยวที่

เป็นสารรูปของพื้นที่โครงการแล้วควรจะใช้กิจกรรมดำเนิน ทัศนศึกษา คุุประการัง เป็นกิจกรรมที่สร้างความประทับใจต่อไป ทั้งนี้อาจดำเนินการโดยจัดโครงการย่อยต่างๆเหล่านี้ เช่น

โครงการส่งเสริมกีฬาทางน้ำ

- จัดศูนย์ฝึกการดำน้ำ ที่หาดทรายครุฑ หาดทุ่งวัวแล่น โดยใช้กลุ่มหมู่เกาะในบริเวณ

ใกล้เคียงเป็นที่ฝึกหัด

- จัดกีฬาการแข่งขันตบลูกเต๋า ที่บริเวณกลุ่มเกาะหาดทรายครุฑและหาดทุ่งวัวแล่น

- โครงการประกวดถ่ายภาพทิวทัศน์ ประเภทบนบกและใต้ทะเล

- ตามการคาดการณ์สถานที่พักในพื้นที่โครงการที่ต้องการห้องพักรับรองจังหวัดชุมพร

จำนวน 604 ห้อง/วัน ในปี 2535 และ 832 ห้อง/วัน ในปี 2545 นั้น เพื่อให้ห้องพักสำหรับบริการการท่องเที่ยวในอนาคตมีมาตรฐานดีพอ สมควรให้สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อาจจะดำเนินการโดยสำนักงานในพื้นที่ออกใบรับรองระดับของโรงแรมต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้สภาพของที่พักและเป็นการกระตุ้นให้เอกชนได้เกิดการแข่งขันในด้านการบริการ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แหล่งที่พักมีการกระจายตัวตามสถานที่ต่างๆดีพอ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรได้ดำเนินการสำรวจเป็นช่วงระยะเวลา และแจ้งให้ทางทะเลอนุญาตให้นักท่องเที่ยวเข้าชมเป็นช่วงฤดูกาล และการให้เข้าชมในบางฤดูกาลเพื่อให้ระบบนิเวศ โดยเฉพาะปะการังดินที่อยู่อาศัยของปลา มีระยะเวลาในการฟื้นตัว ได้แก่ กลุ่มเกาะไข เกาะจรเข้ เกาะง่ามใหญ่ ง่ามเล็ก เกาะมาพร้าว เกาะรางบรรทัด ทั้งนี้ในการโยกย้ายประชากรในเกาะอาจดำเนินการโดยให้ค่าชดเชยตอบแทน และทบทวนสัญญาให้สัมปทานรังนกบนเกาะรังนกต่างๆที่มีปะการังสวยงาม เมื่ออายุสัมปทานสิ้นสุด สัญญาให้สัมปทานรังนกบนเกาะรังนกต่างๆที่มีปะการังสวยงาม เมื่ออายุสัมปทานสิ้นสุด

- การฟื้นฟูศิลปะ ประเพณี และวัฒนธรรม

ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น จะทำให้วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นถูกผสมผสานหรือบิดเบือนไปจากดั้งเดิม ความเป็นเอกลักษณ์ที่เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจะลดน้อยลง

ดังนั้นในระยะยาวจึงควรมีโครงการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยอาจเวียนจัดประเพณีต่างๆทุกปี และประสานงานกับสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ ในการจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานระดับท้องถิ่น ได้ขยายบทบาทและกิจกรรมมากกว่าเดิม

3. กรอบการพัฒนาสังคม โดยหลักการและเป้าหมาย ดังนี้คือ

- การปรับปรุงชุมชนแออัดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในบริเวณหาดทรายครุฑ หาดทรายรี ทุ่งวัวแล่น

- การป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพเขตติดบริเวณหาดทรายครุฑและหาดทรายรี

- การปลูกฝัง เสริมสร้างความภูมิใจในวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม ในรูปแบบของ

การสร้างศูนย์วัฒนธรรมเผยแพร่ให้ความรู้กับประชาชนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเท่าเทียมในการประกอบอาชีพ เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการจัดอบรมมัคคุเทศก์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริการนำเที่ยวอย่างถูกต้อง
- การพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะโรคสังคมรังเกียจ

4. กรอบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- สนับสนุนให้มีการสร้างสนามบินที่จังหวัดชุมพร อาจใช้บริเวณค่ายทหาร
- ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการซ่อมแซมถนน สะพานที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น หาดทรายรี หาดทรายคราก หาดอรุโฆทัย หาดทุ่งวัวแล่น ถนนเส้นใดที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการประสานงานจัดสรรงบประมาณ ให้พอเพียง
- ในด้านน้ำใช้ในระยะยาวให้ติดต่อหาผู้เชี่ยวชาญมาทำแผนการจัดการบริการน้ำใช้ให้แหล่งท่องเที่ยวต่างก่อย่างพอเพียง
- ประสานงานกับจังหวัด โดยเฉพาะขนส่งจังหวัดและกรมเจ้าท่าในการพิจารณาจัดระบบการขนส่งระหว่างศูนย์กลางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจดำเนินการเป็นการใช้สัมปทานเส้นทางให้กับสหกรณ์การเดินรถและเรือเช่าต่างๆ และเครื่งครัดในการต่อไปอนุญาตเฉพาะพาหนะที่มีสมรรถภาพดีพอ

- สร้างระบบจราจรที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย โดยเฉพาะสัญญาณไฟในบริเวณตัวเมืองชุมพร ประสานงานกับกรมทางหลวงในการติดตั้งป้ายบอกทิศทางสถานที่ท่องเที่ยวและติดตั้งสัญญาณไฟตามเส้นทางแยกต่างๆ ระหว่างเส้นทางหลวงหมายเลข 4 และเส้นทางหลวงหมายเลข 3253, 3180, 4001, 4003, 4096 และ 4002 ให้แล้วเสร็จ

- จัดสร้างระบบจัดเก็บและทำลายของเสียให้ทั่วถึง ในเขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลในเขตชายหาดนอกเขตเทศบาล โดยสถานที่พักที่เดิน 80ห้อง ให้ใช้ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนสถานที่พักที่ต่ำกว่า 80ห้อง และร้านอาหารให้ประสานงานกับทางสาธารณสุขจังหวัด ในการตรวจสอบให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

5. กรอบการพัฒนาการบริหารเมือง โดยมีหลักและเป้าหมายดังนี้ คือ

- สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วยการสร้างหน่วยของตำรวจ และสายตรวจในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น หาดทุ่งวัวแล่น หาดอรุโฆทัย
- จัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยขอความร่วมมือจัดตั้งหน่วยตำรวจเฉพาะกิจฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการจังหวัดชุมพร สามารถให้บริการและสนับสนุนความคล่องตัวในการดำเนินกิจการท่องเที่ยวของนักลงทุน โดยการดำเนินการจัดประชุมคณะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิจารณาร่าง แก้ไข ปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในโอกาสอันควรและเหมาะสมเพื่อให้กฎระเบียบต่างๆ มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์เสมอ

- ควบคุมและลดจำนวนเด็กขอลานและจรจัด โดยจัดแหล่งฝึกอาชีพประเภทสินค้าที่ระลึก หรืออบรมการนำเที่ยว โดยประสานงานกับประชาสงเคราะห์จังหวัด เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อทำการจับกุมขอลานและเด็กจรจัด และส่งตัวไปสถานสงเคราะห์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

ข้อมูลการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดชุมพร

ตาราง ก ร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ไปเที่ยวในจังหวัดชุมพร จำแนกตามถิ่นที่อยู่

รายละเอียด	ร้อยละของนักท่องเที่ยว
เอเชีย	16.0
ยุโรป	66.0
อเมริกาเหนือ	12.0
ออสเตรเลีย	6.0

ที่มา : กองสถิติและวิจัย, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2530

ตาราง ข ร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวในจังหวัดชุมพร จำแนกตามภาค

รายละเอียด	ร้อยละของนักท่องเที่ยว
กรุงเทพฯ	40.86
กลาง	2.13
ใต้	31.40
เหนือ	4.42
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.88
ตะวันตก	12.04
ตะวันออก	4.27

ที่มา: กองสถิติและวิจัย, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2530

ตาราง ก ร้อยละและค่าเฉลี่ยแสดงลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

รายละเอียดเพศของนักท่องเที่ยว ⁽¹⁾	ไทย	ต่างประเทศ
ชาย	66.2	71.4
หญิง	33.8	28.6
อายุของนักท่องเที่ยว(ปี) ⁽²⁾		
ต่ำกว่า 15 ปี	0.15	-
15-24 ปี	29.62	6.67
25-34 ปี	36.79	66.67
35-44 ปี	21.07	20.00
45-54 ปี	7.01	6.66
55-64 ปี	2.90	-
มากกว่า 65 ปี	0.46	-
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	0.6	1.9
ประถมศึกษาต้น	9.0	0.0
ประถมศึกษาปลาย	0.0	7.7
มัธยมศึกษา	18.6	15.4
อนุปริญญาหรืออาชีวศึกษา	21.1	23.1
อุดมศึกษา(ปริญญาตรีขึ้นไป)	50.6	51.9
รายได้ต่อเดือน(บาท) ⁽¹⁾		
เฉลี่ย	7388.64	183762.50
ค่าเบี่ยงเบน	9282.6	246891.3

(1) ที่มา : คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529

(2) ที่มา : กองสถิติและวิจัย, ททท, 2530

ตาราง ร้อยละและค่าเฉลี่ยแสดงลักษณะทั่วไปของการมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

รายละเอียด จุดประสงค์ของการเดินทาง ⁽²⁾	ไทย	ต่างประเทศ
ท่องเที่ยว/พักผ่อน	34.11	
ธุรกิจ	33.33	10.00
ปฏิบัติราชการ	11.57	-
ประชุมสัมมนา	3.72	-
ทัศนศึกษา	0.59	-
อื่นๆ	16.68	-
ลักษณะการเดินทาง		
ตามลำพัง	12.4	13.5
บริษัทนำเที่ยว	5.2	11.5
มากับเพื่อน	42.5	46.2
ครอบครัว,ญาติ	39.9	28.8
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง⁽²⁾		
เครื่องบิน	-	3.2
รถไฟ	9.2	19.5
รถโดยสารประจำทาง	24.3	74.0
รถนำเที่ยว	4.5	
รถยนต์ส่วนตัว	61.4	-
อื่นๆ	0.6	3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง จ ร้อยละและค่าเฉลี่ยแสดงลักษณะทั่วไปของการมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว(ต่อ)

รายละเอียดการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ⁽¹⁾	ไทย	
ไม่มีใครบอก		0.0
คำแนะนำจากบริษัทนำเที่ยว	2.4	33.3
คำแนะนำจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	16.9	11.8
คำแนะนำจากวิทยุ, โทรทัศน์	3.2	0.0
คำแนะนำจากคำบอกเล่า	57.1	27.5
จากนิตยสาร	6.5	17.6
จากหนังสือพิมพ์	1.9	5.9
จากใบปลิวหรือโปสเตอร์	1.3	3.9
เคยมาแล้วอยากมาอีก	1.3	0.0

(1) ที่มา : คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529

(2) ที่มา : กองสถิติและวิจัย, ททท., 2530

ตาราง ๑ ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร(ต่อคนต่อวัน)จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

รายละเอียดค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน(บาท)	ไทย	ต่างประเทศ
ค่ายานพาหนะในการเดินทางต่อวัน(บาท)	123.70	243.24
ค่าที่พักต่อคน(บาท)	67.89	297.77
ค่าอาหารต่อคน(บาท)	102.34	391.76
ค่าของที่ระลึกต่อคน(บาท)	84.3	82.20
ค่าทำบุญต่อคน(บาท)	27.79	13.28
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	149.31	113.45
รวมทั้งสิ้น	555.06	1141.70
ไม่รวมค่ายานพาหนะ(บาท)	431.36	898.40
<u>ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน(ร้อยละ)</u>		
ค่ายานพาหนะ	22.3	21.3
ค่าที่พัก	12.2	26.1
ค่าอาหาร	18.4	34.3
ค่าของที่ระลึก	15.1	7.2
ค่าทำบุญ	5.0	1.2
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	26.9	9.9
รวม	100	100

ที่มา : คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529

ประวัติการศึกษา

นางสาวภรณ์ รุ่งรุจิเมฆ

วุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา : โรงเรียนราชินีบน ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2529

ระดับมัธยมศึกษา : โรงเรียนสตรีวิทยา ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้